

A photograph of a tree trunk in a field of pink flowers, serving as the background for the text.

JOYCE MEYER

Krása miesto popola

PRIJMITE EMOCIONÁLNE UZDRAVENIE

KRÁSA
MIESTO
POPOLA

JOYCE MEYER

KRÁSA
MIESTO
POPOLA

PRIJMITE EMOCIONÁLNE UZDRAVENIE

syloam

Copyright © 2003 by Joyce Meyer
Originál: BEAUTY FOR ASHES
Receiving Emotional Healing by Joyce Meyer
Copyright © 2008 Syloam

Vydavateľ: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia
syloam@syloam.org
www.syloam.org
Redaktor: Miroslav Čobrda
Grafika: Saša Pešić
Preklad: Gabika Gažová
Jazyková úprava: Bc. Lenka Zuštiaková

Náklad: 5000
Vytlačil: PrintAzur
ISBN:978-80-969825-7-8

Použité citáty sú prevzaté:
Evanjelický preklad Biblie z roku 1991
Svätá Biblia, preklad prof. Roháčka, vydané Slovenskou biblickou spoločnosťou 1998

Biblické citáty sú vytlačené hrubým písmom a slová uvedené v zátvorke, ktoré sú súčasťou biblických citátov, boli preložené podľa originálu tak, ako ich uvádzala autorka knihy.

Akákoľvek reprodukcia tohto diela je dovoľená len s písomným súhlasom vydavateľstva Syloam.

OBSAH

Úvod	9
PRVÁ ČASŤ Kedysi som bol spútaný.	13
1 Trofeje milosti	15
2 Popol zneužívania	20
3 Spoločenstvo strachu	26
4 Závislosti v správaní, spôsobené zneužívaním	39
5 Oslobodený láskou	51
6 Nasledujte Ducha Svätého	62
7 Dva druhy bolesti	70
8 Jediná cesta von znamená prejsť skrze to	81
9 Minulosť nechajte minulosťou.	87
10 Vykúpení a ospravedlnení.	102
11 Budem sa odmietať alebo prijímať?	117
12 Aký vplyv má odmietnutie na vzťahy	129
13 Buďte si istí a buďte sami sebou	137

DRUHÁ ČASŤ Ale teraz som slobodný 149

14	Odpustenie vás oslobodzuje k tomu, aby ste mohli znovu žiť	151
15	Odpusťte tomu, kto vás zneužíval	159
16	Žehnajte svojim nepriateľom	167
17	Pomsta patrí Pánovi	180
18	Som slobodný a radujem sa s ostatnými	187
19	Emocionálna rovnováha.	198
20	Intimita a dôvera	204
21	Proste a dostanete	214
22	Posilnený vnútri	226
23	Konečne slobodný	235
24	Budujte mosty, nie múry	244
25	Nič nevyjde navnivoč	250
26	Dvojnásobná odplata za vašu bolesť	260
27	Straste to	270
28	Zázračná odmena	283
	O autorke	288

Túto knihu by som rada venovala svojmu manželovi, Daveovi, ktorý mi ukázal Ježišovu lásku počas môjho procesu uzdravovania.

Ďakujem Ti, Dave, že si mi dovolil ukázať moje skutočné ja, aj keď som niekedy nebola príjemná spoločníčka; za to, že si so mnou vždy trpezlivý a máš ku mne pozitívny prístup; a za to, že si Bohu dôveroval, že ma zmení, aj keď sa to zdalo byť nemožným.

Verím tomu, že táto práca je rovnako Tvoja ako moja a ďakujem Bohu, že sa rozhodol priviesť ťa do môjho života. Skutočne si bol vždy mojím „princom na bielom koni.“

Úvod

Ak prejavaniu vašej radosti bráni emocionálna bolesť, Ak vás niekto zneužíval alebo ste trpeli pocitmi odmietnutia, tak vás povzbudzujem prečítať si túto knihu. Ak ste niekedy počuli moje vysielanie v rádiu alebo v televízii, tak ste museli počuť, ako hovorím o tom, že som ako dieťa aj ako mladá žena bola zneužívaná. Skutočnosť je taká, že pokiaľ som nestretla Pána a nebola oslobodená pravdou Jeho Slova, môj život bol ako kôпка popolu.

Toto nie je príbeh o všetkých nepríjemných detailoch mojej vlastnej minulosti, i keď veľa o minulosti hovorím, aby som vám povedala, že rozumiem, aké je to byť bez nádeje a cítiť sa nemilovaná. Pred mnohými rokmi ma Boh inšpiroval k tomu, aby som sa podelila o tieto pravdy, aby som tak mohla pomôcť vyslobodiť iných ľudí, ktorí sa nachádzajú v podobných situáciách. Od prvého vydania tejto knihy počúvam ľudí, ktorí mi hovoria, že potrebujú modlitbu a vyučovanie, aby mohli víťazne kráčať v živote, ktorý pre nich pripravil Boh. Súhlasia, že táto kniha im veľmi pomohla.

Nedávno ma Pán povzbudil k tomu, aby som vyučovanie v tejto knihe rozšírila, aby som tak mohla ponúknuť hlbší základ pre ľudí, ktorí sú pripravení opustiť svoju minulosť a pohnúť sa smerom k tomu krásnemu životu, ktorý pre nich Boh má a chce, aby sa z neho tešili. Na základe svojich vlastných skúseností a na základe obširnej štúdie, ktorú som robila vo sfére nezdravých návykov chovania, ktoré sú spôsobené zneužívaním, chcem vám povedať o tom, ako môže Božia láska premôcť negatívne javy spôsobené zneužívaním. Taktiež sa zmieňujem o pohľade na dva druhy bolesti, s ktorými sa musí zneužívaná osoba stretnúť – bolesť zo zmeny alebo bolesť z toho, že žiadna zmena nenastane. Potom hovorím o šiestich krokoch, ako dosiahnuť emocionálne uzdravenie.

Útek od minulosti nevedie k uzdraveniu, a preto identifikujem niekoľko spôsobov, ktorými ľudia utekajú od minulosti, aby ste sa mohli vyhnúť oddialeniu v dosiahnutí vášho vlastného víťazstva. Vysvetlím, ako sa pohnúť ďalej cez dvere bolesti, ktoré sa stali prekážkou na ceste do budúcnosti.

Ak potrebujete nechať minulosť minulosťou a potrebujete prijať vnútorné posilnenie od Boha, ktoré vám umožní dôverovať ostatným, rozvíjať a udržiavať intímne priateľstvá, a znova sa tešiť zo života, tak potom je táto kniha pre vás. Keď už raz začnete, tak pokračujte s čítaním až do konca knihy, aby ste mohli objaviť tú dobrú správu o odmene, ku ktorej vás Boh povolal.

Z vlastnej skúsenosti viem, že Boh je odplatiťom tých, ktorí Ho snažne hľadajú. Môžete sa naučiť, ako sa striasť problémov a dostať dvojité náhradu za všetko to, čím ste prešli.

P R V Á Č A S Ť

Kedysi som bol spútaný

*Tým, ktorí sedeli v tme a temnote, zvieraní
biedou, železom, lebo sa rečiam Božím priečili,
pohrdli radou Najvyššieho.*

Žalm 107:10-11

Trofeje milosti

Zdá sa, že veľa ľudí má navonok svoje životy zusporiadané, ale vnútri sú to emocionálni stroškotanci, pretože boli traumatizovaní zneužívaním. Obeť traumy je niekto, kto je fyzicky alebo emocionálne zranený nejakým náhlym alebo závažným šokom, ktorý vytvoril vážne alebo dlhotrvajúce poškodenie psychického vývoja daného jednotlivca.

Verím tomu, že na svete je veľa traumatizovaných ľudí, ktorí boli v minulosti natoľko zneužívaní, že sú teraz psychicky zaostalí; nie sú schopní normálne fungovať v každodennom živote. Existujú ľudia, ktorí si prešli takými traumami, ktoré ich emóciami úplne otriasli, pretože vydržali niečo tak strašné, že sa to slovami ani nedá vypovedať.

Prežiť traumy zo zneužívania môže ľudí uvrhnúť do štádia psychického poškodenia, ktoré im znemožňuje poriadne fungovať vo vzťahoch s ostatnými. Takéto obeť nechápu, čo je v neporiadku, alebo ako sa dostať zo svojho deštruktívneho návyku v správaní, aby tak mohli

žiť normálny život. V takej situácii som bola aj ja pred tým, než som sa naučila, ako sa chopiť víťazstva nad traumou v mojom živote.

Cez hľadanie Boha a čítanie Jeho Slova som zistila, že Boh má najväčší záujem o náš *vnútorný* život, pretože to je miesto, kde sa tešíme z Jeho prítomnosti. Ježiš povedal: „**Veď kráľovstvo Božie je už tu** (vo vašich srdciach) **medzi vami** (obklopuje vás)!“ (Lukáš 17:21, ekumenický preklad, zvýraznené autorkou)

Táto kniha je zhrnutím toho, ako ma Boh učil víťaziť skrze Krista nad tragédiou zneužívania v mojom živote. Potom, ako som veľa rokov strávila kázaním Jeho Slova, Boh ma viedol do 2. Korinským 2:14: „**Ale vďaka Bohu, ktorý nám všade dáva triumfovať** (ako trofeje Kristovho víťazstva) **v Kristovi a na každom mieste nám dáva zjavovať vôňu svojho poznania.**“

V jedno ráno, keď bol v Amerike Deň vďakyvzdania, sa vo mne prebudil duch vďaky, keď som začala premýšľať nad všetkým tým, čo pre mňa Boh vykonal. V ten deň prehovoril do môjho srdca a povedal mi: „Joyce, ty si trofej mojej milosti a pomáhaš mi získať ďalšie trofeje.“ Potom som videla vitrínu v nebi, ktorá bola naplnená trofejmi. Pochopila som, že keď niekto získa trofej, je to preto, že táto osoba je šampiónom v tej oblasti, v ktorej pôsobí. Ak majú ľudia u seba doma vystavené trofeje z futbalu, hokeja alebo volejbalu, je jasné, že strávili veľa času, aby si v danej oblasti rozvíli svoje schopnosti.

Boh je šampiónom v tom, ako prenáša ľudí z miesta zničenia na miesto úplného víťazstva. Keď sa dostanú na miesto víťazstva, tak sa stanú trofejmi Jeho milosti a sú vystavení na obdiv ako voňavé pripomenutie Božej dobroty. Svoje svedectvo v tejto knihe rozprávam, aby

som pomohla tým, ktorí sú neustále v procese, aby sa stali Božou trofejou.

Cez tragédie, rovnako ako cez výhry, som si uvedomila, že Ježiš je môj Kráľ a chce byť aj vašim Kráľom. Kráľovstvo, nad ktorým túži panovať, je náš vnútorný život – naša myseľ, vôľa, emócie, túžby a myšlienky. Slovo jasne učí, že „**Kráľovstvo Božie nie je (ako si zaobstarat') jedenie a pitie (ktoré má niekto rád), ale spravodlivosť (stav, ktorý človeka uschopňuje byť prijatým pre Bohom), pokoj (v srdci) a radosť v Duchu Svätom. Kto teda slúži Kristovi, je milý Bohu a v úcte u ľudí.**” (Rímskym 14:17-18)

Inými slovami, ak v nás vládne Božie kráľovstvo, tak sa budeme tešiť spravodlivosti, pokoju a radosť v Duchu Svätom. Taktiež budeme prijateľní Bohu a ľuďom. Ježiš povedal, že sa nemáme starať o vonkajšie veci, akými sú jedlo alebo oblečenie, ale že máme: „**Ale hľadajte (upriamujte sa na... a mierte na...) najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť (Jeho spôsob konania a správnosti) a všetko toto bude vám pridané.**” (Matúš 6:33)

Predovšetkým máme hľadať Božie kráľovstvo, ktoré je v nás, a potom bude o všetky naše vonkajšie potreby postarané. Keď prijmem Ježiša ako svojho Pána, tak vládne nad našim vnútorným svetom a prináša so sebou spravodlivosť, pokoj a radosť. Bez ohľadu na to, aké ťažkosti nás stretnú v našom vonkajšom živote, ak sme vnútri celiství, nielen že prežijeme, dokonca sa zo svojho života budeme tešiť.

Naš vnútorný život s Bohom je omnoho dôležitejší než ten vonkajší. A preto, emocionálne uzdravenie, o ktorom taktiež hovorím ako o vnútornom uzdravení, je téma,

ktorá musí byť prediskutovaná biblickým a vyváženým spôsobom, ktorý prináša zbožné výsledky. Apoštol Pavol hovorí, že si môžeme byť istí, **„že Ten, kto vzkriesil Pána Ježiša, vzkriesi aj nás s Ježišom a postaví nás s vami.”** (2. Korinským 4:14). A vo veršoch 16 až 18 pokračuje:

„Preto neochabujeme (*nebuďme úplne bezduchí, vyčerpaní a vyšŕavení kvôli strachu*), **ale aj keď náš vonkajší človek** (*postupne*) **hynie**, **náš vnútorný sa** (*postupne*) **obnovuje zo dňa na deň. Lebo toto terajšie ľahké bremeno súženia** (*ľahký nepokoj predošlej hodiny*) **získa nám nesmiernu hojnosť večnej slávy** (*nad všetky medze, nesmierne prekračujúcu všetko chápanie a predpoklady, obrovskú a prekračujúcu slávu a požehnanie, ktoré nikdy neprestane!*), **keď nehľadáme na viditeľné, ale na neviditeľné. Viditeľné je totiž dočasné** (*krátke a unikajúce*), **ale neviditeľné je večné.”**

Každý je vystavený tomu, čo Pavol nazýva „terajšie súženie“ a niektorí z nás pretrpeli niečo, čo sa v tom čase zdalo byť neúnosnou emocionálnou bolesťou. Ale Ježiš prišiel: **„...zvestovať chudobným evanjelium,** (*uzdravovať skrúsených srdcom*) **poslal ma hlásať zajatým prepustenie a slepým navrátenie zraku, utláčaným** (*ktorí sú skrúsení, zranení, zdrtení a zlomení následkom kalamity*) **oslobodenie“.** (Lukáš 4:18)

Ako čítame, Ježiš prišiel na to, aby uzdravil tých, ktorí majú skrúsené srdce. Podľa Strongovej výkladovej koncordancie, slovo, ktoré sa prekladá ako *skrúsený* v tomto verši, je kombináciou dvoch gréckych slov – *kardia*, čo znamená jednoducho „srdce“ a *suntribo*, čo znamená „úplne zdrtiť“, inými slovami *zdevastovať*...rozbiť (na

malé kúsky), zlámať na cimpr-campr..., zraniť.“ Verím tomu, že Ježiš prišiel, aby uzdravil tých, ktorí sú vnútri skrušeni – tých, ktorí sú *vnútorne* rozdrtení a zranení.

Ak ste boli traumatizovaní zneužívaním, je mojou nádejou, že táto kniha vám poslúži ako mapa na ceste od popolu zničenia, devastácie, ku okrase zdravia a celistvosti vo vašom vnútornom ja. Dúfam, že tento odkaz pre vás bude zrozumiteľný, jasný a mocný, a že Duch Svätý vám dá silu nasledovať Ho do vašej konečnej stanice pokoja a radosti.

Moja modlitba za vás je parafrázou pasáže z listu Efezským 3:16: „Modlím sa, aby ste boli posilnení vo vnútornom človeku skrze moc Ducha Svätého, ktorý bude prebývať v samotnom jadre vašej osobnosti, vo vašom vnútri.“

Taktiež vás povzbudzujem k tomu, aby ste vždy pamätali na Božie zasľúbenie, ktoré sa nachádza v Židom 13:5-6.

Ved' On (Boh) sám povedal: „Neopustím ťa, *ani* nezanechám”; nikdy, nikdy, nikdy, vôbec v žiadnom prípade ťa nezanechám bezradného *ani* ťa neopustím, *ani* ťa nesklamem (nepovolím svoju ruku, ktorou ťa držím)! (Určite nie!)

Takže smelo môžeme vyznávať: Pán je mojím pomocníkom, nebudem sa báť (desiť, strachovať); ved' čo mi urobí človek?

Popol zneužívania

Verím tomu, že ľudia sú zneužívaní jedným z dvoch spôsobov. Takmer každý si dokáže vybaviť situáciu, kde sa cítil, že s ním zle zaobchádzajú. Taktiež verím tomu, že sú zástupy ľudí, ktorí boli vážne traumatizovaní zneužívaním, ktoré im bolo spôsobené.

Niektoré definície slovesa *zneužívať* hovoria: „začať nesprávne alebo nevhodne používať: PODVIESŤ“; „používať tak, že sa spôsobí zranenie alebo poškodenie: TÝRAŤ“; „napadnúť slovami: NADÁVAŤ“. Medzi definíciami podstatného mena *zneužívanie* sa nachádzajú: „skazené praktiky alebo zvyky“; „nevhodné alebo neprimerané používanie alebo zaobchádzanie: ZNEUŽÍVANIE“; „podvodný skutok: PODVOD“; „vyjadrovanie, ktoré ponizuje alebo hanobí... nespravodlivo, prehnane a nahnevane“; „fyzické zneužívanie.“

Niektoré časté formy zneužívania sú: fyzické, verbálne, mentálne, emocionálne a sexuálne. Akákoľvek forma pokračujúceho zneužívania môže vytvoriť koreň odmietnutia v danom jednotlivcovi, ktorý bol týraný a tento

defenzívny pocit nehodnosti môže potom spôsobiť nemalé problémy v medziľudských vzťahoch tohto jednotlivca. Dnes žijeme v spoločnosti plnej ľudí, ktorí nevedia, ako s ostatnými ľuďmi vychádzať; aj keď sa zneužívanie v ich živote zastavilo, pozostatky traumy pokračujú a naďalej zasahujú ich schopnosť priblížiť sa k iným.

Boh nás stvoril pre lásku a prijatie, ale diabol tvrdo pracuje na tom, aby sme sa cítili odmietnutí, pretože vie, že nedostatok sebahodnoty a zakorenené pocity odmietnutia zraňujú jednotlivcov, rodiny a priateľstvá.

Hore zmienené typy zneužívania – či už sú vo forme zničených priateľstiev, zrieknutia sa, rozvodu, falošných obvinení, vylúčenia zo skupiny, neobľúbenosť u učiteľov a iných ľudí postavených v autorite, výsmech od vrstovníkov – alebo akýkoľvek zo stoviek podobných skutkov – môže spôsobiť a skutočne aj spôsobuje emocionálne rany, ktoré môžu ľuďom zabrániť v ich úsilí udržať si zdravé a trvalé vzťahy.

BOLI STE ZNEUŽÍVANÍ?

Ak s tebou zaobchádzali nesprávne alebo nevhodne, môže to hlboko poznamenať tvoje emocionálne rozpoloženie. Ale na to, aby si sa vyliečil z emocionálnej bolesti, musíš *chcieť* byť uzdravený.

Jedna z mojich obľúbených častí Písma (pritom to môže znieť prekvapivo) je Ján, kapitola 5. V piatom verši je Ježiš opísaný ako vidí muža ležiaceho pri jazere v Betsaide, ktorý má hlboko zakorenenú a tridsaťosem rokov vlečúcu sa chorobu. Ježiš vedel, ako dlho bol tento

úbožiak v takomto stave a spýtal sa ho: „Chceš byť zdravý? (Myslíš to so svojím uzdravením skutočne vážne?)“ (verš 6).

Čo to je za otázku pre človeka, ktorý tak dlho trpel? Je to vhodná otázka, pretože nie každý sa chce uzdraviť tak veľmi, že je schopný urobiť čokoľvek. Zranené emócie sa môžu stať väzením, ktoré dovnútra zamkne seba samého a ostatných vymkne von. Ale Ježiš prišiel na to, aby otvoril dvere väzenia a väzňov vyslobodil (pozri Lukáš 4:18-19).

Tento muž pri Betsaide, rovnako ako veľa iných ľudí dnes, mal hlboko zakorenenú a vlečúcu sa poruchu, ktorá trvala ohromne dlhé obdobie. Som si istá, že za tých tridsaťosem rokov sa naučil, ako s touto poruchou fungovať. Ľudia, ktorí sú vo väzení síce fungujú, ale nie sú slobodní. Avšak, niekedy si väzni, či už fyzickí alebo emocionálni, tak zvyknú na zajatie, že sa uspokoja so svojím stavom a naučia sa s ním žiť.

Si „emocionálny väzeň“? Ak áno, ako dlho si v tomto stave? Je to hlboko zakorenená a vlečúca sa choroba? Chceš byť od nej oslobodený? Skutočne chceš byť zdravý? Ježiš ťa chce vyliečiť. On je ochotný, a ty?

CHCEŠ BYŤ SLOBODNÝ A ZDRAVÝ?

Dosiahnuť slobodu od emocionálneho zajatia nie je jednoduché. Budem hneď od začiatku úprimná a poviem na rovinu, že pre obrovské množstvo ľudí nie je jednoduché vyslobodenie z bolesti, ktorá bola spôsobená v minulosti. Táto diskusia môže vyprovokovať pocity a emócie, ktoré sa snažili zakryť a nie sa s nimi vysporiadať. Možno si jedným z týchto ľudí.

Možno si v minulosti zažil pocity a emócie, ktoré boli príliš bolestivé na to, aby si ich začal riešiť, a tak vždy, keď ti vyplávali na povrch v pamäti, povedal si Bohu: „Ešte nie som pripravený, Pane! Ten problém vyriešim neskôr!“ Táto kniha bude hovoriť o emocionálnej bolesti, ktorá vznikla tým, ako sa iní správali k tebe a taktiež o tvojej zodpovednosti voči Bohu, vzhľadom k prekonaniu týchto tráum na ceste k uzdraveniu.

Niektorí ľudia (a vlastne veľmi veľa ľudí), len ťažko prijíma zodpovednosť za svoje vlastné emocionálne zdravie. Na týchto stránkach sa budeme prakticky zaoberať odpustením, potlačeným hnevom, sebaľútosťou, syndrómom malomyselnosti, postojom, že všetci sú mi niečo dlžní a o mnohých ďalších jedovatých postojoch, ktoré potrebujú očistenie na to, aby si raz bol úplne zdravý.

Možno si myslíš: „*Ale kto sa vysporiada s osobou, ktorá ublížila mne?*“ Aj k tomuto problému sa dostaneme. Možno si taktiež zvedavý: „*Prečo si táto žena myslí, že je autoritou v oblasti emócií, zvlášť tých mojich?*“ Možno by si sa ma chcel spýtať nejakej otázky, napríklad: „Máte diplom v psychológii? Kde ste študovala? Prešli ste si niektorými vecami, ktorými prechádzam ja? Ako viete, aké je to byť zatvorený v emocionálnom väzení?“

Mám odpovede na všetky tieto otázky a ak si dostatočne odvážny na to, aby si sa postavil tvárou v tvár svojej situácii a si odhodlaný, že sa skutočne chceš uzdraviť, tak potom pokračuj v čítaní.

BOLA SOM ZNEUŽÍVANÁ

Moje vzdelanie, diplomy, skúsenosti a kvalifikácia vyučovať na túto tému pochádzajú z mojich osobných skúseností. Vždy hovorím: „Promovala som na škole života.“ Slová proroka Izaiáša prehlasujem za svoj diplom:

Duch Pána Hospodina je na mne, pretože ma pomazal Hospodin, aby som zvestoval pokorným evanjelium; poslal ma obviazať skrúsených srdcom, vyhlásiť (fyzicky a duchovne) zajatým slobodu a väzňom otvorenie žalára, a vyhlásiť rok milosti Hospodinovej a deň pomsty nášho Boha, potešiť všetkých zarmútených, obrátiť *pozor* (udeliť im potešenie a radosť) na zarmútených Siona, *dať im okrasu* (veniec alebo ozdobnú členku) *miesto popola, oleja veselosti miesto smútku, odev* (ako vyjadrenie) *chvály miesto ducha malomyselnosti. A budú ich volať dubami spravodlivosti* (veľmi vysoké, silné a majestátne, význačné svojou bezúhonnosťou, spravodlivosťou a priamom postavením pred Hospodinom), *sadením Hospodinovým, aby bol oslávený.*

(Izaiáš 61:1-3, Roháček; zvýraznenie autorkou)

Boh premenil môj popol za okrasu a povolal ma, aby som ostatným pomohla, aby Mu dovolili urobiť to isté.

Bola som sexuálne, fyzicky, verbálne, mentálne a emocionálne zneužívaná odkedy mi len pamäť siaha, až pokiaľ som neodišla z domu, keď som mala osemnásť rokov. Počas detstva ma zneužívalo niekoľko mužov.

Bola som odmietnutá, opustená, zradená a rozvedená. Viem, čo je byť „emocionálnym väzňom“.

Mojím zámerom pre napísanie tejto knihy nie je podať v detailoch celé moje svedectvo, ale odovzdať vám čo najviac zo svojich skúseností, aby ste verili, že viem, čo to znamená byť zranená. Môžem vám ukázať, ako sa dostať z bolesti a traumy zneužívania. Chcem vám pomôcť, a to dokážem lepšie, ak budete skutočne veriť, že naozaj chápem to, čím prechádzate.

Pred tým, ako začnem hovoriť o detailoch môjho detstva a budem hovoriť o niektorých veciach, ktoré som zažila, chcem povedať, že žiadnu z týchto vecí nebudem hovoriť kvôli tomu, aby som svojich rodičov zneuctila. Od prvého vydania tejto knihy bol Boh verný a môj vzťah s nimi obnovil.

Ale naučila som sa, že zranení ľudia ostatným ľuďom ubližujú; že väčšine ľuďom, ktorí iným ubližujú, bolo ublížené niekým iným. Boh mi svojou milosťou pomohol, aby som dokázala povedať: „Otče, odpusť im, skutočne nevedeli, čo robili.“

Tento príbeh hovorím iba za tým účelom, aby som pomohla ostatným, ktorí, ako ja, boli zneužívaní.

Spoločenstvo strachu

Kedže som ako dieťa bola sexuálne a emocionálne zneužívaná, celé moje detstvo bolo naplnené strachom. Môj otec ma ovládal svojím hnevom a zastrašovaním. Nikdy ma fyzicky nenútil, aby som sa mu poddala, ale tak som sa bála jeho hnevu, že som urobila čokoľvek mi povedal. Nútil ma, aby som predstierala, že sa mi páči to, čo mi robil a že chcem, aby to robil.

Tie chvíle, niekoľkokrát, čo som sa snažila placho a úprimne prehovoriť o mojej situácii, boli drvivé. Násilná reakcia môjho otca – jeho vykrikovanie a zúrenie – bola pre mňa tak hrozivá, že som sa rýchlo naučila robiť čokoľvek mi povedal, bez akýchkoľvek námietok. Verím, že moja neschopnosť vyjadriť svoje skutočné pocity z toho, čo sa so mnou dialo, a to, že som bola nútená do predstierania, že sa mi páčia tie perverzné veci, ktoré mi robil, vo mne zanechali mnohé hlboko zakorenené emocionálne rany.

Môj otec pracoval večer, takže domov prišiel okolo jedenástej alebo dvanástej v noci. Pamätám sa, ako sa celé moje telo úplne naplnilo strachom, ako náhle som počula jeho kľúč otáčať sa v zámku. Celá som stuhla, pretože som nikdy nevedela, či príde do mojej izby a bude ma obchytkávať, alebo či príde nahnevaný na niečo, čo sa mu nepáči.

Jedna z najťažších vecí bola pre mňa nestabilita v tom, že som nikdy nevedela, čo očakávať; žila som v strachu z toho, že som nikdy nevedela, čo môžem a čo nemôžem robiť. Niečo som mohla urobiť v jeden deň a môj otec proti tomu nič nemal a o dva dni neskôr som mohla urobiť presne to isté a dostala som za to takú facku, že som preletela celou izbou.

Strach bol môj neustály spoločník: strach z môjho otca, strach z jeho hnevu, strach z toho, že bude moje tajomstvo odhalené, strach z toho, že moja mama zistí, čo sa deje a strach z toho, že budem mať priateľov.

Môj strach z toho, že budem mať priateľov, vychádzal z dvoch faktorov: ak by to boli dievčatá, bála som sa, že môj otec by sa pokúšal ich do tejto pasce taktiež zatiahnuť. Ak by to boli chlapci, bála som sa, že im môj otec ublíži. Alebo že ublíži mne. Obvinil ma z toho, že som bola sexuálne aktívna s chlapcami v škole. Nedovolil nikomu, aby sa ku mne priblížil, pretože som „patríla“ jemu.

Keď som bola na strednej škole, nikdy som nemohla ísť na futbalový, basketbalový alebo baseballový zápas. Snažila som sa nájsť si známych v škole, ale nikdy som nedovolila, aby tieto vzťahy dospeli tak ďaleko, aby odo mňa moji noví priatelia očakávali, že ich pozvem k sebe domov. Nikdy som im nedovolila, aby mi zavolali domov.

Ak zvonil telefón a bolo to pre mňa, tak som spanikárila: „Čo ak je to niekto zo školy?“

Celý ten čas som mala strach z toho, že budem mať priateľov a že budem osamelá, stále som nebola ochotná nikoho zapojiť do toho, čo by pre neho alebo ňu znamenalo potenciálnu pohromu a ešte k tomu, mne by to spôsobilo viac hanby a neprijemností.

STRACH! STRACH! STRACH!

Môj otec každý víkend veľa pil, často ma so sebou brával na svoje pijanské sedenia a fyzicky ma zneužíval tak, ako sa mu páčilo. Veľakrát prišiel domov nahnevany a zbil moju mamu. Raz ju zbil, pretože jej povedal, že má veľký nos. Mňa príliš nebil, ale som si istá, že keď som sa na neho pozerala, ako bezcitne mláti moju mamu, bolo to rovnako zničujúce, ako keby bil mňa.

Môj otec ovládal všetko dianie okolo seba. Rozhodoval sa, kedy máme vstávať a kedy máme ísť spať; o tom, čo máme jesť, aké oblečenie máme nosiť, koľko máme utrácať peňazí; s kým sa stýkame; čo pozeráme v televízii – skrátka, všetko v našich životoch. Verbálne napádal mňa aj moju matku, a nakoniec aj môjho jediného brata, ktorý sa narodil, keď som mala deväť rokov. Pamätám sa, ako zúfalo som túžila, aby to nové bábätko bolo dievčatko. Myslela som si, že ak bude v rodine ďalšie dievča, tak budem mať od neho pokoj, aspoň sčasti.

Môj otec takmer neustále nadával a používal pri tom extrémne vulgárne a oplzlé výrazy. Všetko a všetkých kritizoval. Podľa neho sme nikdy nerobili veci správne,

ani nikdy nič hodnotného nevytvoríme. Neustále nám pripomínal, že „sme nanič.“

A niekedy bol môj otec úplný opak. Dal nám peniaze a povedal, aby sme išli nakupovať; niekedy nám dokonca kupoval darčeky. Používal manipuláciu a nátlak. Urobil čokoľvek, aby dostal to, čo chcel. Iní ľudia pre neho vôbec nemali hodnotu, iba ak ich mohol použiť na svoje sebecké zámery.

V našom dome nebol pokoj. Vlastne som nevedela, čo je skutočný pokoj, až kým som nebola dospelá a potom, ako som dlhé roky prenikala do Božieho Slova.

Bola som znovuzrodená, keď som mala deväť rokov a bola som na návšteve u príbuzných mimo mesta. Raz večer som s nimi išla na bohoslužbu s úmyslom nájsť spasenie. Ani neviem, ako som vedela, že mám byť spasená. Boh musel do môjho srdca túto potrebu vložiť. Ježiša Krista som v ten večer prijala ako svojho Spasiteľa a prežila som nádherné očistenie. Pred tým som sa vždy cítila špinavá kvôli incestu. A teraz, po prvýkrát, som sa cítila čistá, ako keby som sa vnútorne okúpala. Ale, keďže môj problém nezmizol, keď som sa vrátila domov, moje staré pocity sa vrátili. Myslela som si, že som stratila Ježiša, takže som nikdy necítila skutočný pokoj a radosť.

ZRADA

A čo moja matka? Akú úlohu v tom všetkom hrala ona? Prečo mi nepomohla? Mala som osem alebo deväť rokov, keď som svojej mame povedala, čo sa medzi mnou a mojím otcom deje. Prehliadla moje telo, konfrontovala môjho otca, ale ten povedal, že klamem – a ona si zvolila

radšej veriť jemu než mne. Ktorá žena by v takejto situácii nechcela veriť svojmu mužovi? Myslím si, že hlboko vnútri moja mama vedela pravdu. Ale dúfala, že sa mýli.

Keď som mala štrnásť rokov, raz vošla do domu, vrátila sa skôr než obvykle z nákupu potravín a prichytila môjho otca, ako ma sexuálne zneužíva. Pozrela sa, odišla a potom sa vrátila o dve hodiny neskôr a tvárila sa, akoby tam pred tým ani nebola.

Moja matka ma zradila.

Nepomohla mi a mala mi pomôcť.

O mnoho a mnoho rokov neskôr (o celých tridsať rokov neskôr) mi vyznala, že sa jednoducho nedokázala prinútiť postaviť sa pred ten škandál. Nikdy sa o tom počas tridsiatich rokov nezmienila! Počas toho obdobia pretrpela nervové zrútenie. Každý, kto ju poznal, to odôvodňoval „životnou zmenou.“

Dva roky podstupovala šokovú liečbu, ktorá jej čiastočne vymazala kúsky pamäte. Žiaden z lekárov nevedel, na „čo“ jej pomáhajú zabudnúť, ale všetci sa zhodli na tom, že musí na niečo zabudnúť. Bolo zjavné, že v mysli mala niečo, čo ujedalo z jej mentálneho zdravia.

Moja mama tvrdila, že jej problém zapríčinil jej fyzický stav. V tom období života mala výnimočné komplikácie kvôli vážnym ženským problémom, ktoré pretrpela, keď bola mladšia. Po úplnej hysterektómii vo veku tridsiatich šiestich rokov bola vhodená do predčasnej menopauzy. V tom čase veľa lekárov neverilo, žeby podávanie hormónov ženám bolo dobré, takže to pre ňu bolo veľmi zložité. Zdalo sa, že všetko v jej živote bolo ťažšie než bola schopná uniesť.

Ja osobne verím, že jej emocionálny kolaps bol výsledkom dlhodobého zneužívania, ktorým si prešla

a toho, že si ho nedokázala pripustiť a riešiť ho. Pamätajte, že v Jánovi 8:32 nám náš Pán hovorí: „Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“

Božie Slovo je pravda a ak je aplikované, tak má vnútornú moc, ktorá dokáže oslobodiť zajatca. Božie Slovo nás taktiež postaví tvárou v tvár problémom v našich životoch. Ak sa rozhodneme otočiť sa a utekať opačným smerom, keď Pán hovorí, aby sme stáli a konfrontovali, zostaneme v zajatí.

ODCHOD Z DOMU

Keď som mala osemnásť, odsťahovala som sa z domu, zatiaľ, čo bol môj otec v práci. Krátko potom som sa vydala za prvého mladého muža, ktorý o mňa prejavil záujem.

Rovnako ako ja, môj nový manžel mal veľa problémov. Bol to manipulátor, zlodej a podvodník. Väčšinou ani nepracoval. Veľa sme sa sťahovali a raz ma v Kalifornii nechal len s jednou mincou vo vrecku a s kartónom minerálok. Bála som sa, ale keďže som bola na strach a traumy zvyknutá, nebola som asi tak zasiahnutá, ako by bol niekto, kto má menej „skúseností“.

Môj manžel ma opustil niekoľkokrát jednoducho tak, že odišiel z domu, kým ja som bola v práci. Vždy, keď odišiel, tak bol preč od niekoľkých týždňov až po niekoľko mesiacov. Potom sa zrazu objavil a ja som počúvala jeho sladké reči a ospravedlnenia a prijala som ho späť – aby sa zopakoval ten istý scenár dookola. Keď bol so mnou, neustále pil alkohol a pravidelne mal vzťahy s inými ženami.

Päť rokov sme sa hrali na niečo, čo sme nazývali manželstvom. Obidvaja sme boli tak mladí, mali sme iba osemnásť, a ani jeden z nás nemal poriadnu rodičovskú výchovu. Mali sme úplne nesprávnu výzbroj na to, aby sme si navzájom pomohli. Moje problémy sa ešte viac skomplikovali po tom, ako som potratila, keď som mala dvadsať jedna rokov a keď sa mi narodil môj najstarší syn, keď som mala dvadsaťdva. Táto udalosť sa stala počas nášho posledného roku manželstva. Môj manžel ma opustil a ja som sa nast'ahovala k jednej žene, ktorá bývala blízko nás, pričom každému, kto ju počúval hovorila, že dieťa, ktoré čakám, nemám s mojím manželom.

Pamätám sa na to, že v to leto v roku 1965 som bola nebezpečne blízko zbláznenia sa. Počas tehotenstva som schudla, pretože som nedokázala jesť. Bez priateľov, peňazí alebo poistenia som bola v nemocnici a vždy som išla k inému lekárovi na kontrolu. Vlastne, lekári, ku ktorým som išla, boli iba študenti na praxi. Nemohla som spať, takže som začala brať lieky na spanie, ktoré sa dali kúpiť bez receptu. Vďaka Bohu, že neublížili môjmu nenarodenému dieťaťu alebo mne.

Teplota v to leto vystúpila na viac ako štyridsať stupňov a v mojom podkrovnom byte na treťom poschodí som nemala ventilátor ani klimatizáciu. Môj jediný materiálny majetok bolo staré auto, ktoré pravidelne nešlo naštartovať. Keďže môj otec trval na tom, že raz sa k nemu plaziac vrátim a budem ho žiadať o pomoc, bola som odhodlaná urobiť čokoľvek, len nie to – aj keď som nevedela, čo to bude.

Pamätám sa, že som bola v takom mentálnom tlaku, že som iba sedela a pozerala som na stenu alebo von oknom celé hodiny a pritom som si ani neuvedomovala, čo

robím. Pracovala som až do termínu pôrodu. Keď som musela odísť z práce, moja kaderníčka a jej matka ma k sebe prichýlili.

Moje dieťa prišlo na svet o štyri a pol týždňa neskôr. Nemala som ani potuchy, čo mám očakávať a ani to, ako sa mám oň starať po narodení. Keď bábätko prišlo, môj manžel sa objavil v pôrodnici. Keďže sa bábätko naňho tak podobalo, nemohol zaprieť, že bolo jeho. Opäť povedal, že mu to je ľúto a že sa zmení.

Keď sa približoval deň môjho prepustenia z pôrodnice, nemali sme kde bývať, takže môj manžel zavola bývalej manželke svojho brata, ktorá bola úžasná kresťanka, a ona nám dovolila bývať s ňou nejaký čas, pokiaľ nebudem schopná znova začať pracovať.

Myslím, že z týchto niekoľkých detailov si dokážete predstaviť, aký som mala život. Zdá sa mi to neuveriteľné! V celej mojej existencii nebolo nič stabilné, a práve stabilitu som nesmierne potrebovala a zúfalo som po nej túžila.

Nakoniec, v roku 1966, som dosiahla bod, kedy ma nezaujímal, čo sa so mnou stane. Už som nezniesla pomyslenie na to, že so svojím manželom zostanem čo i len chvíľu dlhšie. Nemala som pre tohto muža ani štipku rešpektu, zvlášť potom, ako mal problémy so zákonom. Ako keby toho nebolo dosť! Zobrala som svojho syna a to, čo som vládala odniesť na rukách a odišla som. Išla som do telefónnej búdky na rohu ulice, zavola som otcovi a spýtala som sa, či môžem prísť domov. Samozrejme, že mal nesmiernu radosť!

Potom, ako som bývala doma dva mesiace, dozvedela som sa, že môj návrh na rozvod bol prijatý. To bolo v septembri 1966. V tom čase mentálne zdravie mojej

matky bolo zo dňa na deň horšie. Začala mávať agresívne záchvaty, pri ktorých obviňovala predavačov, že ju okrádajú a vyhrážala sa svojim kolegom kvôli bezvýznamným maličkostiam. Dokonca si začala v kabelke nosiť nôž. Kričala a nadávala kvôli ničomu a všetkému. Živo si pamätám na to, že ma raz v noci zbila metlou, pretože som neumyla podlahu v kúpeľni! Kým sa toto všetko dialo, tak som bola neustále zamestnaná tým, aby som sa vyhýbala svojmu otcovi. Vyhýbala som sa tomu, aby som s ním bola sama, ako najviac to išlo.

V skratke – môj život bol živé peklo.

Aby som mala nejakú „zábavu,“ začala som cez víkendy chodiť do barov. Asi som hľadala niekoho, kto by ma miloval. Dala som si niekoľko pohárikov, ale zriedka toľko, aby som sa opila. Nikdy som nebola až tak priťahovaná alkoholom. Taktiež som odmietala spávať s rôznymi mužmi, ktorých som stretla. Aj keď bol môj život úplný chaos, bola vo mne hlboká túžba byť dobrou a čistou.

Zmätená, ustráchaná, osamotená, sklamaná a depri-movaná, som sa často modlila: „Drahý Bože, prosím, dovoľ mi byť šťastnou... niekedy. Daj mi niekoho, kto ma bude skutočne milovať – a nech je to niekto, kto ma vezme do kostola.“

MÔJ PRINC NA BIELOM KONI

Moji rodičia vlastnili a bývali v dome pre dve rodiny. Jedna žena, ktorá si u nich prenajímala jeden z týchto bytov, pracovala s mužom, ktorý sa volal Dave Meyer. Raz večer prišiel Dave vyzdvihnúť svoju kamarátku, aby spolu

išli hrať bowling. Ja som umývala mamine auto. Videl ma a snažil sa so mnou nadviazať komunikáciu, ale ja som bola, ako zvyčajne, sarkastická. Spýtal sa ma, či chcem umyť aj jeho auto, keď dokončím to svoje a ja som odpovedala: „Chceš umyť auto? Umy si ho sám!“ Kvôli mojej skúsenosti s otcom a bývalým manželom, som vôbec nedôverovala mužom a to je ešte slabo povedané!

Avšak Dave bol vedený Duchom Božím. Bol znovuzrodený a pokrstený Duchom Svätým a miloval Boha celým svojím srdcom. Mal dvadsaťšesť rokov a bol pripravený na manželstvo a šesť mesiacov sa modlil za to, aby bol vedený k tej správnej žene. Taktiež prosil Pána, aby tá žena potrebovala pomoc!

Keďže bol Dave vedený Pánom, môj sarkazmus mu slúžil iba na povzbudenie a vôbec sa neurazil. Neskôr povedal svojej kamarátke z práce, že by so mnou chcel ísť na rande. Najskôr som odmietla, ale potom som si to rozmyslela. Po piatich stretnutiach ma Dave požiadal o ruku. Povedal mi, že hneď, keď sme boli spolu prvý večer, vedel, že chce, aby som bola jeho manželka, ale chcel chvíľu počkať, kým mi to povie, aby ma nevysťažil.

Čo sa týka mňa, ja som nevedela, čo je láska a rozhodne som nebola pripravená zaplietť sa s ďalším mužom. Ale, keďže doma to bolo čím ďalej, tým horšie a keďže som neustále žila v úplnej panike, povedala som si, že čokoľvek iné bude lepšie než to, čo som práve prežívala.

Dave sa ma spýtal, či s ním pôjdem do kostola a to som chcela. Spomeňte si na moju modlitbu, kde som sa modlila, že keď mi Boh dá niekoho, kto ma bude milovať, nech ma zoberie do kostola. Silno som túžila žiť kresťanský život, ale vedela som, že potrebujem niekoho silného, kto ma bude viesť. Dave taktiež sľúbil, že bude

dobrý na môjho chlapčeka, ktorý mal desať mesiacov, keď sme sa stretli. Volal sa Dávid, pretože sa tak volal aj môj brat a bolo to moje najobľúbenejšie mužské meno. Stále stojím v úžase nad tým, ako Pán pripravoval svoj plán pre moje dobro, presne tam, uprostred môjho najtemnejšieho zúfalstva.

S Daveom sme sa zobrali 7. januára 1967, ale nežili sme „šťastne, až kým sme nepomreli“! Ani manželstvo, ani chodenie do kostola moje problémy nevyriešilo. Moje problémy neboli v mojom živote doma alebo v mojom manželstve, boli vo mne, v mojich zranených a zlomených emóciách.

Po zneužívaní je človek emocionálne postihnutý, neschopný zdravých a trvalých vzťahov bez nejakého zásahu. Chcela som dávať a prijímať lásku, ale nebola som toho schopná. Ako môj otec, snažila som sa ovládať ostatných, manipulovala som ich, bola som nahnevaná, kritizovala som, bola som negatívna, neprijemná a odsudzovala som. To, s čím som vyrastala, bolo teraz vidieť na mne. Ľutovala som sa a pri tom som verbálne týrala, bola som deprimovaná a zatrpknutá. Mohla by som v opise svojej osobnosti pokračovať, ale myslím, že si to dokážete živo predstaviť.

Fungovala som v spoločnosti. Pracovala som; Dave tiež pracoval. Chodili sme spolu do kostola. Niekedy sme medzi sebou vychádzali, ale iba preto, že Dave bol extrémne prispôsobivá osobnosť. Zvyčajne ma nechal, aby som mala veci po svojom, ale ak to nedovolil, tak ma veľmi nahneval. Podľa mňa, mala som vo všetkom pravdu. Podľa mňa, problém nebol vo mne, ale bol vo všetkých ostatných.

Pamätajte na to, že som bola znovuzrodená. Milovala som Ježiša. Verila som tomu, že moje hriechy boli odpustené a že po smrti pôjdem do neba. Ale nepoznala som žiadne víťazstvo, žiadny pokoj ani radosť v mojom každodennom živote. Aj keď som vedela, že kresťania majú byť šťastní, ja som rozhodne nebola! Ani som nevedela, čo je spravodlivosť, pripočítaná skrze Ježišovu krv. Stále som sa cítila zatratená. Bola som mimo. Jediný čas, kedy som nebola schopná nenávidieť sa, bol vtedy, keď som sa snažila o nejaký osobný cieľ, ktorý by zväčšil moju sebahodnotu.

Stále som si myslela, že ak by sa zmenili *okolnosti*, ak by sa zmenili *ľudia*, tak by som bola v poriadku. Keby bol môj manžel, moje deti, moje financie, moje zdravie iné; keby som mohla ísť na dovolenku, mať nové auto, kúpiť si nové šaty; keby som si mohla zájsť von, nájsť prácu, zarábať viac peňazí, potom by som bola šťastná a naplnená. Stále som robila to, čo je opísané v Jeremiášovi 2:13 – kopala som cisterny, ktoré v sebe neudržali vodu.

Robila som frustrujúcu a tragickú chybu a to, že som sa snažila nájsť Božie kráľovstvo, ktoré je spravodlivosť, pokoj a radosť (Rímskym 14:17) vo veciach a iných ľuďoch. Neuvedomovala som si však, že Božie kráľovstvo je v nás, ako vysvetľuje apoštol Pavol: „**Čo je Kristus vo vás a medzi vami, nádej** (uvedomovanie si) **slávy.**“ (Kolosenským 1:27) Ježiš povedal: „**Lebo, ajhľa, kráľovstvo Božie je medzi vami** (vo vašich srdciach a obklopuje vás)!“ (Lukáš 17:21) Moja radosť musela byť postavená na Kristovi, ale trvalo mi dlhé roky, kým som na to prišla.

Snažila som sa zaslúžiť si spravodlivosť tým, že som bola dobrá, skrze skutky tela. Bola som v komisii pre

evanjelizáciu a v správnej rade zboru. Môj manžel bol v zbore starším. Naše deti chodili do cirkevnej školy. Snažila som sa robiť samé správne veci. Snažila som sa, snažila a snažila, a predsa sa zdalo, že nedokážem nerobiť chyby. Bola som vyčerpaná, vyhorená, frustrovaná a zničená!

ÚPRIMNE SOM IGNORovala PRAVÝ PROBLÉM

Nikdy mi nezišlo na um, že som trpela následkami rokov zneužívania a odmietnutia, ktorým som si prešla. Myslela som si, že to všetko je za mnou. Bola pravda, že už sa to viacej nedialo fyzicky, ale všetko som to mala nahrané v mojich emóciách a mysli. Stále som vnímala následky a ešte stále som sa podľa nich správala.

Potrebovala som emocionálne uzdravenie!

V právnických termínoch som bola nové stvorenie v Kristovi. Slovo hovorí: „**Preto ak je niekto v** (vložený v) **Kristovi** (Mesiášovi), **je nové stvorenie** (úplne nová bytosť). **Staré veci** (predošlý morálny a duchovný stav) **sa pominuli, a hľa, nastali nové** (a svieže). (2. Korinským 5:17) Ale v skutočnom živote som sa nechopila reality nového stvorenia. Žila som si podľa svojej vlastnej mysle, vôle a emócií, no všetko z toho bolo poničené. Ježiš zaplatil cenu za moje úplné vyslobodenie, ale nemala som potuchy, ako prijať Jeho milostivý dar.

Závislosti v správani, spôsobené zneužívaním

Prvú vec, ktorú by sme si mali uvedomiť, je, že ovocie v našich životoch (naše správanie) odniekiaľ pochádza. Človek, ktorý je násilný, je taký z nejakého dôvodu; zlé správanie je ako zlé ovocie zo zlého stromu so zlými koreňmi. *Zhnuté ovocie pochádza zo zhnitých koreňov; dobré ovocie pochádza z dobrých koreňov.*

Je dôležité pozrieť sa zblízka na svoje korene. Ak sú nepríjemné, škodlivé alebo ak pôsobia deštruktívne, dobrá správa je, že môžete byť vytrhnutí z tejto zlej pôdy a byť presadení do dobrej pôdy Ježiša Krista. Môžete byť zakorenení a zasadení v Ňom a v Jeho láske: „**Aby Kristus** (skutočne) **prebýval** (usadil sa, býval, urobil si tam svoj trvalý domov) **vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými** (ľuďmi, oddanými Bohu, ktorých táto láska

zmenila) **vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka...**“ (Efezským 3:17-18).

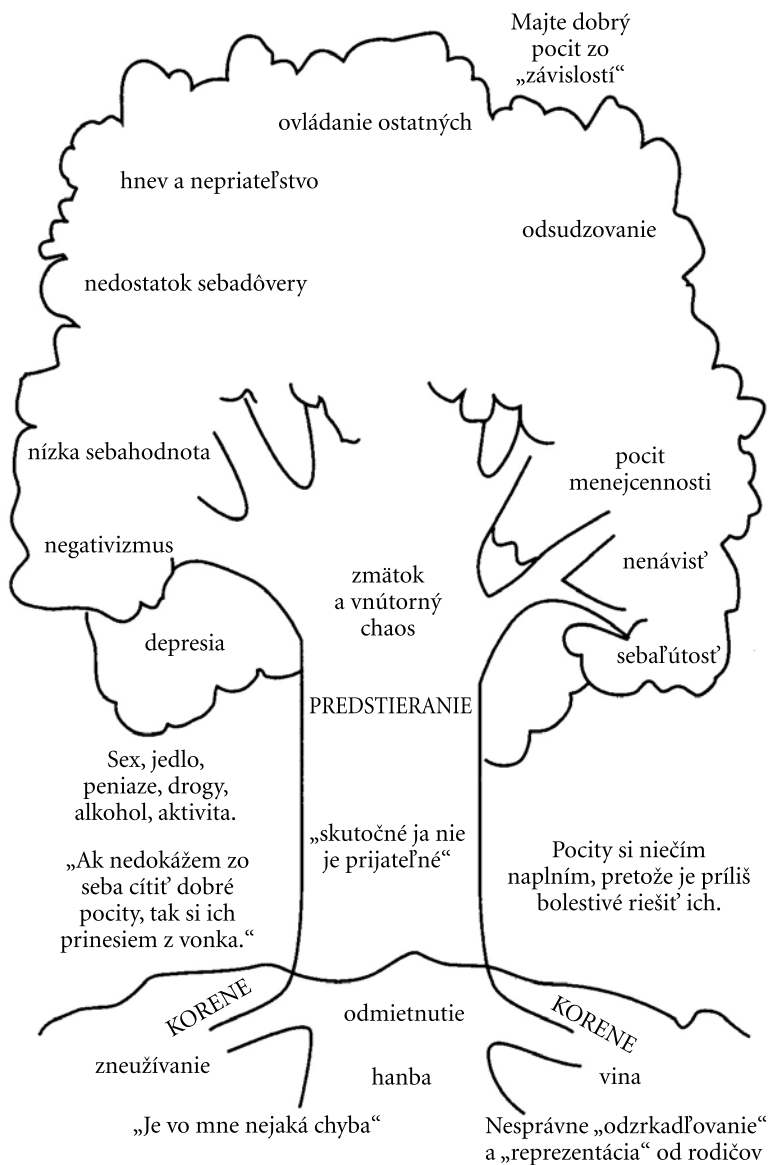
Slovo učí: „**Zakorenení** (čo do vašej existencie) **a budovaní v Ňom** (napevno pripevnení k Nemu, založení na Ňom) **i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v dobrerečení.**“ (Kolosenským 2:7)

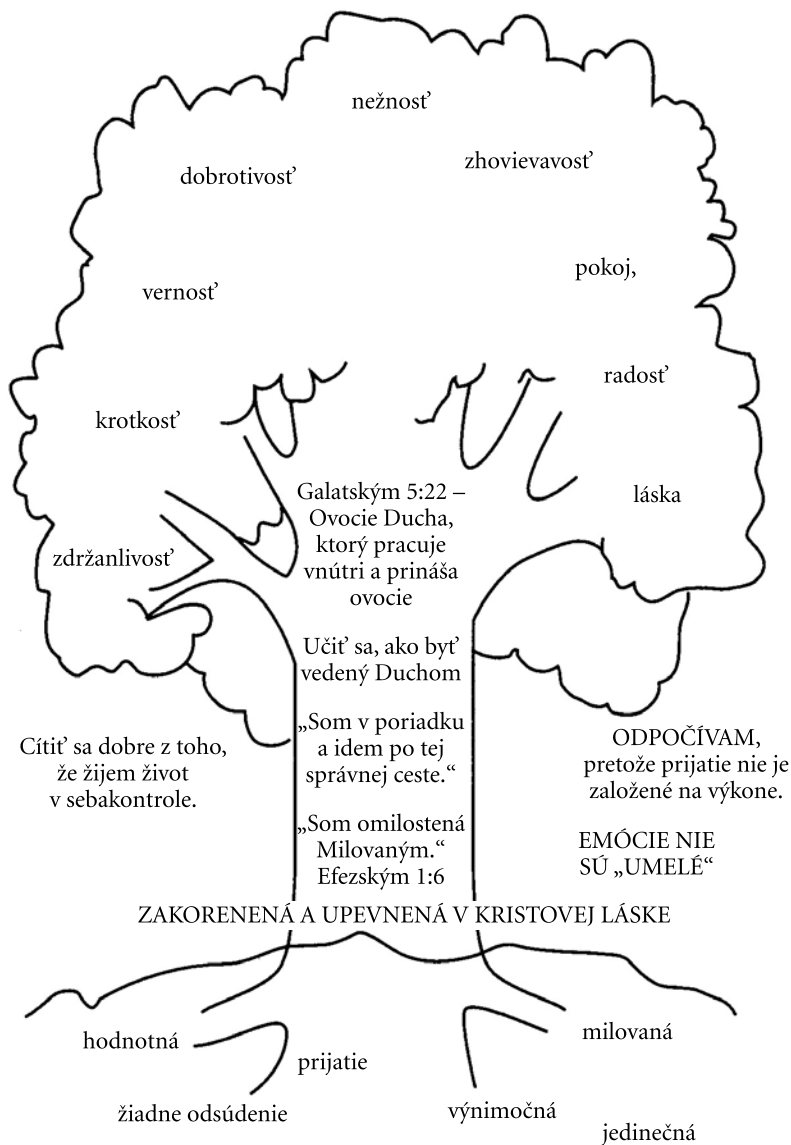
Ježiš vás do seba zaštepí. Keď budete ako konár zaštepení do Viniča, ktorým je On (Ján 15:5), začnete prijímať všetku vnútornú výživu (bohatstvo Jeho lásky a milosti), ktoré od Neho prúdia. Inými slovami, ak ste počas svojho detstva a dospievania nedostávali to, čo ste potrebovali pre dobrý a zdravý život, Ježiš vám to s radosťou dá teraz.

V mojom vlastnom živote bolo veľa zlého ovocia, ktorého som sa snažila zbaviť. Veľa som pracovala na tom, aby som sa správala správne. A predsa sa zdalo, že bez ohľadu na to, akého nesprávneho návyku som sa snažila zbaviť, dva alebo tri ďalšie sa vyskytli v inej oblasti. Bolo to ako zbaviť sa buriny. Stále som vyťahovala tú viditeľnú časť, ale nedostávala som sa k skrytým koreňom problému. Koreň bol stále živý a naďalej rodil ďalšiu úrodu problémov.

Ako ukazujú nasledovné obrázky, zhnité korene rodia zhnité ovocie, ale dobré ovocie pochádza z dobrých koreňov.

Pán mi dal túto ilustráciu ako príklad. Už ste si niekedy všimli ten neprijemný zápach, keď otvoríte chladničku? Okamžite ste vedeli, že je tam niečo pokazené, ale aby ste zistili, čo je príčinou zápachu, museli ste z chladničky všetko vybrať.

Ten istý princíp sa vzťahuje na váš osobný život. Ak máte emocionálne problémy, možno je to preto, že je niekde hlboko vo vás niečo pokazené. Možno budete musieť v sebe trochu hľadať, trochu vyhadzovať a možno aj niečo rozobrať, aby ste sa dostali k jadru problému a odstránili ho, aby mohlo byť všetko čerstvé a nové.

Pamätajte na to, že vytiahnutie z pôdy môže byť traumatické a bolestivé. Presadenie, zakorenenie a zapustenie koreňov je proces, ktorý trvá nejaký čas. Skrze vieru a trpezlivosť dedíme Božie zaslúbenia (Židom 6:12), takže buďte trpezliví.

Boh je ten, ktorý začína aj ten, ktorý ukončuje (Židom 12:2). Dokončí to, čo vo vás začal: **„A som presvedčený, že Ten, ktorý počal vo vás dobré dielo, aj ho dokoná až do dňa Krista Ježiša (až do dňa, keď sa navráti).“** (Filipským 1:6)

ZLÉ OVOCIE

Vo svojom živote som mala toľko zlého ovocia, že som zažívala pravidelné záchvaty depresie, negativizmu, sebaľútosti, výbuchov hnevu a syndróm menejcennosti. Mala som ducha ovládania ostatných a bola som dominantná. Bola som tvrdá, krutá, bezcitná, zákonníčka a odsudzovala som. Neodpúšťala som ľuďom a bála som sa – zvlášť toho, že budem odmietnutá.

Bola som iný človek vnútri a iný navonok. Predstierala som, že som sebaistá a v určitom smere som aj bola. Ale aj tak som mala nízku sebahodnotu. Moja takzvaná sebaistota nebola skutočne založená na tom, kým som bola v Kristovi, ale na prijatí u ostatných, na mojom

vzhľade a úspechoch a na podobných vonkajších faktoroch. Mnoho ľudí si myslí, že sú sebaistí, ale keď sa strhne ich povrchný vonkajšok, sú smrteľne vyľakaní! Bola som zmätená a vo vnútri som mala chaos.

Som nesmierne požehnaná, že môžem povedať, že som nikdy nebola závislá na drogách alebo alkohole. Fajčila som cigarety, ale nemala som žiadne iné chemické závislosti. Jednoducho mi alkohol nechutil. Dala som si niekoľko pohárikov, ale ako náhle sa mi alkohol začínal dostávať do hlavy, nikdy som s pitím nepokračovala.

Vždy som mala veľa sebaovládania. Bolo to súčasťou mojej osobnosti – aby ma nič neovládalo, takže som od drog zostala ďaleko. Myslím si, že skutočnosť, že môj otec tak dlho ovládal môj život, vo mne vybudovalo odhodlanie, že nič iné ma ovládať nebude. Aj keď som nemohla ovládať svoje vnútorné problémy, zdalo sa, že som mala múdrosť a vyhýbala som sa veciam, na ktorých by som mohla byť závislá.

Jeden čas som brala tabletky na chudnutie, pretože som vždy mala o pätnásť kíľ navyše. Aj keď mi ich predpísal lekár, cítila som sa po nich ako nafetovaná. Boli to amfetamíny, ale netušila som, že boli škodlivé. Bolo mi veľmi príjemné, ako som sa po nich celý deň cítila! Keď som si ich dala, tak som mohla pracovať ako stroj, vyupratovať dom, bola som kreatívna a priateľská; vznášala som sa niekde vysoko v oblakoch. Ale keď ich účinok prestal, bola som úplne vyšťavená!

Aj keď som neschudla ani kilo, tabletky utlmovali moju chuť do jedla – pokiaľ sa z tela nevyplavili. Celý deň som nejedla, ale večer som bola taká slabá, že som si musela vynahradiť to, čo som za deň zameškala. Pamätám sa, ako som vnútri koketovala s myšlienkou, že

si ich dám znova predpísať, ale *vedela som*, že by som sa na nich stala závislá, ak by som ich naďalej užívala, a tak som s tým prestala.

Teraz si uvedomujem, že schopnosť vyhnúť sa veciam, ktoré by ma mohli zničiť, bola výsledkom prijatia Ježiša, keď som mala deväť rokov. Aj keď som nevedela, ako si vybudovať skutočný vzťah s Pánom, On bol stále so mnou a pomáhal mi spôsobmi, ktoré som si vtedy neuvedomovala, pretože som nemala dost' vedomostí. O veľa rokov neskôr mi tieto veci boli jasné.

Viem, že Božia milosť a milosrdenstvo mi zabránili namočiť sa do vážnych problémov, akými boli zločin, drogy, alkoholizmus a prostitúcia. Som Pánovi vďačná, a stále som v úžase nad tým, ako ma chránil. Aj keď som takéto problémy nemala, mala som kopu ďalších. Zlé korene spôsobili moje zlé ovocie.

PREDSTIERANIE

Bola som veľmi zúbožená a nešťastná. Napriek tomu, tak ako veľa iných ľudí, predstierala som, že všetko bolo v poriadku. My, ľudia, predstierame pre úžitok ostatných, nechceme, aby vedeli o našom trápení, ale rovnako predstierame kvôli sebe, aby sme sa nemuseli postaviť pred zložitý problém a riešiť ho.

Myslím, že som si nikdy skutočne neuvedomovala, ako veľmi som bola zúbožená, pokiaľ som nestránila nejaký čas v Božom Slove a nezačala som pociťovať emocionálne liečenie. Ak človek nikdy nepoznal skutočné šťastie, ako môže vedieť, o čo prichádza? Nepamätám sa, že by som niekedy bola úplne uvoľnená a skutočne šťastná ako

dieťa. Neverím tomu, že niekto sa môže tešiť zo života a pritom trpieť neustálym strachom.

Spomínam si, ako raz večer Dave hovoril o svojom detstve. Vtedy sme už boli manželia. Vyrastal so siedmimi bratmi a sestrami. Keď boli deti, tak mali doma veľmi veľa lásky a zábavy. Ich letá boli preplnené piknikmi na vidieku, loptovými hrami, priateľmi a kresťanskou matkou, ktorá sa s nimi hrala a učila ich o Ježišovi. Nemali veľa peňazí, pretože Daveov otec umrel na chorobu pečene, ktorá bola následkom alkoholizmu. Avšak, vplyv, modlitby a kresťanský príklad Daveovej matky, chránili rodinu pred problémami. *Mali lásku, a tú všetci potrebujeme, veď sme pre ňu stvorení.*

Keď mi v ten večer Dave rozprával o tom, ako sa ich rodina mala dobre a ako sa tešil zo svojej mladosti, zrazu som si uvedomila niečo, čo sa mi nepáčilo. Ani za svet som si nemohla spomenúť na čas z detstva, kedy by som bola šťastná! Niečo mi bolo ukradnuté a ja som to už nemohla dostať späť. Cítila som sa nesmierne podvedená. Možno sa cítite rovnako. Ak áno, tak Boh pre vás urobí to, čo urobil pre mňa. On vám to vynahradí. On sám bude pre vás odmenou a vynahradí vám to, čo ste stratili.

Uvedomila som si, že musím prestať predstierať a postaviť sa pred pravdu. Z minulosti som mala návykové správanie. Tá minulosť nebola Daveova chyba, ani chyba mojich detí. Bolo nespravodlivé nútiť ich, aby pykali za niečo, na čom sa nepričinili.

NÁVYKOVÉ SPRÁVANIE

Návykové správania, ktoré sa môžu vyvinúť zo zneužívania, sú asi nespočetné množstvá, ale tu je aspoň čiastočný zoznam:

❖ Užívanie látok

- Alkohol
- Drogy (ilegálne, aj na predpis)

❖ Posadnutie spojené s peniazmi

- Nadmierne utrácanie
- Zhromažďovanie si peňazí

❖ Poruchy príjmu potravy

- Bulímia (vyvolávanie zvracania)
- Anorexia (vyhladovanie sa)
- Obezita, zapríčinená obžerstvom

Poznámka: Niektorí ľudia, ktorí boli promiskuitní, zostanú zámerne v nadváhe, aby sa vyhli tomu, že budú príťažliví. Boja sa, že znova spadnú do pokušenia. Tí, ktorým sa nedostávalo lásky, môžu veľa jesť, aby si tak nahradili to, čo im pred tým chýbalo.

❖ Závislosti na pocitoch

- Vzburá
- Smútok
- Strach
- Nadmierne nadšenie
- Náboženská spravodlivosť

- Fixácia na radosť (neustály, zamrznutý úsmev; nikdy neukazovať zlosť; smiatie sa v nehodné chvíle; hovorenie iba o veselých veciach)
- ❖ Myšlienkové závislosti
 - Prehnané premýšľanie o maličkostiach
 - Trápenie sa
 - Neustále hovorenie
 - Žiadostivé myšlienky
 - Nepokojná myseľ (nikdy v pokoji; stále sa trápi, čo povedať a urobiť, ako reagovať a tak ďalej)
- ❖ Posadnutosť aktivitou
 - Práca
 - Športy
 - Čítanie
 - Hranie hazardných hier
 - Cvičenie
 - Pozeranie televízie
 - Vlastnenie a staranie sa o nadmerný počet domácich zvierat
- ❖ Závislosti vôle
 - Ovládanie – ľudia, ktorí radi ovládajú, myslia si, že v každej situácii sa musí urobiť podľa nich. Nedokážu podriaadiť emócie logike alebo rozumu. Cítia sa bezpečne iba vtedy, keď dokážu ovládať.
 - Ovládání – tí, ktorí sú ovládaní, sa stanú tak pasívnymi, že svoju vôľu odovzdajú iným a sú ochotní urobiť čokoľvek, čo niekto od nich chce. Dokonca sa môžu stať posadnutými alebo vážne

utlácaní tak, že svoju vôľu dajú diablovi. Majú v sebe toľko hanby, že si myslia, že si nič nezaslúžia – dokonca ani voľbu, mo nosť rozhodovať sa.

- Opakované závislosti – títo závislí ľudia opakujú svoje vlastné zneužívanie na svojich deťoch alebo sa opakovane vystavujú, už ako dospelí, situáciám, ktoré im navodia rovnaké následky, aké pociťovali, keď boli deti. Podobná scéna prinesie spomienky z minulosti a potom sa postaví do role násilníka, aby tak nepociťovali bolestivé spomienky zneužívania. Napríklad, muž, ktorý bol ako dieťa bitý od svojho otca, môže fyzicky týrať svoje deti. Koná tak na základe spomienok z minulosti a postaví sa do role násilníka, miesto toho, aby sa vyhol opätovnému zneužívaniu. Žena, ktorá bola fyzicky, sexuálne alebo slovne zneužívaná svojím otcom, sa vydá za muža alebo niekoľkých mužov po sebe, ktorí sa k nej budú správať rovnako. Môže sa cítiť, že nie je hodná ničoho lepšieho, alebo že si dokonca takéto správanie zasluhuje, možno dokonca provokuje toho, kto ju zneužíva.
- Starostlivosť – niektorí ľudia nachádzajú svoju hodnotu v tom, že sa starajú o tých, ktorí ich potrebujú. Cítia sa tak bezcenní, že sa stanú závislými na starostlivosti o ostatných, pomáhaní, uspokojovaní ľudí a na tom, že sú vždy príjemní, pretože keď tak konajú, cítia sa dobre.

STVORENÍ NA TO, ABY SME SA CÍTILI DOBRE

Ako ľudské bytosti nás Boh stvoril na to, aby sme boli šťastní a aby sme sa dobre (správne) cítili, keď o sebe premýšľame. Vlastne, musíme o sebe premýšľať dobre, pretože inak si vyvinie nejaké nekontrolovateľné správanie, pretože dané správanie nám dodá „dobré pocity“, i keď len na chvíľu.

Premýšľajte nad týmto: Človek, ktorý je závislý na liekoch pravdepodobne začal tak, že jeho bolesť bola tak silná, že sa cítil nútený zbaviť sa jej a chcel sa cítiť dobre (mimo), aj keď len dočasne. To isté platí pre alkohol.

Veľa ľudí používa jedlo ako uspokojenie. Jedenie je potešujúce; keď jedia, cítia sa dobre. Veľa ľudí, ktorí majú poruchy s potravou, sú vyhladnutí po láske. Chcú o sebe premýšľať dobre. Ak nedostanú dobré pocity zvnútra, tak si ich potom zadovážia z iného zdroja.

Ak máte akékoľvek návykové správanie, táto kapitola vám môže pomôcť pochopiť koreň problému. Môžete stráviť celý život tým, že budete potlačovať svoje vonkajšie správanie (to zlé ovocie), ale vyjde na povrch niekde inde, ak sa nepostaráte o koreň.

Oslobodený láskou

Ak ste osoba, ktorá bola zneužívaná, už ste asi Arozpoznali niektoré problémové oblasti vo svojom živote. Poukazovať na problémy bez ponúknutia riešenia by bolo katastrofálne. Keby som to urobila, tak by ste skončili ešte frustrovanejší než ste boli pred tým, ako ste začali čítať túto knihu.

Mám v úmysle urobiť prehľad hlavných právd, ktoré priniesli vyličenie do môjho života. Keď to budem robiť, chcem, aby ste pamätali na to, že Boh nehľadí na osobu (Skutky 10:34). To, čo urobí pre jedného, urobí aj pre druhého, ak je to zasľúbenie, ktoré sa nachádza v Jeho Slove.

PROCES UZDRAVOVANIA

Môj prvý manžel nevedel ako milovať, takže z nášho vzťahu som neprijala žiadnu lásku. Aj keď ma môj úžasný druhý manžel, Dave, skutočne miloval, nedokázala som

prijímať jeho lásku o nič lepšie. Preskakovala som tam a späť medzi: (1) odmietaním jeho lásky a vytesnenia ho z môjho života tak, že som okolo seba stavala múry, aby som si bola istá, že nebudem zranená (to som si myslela) a (2) tým, že som sa ho snažila donútiť, aby ma miloval dokonalou a úplnou láskou, čo nie je v ľudských silách, a tak to nemohol splniť.

V 1. liste Jána 4:18 čítame, že dokonalá láska vyháňa strach. Iba Boh dokáže milovať dokonale a bez chyby. Bez ohľadu na to, ako niekto dokáže milovať niekoho iného, stále je to len človek. Ako povedal náš Pán: „**Duch je síce hotový, ale telo slabé**“ (Matúš 26:41). Ľudia vždy prinesú sklamanie iným ľuďom – vždy milujú akosi nedokonalo, jednoducho preto, že je to súčasť ľudskej prirodzenosti.

Snažila som sa prinútiť Davea, aby mi dal niečo, čo mi mohol dať iba Boh, a to bolo uvedomenie si mojej vlastnej hodnoty a ceny. Chcela som po svojom manželovi, aby ma úplne miloval a správal sa ku mne dokonale, aby som sa konečne mohla na seba pozerat' spokojne. Kedykoľvek zlyhal, sklamal ma alebo zranil, postavila som medzi nami stenu a vôbec som mu nedovolila prekročiť ju celé dni alebo aj týždne.

Veľa ľudí, ktorí majú zázemie plné zneužívania a dysfunkcie, nedokážu si udržať zdravé a trvácne priateľstvá, pretože buď nevedia, ako prijímať lásku alebo na svojich partnerov majú nevyvážené požiadavky, aby im dali to, čo im môže dať iba Boh. Vzniknutá frustrácia často zničí manželstvo.

Tento istý princíp môžeme aplikovať na priateľstvá. Raz ku mne prišla jedna žena, aby som sa za ňu modlila a povedala: „Joyce, pomôž mi. Som taká osamelá. Vždy, keď si nájdem priateľku, „vysajem ju“.“ Táto dáma bola

veľmi vyhladovaná po láske. Vždy, keď našla niekoho, kto by jej venoval aspoň trochu pozornosti, snažila sa vysať z tejto osoby všetko pre svoje emocionálne nedostatky, ktoré mala z minulosti. Pritom jej táto osoba ale nebola nič dlžná v oblasti jej emocionálnych nedostatkov. Jej nová priateľka sa zvyčajne vystrašila a odišla.

BOŽIA DOKONALÁ LÁSKA BEZ MEDZÍ A PODMIENOK

Raz som si čítala Bibliu a všimla som si túto vetu v 2.Korintským 5:7: „**Lebo žijeme** (upravujeme svoje životy a správame sa podľa svojho presvedčenia alebo viery, rešpektujeme vzťah človeka k Bohu a svätým veciam, s dôverou a svätou náklonnosťou; tak kráčame) **vierou, a nie videním!**“

Duch Svätý ma zastavil a spýtal sa ma: „Joyce, čomu veríš o svojom vzťahu s Bohom? Veríš tomu, že ťa miluje?“

Keď som v úprimnosti začala skúmať svoje srdce a začala som študovať Božie Slovo na túto tému, prišla som k záveru, že som verila, že ma Boh miluje, ale za určitých podmienok.

Biblia učí, že Boh nás miluje dokonale alebo bezpodmienečne. Jeho dokonalá láska voči nám nie je založená na našej dokonalosti. Nie je založená na ničom okrem Neho samotného. Boh je láska (1. Jána 4:8). Láska nie je Jeho zamestnaním; je to to, kým On je. Boh nás vždy miluje, ale často od Neho prestaneme prijímať lásku, zvlášť ak naše správanie nie je dobré.

Rada by som sa tu zastavila a uviedla by som niekoľko oddielov z Písma, ktoré pre mňa veľa znamenajú. Prosím, prečítajte si ich pomaly. „Poprežúvajte“ ich a dovoľte, aby sa stali vašou súčasťou:

„A my sme poznali (porozumeli, rozoznali, sme si vedomí z pozorovania a zo skúseností) **a uverili** (priľnuli sme, vložili sme svoju vieru a spoliehame sa) **v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska, a kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom. V tom** (v jednote a spoločenstve s Ním) **sa stala dokonalou láska pri nás, aby sme mali dôveru v deň súdu** (s uistením a smelosťou postaviť sa pred Neho), **pretože aký je On, takí sme aj my v tomto svete. V láske nieto strachu** (strach neexistuje), **ale dokonalá** (vyrastená, úplná) **láska vyháňa strach, pretože** (príčinou) **v strachu sú úzkosti pred trestom, a** (teda) **kto sa bojí, nie je dokonalý v láske** (ešte nevyrástol do dokonalosti v láske). **My milujeme, lebo On nás miloval ako prvý.**“ (1. Ján 4:16-19)

„V tom sa prejavila (ukázala) **Božia láska k nám, že svojho jednorodeného Syna poslal Boh na svet, aby sme žili skrze Neho. V tom je láska, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy. Milovaní, keď si nás Boh takto** (veľmi) **zamiloval, aj my sa máme milovať navzájom.**“ (1. Ján 4:9-11)

„Kto nás odlúči od lásky Kristovej? Súženie alebo úzkosť, prenasledovanie alebo hlad, nahota, nebezpečenstvo alebo meč?“ (Rímskym 8:35)

„Lebo som presvedčený (som si istý), že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani vysokosť, ani hlbokosť, ani nijaké iné stvorenstvá nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“
(Rímskym 8:38-39)

„Aby Kristus (skutočne) prebýval (usadil sa, býval, urobil si tam svoj trvalý domov) **vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými** (ľuďmi, oddanými Bohu, ktorých táto láska zmenila) **vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka,** (a aby ste skutočne mohli) **poznať** (prakticky, skrze vašu vlastnú skúsenosť) **Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie** (bez skúsenosti) ; **aby ste sa dali naplniť** (v celom svojom bytí) **celou Božou plnosťou** (aby ste mali všetky Božie bohatstvá a svätú prítomnosť a aby ste sa stali telom, úplne naplneným a zaplaveným samotným Bohom)! “(Efezským 3:17-19)

„A nádej nezahanbuje, lebo láska Božia je nám rozliata v srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.“ (Rímskym 5:5)

„Ajhľa, do dlaní som si ťa vyryl (vytetoval som si tvoju podobizeň), **tvoje hradby sú ustavične predomnou.**“
(Izaiáš 49:16)

Prvý list Jána 4:19 je pre mňa kľúčovým veršom, pretože hovorí, že by sme *si mali byť vedomí Božej lásky a veriť jej*. Nebola som si vedomá Božej lásky; preto som svoju vieru nevkladala do Jeho lásky, ktorú pre mňa má.

Keď ma diabol obviňoval, nevedela som povedať: „Áno, urobila som chybu,“ potom ist' za Bohom, aby som Ho požiadala o odpustenie, prijala Jeho lásku a pokračovala ďalej. Namiesto toho som trávila hodiny a dokonca aj dni, kedy som sa cítila vinná kvôli každej maličkosti, ktorú som urobila nesprávne. Bola som doslova mučená! Ján nám hovorí, že strach trápí, ale dokonalá Božia láska vyháňa strach (1. Jána 4:18). Božia láska voči mne je dokonalá, pretože je založená na Ňom a nie na mne. Takže, aj keď som ja zlyhala, On ma neprestal milovať.

Božia láska voči nám je dokonalá – a bezpodmienečná. Keď zlyháte, On vás naďalej miluje, pretože Jeho láska nie je založená na vás ale na Ňom. Keď zlyháte, prestanete prijímať Božiu lásku a začnete sa trestať tým, že sa obviňujete a cítite sa zatratene? Ja som sa cítila vinná a zle prvých štyridsať rokov svojho života. Verne som si na chrbte nosila vrece viny, kamkoľvek som išla. Bolo to ťažké bremeno a vždy bolo so mnou. Pravidelne som robila chyby a cítila som sa kvôli každej z nich vždy vinná.

V Rímskym 8:33-35 apoštol Pavol hovorí:

„Kto bude žalovať na vyvolených Božích? (Lebo) Je to Boh, ktorý ospravedľňuje (čiže nás voči samému sebe privádza do správneho vzťahu. Kto príde dopredu a obviní alebo obžaluje tých, ktorých si vyvolil Boh? Či Boh sám, ktorý za nás zaplatil dlh?) Kto ich odsúdi? Je to Kristus (Mesiáš), ktorý umrel, ba i z mŕtvych vstal, je po pravici Božej a prihovára sa aj za nás. Kto nás odlúči od lásky Kristovej?“

Diablov cieľ je oddeliť nás od Božej lásky, pretože Božia láska je hlavným faktorom v našom emocionálnom uzdravení.

Sme stворení pre lásku. V Efezským 2:4-6 Pavol hovorí, že Boh je tak bohatý na milosrdenstvo, že nás zachránil a dal nám to, čo si nezaslúžime, aby tak uspokojil požiadavky svojej intenzívnej lásky voči nám. Premýšľajte nad tým. Boží úmysel je milovať nás. On nás musí milovať – je predsa Láska!

Vy aj ja sme stворení pre lásku! Hriech nás od Boha oddelil, ale On nás tak veľmi miloval, že poslal svojho jednorodeného syna, Ježiša, aby za nás zomrel, vykúpil nás, vyslobodil nás, aby tak na nás mohol vyliť svoju úžasnú lásku. Všetko, čo musíme spraviť, je veriť tomu, čo hovorí Biblia o našom vzťahu s Bohom. Keď to začneme robiť, začne sa aj proces nášho emocionálneho uzdravovania.

Počas prvého roku, keď sme s manželom Daveom začali našu službu Život v Slove, Duch Svätý so mnou spolupracoval, aby ma naučil o Božej láske. Na pripomenutie som si písala všetky špeciálne veci, ktoré pre mňa vtedy Pán robil. Väčšinou to boli malé veci, osobné veci, ktoré mi ukazovali, že Boh sa stará. Takto som si bola viac vedomá Jeho bezpodmienečnej lásky. Pomáhalo mi to pamätať si, že Boh ma miluje.

Ak veríte tomu, že Boh, ktorý je tak dokonalý, vás miluje, tak potom môžete veriť, že ste hodní milovania.

Keď raz prijmete to, že ste prijímaní a milovaní Bohom, potom môžete začať prijímať seba. Potom nielenže začnete oplácať Bohu svoju lásku tým, že ho budete milovať, ale tiež začnete milovať iných ľudí.

NEMÔŽETE ROZDÁVAŤ TO, ČO NEMÁTE

Mnoho ľudí prijme Ježiša a potom sa okamžite snažia začať všetkých milovať. Príliš často sa cítia hodní odsúdenia, pretože zistia, že to jednoducho nedokážu. Je nemožné skutočne milovať ostatných bez toho, aby sme najskôr prijali túto lásku od Boha, pretože inak nemáme žiadnu lásku na rozdávanie.

V 1. Korinským 13, v kapitole, ktorá sa často nazýva „kapitola lásky,“ Pavol zdôrazňuje túto pravdu celkom jednoznačne. V prvom verši *lásku* definuje ako „to logické, zámerné a duchovné odovzdanie sa, ktoré je inšpirované Božou láskou voči nám a v nás“. Celá táto kapitola je zameraná na to, aby nás učila, ako kráčať v láske, ale jasne sa tam hovorí, že najskôr táto láska musí byť v nás.

Väčšina ľudí verí, že Boh ich miluje vtedy, keď môžu cítiť, že si to zaslúžia. Problémy sa vyskytnú, ak sa cítia, že si Božiu lásku nemôžu zaslúžiť, a predsa ju zúfalo potrebujú.

Nasledovné tabuľky znázorňujú pokračujúce následky prijímania alebo neprijímania Božej lásky. Všimnite si, viera, že Božia láska voči nám závisí na tom, či sme toho hodní, je klamstvo, ktoré spôsobuje v našom živote veľa problémov. Na druhej strane, viera, že Boh nás miluje bezpodmienečne, prináša veľa radosti a požehnaní.

PRIJÍMANIE BOŽEJ LÁSKY

Odhodlajte sa v srdci, že budete prijímať Božiu lásku. Tu je niekoľko praktických návrhov, ako vám s tým

môžem pomôcť. Všetko sú to veci, ku ktorým, verím tomu, ma Pán viedol. A verím, že budú na prospech aj vám. Avšak, pamätajte, že sme všetci výnimoční a jedineční a že Boh má individuálny a osobný plán pre každého z nás. *Nezamotajte sa preto do metód.*

To sú veci, (ktoré vám navrhujem), ktoré vám môžu pomôcť prijať zjavenie ohľadom Božej lásky voči vám:

- Povedzte si, aj v mysli aj nahlas: „Boh ma miluje.“ Povedzte to a dovoľte, aby sa to do vás vrylo. Často si to opakujte: keď sa ráno zobudíte, keď večer idete spať a počas celého dňa. Pozrite sa na seba v zrkadle, ukážte na seba prstom, oslovte sa menom a povedzte: „_____, Boh ťa miluje.“
- Píšte si denník alebo pamätník jedinečných vecí, ktoré pre vás Boh robí. Zapisujte si veľké, rovnako ako malé veci. Svoj zoznam si čítajte aspoň raz do týždňa a budete povzbudení. Nech je to projekt Ducha Svätého. Myslím, že to pre vás bude príjemné, rovnako ako to bolo pre mňa.
- Čítajte si a dokonca si dajte záväzok, že sa naučíte naspamäť niekoľko veršov o Božej láske naproti vám.
- Prečítajte si nejaké dobré knihy o Božej láske. Odporúčam vám začať tými, ktoré som napísala – *Povedz im, že ich milujem (Tell them I love them)* a *Zdecimuj ma na lásku (Reduce me to Love)*.
- Modlite sa, aby vám Duch Svätý, ktorý je Učiteľ, dal zjavenie Božej lásky.

Teória bezpodmienečnej lásky a jej vedľajšie účinky

Viem, že ma Ježiš miluje.

Miluje ma bezpodmienečne.

PRETO: Jeho láska voči mne je založená na tom, kým je ON.

PRETO: Nezaslúžila som si Jeho lásku, ani si ju zaslúžiť nemôžem.

PRETO: Nemôžem byť od Jeho lásky oddelená.

Keď Ho poslúcham, požehnáva ma.

Keď Ho neposlúcham, moje správanie bude mať následky.

Možno sa Mu nebude páčiť moje správanie, ale vždy ma bude milovať.

PRETO: Keďže som zažila Božiu lásku, viem, že som hodná milovania.

PRETO, keďže viem, že ma Boh miluje, som schopná veriť, že existujú ľudia, ktorí ma taktiež môžu milovať.

PRETO, môžem dôverovať ľuďom, ktorí ma skutočne milujú.

PRETO, môžem prijať lásku, ktorú mi títo ľudia dávajú.

PRETO, keďže moja najzákladnejšia potreba po láske a zmysle, po sebahodnote bola naplnená v Bohu, iní ľudia ma nemusia „vylepšovať“.

PRETO, aj keď mám potreby, ktoré chcem naplniť v iných ľuďoch (napríklad spoločnosť, náklonnosť, zábava), verím, že tieto potreby sú v rovnováhe a darované od Boha. Snažím sa úprimne ohodnotiť tieto potreby a tiež sa snažím úprimne prosiť o to, čo skutočne potrebujem.

PRETO, očakávam, že aj ostatní budú úprimní ku mne. Znesiem kritiku alebo konfrontáciu, ak je vyjadrená v láske.

PRETO, keďže viem, že som Božie špeciálne a jedinečné stvorenie, viem, že láska, ktorú darujem, je hodnotná.

PRETO, nevnímam, že by som mala podávať nejaký „výkon“ pred ostatnými. Buď ma budú milovať kvôli tomu, aká som alebo nie. Je pre mňa dôležité, aby ma milovali kvôli tomu, aká som.

PRETO, som schopná odpútať svoju myseľ od toho, čo si O MNE myslia ostatní a upriamiť sa na ostatných a ICH POTREBY.

PRETO, som schopná udržiavať zdravé, milujúce a trvácne vzťahy.

Teória podmienenej lásky a jej vedľajšie účinky

Ježiš ma miluje, ale...

Miluje ma podmienčne.

PRETO: Jeho láska je založená na mojom výkone.

PRETO: Musím si Jeho lásku zaslúžiť tak, že budem robiť to, čo sa Mu páči.

PRETO: Keď robím to, čo sa Mu páči, cítim, že som milovaná.

Keď nerobím to, čo sa Mu páči, cítim sa odmietnutá.

PRETO: Ak Boh, ktorý je „všemilujúci“, niekedy nemiluje, neprijíma a neváži si ma, ako niekto môže očakávať, že budem veriť, že som hodnotná a hodná milovania?

PRETO: V podstate neverím, že som hodná milovania a hodnotná osoba.

PRETO, nie som schopná dôverovať ostatným ľuďom, ktorí hovoria, že ma majú radi. Podozrievam ich motivácie alebo si myslím, že ešte nepoznajú moje skutočné „ja“. PRETO, nedokážem prijať od iných lásku. Preto sa od nej odvraciam. Snažím sa dokázať, že mám pravdu – že NIE som hodná milovania a že ma nakoniec odmieta.

PRETO to tak obvyčajne robia.

PRETO, používam merítka tohto sveta (peniaze, postavenie, oblečenie a iné), aby som ostatným aj sebe dokázala, že MÁM HODNOTU. Od ostatných potrebujem pohladenie a uistenie, aby mne aj ostatným dokázali, že som MILOVANIA-HODNÁ.

PRETO, potrebujem čerstvé uistenie skrze pohladenia každý deň, aby som sa vôbec predrala dňom a myslela si o sebe dobré veci.

PRETO, u iných hľadám to, čo mi môže dať jedine Boh – zmysel mojej vlastnej SEBAHODNOTY.

PRETO, dávam nemožné požiadavky na ľudí, ktorí ma milujú. Frustrujem ich. Nikdy nie som spokojná s tým, čo mi dávajú. Nedovoľujem im, aby ku mne boli úprimní alebo aby ma konfrontovali. Som zameraná na seba a očakávam, že druhí budú tiež zameraní na mňa.

PRETO, nie som schopná udržiavať zdravé, milujúce a trvácne vzťahy.

PRETO, keďže nemilujem to, KÝM SOM, neočakávam, že ma budú milovať ostatní. Preto by niekto chcel niečo, čo nemá skutočnú hodnotu?

PRETO, sa snažím zaslúžiť si ich lásku tým, čo ROBIM. Neodovzdávam z túžby milovať, ale BYŤ MILOVANÁ.

Väčšina z toho, čo robím, je prepojená s mojím ja, takže ľudia, o ktorých tvrdím, že ich milujem, sa v skutočnosti necítia byť milovanými. Cítia sa zmanipulovaní. Snažím sa vyhnúť odmietnutiu viac, ako skúšam vybudovať milujúci vzťah.

Nasledujte Ducha Svätého

Ak dôjdete k záveru, že potrebujete emocionálne uzdravenie, a že mnohé z vašich problémov sú výsledkom zlých koreňov z minulosti, môžete byť nedočkaví v túžbe po zbavení sa týchto koreňov alebo problémov, aby vám bolo lepšie. To je pochopiteľné, ale je dôležité dovoliť Duchu Svätému, aby vás v tomto uzdravovacom procese viedol, sprevádzal a smeroval.

Boh už poslal Ježiša Krista, aby prišiel na zem a zaplatil za vaše úplné uzdravenie. Keď Ježiš dokončil svoje dielo, poslal svojho Ducha Svätého, aby uskutočňoval to, za čo Ježiš zaplatil svojou vlastnou krvou.

Ježiš povedal svojim učeníkom, že je pre nich lepšie, aby odišiel, aby bol s Otcom, pretože ak by neodišiel, Tešiteľ by nemohol prísť (Ján 16:7). Tešiteľ je Duch Svätý. V jednej verzii Biblie, ktorá do textu vkladá rôzne možné preklady daného slova z pôvodných jazykov, v tomto verši Ježiš nazýva Ducha Svätého naším

Poradcom, Pomocníkom, Advokátom, Prihovárateľom, Posilňovateľom a Pohotovostnou pomocou. Počas vášho uzdravovacieho procesu budete musieť zažiť každý aspekt služby Ducha Svätého.

HLADAJTE IBA ZBOŽNÚ RADU

Nepobehujte a nehľadajte radu len tak od kohokoľvek. Najskôr sa modlite, proste Pána, či je to Jeho vôľa, aby ste sa poradili s inou ľudskou bytosťou, alebo či túži po tom, aby vám poradil On sám.

V živote som mala skutočne mnoho problémov, ale nikdy som po radu nešla za nikým iným, s výnimkou jedného prípadu. V danej situácii som išla za dámou, ktorá bola sama zneužívaná. Nechcem túto dámu poškodiť, ale skutočne mi nemohla pomôcť. Nebola to jej chyba; jednoducho nebola pomazaná Pánom, aby to robila.

Boh nie je zaviazaný pomazať niečo, čo sám neiniciuje. Tak často ľudia bežia za inými bez toho, aby nasledovali vedenie a sprevádzanie Ducha Svätého a nikdy to nenesie dobré a trvácne ovocie. *Keď máte problém, choďte ku trónu skôr ako pôjdete k telefónu.*

Nesnažím sa naznačiť, že je zlé hľadať radu. Hovorím len to, aby ste sa modlili a dovolili Pánovi, aby vás viedol a sprevádzal skrze Ducha Svätého. Nech pre vás vyberie správneho poradcu On. Len kvôli tomu, že niekto prechádza tým istým, čím ste prechádzali vy, alebo je váš blízky osobný priateľ to neznamená, že tento človek je pre vás ten správny poradca. Takže, opakujem, modlite sa!

Rozhodne nehovorím to, že nemáte hľadať radu kvôli tomu, že som to nerobila ja. Všetci máme rozličné osobnosti. Ja sama mám silnú, odhodlanú, sebakontrolovanú osobnosť, zameranú na cieľ. Tieto charakteristiky mi pomohli v smere za mojím cieľom, ktorým bola emocionálna celistvosť. Iní ľudia môžu potrebovať druhých ľudí, aby im trochu pomohli, niekoho, kto by im pomohol stanoviť si ciele pre samých seba a povzbudzoval ich na ceste k dosiahnutiu daných cieľov.

Je životadarné nasledovať vedenie Ducha Svätého. On je tým najlepším Poradcom. Buď vám pomôže priamo alebo vás povedie k niekomu, cez koho vám môže poslúžiť. Nech je to tak či tak, určite by ste sa mali na Neho obracať o pomoc. Aj rada, ktorú vám ponúknu iní ľudia nebude *rhema* (osobné zjavenie od Boha), bez pomoci Ducha Svätého.

Je taktiež dobré si uvedomiť, že Boh má odlišné povolania pre naše životy. Keďže ma povolal k tomu, aby som kázala Jeho Slovo, bolo pre mňa lepšie prijímať pravdu priamo od Neho. Avšak, to nie je pravidlom pre každého.

SLUŽBA DUCHA SVÄTÉHO

Ďalší dôvod, prečo je služba Ducha Svätého taká dôležitá, sa nachádza v Jánovi 16:8, kde Ježiš hovorí, že Duch Svätý je ten, kto *usvedčuje o hriechu* a usmerňuje k spravodlivosti.

Väčšina ľudí, ktorí boli zneužívaní, majú osobnosti, ktoré sú založené na hanbe (oblasť hanby bude viac preberaná v neskoršej kapitole). Keď premýšľajú sami

nad sebou, cítia sa zle. Nemajú sa radi a preto zažívajú veľa viny a odsúdenia.

Diabol je ten, kto prináša odsúdenie; Duch Svätý prináša usvedčenie. (Tu je rozdiel. Usvedčenie privítam, ale odsúdeniu sa stránim – a rovnako by ste mali konať aj vy.) Jedine Duch Svätý skrze Božie Slovo a Jeho moc môžu zmeniť a usvedčiť človeka, ktorý sa sústreďuje na hanbu, poukázať, že bol ospravedlnený skrze preliatu krv Ježiša Krista: **„Toho, ktorý nepoznal hriechu, urobil (zdanlivo) hriechom za nás, aby sme my boli (uschopení, aby sa na nás nazeralo, akože sme v Ňom a aby sme boli príkladom) v Ňom spravodlivosťou pred Bohom** (čo by sme mali byť, keďže máme od Neho odobrenie, prijatie a máme s Ním vďaka Jeho dobrej vôle).“ (2. Korinským 5:21)

Ježiš o Duchu Svätom hovorí ako o Duchu Pravdy a uistil nás, že nás bude viesť do každej Pravdy – do celej a plnej Pravdy (Ján 16:13). Ježiš povedal, že Duch Svätý nám bude osviežovať pamäť: **„Ale Radca** (Pomocník, Advokát, Prihovárateľ, Posilňovateľ a Pohotovostná pomoc), **ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene** (namiesto Mňa, aby Ma reprezentoval a konal v Mojom mene), **Ten naučí vás všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril“** (Ján 14:26). Obidve tieto časti služby Ducha sú dôležitými oblasťami, kde potrebujú pomoc ľudia, ktorí sa uzdravujú zo zneužívania. Takíto ľudia musia vyjsť z klamu a postaviť sa tvárou v tvár pravde. Možno zabudli na niektoré veci, pretože pamätať si ich, by znamenalo veľkú bolesť, no budú si musieť na tieto veci spomenúť, aby ich mohli počas procesu uzdravovania riešiť.

Ak osoba, ktorá je poverená slúžiť pri tomto uzdravení, nie je vedená Duchom, niekedy sa môže stať, že zneužívanú osobu prevedie týmto štádiom príliš rýchlo. Ak však tento proces bude príliš rýchly, môže to byť pre zneužívanú osobu viac ako dokáže zvládnuť.

Spomínam si na mladú ženu, ktorá prišla ku mne, aby som sa za ňu modlila. Bola veľmi nahnevaná a veľmi emocionálna, takmer panikárila. Začala sa mi zdôverovať, že stretnutia s jej poradkyňou jej spôsobovali veľkú bolesť, každý týždeň, keď sa stretli, takže to nezvládla. V jej rozrušenosti som ju počula hovoriť: „Je to jednoducho príliš! Veľmi to bolí a nezvládam to.“

Zatiaľ, čo hovorila, ja som sa modlila a prosila Pána, aby mi pomohol, aby som jej mohla pomôcť. Ja som sa vlastne bála, že začne byť hysterická priamo tam vpredu na zhromaždení. Náhle som od Pána dostala odpoveď. Myslela som si, že možno jej poradkyňa nie je dostatočne citlivá na Ducha a že toto mladé dievča viedla k tomu, aby čelila svojim problémom tak rýchlo, že jej myseľ a emocionálny systém to všetko nezvládali uniesť.

Keď som tomuto dievčaťu povedala: „Počúvaj, myslím, že viem, kde sa problém skrýva,“ pomaly sa utíšila a spozornela, aby som jej mohla povedať to, čo mi hovorí Boh. Keď počúvala, okamžite sa jej začalo uľavovať. Potvrdila, že to, čo som opisovala, sa presne dialo.

Povedala som jej, že počas môjho vlastného procesu uzdravovania ma Duch Svätý viedol k rozličným zdrojom. Prvým z nich bola kniha, ktorú mi navrhol môj manžel. Bolo to svedectvo ženy, ktorá bola ako dieťa zneužívaná. Dovtedy som si nemyslela, že problémy, ktoré v súčasnosti mám, môžu byť výsledkom mojej minulosti.

Táto kniha sa mi čítala veľmi ťažko. Keď som prišla k časti, kde autorka podrobne opisovala, ako ju nevlastný otec sexuálne zneužíval, moje spomienky, bolesť, zlosť a vzburá sa vo mne znova začali hromadiť niekde hlboko zvnútra. Hodila som knihu na zem a hlasno som vykrikla: „Toto nebudem čítať!“

Hneď potom som počula Ducha Svätého, ako hovorí: „Teraz je ale na to čas.“

S Bohom som sa snažila íť už niekoľko rokov pred tým, ako sa udiala táto scéna. Prečo ma skôr nevedol k niečomu, čo by mi mohlo pomôcť? Odpoveď je, že vtedy nebol správny čas! Duch Svätý presne vie to správne načasovanie v našich životoch. Vždy hovorím: „Iba Duch Svätý vie, kedy ste na čo pripravení.“ Inými slovami, Duch Pána je ten, ktorý vie, čo vám pomôže a kedy ste pripravení túto pomoc prijať.

Možno to príde vo forme knihy, nejakého kazateľa alebo priateľa, ktorý povie presne to, čo vtedy potrebujete počuť. Alebo to môže prísť skrze osobné svedectvo, alebo dokonca aj priamym kontaktom od samotného Pána. Možno dnes je pre vás práve ten deň od Pána, keď čítate túto knihu. Ak to tak je, Boh ju použije v nejakej oblasti, kde v súčasnosti trpíte. Môže to byť začiatok vášho uzdravenia, ďalší krok v tomto procese alebo dokonca záverečný dotyk vášho dlhého boja na ceste za úplnosťou, celistvosťou.

Mnohí ľudia, ktorí za mnou prídu s prosbou o modlitbu za emocionálne uzdravenie, sú rozrušení, dokonca zmätení, pretože si nedokážu vybaviť niektoré úseky zo svojho detstva. Boli na niečom, čo ja nazývam „archeologickým výskumom“, kedy sa snažili vykopať zabudnuté spomienky, aby im mohli čeliť, riešiť ich

a odstrániť ich preč zo svojho systému. Takýmto ľudom hovorím, že aj v mojej minulosti sa stále nachádzajú veci, na ktoré si nedokážem spomenúť. Vlastne sa mi zdá, akoby veľkú časť môjho detstva tvorili prázdne stránky.

Pripomínam ľudom, že Duch Svätý nás vedie do každej pravdy a je schopný mnoho vecí priniesť späť do našej pamäte. Ale musíme Mu dovoliť, aby sa chopil vedenia v tejto citlivej zóne. Ja som Mu odovzdala vedenie nad mojou pamäťou. Skutočne verím tomu, že ak spomienka na niečo z mojej minulosti mi pomôže, tak si potom na to skutočne spomeniem. Ak mi to nemá pomôcť, nie je to nevyhnutné, alebo by mi dokonca uškodilo, ak by som si to pamätala; tak som potom vďačná za to, že si na to nemôžem spomenúť. Verím tomu, že niekedy to, čo nevieme, nám nemôže ublížiť.

Samozrejme, nie je tomu vždy tak. Mnohokrát ľudia prežijú úžasnú úľavu, keď si spomenú na nejakú traumatickú udalosť, keď ju riešia a potom sa pohnú vo svojich životoch ďalej. Niekedy, ak boli spomienky zámerne zablokované a boli hlboko potlačené, otrávia celý systém. V tom prípade je nevyhnutné, aby sa tieto spomienky vyjavili, pretože inak nie je možné dosiahnuť celistvosť. No i tu je dôležité pamätať na to, že ak tento proces nie je pod vedením a sprevádzaním Ducha Svätého, môže to byť škodlivé a môže to spôsobiť ešte viac škody už zraneným emóciám.

Duch Svätý je nežný, jemný, ohľaduplný, láskavý, milujúci a trpezlivý. Ale zároveň je silný a mocný a je schopný urobiť to, čo ľudia sami od seba nikdy neurobia. Žalmista hovorí: **„AK Hospodin NESTAVIA dom, márne sa namáhajú stavitelia; ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik”** (Žalm 127:1). Mnoho

rokov som sa zbytočne namáhala. Povzbudzujem vás k tomu, aby ste nepremrhali najvzácnejšie chvíle svojho života tým, že sa to budete snažiť „urobiť sami.“ Hľadajte Boha a Jeho plán na vaše uzdravenie. On vás povedie krok za krokom a vy budete premenení „od slávy k sláve“ (2. Korinským 3:18).

Dva druhy bolesti

Aj keď Duchu Svätému dovoľíme, aby nás viedol, emocionálne uzdravenie je stále bolestivé. Ale verím tomu, že existujú dva druhy bolesti: bolesť zo zmeny a bolesť z toho, že sa nikdy nezmením a zostanem rovnaký. Ak dovoľíte Pánovmu Duchu, aby viedol váš zotavovací program, vždy bude stáť vedľa vás, aby vám dal potrebnú silu v každej fáze, takže nech už máte prejsť akýmikoľvek skúškami, budete schopní ich uniesť.

Pán nám sľúbil, že nás nikdy neopustí, ani nás nezanechá. Toto zasľúbenie v Židom 13:5 je mocné: **„Vaše správanie nech je bez lakomstva** (vrátane nenásytnosti, hrabivosti, žiadostivosti a túžby po pozemských pokladoch), **buďte spokojní s tým, čo máte** (aj so svojimi okolnosťami). **Veď On sám (Boh) povedal: Neopustím ťa, ani nezanechám** (nepovolím zo svojho objatia) (Určite nie!).“

Musíme sa držať tohto zasľúbenia, keď máme pokušenie predbehnúť Pána Boha a dostať sa tak pred Neho. Ak si začneme „robiť veci sami pre seba,“ tak sme

sa dostali do nebezpečného teritória. Náš nebeský Otec nemá povinnosť podporovať nás v tom, aby sme prechádzali skúškami, ktoré nikdy neboli Jeho plánom pre nás. Môžeme pri tom prežiť, ale tento proces si vyžiada omnoho viac boja než je nutné.

Bolesť emocionálnej rany a jej vyliečenie môže byť ešte traumatickejšie než fyzická bolesť. Ak nasledujete Boží zjavený plán a dôjdete k bolestivým chvíľam, pamätajte na to, že Duch Svätý je ten, ktorý dáva silu. Niekedy sa môže zdať, že tým nezvládnete prejsť. V takých chvíľach proste Pána, aby vám dal silu.

Skvelý verš na zapamätanie, ktorý sa hodí do týchto zložitých období, je 1. Korinským 10:13, kde nám apoštol Pavol pripomína:

„Pokušenie (skúška, ktorá nabáda k hriechu, bez ohľadu na to, ako príde alebo kam vedie), **ktoré vás zachvátilo, je len ľudské** (to znamená, že žiadne pokušenie alebo skúška, ktorá na vás prišla, nie je silnejšia ako ľudská odolnosť, ani nie je taká, že by bola mimo ľudskú prirodzenosť, alebo že by nebola prispôsobená ľudskej prirodzenosti a taká, že ju človek dokáže zniesť) **ale Boh je verný** (svojmu Slovu a svojej súcitnej povahe), **On** (a to Mu môžete dôverovať) **nedopustí pokúšať vás nad možnosť, ale s pokušením** (vždy) **spôsobí aj vyslobodenie** (to znamená únik na miesto, kde môžete odpočívať), **aby ste ho mohli zniesť.**”

S ťažkými chvíľami prichádza aj veľa pokušenia. Medzi ne patrí napríklad chuť vzdať sa a vrátiť sa k starým zabehaným spôsobom myslenia a konania,

začať negatívne myslieť, byť deprimovaný a nahnevaný na Boha, pretože nerozumieš, prečo sa zdá, že Boh neprináša cestu von zo všetkej tej bolesti, ktorú si musel vo svojom živote pretrpieť. Avšak, táto časť Písma nám hovorí, že Boh vždy zasiahne pre naše dobro, a že Jeho pomoc vždy príde v čas.

Rozhodnite sa vo svojom srdci, že sa toho budete držať a nepustíte sa!

Ďalšia dobrá pasáž na pomoc sa nachádza v 2. Korintským 12:7-9, v ktorej sa Pavol odkazuje na niečo, čo nazýva „osteň (trň) v tele“ (verš 7). Skutočne nezáleží na tom, čo tento osteň bol, ale vieme, že ho obťažoval a chcel sa ho zbaviť. Nech to bolo už čokoľvek, Pavol prosil Pána trikrát, aby ho odstránil. Avšak, Pánova odpoveď bola nasledovná: „**Dost' máš** (dostatočná voči akémukoľvek nebezpečenstvu a uschopňuje ťa znášať ťažkosti hrdinsky) **na mojej milosti** (mojej priazni a láskavosti); **lebo (moja) moc sa v slabosti dokonáva** (je úplná a naplnená a je ukázaná ako efektívna práve v tvojej slabosti).“ (verš 9)

Nie vždy sme z našich ťažkostí vyslobodení v tú istú chvíľu ako zavoláme na meno Pána. Niekedy musíme nejaký čas vytrvať, byť trpezliví a pokračovať vo viere. Vďaka Bohu za to, že v týchto chvíľach, kedy sa z rôznych dôvodov Pán rozhodne, že nás hneď nevyslobodí, nám vždy dáva milosť a silu, ktoré potrebujeme na to, aby sme došli do konečného víťazstva.

Už ste sa niekedy zamýšľali nad tým, prečo nás Boh z nášho zajatia a problémov okamžite nevyslobodí? Dôvodom je, že iba Pán vie všetko, čo sa musí stať v živote Jeho detí – a tiež Mu ide o dokonalé načasovanie.

Z mojej vlastnej skúsenosti som sa naučila skôr dôverovať, ako spochybňovať. Nie je zlé spýtať sa Boha prečo, ak táto otázka nepôsobí zmätok. Inak je lepšie jednoducho dôverovať Pánovi, keďže vieme, že On sa nikdy nemýli – a tiež to, že nikdy nekoná neskoro! Často chápeme dôvody danej situácie až keď je po všetkom a môžeme sa na ňu pozerat' z druhej strany, spätne. V živote som mala veľmi veľa chvíľ, ktorým som nerozumela, keď som cez ne prechádzala. Ale teraz už môžem chápať, aký mali zámer a zmysel.

Prechádzanie skúškami je bolestivé. V mojej službe som ľuďom často hovorila o tom, čo hovorí kniha Zjavenia. Totiž, že diabla prekonáme krvou baránka a slovom nášho svedectva (Zjavenie 12:11). Svedectvo víťazstva v akejkolvek oblasti života je dôležité. Avšak, na to, aby sme mali pozitívne svedectvo, je nevyhnutné, aby sme úspešne prekonali ťažkosti a protivenstvá.

To, čo je ťažké, je to, čím musíme prechádzať, keď sme pokúšaní a skúšaní. Tá slávna časť prichádza potom, ako sme prešli skúškou a môžeme svedčiť o úžasnom víťazstve a obrovskej Božej vernosti. *Bez skúšky neexistuje svedectvo.*

BRÁNY BOLESTI

Pretože som osobne zažila tak veľa emocionálnej bolesti, tak ako práve možno aj vy, tak ma bolesť začala unavovať. Snažila som sa nájsť uzdravenie tým, že som nasledovala vedenie Ducha Svätého. Ale nedokázala som pochopiť, prečo tento proces musí byť tak bolestivý. Myslela som si, že by mi Pán mal dať nejakú odpoveď,

nejaké slovo, ak tá bolesť bude naďalej trvať. Už mi bolo lepšie, sem tam som zažívala víťazstvo, ale zdalo sa, že keď som urobila nejaký pokrok, Pán ma vždy priviedol do novej fázy uzdravovania, čo znamenalo viac bolesti a emocionálneho sklamaní.

Keď som sa za svoju situáciu modlila, Boh mi dal videnie. Vo svojom srdci som videla veľa brán – jednu po druhej. Každá z nich predstavovala traumatickú udalosť z môjho života v minulosti, ktorá bola pre mňa bolestivá. Pán mi ukázal, že vždy, keď som prechádzala niektorou z takýchto udalostí alebo situácií (keď som bola sexuálne zneužívaná doma, keď sa mi v škole posmievali, pretože som mala nadváhu, keď som nebola schopná mať blízkych priateľov, keď som bola vystavená neustálemu strachu, keď ma opustil môj prvý manžel, keď ma zradila skupina priateľov v zbore, a tak ďalej), boli to vždy nové brány bolesti, cez ktoré som bola nútená prejsť.

Živo si pamätám to utrpenie zo strachu, odmietnutia, opustenia a zrady – a určite si na to pamätáte aj vy, ak ste boli obeťou takéhoto zneužívania, v ktorom je človek v zajatí.

Keď som konečne Pánovi dovolila, aby na mojom živote pracoval, odhalil mi, že som sa skrývala za mnohými takýmito „bránami bolesti“. Bola som pevne spútaná a skrýš som nachádzala v tom, že som predstierala, že som niekto iný ako v skutočnosti a mala som rôzne masky. Jednoducho som nechápala, ako sa mám vyslobodiť. Keď ma Pán začínal oslobodzovať z tohto spútania, bolelo to.

Teraz rozumiem tomu, že na to, aby sme boli vyvedení z otroctva na slobodu, aby sme sa dostali z toho von, musíme prejsť takými istými alebo podobnými bránami bolesti, akými sme pred tým vchádzali dnu. Keď sme do otroctva uvedení skrze bránu bolesti, tak musíme prejsť späť tou istou bránou, aby sme boli vyvedení zo zajatia. Aj cesta tam aj cesta späť sú bolestivé, prvýkrát je to zo samotného zneužívania a potom je to zo spomienky naň.

Na to, aby nás Pán vyslobodil a uzdravil, nás musí postaviť pred problémy, ľudí a pravdy, ktoré sú pre nás ťažké, niekedy až nemožné. Sami by sme sa pred ne iste nepostavili. Dám vám niekoľko príkladov:

Prvý príklad

Vždy som sa hrozila svojho otca. Aj keď som už bola dospelá žena a mala som štyridsať rokov, mala som svoje štyri deti, stále som sa ho desila. Tento strach sa do môjho života dostal mnohými bolestivými udalosťami.

Mala som štyridsaťsedem rokov, keď ma Pán viedol, aby som konečne konfrontovala svojho otca. O tejto konfrontácii budem hovoriť neskôr v tejto knihe, ale musela som sa mu pozrieť rovno do očí a povedať mu: „Už sa ťa viac nebojím.“

Keď som nakoniec svojmu otcovi hovorila o tom, ako ma zneužíval, robila som to v poslušnosti a s vierou, ale nie bez „strachu a trasenia“ (Filipským 2:12). Postavila som sa tvárou v tvár k svojej bráne bolesti. Vedela som, že buď môžem ňou znova prejsť a vyjsť na druhej strane ako slobodná, alebo môžem zostať spútaná na tejto strane brány, budem sa schovávať a navždy sa budem báť svojho vlastného otca.

Je dôležité všimnúť si, že *som konfrontovala svojho otca, ktorý bol primárnou príčinou mojej bolesti, len kvôli tomu, že ma k tomu viedol Duch Svätý. Nekonfrontujte osobu, ktorá vás zneužívala len kvôli tomu, že som to robila aj ja.* Musíte sa modliť a počúvať Božie vedenie kvôli správny krok na ceste za vašim vyslobodením.

Druhý príklad

Niekedy sú ľudia v zbore zranení inými kresťanmi. Nejak si myslíme, že veriaci by ostatným veriacim nemali ubližovať – a nemali by. Ale veci sú len zriedka tak, aké by mali byť, dokonca aj v životoch Božieho ľudu. Aj my v cirkvi si ubližujeme, a spôsobuje to skutočnú bolesť.

Často sa stane, že zranená strana sa stiahne od akéhokoľvek spolčovania alebo komunikácie s tými, ktorí bolesť spôsobili. Zranený človek, ktorý sa skrýva za bránou bolesti, sa môže rozhodnúť: „Keďže mi v zbore ublížili, síce tu naďalej budem chodiť, ale už nikdy si týchto ľudí nepustím tak blízko k sebe.“ To je forma otroctva, pretože táto osoba dovoľuje, aby ju ovládala minulosť.

Boh nás privedie na miesto, kde musíme vyjsť zo skrýše a musíme riskovať, že budeme znova zranení. Keď

sa prestaneme skrývať, je to to isté, ako keď prechádzame tou istou bránou bolesti, ktorá nás pred tým viedla do otroctva.

Tretí príklad

Pre niektorých ľudí môže byť ťažké naučiť sa podriaďovať autorite. Pre mňa to bolo mimoriadne bolestivé. Keďže ma zneužívala každá autorita, ktorú som dovtedy poznala, mala som postoj: „Prečo by som mala niekomu dovoliť, aby mi hovoril, čo mám robiť?“ Nikomu som neverila, zvlášť mužom.

Keď ma Duch Svätý viedol do fázy môjho uzdravenia, v ktorej som sa musela poddať svojmu manželovi, začal sa boj! Vo svojom tele som pociťovala obrovskú vzburu. Chcela som sa podriaďovať, pretože som skutočne verila, že je to biblické, ale bolesť z podriadenia bola silnejšia, než som dokázala zvládnuť.

Nerozumela som, čo sa so mnou deje. Teraz si uvedomujem, že keď som sa niekomu podriadila a dovolila mu, aby za mňa urobil rozhodnutie, privolali sa mi naspäť všetky staré strachy a spomienky, z tej doby, keď niekto so mnou manipuloval a zneužíval ma. Keď mi môj otec (postava v autorite) hovoril, že všetky tie bolestivé veci, o ktorých sa rozhodol, že mi bude robiť, boli pre *moje* dobro a celý ten čas, čo som nenávidela to, čo so mnou robil, bolo skombinované s mojím zúfalstvom, že s tým nič nedokážem urobiť, to všetko určite nevedlo k tomu, že som bola nadšená, keď som sa mala niekomu podriaďovať.

Aby som mohla byť oslobodená a aby som bola ucelená osobnosť, po akej túžil Boh, musela som sa naučiť

podriaadiť sa svojmu manželovi. Ako mnoho iných kresťanov som verila, že Písma učia, že podriadenie manželky aj detí manželovi a otcovi ako hlave rodiny, je Boží zjavený plán pre rodiny. Bola som presvedčená, že tento princíp je jasne napísaný v Jeho Slove, a preto som nemala žiadnu voľbu, len sa mu podriaadiť, inak by som bola vo vzbure voči Bohu. Bolo to však bolestivé! Teraz som slobodná a môžem vidieť bezpečnosť a ochranu v zbožnom podriadení sa.

Veľa ľudí nemá v podriadení jasno. Myslia si, že musia robiť všetko, čo im daná autorita povie, bez ohľadu na to, čo to je. Biblia však učí, že sa máme podriaadiť iba „**ako sa služí v Pánovi**” (Kolosenským 3:18).

Verím, že tieto príklady vám pomôžu pochopiť „brány bolesti“, a ako sa k nim máme postaviť. Nepozerajte sa na ne ako na vchod do utrpenia ale ako na prah uzdravenia. Ježiš bude vždy s vami, aby vás viedol a posilňoval vás, keď budete prechádzať týmito bránami na ceste za celistvosťou.

Pamätajte na to, že *bolesť je skutočne súčasťou uzdravovacieho procesu*. Ak niekto padne na betón a škaredo si oškrie koleno, pravdepodobne to bude bolieť. Na ďalší deň môže byť bolesť ešte väčšia, ako keď bola rana čerstvá. Dovtedy sa na rane vytvorí chrasta, čo je znamením uzdravovacieho procesu. Ale aj keď je teraz rana pokrytá ochrannou chrastou, stále je citlivá, je horúca a sú v nej zášklby kvôli zvýšenému prísunu krvi, ktorá ovplyvňuje vyliečenie postihnutej oblasti.

Počiatočná rana určite prináša bolesť, ale pri uzdravení je táto bolesť ešte väčšia. Avšak, nie sú to dva rovnaké druhy bolesti, ani nemajú rovnaký výsledok. Niektoré emocionálne rany ľudí boli tak dlho v nepovšimnutí, že sa

zapálili. A takáto bolesť je úplne iná ako bolesť z vyliečenia. Jednej sa treba vyhýbať, zatiaľ, čo tú druhú treba uvítať.

BEZ BOLESTI NIE JE MOŽNÁ ZMENA

Vďaka osobnej skúsenosti som získala úžasnú múdrosť: nebojte sa bolesti! Aj keď to znie zvláštne, čím viac sa desíte a odolávate bolesti z uzdravenia, tým viac zvyšujete vplyv, ktorý táto bolesť na vás má.

Na dôkaz tejto pravdy vám poviem skúsenosť spred mnohých rokov, keď som išla na svoj prvý pôst v živote. Boh ma povolal k tomu, aby som mala dvadsaťosem dní pôst a pila iba ovocnú šťavu. Na začiatku to pre mňa bolo skutočne ťažké. Bola som skutočne veľmi hladná. Vlastne som tak hladovala, že som mala obrovské bolesti. Keď som volala na Pána a sťažovala som sa, že už to dlhšie nevydržím, odpovedal mi. Vnútri v sebe som počula „**tichý hlas jemný**” (1. Kráľov 19:12, Roháček) od Pána, ako mi hovorí: „Prestaň bojovať proti bolesti, dovoľ, aby vykonala svoje dielo.“ Od tej chvíle bol pôst omnoho jednoduchší, dokonca som sa z neho mohla tešiť, pretože som vedela, že vždy, keď som sa cítila nepohodlne, bola to známka úspechu.

Pravidlom je, že čím viac sa bolesti bránime, tým je silnejšia. Keď začne tehotná žena rodiť, rada, ktorú dostane od lekárov znie: „Uvoľnite sa.“ Vedia, že čím viac bude proti bolesti bojovať, tým bude väčšia, a tým dlhšie bude trvať pôrod.

Keď prechádzate zložitým obdobím, keď je bolesť tak silná, že sa zdá, že ju nedokázete vydržať, pripomeňte si

Židom 12:2: „**Hľaďme na Ježiša** (a preč od všetkého, čo nám bude zabraňovať pozerat' sa na Neho), **Pôvodcu** (On nám dáva prvý podnet na to, aby sme verili) **a Dokonávateľa** (privádza ju k dospelosti a úplnosti) **viery**, **ktorý napriek radosti** (zo získania ceny), **čo Ho čakala**, **pretrpel kríž; pohrdol potupou a posadil sa na pravici Božieho trónu.**”

VYTRVALOSŤ PLODÍ RADOSŤ

Keď prežívate bolesť, nebojujte proti nej. Dovoľte, aby splnila svoj zámer. Pamätajte na toto zaslúbenie: „**Tí, ktorí so slzami rozsievajú, žat' budú s plesaním**” (Žalm 126:5). *Naučte sa zniesť všetko, čo potrebujete s vedomím, že na druhej strane je radosť!*

Uzdravovanie môže byť bolestivé, ale nemáte čo stratiť. Aj tak ste už zranení. Tak môžete aspoň zožať všetok úžitok z vášho utrpenia. Pokiaľ dovoľíte, aby vás zneužívanie z minulosti držalo v otroctve, budete žiť v neustálej bolesti. Bolesť z uzdravovania aspoň prináša pozitívny výsledok - radosť namiesto utrpenia.

Nech vás vaša bolesť vyvedie z otroctva. Nech netrpíte kvôli tomu, že doňho ešte viac padáte. Urobte tú správnu vec, aj keď je to ťažké. Poslúchnite Boha a nasledujte vedenie Ducha Svätého, vediac, že „**Večer sa rozšíri plač, ale ráno je plesanie**” (Žalm 30:6).

Jediná cesta von znamená prejsť skrze to

Na jednom z našich stretnutí prišla za nami žena a prosila nás, aby sme sa modlili za vyslobodenie z určitého otroctva, v ktorom bola spútaná. Akonáhle som sa za ňu začala modliť, rozplakala sa. Okamžite sa mi v mysli vybavil obraz, kde som ju videla stáť na trati, ako pred bežeckým závodom. Videla som, že vždy, keď sa mal bežať závod, ona sa približovala k cieľovej čiare, ale dobehla iba do polovice a potom sa vrátila späť na začiatok.

Po chvíli to zopakovala. To sa stále opakovalo dookola. Povedala som jej to, čo som videla. Verila som, že jej chce Boh povedať toto: „Tentokrát musíš prejsť skrze to.“ Keď som jej to povedala, hneď súhlasila, že k nej hovorí Boh. Jej problém spočíval v tom, že aj keď často robila pokrok

na ceste k emocionálnemu uzdraveniu, vždy sa pod tlakom vzdala.

„Nestrácajte teda dôveru: čaká ju veľká odmena. Musíte byť vytrvalí, aby ste vyplnili vôľu Božiu a dosiahli (a naplno si vychutnali) zasľúbenie. Lebo ešte máličko, a príde Ten, ktorý má prísť, a nebude meškať.“ (Židom 10:35-37)

V Židom 6:11 čítame: **„Túžime (veľmi a silno) však, aby každý z vás preukazoval túže horlivosť s plnou istotou nádeje až do konca.“**

V Izaiášovi 43:1-2 Pán karhá svoj ľud a hovorí:

„Teraz však takto vraví Hospodin, tvoj Stvoriteľ, ó, Jákob, tvoj Tvorca, ó, Izrael: Neboj sa, lebo som ťa vykúpil (zaplatil som za teba cenu namiesto toho, aby som ťa nechal ako zajatca), povolal som ťa mojim menom; môj si ty!

Keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou, a keď cez rieky, nezaplavia ťa; keď budeš kráčať cez oheň, nezhoriš, ani plameň ťa nespáli.“ (dôraz autorkin)

Dávid o Pánovi povedal: **„Keby som kráčal hoci temným (hlbokým a bez slnka) údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou; Tvoj prút (na ochranu) a Tvoja palica (na vedenie) ma potešujú.“**

(Žalm 23:4)

Často sa stane, že osoba, ktorá je zakorenená v zneužívaní, skončí s rôznymi nedobytnými pevnosťami v mysli a na tele. Aby tieto pevnosti mohli byť zvrhnuté a rozbité musia prejsť cez temné údolie. Pavol vysvetľuje, že bojujeme proti nepriateľovi tak, že svoje myšlienky, ktoré nie sú v súlade s tým, čo povedal Kristus viažeme k poslušnosti voči tomu, čo hovorí Slovo – čo máme robiť a čomu máme veriť:

„Žijeme síce v tele, ale nebojujeme podľa tela; zbroje nášho boja nie sú telesné (z mäsa a krvi), ale schopné v Bohu zrúcať hradby; (Avšak) boríme mudrlantstvo a každú namýšľavosť, čo sa dvíha proti (skutočnému) poznaniu Boha, každú myšlienku podrobujeme v poslušnosť Kristovu (Mesiášovu, Toho Pomazaného).“

(2. Korinským 10:3-5)

Napríklad, výsledkom toho, že som bola tak dlho zneužívaná, bolo, že som si vyvinula nezávislú osobnosť. Nikomu som nedôverovala. Veľmi skoro som vo svojom živote dospela k záveru, že ak sa o seba budem starať a nikdy nikoho o nič nebudem prosiť, tak potom budem menej zranená. Potom, ako mi Pán začal ukazovať, že môj postoj nezávislosti nie je biblický, musela som prejsť cez „temné údolie.“ Inými slovami, musela som nechať svoju starú prirodzenosť (časť starej Joyce), aby išla ku krížu a zomrela.

Pokúšenie je utiecť od problémov, ale náš Pán hovorí, aby sme cez ne prechádzali. Dobrou správou je, že cez ne nikdy nebudeme prechádzať sami. Vždy tu bude na to,

aby nám vo všetkom pomohol. Povedal nám: „Neboj sa, ja som s tebou.“

Práve vtedy, keď s Pánom prechádzame cez rôzne veci, je budovaná naša viera v Neho. Veľmi mám rada príbeh Sadracha, Mésacha a Abednéga, ktorý nájdeme v Danielevi, 3. kapitole. Kráľ ich varoval, že ak sa nebudú klaňať a uctievať ho, tak ich uvrhne do ohnivej pece.

Povedali mu: „Ak nás Boh chce oslobodiť, urobí to, ale ak nás aj nevyslobodí, tak ťa nebudeme uctievať.“ Vedeli, že Boh je schopný oslobodiť ich, ale ak to nebol Jeho plán, tak si stále chceli udržať svoju integritu pred Pánom a nevzdať sa a neprestať Mu slúžiť. My všetci sa musíme rozhodnúť, že Pánovi budeme slúžiť s takýmto odhodlaním.

Takže, títo traja muži boli uvrhnutí do pece, pričom kráľ dal pec rozpáliť sedemkrát viac ako zvyčajne. To mi pripomína obdobia, keď urobíme správne rozhodnutie, ale zdá sa, že naše problémy sa znásobia.

Páči sa mi tento príbeh, pretože hovorí, že Sadrach, Mésach a Abedného boli zviazaní a hodení do ohňa, ale keď sa kráľ pozrel do ohňa, tak boli rozviazaní. Niekedy do problému vojdeme zviazaní, ale keď sme v samotnom probléme, a keď ním prechádzame, vtedy sú putá uvoľnené a my sme slobodní. Kráľ videl v ohni spolu s nimi štvrtú osobu – pamätajte na to, že Ježiš povedal: „Neboj sa, veď ja som s tebou.“

Keď Sadrach, Mésach a Abedného vyšli von, ani nesmrdeli od dymu. Stotožňujem sa s týmito mužmi, pretože diabol sa ma snažil zničiť. Kvôli zneužívaniu som si vo svojom živote prešla tak mnohými vecami. Túžila som byť od nich slobodná, ale nachádzala som iba viac bolesti a nerozumela som tomu. Potom mi Boh ukázal,

ako prechádzam cez veci, ktoré ma zotročujú, ale zároveň aj to, že vyslobodenie získam vtedy, ak tými vecami prejdem naspäť.

Keď začneme svoju cestu za celistvosťou s Pánom, zvyčajne sme vnútri premožení strachom. Strach je nepriateľ istoty. Ľudia sa môžu báť rôznych vecí, jazdy v aute, toho, že budú sami alebo rôznych hlboko zakorenených fóbií.

Strach vidím ako falošný dôkaz, ktorý sa javí ako skutočný. Ak nás môže diabol zastrašiť, tak potom viac viery vkladáme do toho, čo nám hovorí, než v to, čo hovorí Boh. Strach môžeme cítiť a bude nás ovládať, ak nebudeme pevne stáť a nepostavíme sa proti nemu.

Jedna žena mi hovorila, ako jej strach zabráňoval robiť veci, ktoré vedela, že má urobiť. Jej priateľka jej potom povedala: „Tak to urob aj so strachom.“ To pre mňa bola rada, ktorá mi zmenila život. Niekedy sa musíme postaviť proti svojmu strachu a urobiť vec aj napriek tomu, že sa bojíme.

Keď to Bohu dovolíme, tak potom začne z našich životov odstraňovať zviazanosti, „jeden uzol strachu za druhým.“ Pomáha nám prechádzať cez ťažké veci a ukazuje nám, že Jeho zasľúbenia sú pravdivé. Nemôžeme celý život utekať pred tým, čoho sa bojíme.

Niektorí ľudia sa tak veľmi boja výťahov, že odmietnu zamestnanie, ktoré je na nejakom vyššom poschodí. Ak chcú danú prácu, musia nasadnúť do výťahu, modliť sa, vyjsť niekoľko poschodí, vystúpiť, predýchať to a tento proces opakovať, kým neprekonajú svoj strach. Potrebujeme prekonať strach, ktorý nám zabráňuje vykonávať dokonalú Božiu vôľu v našich životoch.

Biblia je plná veršov, ktoré hovoria: „Neboj sa,“ pretože Boh vedel, že satan bude používať strach, aby zabránil naplňaniu Božej vôle v Jeho ľude.

Niektorým zo svojich prvých učeníkov Ježiš povedal: „Ja som cesta, nasledujte ma.“ Keď sa rozhodnete nasledovať Ježiša, zistíte, že On sa nikdy od strachu neobráti opačným smerom. Jeho cesta je vždy priama, až do cieľovej rovinky. Nebuďte ako tá žena, ktorá za mnou prišla, aby som sa za ňu modlila, ktorá vždy vzdala svoj závod na polceste. Nech je to už akokoľvek ťažké, rozhodnite sa, že zostanete na dráhe a prejdete aj cez cieľ!

Minulosť nechajte minulosťou

Povzbudzujte ľudí k tomu, aby pustili svoju minulosť, ale nikdy k tomu, aby od nej utiekli. Jediný spôsob, ako získať víťazstvo nad bolesťou z našej minulosti, je dovoliť Bohu, aby nás previedol bránou bolesti k víťazstvu. Nikto pre nás nemôže dosiahnuť víťazstvo – my musíme sami pracovať na svojom spasení. Pavol túto pravdu vysvetlil vo svojom liste cirkvi vo Filipách, keď hovoril:

„A tak, moji milovaní, ako ste vždy boli poslušní, nielen v mojej prítomnosti, ale ešte viac teraz v mojej neprítomnosti, s bázňou a s chvením (nespoliehajte sa na seba, buďte veľmi opatrní, bdeli, dávajte pozor na pokušenie, pokorne sa vzdiaňte od čohokoľvek, čo môže uraziť Boha a zneuctiť Kristovo meno) konajte (udržujte, dovádzajte do cieľa a úplne dokončite) svoje spasenie.

Však Boh je ten (nie vo svojej vlastnej sile, ale je to Boh), **ktorý pôsobí vo vás** (dáva vám silu a túžbu), **aby ste aj chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu.**“

(Filipským 2:12-13)

Musíme Bohu dovoliť, aby nás previedol vecami a dovoliť Mu, aby v nás konal, aby sa tak z našich „odpadkov“ stal „odkaz“ pre ostatných. Ťažké veci, ktoré sme museli v minulosti prekonať, nás pripravujú na Božie požehnanie v budúcnosti.

Aj Ježiš mal čas tréningu pre svoju budúcnosť. Židom 5:8-9 hovorí: **„Hoci bol Synom, tým, že trpel, naučil sa** (aktívnej a špeciálnej) **poslušnosti. A stal sa pôvodcom večného spasenia, keď prešiel** (vdďaka Jeho úplnej skúsenosti) **v dokonalosť k dobru všetkých, ktorí Ho poslúchajú.**“

V Ježišovom živote bolo obdobie, o ktorom nevieme nič. Vieme, že počas tohto obdobia *rástol*. Aj my môžeme mať obdobie rastu, o ktorom nemôžeme nikomu nič povedať. Je to intímny čas rastu, ktorý musíme vydržať. V našom vnútri sa môžu diať veci, ktorým nemusíme rozumieť. Ale keď nakoniec dorazíme na miesto, kde nás chce mať Boh, tak uvidíme, ako nás naša minulosť pripravila na to, čo pre nás Boh celý čas chcel.

Mám rada príbeh o páre, ktorý išiel do starožitníctva a našiel prekrásnu šálku, ktorá bola na policičke. Zobrali ju z policičky, aby sa na ňu mohli bližšie pozrieť a povedali: „Určite si chceme kúpiť túto krásnu šálku.“

A zrazu šálka začala hovoriť a povedala: „Nebola som vždy takáto. Bol čas, keď som bola iba studená, tvrdá a nefarebná kopa hliny. Raz ma môj pán zodvihol

a povedal mi: „S týmto by som niečo mohol urobiť.“ Potom ma začal hladkať, stáčať a tvarovať ma.

Spýtala som sa ho: „Čo to so mnou robíš? To bolí! Neviem, či chcem takto vyzeráť. Prestaň!“ Ale on odpovedal: „Ešte nie.“

Potom ma položil na kruh a začal ma točiť stále dookola, až kým som nezačala kričať: „Pusti ma, točí sa mi hlava!“ „Ešte nie,“ povedal.

Potom zo mňa vytvaroval šálku a dal ma do pece. Kričala som: „Pusti ma von! Je tu teplo, dusím sa!“ Ale on sa na mňa iba pozrel cez maličké okienko, usmial sa a povedal: „Ešte nie.“

Keď ma vytiahol von, myslela som si, že jeho práca so mnou sa už skončila, ale potom ma začal maľovať. Nemohla som uveriť, čo so mnou urobil potom. Položil ma späť do pece a ja som mu povedala: „Prosím ťa, ver mi, ja to už neznesiem! Prosím, pusti ma von!“ Ale on povedal: „Ešte nie.“

Nakoniec ma zobral z pece a položil ma na poličku. Myslela som si, že na mňa zabudol. Potom ma raz zobral z poličky a postavil ma pred zrkadlo. Neverila som vlastným očiam. Stala sa zo mňa krásna šálka, ktorú si chcel každý kúpiť.“

ODOVZDAJTE SA DO RÚK HRNČIARA

Boh má pre náš život úžasný plán a niekedy začne veci meniť tak rýchlo, že sa nám zatočí hlava a nevieme sa zorientovať ako kus hliny na hrnčiarskom kruhu. Ale musíme Mu dôverovať, že pre nás robí to, čo je najlepšie (Rímskym 8:28). Musíme sa nechať unášať Jeho prúdom,

aby z nás mohol urobiť niečo krásne. Izaiáš chápal tento proces, keď napísal: „**A predsa, Hospodine, Ty si Otec náš, my sme hlina a Ty si náš Tvorca, všetci sme dielom Tvojich rúk. Nehnevaj sa priveľmi, Hospodine, nepripomínaj večne neprávosť. Ber ohľad na to, že sme Tvojím ľudom.**” (Izaiáš 64:7-8)

Na to, aby sme dosiahli víťazný kresťanský život, musíme byť ochotní pustiť svoju minulosť, umrieť sami sebe, odpustiť tým, ktorí nás zranili a dovoliť Bohu, aby nás zobral na miesta zasľúbeného požehnania, ktoré pre nás pripravil. Nikto nám nemôže sľúbiť, že všetko, čo chceme vo svojom živote zmeniť, sa zmení tak, ako to chceme my. Niektoré veci sa možno nikdy nezmenia tak, ako to chceme, ale Boh môže zmeniť *nás* tak veľmi, že nám to už nebude vadit’.

Naša spokojnosť musí byť v Kristovi. Musíme zabudnúť na to, čo si o nás myslia iní, alebo čo nám iní v minulosti spôsobili. Svoju pozornosť máme smerovať na to, čo v nás a pre nás chce Boh urobiť teraz. Pavol napísal: „**Lebo Ním žijeme, hýbeme sa a trváme.**“ (Skutky 17:28)

Keď svoju minulosť necháme za sebou, znamená to, že sa musíme začať pozerat’ dopredu novým smerom. V Galatským 2:20 nám Pavol ponúka zasľúbenie, že my, ktorí sa potrebujeme pustiť svojej minulosti, môžeme teraz vyznať: „**A nežijem už ja** (bol som s Kristom ukrižovaný), **ale žije vo mne Kristus (Mesiáš). A nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere** (v spoliehaní sa a v úplnej dôvere) **v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa.**“

Musíme sa naučiť byť spokojní, keď sme v Jeho vôli. Čím viac sa budeme sústreďovať na to, kým sme v Kristovi, tým menej bude záležať na tom, kým sme boli

v minulosti, alebo aj na tom, čo sa nám stalo. Pavol povedal: „**A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie** (nesmierne privilégium, prehojnú vzácnosť a zvrchovanú výhodu) **Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smeti, aby som Krista získal** (aby som ho viac vnímal, rozoznával a chápal Ho viac a jasnejšie).“ (Filipským 3:8)

Potom dodáva: „(Lebo mojím zámerným cieľom je) **aby som poznal** (hlbšie sa s Ním postupne spoznával a rozumel Jeho zázračnej osobe viac a jasnejšie) **Jeho, aj moc Jeho vzkriesenia** (ktoré sa uplatňuje na veriaceho), **mal účasť v Jeho utrpeniach, bol Mu podobný** (v duchu na Jeho podobu, duchovne aj morálne) **v smrti - aby som nejako dosiahol aj** (duchovné a morálne) **vzkriesenie z** (ktoré ma vyzdvihne z) **mŕtvych** (keď budem ešte v tele).“ (Filipským 3:10-11)

V Bohu môžeme objavovať hlboké miesta, a v nás sú tiež hlboké miesta, ktoré dokáže zaplniť iba Boh. Musíme pochopiť moc Božieho vzkriesenia, moc, ktorá nás dokáže pozdvihnúť z mŕtvych, kým sme ešte v tele. Presne tak, ako sa orol oprie svojimi krídlami o vietor, aby sa dostal nad oblaky, Kristus nás pozdvihne nad búrky našich životov.

Môžeme mať za cieľ dosiahnuť dokonalosť, ale do tohto štádia sa nedostaneme, kým sa Ježiš nevráti späť. Máme sa prijímať, milovať a tešiť sa z cesty, pretože vieme, že Boh neustále pracuje na našej budúcnosti.

SNAŽTE SA O TO, ČO LEŽÍ PRED VAMI

Pavol ďalej pokračuje a hovorí:

„Niežeby som už dosiahol (tento ideál), alebo bol už dokonalý, ale snažím sa, či ozaj uchvátim (zmocním sa), pretože ma Ježiš Kristus (Mesiáš) uchvátil. Bratia, ja si nemyslím, že som už uchvátil. Ale jedno robím (to je môj cieľ): *zabúdam na to, čo je za mnou, a snažím sa o to, čo je predo mnou.*“

(Filipským 3:12-14)

Ak trpíte kvôli veciam z minulosti, povzbudzujem vás k tomu, aby ste urobili to, čo som urobila ja – upriamte sa na nový smer. Rozhodnite sa, že budete takí, ako od vás chce Boh, že budete mať to, čo chce pre vás Boh a že prijmete to, kvôli čomu Ježiš umieral.

Keď budete pripravení na zmenu, tak povedzte: „Už viac nebudem žiť v otroctve. Nebudem žiť v obmedzenej krabici, nebudem sa porovnávať s inými a nebudem sa snažiť byť tým, čo odo mňa chcú. Nemôžem zmeniť svoju minulosť, ale so svojou budúcnosťou môžem niečo urobiť. Budem sa tešiť zo svojho života a prijmem to, kvôli čomu Ježiš umieral. Pustím svoju minulosť a od tohoto dňa budem nasledovať Boha.“

Aby sme vedeli pustiť svoju minulosť, potrebujeme sa stať dospelými a dospelý kresťan prijme plnosť Božieho požehnania. Môžete zabudnúť na staré zlyhania, staré sklamanie a na staré vzťahy, ktoré nevyšli. Namiesto toho môžete objavovať nové milosrdenstvá, ktoré vám je Boh pripravený dať každý deň kvôli zmluve, ktorú s vami

uzavrel, keď ste vložili svoju dôveru v Jeho Syna Ježiša Krista, aby vás spasil.

Kráľ Dávid hľadal príbuzných svojho predchodcu Saula, pretože ich chcel požehnať, jednoducho pre to, že urobil zmluvu so Saulovým synom, Jonatánom. V 2. Samuelovej 9 je príbeh o tom, ako Dávid našiel chromého Jonatánovho syna, Mefibóšeta a priviedol ho do kráľovského paláca, kde sa o neho mohol starať. Mefibóšet *neurobil* nič pre to, aby si zaslúžil ochranu a opateru, okrem toho, že mal vzťah s tým, s ktorým mal Dávid zmluvu.

To je obraz toho, prečo sa o nás stará Boh. Požehnáva nás, pretože ako veriaci máme vzťah s Jeho Synom. Nezaslúžime si byť požehnaní. Nezaslúžime si požehnanie. Dokonca sme možno emocionálne ochromení z nejakej nehody, ktorá sa nám stala v minulosti. Ale Boh nás pozdvihne a napraví nás na správne miesto vo svojom kráľovstve pokoja.

Boh nečaká, kým urobíme všetky správne veci, aby nás požehnal. Vlastne, tá najpomazanejšia modlitba, akú sa môžeme modliť, je: „Pane, pomôž mi!“ Bez Boha nemôžeme dosiahnuť celistvosť. Musíme byť na ňom úplne závislí a veriť, že naplňuje svoje zaslúbenia v našich životoch. Naším povolaním je iba to, aby sme boli „veriaci.“ Inak by sme sa museli nazývať „dosahovateľmi.“

Učeníci sa Ježiša spýtali: „**Čo robiť, aby sme (pravidelne) konali skutky Božie?** (Čo máme robiť, aby sme konali to, čo požaduje Boh?)” (Ján 6:28)

Ježiš im odpovedal: „**Skutkom** (službou Bohu) **Božím je veriť v Toho, ktorého On poslal** (že priľnete, opriete sa o, budete dôverovať a mať vieru v Jeho Posla).“ (verš 29)

V Žalme 51, verše 3 a 15 nám ponúkajú krásnu modlitbu, ktorú sa môžeme modliť:

**„Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti!
Pre svoje veľké milosrdenstvo zahlad' moje
priestupky!**

**Dokonale ma obmy z mojej viny, očisť ma od
môjho hriechu!**

**Lebo som si vedomý svojich priestupkov a hriech
môj predi mnou je stále.**

**Proti Tebe samému som zhrešil, páchal som, čo je
zlé v Tvojich očiach, aby si Ty mal pravdu vo
svojich rečiach a bol si čistý vo svojom súde.**

**Hľa, v nepravosti som sa zrodil a v hriechu počala
ma moja matka.**

**Hľa, obľubuješ hlbokú pravdu; a v skrytosti mi
praješ poznať múdrosť.**

**Izopom zbav ma hriechu, a ja budem čistý, umy
ma, belší budem ako sneh!**

**Daj mi počuť radosť, potešenie, nech zajasajú
kosti, čo si zdrvil.**

**Skry si tvár pred mojimi hriechmi a zotri všetky
moje viny!**

**Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha
pevného!**

**Od svojej tváre nezavrhní ma a svojho svätého
Ducha mi neodnímaj!**

**Navráť mi radosť z Tvojej pomoci a duchom
poslušnosti podopri ma!“**

Ak jednoducho poprosíme Boha, vyslobodí nás z bolesti, ktorá bola spôsobená chybami z minulosti

a vytvorí v nás priameho ducha. Na to, aby sme prijali Božie vyslobodenie, nemusíme nič *urobiť*, ale ak od svojich problémov utečieme a nedovolíme Bohu, aby nás cez ne preniesol, môžu nám ujsť požehnania.

Mojžiš hľadal jednoduché východisko zo svojich problémov po tom, ako sa dostal mimo Božie načasovanie. Zabil Egypt'ana a túto vraždu niekto videl. Tak Mojžiš utiekol na púšť, aby sa schoval. Pred tým, ako Boh povolal Mojžiša do zasľúbenej zeme, povedal mu: „*Vráť sa do Egypta*“. (2. Mojžišova 3:1-10)

„Videl som, videl, ako zle zachádzajú s mojím ľudom v Egypte, a počul som jeho stonanie; preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil. A teraz poď, pošlem ťa do Egypta (ako svojho posla).“ (Skutky 7:34)

Boh posielal Mojžiša späť k ľuďom, ktorí ho „**zapreli** (odmietli)“ (Skutky 7:35). Jeho vlastní ľudia sa mu smiali a hovorili mu: „**Kto ťa ustanovil za veliteľa a sudcu nad nami?**“ (2. Mojžišova 2:14) Mojžiš asi nešiel s nadšením späť, aby sa postavil pred svoje problémy v Egypte.

Boh nás vždy nepovoláva k tomu, aby sme sa fyzicky vrátili na nejaké miesto. Ale, napríklad, ak máme problém podriaďiť sa šéfovi, ktorý má určitú povahu, Boh nás možno povolá, aby sme pracovali s niekým, kto má rovnakú povahu, pokiaľ sa nenaučíme kráčať v tejto situácii v zbožnom postoji. Boh nechce, aby sme utekali. Chce, aby sme konfrontovali svoj strach a frustrácie, aby sme v Ňom mohli nájsť pokoj.

V 1. Kráľovskej čítame, ako Eliáš uteká, keď mu Boh povedal, aby sa vrátil a dokončil, čo mu zveril. Keď Jonáš utekal, skončil v bruchu veľkej ryby. Keď ho Boh vyslobodil, povedal mu, aby išiel späť do Ninive a povedal

obyvateľom mesta správu od Neho (Jonáš, kapitoly 1 až 3).

Ak sa budeme snažiť vyriešiť svoje vlastné problémy bez toho, aby sme čakali na Boha, tak to môžeme ešte viac skaziť. Sára to urobila, keď svojho manžela, Abraháma, presvedčila, aby mal dieťa so svojou slúžkou, Hagar, a nečakala na dieťa, ktoré im Boh prisľúbil (1. Mojžišova 16). Hagar nakoniec utiekla, kvôli tomu, ako sa k nej Sára správala, ale anjel Pánov jej povedal: „**Vráť sa ku svojej panej a pokor sa pod jej ruku!**“ Sľúbil, že jej poslušnosť požehná tak, že jej dá mnoho potomstva (verš 10).

Boh vám môže povedať, aby ste sa vrátili na miesto vašej bolesti a frustrácie, tak Mu dovoľte, aby vás tou bránou previedol do víťazného života. Neutekajte od Jeho pozvania k emocionálnemu uzdraveniu.

CESTY, PO KTORÝCH ĽUDIA UTEKAJÚ OD SVOJICH PROBLÉMOV

Pre ľudí je bežné, že od svojich problémov utekajú, pretože nechcú byť zodpovední za svoje činy. Väčšina ľudí hľadá najjednoduchšiu cestu von namiesto toho, aby hľadali správnu cestu. Niektorí ľudia fyzicky utečú od problémov, utekajú od manželstva k manželstvu, alebo zo zamestnania do zamestnania. Iní ľudia utekajú mentálne v podobe užívania drog alebo alkoholu. Ale problémy nezmiznú, keď sa im začneme vyhýbať.

Každé rozhodnutie, ktoré urobíme, prináša výsledky. Ak sa rozhodneme, že nikdy nebudeme upratovať dom, nakoniec sa všetko v ňom zničí. Ak sa rozhodneme, že nepôjdeme do potravín, skôr alebo neskôr nebudeme

mať čo jest'. Problém je, že urobíme zlé rozhodnutie a očakávame dobré výsledky, ale to nefunguje. Vždy budeme žať to, čo sejeme (Galatským 6:7-8). Ak sa rozhodneme robiť to, čo je správne, nakoniec rozložíme hľbu problémov, ktoré sa na nás valia.

Niektorí ľudia od problémov utekajú tak, že si vymýšľajú výhovorky. Keď sa ich Boh snaží s niečím konfrontovať, tak povedia: „Nuž, správam sa tak, pretože som unavený.“ Alebo: „Správam sa takto, pretože sa ku mne celý život niekto správal škaredo.“ Výhovorka je dôvod, ktorý je vypchatý klamstvom. To najhoršie pri výhovorkách je, že keď sa ich budeme pridržať, tak neuvidíme zmenu.

Ježiš hovoril príbeh o mužovi, ktorý naplánoval veľkú večeru a pozval mnohých hostí (Lukáš 14:16-24), ale jeden po druhom sa vyhovárali, prečo nemôžu prísť. Prvý povedal, že je príliš zaneprázdnený s kusom poľa, ktoré si práve kúpil. Ďalší sa vyhovárал, že sa musí venovať a preskúmať voľa, ktorého kupuje a ďalší povedal, že nemôže prísť, pretože sa práve ženil. Tak tento muž pozval všetkých chudobných, nevládných, slepých a chromých ľudí z ulice a naplnil svoj domov ľuďmi, ktorí boli ochotní nechať sa požeňať. Tí, ktorí si vymysleli výhovorky, nikdy neokúsili úžasnú večeru, ktorá pre nich bola pripravená.

Ďalším spôsobom, akým ľudia unikajú od problémov, je, že obviňujú iných za všetko, čo je zle. Adam obvinil Evu za to, že jedla zakázané ovocie. Dokonca vinil Boha za to, že mu dal ženu, zatiaľ, čo Eva vinila hada za to, že ju zvedol (1. Mojžišova 3). Izraeliti vinili Mojžiša za svoje trápenie na púšti a žobronili, aby sa mohli vrátiť do otroctva v Egypte (2. Mojžišova 14:10-12).

Pamätám sa, ako som za svoje problémy obviňovala ostatných. Všetko bola chyba môjho man ela, alebo chyba môjho detstva. Musela som začať vidieť, že *ja* som bola môj jediný skutočný problém.

Ježiš povedal: „**Prečo bratovi vidíš v oku smietku, a vo vlastnom oku nebadáš brvno?**“ (Matúš 7:3).

Teraz sa teším z ohromnej slobody, ale prišla len vďaka tomu, že som sa na seba začala pravdivo pozeráť. Boh mi ukázal, že som mala nesprávny postoj a že sa moje problémy nevyriešia, pokiaľ sa nezmením *ja*. Bolelo to, keď som sa mala zmeniť, ale musela som sa postaviť pred to, čo mi Boh odhalil.

Budeme oslobodení iba vtedy, keď budeme počuť pravdu a budeme robiť to, čo nám Boh hovorí. Napríklad, ak vám Boh povie, že máte problém so žiarlivosťou, tak vám budú uchádzať požehnania, pokiaľ sa s tým nevysporiadate. Potrebujete sa naučiť tešiť z toho, keď sa iným ľuďom stanú dobré veci. Nech už vás v otroctve drží čokoľvek, musí to byť konfrontované s pravdou pred tým, než sa budete môcť pohnúť ďalej.

Ľudia tiež utekajú od svojich problémov tak, že sú naschvál veľmi zaneprázdnení. Dokonca môžeme byť tak zaneprázdnení službou v zbore, že si nevyhradíme čas na to, aby sme počúvali slovo priamo od Boha. Bola som v službe na plný úväzok, pomáhala som ľuďom riešiť ich problémy, keď tu zrazu ku mne prehovoril Boh a povedal: „Joyce, si taká zaneprázdnená tým, že robíš veci *pre* mňa, že so mnou vôbec netráviš čas.“ Úprimne som sa musela pozrieť na svoj život a prestať robiť veľa vecí, ktoré neniesli ovocie. Keď som bola zaneprázdnená, tak som sa mohla vyhnúť mnohým problémom, ktoré som potrebovala riešiť.

Pavol sa modlil, aby sme sa ako Cirkev naučili rozoznať to, čo je podstatné:

„A za to sa modlím, aby sa vaša láska vždy viac a viac rozhojňovala v pravom poznaní a v každej skúsenosti (aby sa vaša láska mohla ukázať vo väčšej hĺbke, čo sa týka poznania a aby viac rozumela rozlišovaniu), **aby ste tak boli schopní rozoznávať, čo je hlavné** (aby ste poznali to, čo je najkvalitnejšie a najlepšie a rozoznali morálne rozdiely), **a boli ste čistí a bez úhony** (aby ste mohli mať úprimné, uistené a nepoškvrnené srdcia) **na deň Kristov** (aby ste sa nepotkli a nepotkýnali ostatných).“ (Filipským 1:9-10)

Potrebujeme vedieť, kedy máme povedať áno a kedy máme niečo odmietnuť. Ja som sa musela naučiť, ako povedať nie, pretože chcem, aby každý deň, ktorý na tejto zemi žijem, stál za to. Často sa stane, že keď niečo vyzerá dobre, tak je to len nepriateľ ďalšej veci, ktorá je už na ceste k nám.

Napríklad, Boh povedal jednej žene, ktorú poznám, že má prestať tráviť toľko veľa času tým, že bude pomáhať ľuďom, a namiesto toho má tráviť viac času so svojím vlastným dieťaťom. Potrebujeme vedieť, čo od nášho času chce Boh a to sa naučíme tak, že strávime čas s Ním v modlitbe. Ak je pre vás ťažké rozoznať Boží hlas, tak vás povzbudzujem, aby ste si prečítali moju knihu *Ako počuť Boží hlas* (*How To Hear From God*). V nej hovorím o mnohých spôsoboch, akými Boh s nami komunikuje, ako to vždy musí súhlasiť s Jeho Slovom a to potom vedie k pokoji.

Odkladanie povinností na neskoršie je ďalší spôsob, akým sa dá utiecť od problémov. Vymýšľame si výhovorky, obviňujeme ostatných a hovoríme, že sme príliš zaneprázdnení, a tak odkladáme niečo, čo Boh chce, aby sme robili. My si myslíme, že to urobíme neskôr, ale „neskôr“ sa nikdy nedostaví. Sme ako tí, pred ktorými varoval Izaiáš v 1. kapitole, 23. verši: **„Právo nepri-sudzujú, spor vdovy sa k nim nedostáva.“**

Aggeus 1:2-7 nám ukazuje, čo sa stane s tými, ktorí odkladajú to, čím ich Boh poveril:

„Takto hovorí Hospodin mocností: Tento ľud vraví: Ešte neprišiel čas stavať dom Hospodinov. Potom zaznelo slovo Hospodinovo prostredníctvom proroka Aggea takto: Vám už nastal čas bývať v obkladaných domoch, zatiaľ čo tento dom je v troskách? Teraz však takto hovorí Hospodin mocností: Povážte, ako sa vám vodí. Sejete mnoho, a zvážate málo; jete, a nenasycujete sa; pijete, ale nemáte dosť; obliekate sa, a nezohrejete sa; kto dostáva mzdu, dáva ju do deravého mešca. Takto hovorí Hospodin mocností: Povážte, ako sa vám vodí (aj v minulosti aj v súčasnosti).“

Musíme sa rozhodnúť pre to, aby sme konali to, čo nám Boh povie, *keď* nám to povie. Šalamún napísal: **„Kto pozoruje vietor, nebude nikdy siať, a ten, kto hľadá na oblaky, nebude žať.“** (Kazateľ 11:4)

Ak sa pozriete na svoje okolnosti, tak potom je jasné, že budete odkladať to, čo vám Boh povedal. Dokonca sa môže zdať, že na to, čo vám Boh hovorí, je najhorší čas,

aký môže byť. Ale ak vám Boh povie, aby ste konali, tak potom to „teraz“ je pomazané.

Nie je dobré, aby sme trávili čas tak, že budeme od problémov utekať. Musíme spomaliť, rozlíšiť, čo je dôležité, prijať zodpovednosť za svoje činy a ak je to potrebné, tak povedať: „Nemal som pravdu a je mi to ľúto.“ Nemôžeme dovoliť, aby nás odkladanie vecí okradlo o Božie požehnania.

Ak sa chceme tešiť z toho najlepšieho, čo pre nás Boh má, musíme sa prestať vyhovárať, musíme prestať viniť ostatných a prestať byť príliš zaneprázdnení na to, aby sme nekonali to, čo nám Boh hovorí. Možno nám povie, aby sme dali, pomáhali, modlili sa, odpustili, ospravedlnili sa alebo niečo iné. Ale nech je to už čokoľvek, musíme sa naučiť, ako byť „ľudia tohto momentu,“ ktorí počujú Boha a konajú rýchlo, hneď vtedy, ako k nám prehovára.

Vykúpení a ospravedlnení

Ježiš Kristus položil svoj život za to, aby sme mohli mať spravodlivosť, alebo, ako to ja rada píšem, **sPRAVOdlivosť**. Spravodlivosť je pre všetkých, ktorí veria „...**z(osobnej) viery v Ježiša Krista (Mesiáša)**.“ (Rímskym 3:22)

Keď Peter hovoril o Ježišovi, tak povedal: „**Na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo** (ako na oltár a obetoval sa na ňom), **aby sme odumreli** (prestali existovať) **hriechom a žili spravodlivosti; Jeho krvavé rany vás uzdravili.**“ (1. Petra 2:24)

Boli sme stvorení Bohom, aby sme sa cítili isto a dobre, keď o sebe premýšľame. Ale diabol chce, aby sme o sebe premýšľali zle. Chce, aby sme cítili hanbu, vinu a odsúdenie. Kvôli prítomnosti hriechu vo svete a hriešnej podstate, ktorá na nás prišla skrze pád ľudstva, nemôžeme nič urobiť správne.

Na to, aby sme odolali diablovmu pokušeniu žiť v neustálom ľutovaní sa namiesto neustáleho víťazstva, musíme poznať a rozumieť pravdu Božieho Slova. Keď prijmem Ježiša ako svojho Spasiteľa, tak nám pripočíta alebo *daruje* dar spravodlivosti a *vierou* sme ospravedlnení pred Bohom. Nie sme pred Bohom ospravedlnení kvôli našej vlastnej dokonalosti alebo dobrým skutkom. Sme považovaní za spravodlivých kvôli našej viere v Ježiša Krista.

V 2. Korintským 5:21 nám apoštol Pavol hovorí, čo pre nás Boh urobil: „**Toho, ktorý nepoznal hriechu, urobil** (zdanlivo) **hriechom za nás, aby sme my boli** (uschopení, aby sa na nás nazeralo, akože sme v Ňom a aby sme boli príkladom) **v Ňom spravodlivosťou pred Bohom** (čo by sme mali byť, keďže máme od Neho odobrenie, prijatie a máme s Ním vďaka Jeho добрote dobrý vzťah).“

Boh poslal Ježiša, aby nás vykúpil (to znamená, aby nás kúpil späť od diavla, ktorému sme sa predali ako otroci hriechu), aby nás obnovil (aby z nás urobil to, kým sme mali byť na začiatku). Boli sme stvorení a vykúpení Bohom pre spravodlivosť, nie hanbu, vinu alebo odsúdenie.

V KRISTOVI ŽIADNE ODSÚDENIE

Ak čítame a chápeme Božie Slovo, tak môžeme byť oslobodení od nesprávneho premýšľania voči samým sebe. Pavol v Rímskym 8:1 napísal: „**Nieto TEDA teraz už odsúdenia** (nikto nepovie, že sú vinní z niečoho zlého)

tých, čo sú v Kristovi Ježišovi (*a nechodia podľa toho, ale podľa ducha*).“

Samozrejme, že ak by sme nasledovali vedenie Ducha Svätého, nikdy by sme nič zlé neurobili, takže vina by nemala miesto, kde by sa v nás zakorenila. Avšak, keďže sme ľudia, nikto z nás nie je schopný nerobiť chyby. Ako to zdôraznil náš Pán: **„Duch je síce hotový, ale telo slabé“** (Matúš 26:41).

Nedokážeme sa dokonale správať, aj keby sme to chceli, ale môžeme žiť slobodní od viny a kráčať v Duchu. Pán nám sľubuje, že nás prevedie životom, ak Ho budeme počúvať a poslúchať: **„Poslúchajte môj hlas a budem vašim Bohom a vy budete mojím ľudom. Choďte vždy po ceste, ktorou vám kážem ísť, aby sa vám dobre vodilo.“** (Jeremiáš 7:23) (dôraz autorkin)

Zhrešíme vtedy, keď prestaneme robiť to, k čomu nás vedie Duch Svätý. Pocity odsúdenia a viny prichádzajú ako výsledok tohto hriechu, pretože diabol vidí otvor a okamžite vojde, aby nás okradol o našu istotu v Božej milosti. Ak dúfame, že niekedy budeme žiť bez viny, tak musíme hneď odolať pokušeniu zhrešiť, ako si to uvedomíme.

Ak sa predsa len poddáte pokušeniu alebo padnete do hriechu, čo je kráčanie v tele (vo vašej ľudskej prirodzenosti), namiesto toho, aby ste sa to snažili napraviť dobrými skutkami, poproste Boha, aby vám odpustil a rozhodnite sa, že sa otočíte späť k Duchu. Hrešíte, pretože prestávate nasledovať Ducha Svätého. Ak budete nasledovať telo, tak budete len hlbšie a hlbšie upadať do problémov a nepríjemností. Namiesto toho sa rýchlo otočte späť a začnite nasledovať Ducha a dovoľte Mu, aby vás viedol a napravil vašu situáciu.

Duch má vždy správnu odpoveď na každý problém – a neodsúdi vás, ak sa k Nemu vrátite. Je napísané: **„Lebo nás Boh neurčil na hnev (nevybral si nás na to, aby nás odsúdil), ale aby sme dosiahli spasenie v našom Pánovi Ježišovi Kristovi (Mesiášovi).“** (1. Tesalonickým 5:9)

Napríklad, Duch nás povedie k pokániu, ktoré spôsobí odpustenie od Boha: **„Ak (slobodne) vyznávame svoje hriechy, On je verný (svojej podstate a zasľúbeniam) a spravodlivý, aby nám odpustil (pustil z hlavy naše prekračovanie zákona) hriechy a očistil nás od všetkej nepravosti (všetkého, čo nie je v súlade s Jeho vôľou a zámerom, myšlienkami a skutkami).“** (1. Jána 1:9)

Keď budete nasledovať telo, povedie vás to ku skutkom, ktoré si zdanlivo vydobyjú Božiu priazeň. Ale telo sa vždy bude snažiť odčiniť chyby a nie jednoducho prijať Boží dar ospravedlnenia a obnovenia.

AKO SA VYSPORIADAŤ S VINOU

Pán mi raz dal úžasné zjavenie o vine. Pociťovala som vinu odjakživa. Vina bol môj verný spoločník. Všade sme chodili spolu! Toto uvedomovanie si hriechu začalo v mojom ranom detstve, keď som bola sexuálne zneužívaná. Aj keď mi môj otec hovoril, že to, čo mi robí, nebolo zlé, cítila som sa kvôli tomu špinavá a vinná. Samozrejme, ako som stárla, začala som si uvedomovať, že to bolo nesprávne, ale nijak som to nedokázala zastaviť. Vina zostávala a ešte k tomu sa zväčšovala.

Naučila som sa na vlastnej koži, že vina je neznesiteľné bremeno, ťažoba, ktorá deprimuje ducha. Kvôli vine sa všetko zdá tmavé a cítime sa unavení a zmožení. Vlastne z

nás vysáva energiu a čerpá z nás silu, ktorú potrebujeme na to, aby sme mohli odolať hriechu a satanovi. Takže, výsledkom je, že vina a odsúdenie vlastne zväčšujú hriech.

Verím, že som bola závislá na vine. Pred tým, ako som sa dozvedela o Božej milosti, nepamätám si, že by som nemala pocit viny! Aj keď som nerobila niečo, čo by bolo vyslovene zlé alebo hriešne, našla som si niečo, kvôli čomu som sa cítila zle.

Satan nás chce utlačiť. On je ten žalobca tých, ktorí veria v Krista Ježiša. Neustále na nás žaluje pred Bohom (Zjavenie 12:10). Ale Dávid, žalmista, napísal: „**Ale Ty, Hospodine, si mojím štítom, si mojou slávou, Ty mi dvíhaš hlavu.**” (Žalm 3:4)

Napríklad, raz som nakupovala a moja vždy prítomná spoločníčka, vina, bola so mnou. Už si nepamätám, čo som pokazila tentokrát, na tom vlastne ani nezáleží. Vždy som si niečo našla. Išla som vystúpiť z auta a vchádzala som do obchodu, keď mi Duch Svätý povedal: „Joyce, ako plánuješ získať odpustenie za tento hriech?”

Vedela som správnu odpoveď. Povedala som: „Prijmem obeť, ktorú pre mňa vykonal Ježiš, keď umrel na Kalvárii.“ Môžeme poznať správnu odpoveď (môžeme mať intelektuálnu vedomosť), ale stále si to nemusíme správne aplikovať do vlastnej situácie.

Potom pokračoval Duch Svätý: „Chápem, Joyce, a *keď* plánuješ prijať Ježišovu obeť?”

To mi úplne otvorilo oči! V tej chvíli som vedela, že som sa mohla rozhodnúť čakať ďalšie dva alebo tri dni, aby som sa cítila dostatočne dlho vinná na to, aby som mohla prijať Božie odpustenie, alebo som mohla to ospravedlnenie prijať hneď vtedy.

Vždy som prosila o odpustenie svojich hriechov hneď vtedy, ale nikdy som ho neprijala, pokiaľ som si to dostatočne dlho nevytrpela, a tak si to odpykala. Boh mi odhalil, čo som robila, koľko veľa zbytočnej bolesti som si pôsobila. Ukázal mi aj to, že to, čo som robila, bolo urážkou Ježiša, že v podstate som hovorila: „Pane, obeť tvojho života a krvi bola dobrá, ale nie dostatočne dobrá. Musím pridať svoje skutky a cítiť sa vinne, pred tým, ako mi môže byť odpustené.“

Ešte v ten istý deň som začala byť oslobodzovaná od viny a odsúdenia. Povzbudzujem vás, aby ste robili to isté. Pamätajte: vina nespôsobí nič dobré! Nedosiahne nič, okrem nasledovných vecí:

- Vina vysaje vašu energiu a dokonca môže spôsobiť psychické alebo mentálne choroby.
- Vina zablokuje váš vzťah s Bohom. Židom 4:15-16 hovorí: **„Ved’ nemáme Veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami, ale (máme Veľkňaza), podobne pokúšaného vo všetkom, (ale) bez hriechu. Pristupujme teda s dôverou ku trónu milosti (ku trónu nezaslúženej priazne od Boha voči nám), aby sme prijali milosrdenstvo (za naše zlyhania) a našli milosť na pomoc (vhodná a dobre načasovaná milosť) v pravý čas.“**
- Vina ako skutok tela si vyžaduje, aby ste sa snažili zaplatiť za svoje hriechy.
- Vina vyčerpáva vašu duchovnú energiu. Zanecháva vás slabých a neschopných odolať novým útokom nepriateľa. Úspešný duchovný boj si vyžaduje, aby sme mali na sebe „*pancier spravodlivosti*“ (Efezsským

6:14, dôraz autorkin). Vina spôsobuje, že hrešíte ešte viac.

- Vina na vás vyvíja nesmierny tlak a nahovára vám, že dobre vychádzať s ostatnými je zložité. Je takmer nemožné žiť pod bremenom viny a stále prinášať ovocie Ducha (Galatským 5:22-23).

Z tohto zoznamu iste vidíte, že je dobré vzdať sa viny. Pustite ju! Je od diabla a je určená na to, aby vám zabránila tešiť sa zo života a zo vzťahu s Pánom.

Ak v tejto oblasti máte vážny problém, možno bude dobré, ak niekoho poprosíte, aby sa za vás modlil. Ak je vaša viera dostatočne silná, tak sa modlite za seba sami. Avšak, vina odoberá z viery. Ak ste dlhý čas žili pochovaní pod ťarchou viny a odsúdenia, bude potrebné, aby bola vaša viera posilnená. Choďte si po pomoc, ktorú potrebujete. Odmietnite žiť utlácaní pod bremenom viny a odsúdenia.

A ČO HANBA?

Teraz, keď už lepšie chápeme vinu, obráťme svoju pozornosť na hanbu.

Existuje hanba, ktorá je dobrá a zdravá. Ak stratím alebo poškodím niečo, čo patrí niekomu inému, želám si, aby som nebola bývala taká neopatrná alebo nedbanlivá, nepozorná. Je mi to ľúto, ale môžem poprosiť o odpustenie, prijať ho a potom pokračovať ďalej. Zdravá hanba nám pripomína, že sme ľudské bytosti so slabosťami a obmedzeniami.

V 1. Mojžišovej 2:25 čítame, že Adam aj Eva boli nahí v rajskej záhrade Eden a nehanbili sa. Okrem toho, že nemali na sebe žiadne oblečenie, myslím si, že tento verš znamená aj to, že boli úplne otvorení a úprimní k sebe navzájom, neskrývali sa za žiadnymi maskami, nehrali sa žiadne hry. Mali úplnú slobodu byť samými sebou, pretože nemali ani poňatia o tom, že je to hanba. Avšak, hneď ako zhrešili, išli sa skryť (1. Mojžišova 3:6-8).

Ľudia by mali byť schopní tešiť sa z úplnej slobody zo seba navzájom a tiež zo vzťahu s Bohom, ale len niektorí sú toho schopní. Väčšina ľudí predstiera. Vytvárajú si falošné osobnosti a skrývajú sa za ne. Správajú sa, ako keby neboli zranení, keď pritom zranení sú. Alebo predstierajú, že nikoho nepotrebujú, ale pritom to nie je pravda.

Existuje jedovatá hanba, ktorá dokáže drasticky ovplyvniť kvalitu života jednotlivca. To sa stáva, keď osoba, ktorá je zneužívaná alebo týraná, si začne internalizovať hanbu, ktorú cíti. Už sa nehanbí iba za to, čo jej niekto iný vykonáva, ale začne sa hanbiť aj za seba kvôli tomu, čomu je vystavená.

Takáto osoba si potom zoberie hanbu do svojho vnútra a stane sa tam jadrom tejto bytosti. Všetko v živote takého človeka je otrávené jeho pocitmi, takže sa z neho vyvinie osoba, ktorej podstatou je hanba.

Bolo obdobie, kedy bola mojou podstatou hanba, ale nevedela som, že som sa hanbila za seba. Videla som následky hanby vo svojom živote, ale neúspešne som sa snažila vyriešiť ovocie namiesto samotného koreňa.

Iný preklad slova *hanbiť sa* z 1. Mojžišovej 2:25 hovorí o *sklamaní* alebo *oneskorení*, o zmätení.

Slovo *zmätený* znamená frustrovaný alebo popletený. Zase ďalšie definície slova *zmätený* hovoria o omámení, rozčarovaní, zatratení. Slovo *zatratený* je zase definované ako „ponechaný nešťastnému osudu, veľmi kritizovať, spôsobiť skazu, zlyhanie“.

Ak si pozorne preštudujete tieto definície, možno zistíte, že koreňom vášho problému je hanba.

AKO SA VYSPORIADAŤ S VINOU

Môj život bol naplnený zmätkom, pretože som sa zúfalo snažila konať správne (aby som sa mohla „správne aj cítiť“), ale bez ohľadu na to, ako veľmi som sa snažila, vždy som zlyhala. Vyzeralo to tak, akoby som bola odkázaná na zlyhanie. Avšak, vo všetkom som nezlyhala. Bola som úspešná v podnikaní a v ďalších oblastiach, ale zlyhávala som v zbožnom správaní. Vždy som sa cítila ako obeť, pretože nech už som navonok dosiahla čokoľvek, stále som sa cítila zle, keď som pomyslela na seba.

Hanbila som sa za seba!

Nepáčilo sa mi, kým som bola. Nemala som rada svoju osobnosť. Neustále som odmietala svoje skutočné ja a snažila som sa byť niekto alebo niečo, čo som nebola a ani by som nemohla byť (o tejto téme budem viac hovoriť v ďalšej kapitole).

Tisíce kresťanov strávia celý svoj život v tomto biednom stave – žijú hlboko pod svojou správnou pozíciou dedičov Božích a spoludedičov Ježiša Krista. Ja to viem, pretože som bola jednou z nich.

Pavol píše, že utrpenie, ktoré teraz pretrpíme, bude raz hodné slávy dedičstva, na nás:

„Ale ak sme (Jeho) deti, sme aj (Jeho) dedičia, a to dedičia Boží a spoludedičia Kristovi, ak s Ním trpíme, aby sme s Ním boli aj oslávení. Lebo tak súdim, že utrpenia terajšej doby (terajšieho života) nie sú rovné sláve, ktorá sa má zjaviť na nás.“

(Rímskym 8:17-18)

Bol to skvelý deň, keď ma Duch Svätý viedol, aby som pochopila, že hanba bola zdrojom mnohých mojich problémov! V Božom Slove sú zasľúbenia, ktoré nás uistujú, že môžeme byť od hanby oslobodení. Napríklad, v Izaiášovi 61:7 je napísané: **„Za to, že môj národ mal dvojnásobnú hanbu a potupa mu bola podielom, vo svojej krajine dvojnásobne bude dediť, bude mať večnú radosť.“**

Podme sa na tento odsek, ktorý zasľubuje „dvojnásobné dedičstvo,“ pozrieť bližšie. Slovo, ktoré je tu preložené ako *dedičstvo*, sa tiež dá preložiť ako *kompenzácia*. Kompenzácia je odmena alebo náhrada za zranenie. Inými slovami, ak Bohu dôverujete a robíte veci tak, ako to chce On, tak On dohliadne na to, aby vám bola vyplatená náhrada za každú nespravodlivosť, ktorá sa vám kedy udiala. Dostanete dvojnásobok toho, čo ste stratili alebo čo vám bolo odňaté a večná radosť bude vaša! To je prekrásne zasľúbenie a ja môžem dosvedčiť, že to tak skutočne funguje. Boh pre mňa urobil presne to, čo sa tu píše a urobí to aj pre vás.

Ďalší sľub od Boha nachádzame v Izaiášovi 54:4: **„Neboj sa, lebo nevyjdeš na hanbu, necíť sa potupenou, lebo sa nemusíš pyriť, pretože zabudneš na hanbu svojej mladosti a na potupu svojho vdovstva si už nespomenieš.“**

Aké inšpirujúce a povzbudzujúce je vedieť, že zabudnete na škodu svojej minulosti a nikdy si nespomeniete na tie skutočne ťažké časy! Toto je zasľúbenie, na ktorom môžete stáť, ak vás niekto ešte stále zneužíva alebo týra.

Možno si myslíte, že vám Pán povedal, aby ste na nejaký čas pretrpeli verbálne alebo emocionálne zneužívanie, zatiaľ, čo On bude pracovať na osobe, ktorá vám ubližuje. Ako sa môžete ochrániť pred tým, aby ste svoju osobnosť nebudovali na hanbe? Modlitba žalmistu môže byť aj vaša: „**Zachráň mi dušu a vytrhni ma, nech nie som zahanbený, lebo v Teba dúfam.**” (Žalm 25:20)

Boh vás môže od hanby ochrániť. Navrhujem vám, že vždy, keď budete prechádzať verbálnym alebo emocionálnym zneužívaním, jednoducho sa modlite a proste Boha, aby vás uchránil od hanby, ktorá sa vo vás chce usídlit'. Používajte rovnaké slová ako v Žalme 25:20 ako dvojsečný meč proti nepriateľovi (ktorým je v tomto prípade hanba).

Tu je príklad, ako môžete mať z toho úžitok, keď budete k tomu takto pristupovať. Poznám manželku jedného pastora, ktorá so svojím manželom nemá žiadne problémy v sexuálnom živote, hoci bola zneužívaná svojím príbuzným dlhé roky. No u mňa to bolo na opak. Ja som mala veľké problémy, ktoré som musela prekonávať a konfrontovať vo vzťahu s mojím manželom, práve kvôli môjmu zneužívaniu.

Prečo je tu tento rozdiel? Keď som sa na to pýtala svojej priateľky, tak som zistila, že počas svojho detstva si zachovala silnú vieru v Boha. Zneužívanie sa začalo, keď mala asi štrnásť rokov. V tom čase už niekoľko rokov bola súčasťou dobrého spoločenstva a mala aktívny modlitebný

život. Modlila sa vždy, keď bola zneužívaná a prosila Boha, aby ju zakryl a aby to neovplyvnilo jej sexuálny vzťah s jej budúcim manželom. Vedela, že sa raz vydá za pastora, pretože jej to Pán už vtedy zjavil. Jej modlitby ju uchránili od hanby a otroctva v tejto oblasti.

V mojom prípade som nepoznala Boha tak dobre, aby som mohla aktivovať svoju vieru skrze modlitbu. A preto som trpela hanbou – až kým som sa nedozvedela, že mojou podstatou je hanba a nenaučila som sa o Božom zaslúbení, ktoré ma vyslobodilo.

Aj vy môžete byť oslobodení od hanby, ktorá je zdrojom mnohých zložitých vnútorných problémov, akými napríklad sú:

- odcudzenie sa
- kompulzívne správanie (drogy, alkohol, návykové látky, poruchy príjmu potravy, závislosť na peniazoch, práci alebo iných predmetoch alebo aktivitách, sexuálne perverzie, neúmerná potreba ovládať, nedostatok sebakontroly alebo disciplíny, ohováranie, súdenie iných)
- depresia
- hlboký pocit menejcennosti (premýšľanie typu: „Niečo so mnou nie je v poriadku“)
- syndróm zlyhania
- izolujúca samota
- nedostatok istoty
- neurotické správanie (neurotická osoba si osvojuje príliš veľa zodpovednosti a vo chvíli konfliktu automaticky predpokladá, že on je ten, kto nemá pravdu)
- perfekcionizmus

- bojazlivosť (strach v akejkoľvek oblasti)
- neschopnosť rozvíjať a udržať si dobré vzťahy

DEPRESIA

To, ako o sebe v srdci premýšľame, hlboko ovplyvňuje to, ako sa správame: „**Lebo ako zmýšľa vo svojej duši, taký je.**“ (Príslovia 23:7, Roháček) Ak o sebe úboho premýšľame, tak budeme deprimovaní.

Nesmierne veľa ľudí trpí týmto hrozným stavom depresie, ktorá má veľmi veľa zložitých príčin a jednou z nich je hanba. Ak máte sklon k depresii, tak to môže byť znakom hlbšieho problému – koreňa hanby.

Tí, ktorých podstatou je hanba, o sebe hovoria negatívne. Takéto nesprávne premýšľanie kladie obrovské bremeno na ducha. A to je vážny problém, pretože Boh stvoril človeka ku spravodlivosti, láske a prijatiu. Boh vždy na svoje deti vylieva tieto cnosti, ale veľa z Jeho detí nevie, ako ich prijať.

Nemôžete od Boha prijať lásku a prijatie, ak stojíte proti samému sebe. Ak v tejto oblasti máte problém, tak neseďte v kúte a nečakajte, kým vás diabol zničí. Svojho duchovného nepriateľa konfrontujte duchovným činom. Zmeňte svoje premýšľanie a svoje rozprávanie. Zámerne začnite o sebe premýšľať a hovoriť pozitívne veci. Urobte si zoznam vašich najlepších vlastností a toho, čo o vás hovorí Slovo a niekoľkokrát denne to vyznávajte.

Rozjímajte nad pravdami Božieho Slova, ako napríklad: „**Toho, ktorý nepoznal hriechu, urobil** (zdanlivo) **hriechom za nás, aby sme my boli** (uschopení, aby sa na nás nazeralo, akože sme v Ňom a aby sme boli príkladom)

v Ňom spravodlivosťou pred Bohom (čo by sme mali byť, keďže máme od Neho odobrenie, prijatie a máme s Ním vďaka Jeho добрôte dobrý vzťah).“ (2.Korinským 5:21)

Nahlas si povedzte: „Boh ma miluje,“ keď budete čítať: **„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného (jedinečného) Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí** (opiera sa o neho, drží sa ho) **v Neho.“** (Ján 3:16)

Prečítajte si Rímskym 12:6-8: **„Keďže však máme rozličné dary** (talenty, vlastnosti) **podľa milosti, ktorá nám je daná: kto má proroctvo, nech** (ono) **súhlasí s vierou; kto dar služby, nech slúži; kto dar vyučovania, nech vyučuje; kto dar napomínania** (povzbudzovania), **nech napomína; kto dáva, (nech dáva) z úprimnosti; kto je predstavený, nech je horlivý; kto činí milosrdenstvo, nech je ochotný.“**

Vo svojom srdci premýšľajte nad slovami Pána, keď povedal: **„Pretože si bol drahý v mojich očiach, vzácny si bol a miloval som ťa. Aj ľudí dám za teba i národy za tvoj život.“** (Izaiáš 43:4) Radujte sa z toho, keď si priznáte, že: „Pre Boha som vzácny a hodnotný.“

Hľadajte v Božom Slove iné pozitívne vyznania o vás.

Ďalšou múdrou vecou je ísť na lekársku prehliadku, aby ste vylúčili možnosť nejakej fyzickej poruchy, ktorá by ovplyvňovala váš duševný a duchovný stav. Ak nie je vaša depresia spôsobená nejakým zdravotným problémom (hormonálnou alebo chemickou nerovnováhou), diabol sa tejto situácie zmocní. Bude vám ponúkať veľa negatívnych myšlienok, nad ktorými ak budete premýšľať a prijmete ich, problém iba znásobia omnoho viac než je už teraz.

Opakujem: keď sa cítite v depresii, skontrolujte svoje premýšľanie. Božia vôľa pre vás nie je, aby ste boli deprimovaní. Svoje premýšľanie zosúladiť s Božím Slovom. Izaiáš 61:3 hovorí, že Pán nám dal „**...odev chvály miesto ducha malomyseľnosti**“. (Roháček) Nehemiáš povedal: „**Nebudte smutní, lebo radosť z Hospodina je vašou silou.**“ (Neh.8:10) Uverte tomu, čo o vás Slovo hovorí a tým sa aj stanete. Rozhodnutie je na vás: „**Vyvoľ si teda život, aby si zostal na žive ty aj tvoje potomstvo.**“ (5. Mojžišova 30:19)

Budem sa odmietat' alebo prijímať?

Hanba spôsobuje odmietnutie vlastnej osoby a v niektorých prípadoch aj nenávisť voči samému sebe. V niektorých extrémnych prípadoch môže dôjsť až k týraniu samého seba, vrátane mrzačenia sa. Niektorí ľudia, ktorým som slúžila, mi ukazovali jazvy z toho, ako sa rezali, pálili alebo hrýzli, rovnako ako modriny z toho, ako sa bili alebo udierali a plešiny z toho, ako si vytrhávali vlasy.

Niektorí ľudia sa za trest vyhľadujú. Iní sa zase naschvál neprimerane správajú, aby ich ostatní odmietali. Keďže sami seba odmietli, očakávajú, že ich odmietnu aj iní, takže preukazujú správanie v súlade s tým, ako o sebe premýšľajú. Zoznam možných problémov by mohol pokračovať, ale som si istá, že vidíte, čo sa snažím povedať:

Nemôžeš sa preniesť cez svoj vlastný sebaobraz, ak si neuvedomíš, koľko dobrých vecí o tebe Boh hovorí vo

svojom Slove. Aj napriek všetkým prekrásnym plánom, ktoré Boh môže mať pre tvoj život, žiaden z nich sa nestane bez tvojej spolupráce.

Musíme veriť tomu, čo hovorí Boh.

PRIJMI BOŽÍ NÁZOR O SEBE

Ak hľadáte uzdravenie zo zneužívania, nemôžete dovoliť názorom iných ľudí, aby určovali vašu hodnotu, len preto, že ste boli v minulosti zneužívaní. Pamätajte, že ľudia, ktorí sa cítia bezcenní, sa vždy na vás snažia nájsť niečo zlé, aby sa oni mohli cítiť lepšie. Majte na pamäti, že je to ich problém a nie váš.

V Jánovi 3:18 Pán Ježiš prehlasuje, že nikto, kto v Neho verí, nebude *nikdy* zavrhnutý Ním alebo Jeho nebeským Otcom. Ak vás Boh prijíma na základe vašej viery v Jeho Syna, Ježiša Krista, tak potom môžete prestať s odmietaním seba, nech váš uzdravovací proces môže pokračovať.

Možno sa neodmietate úplne, len určité svoje oblasti, ktoré sa vám nepáčia. U mňa to bolo tak, že som odmietala svoju osobnosť, nerozumela som tomu, že mám nebeské povolanie pre svoj život – byť v službe na plný úväzok, a že Boh naplánoval môj temperament kvôli tomu, k čomu ma povolal.

Moja osobnosť bola poškodená, samozrejme, kvôli rokom zneužívania, ktoré som pretrpela a potrebovala som, aby ma Duch Svätý napravil. Ale aj tak to bola moja základná osobnosť a tú Boh pre mňa vybral. Keďže som tomu nerozumela, myslela som si, že sa zo mňa musí stať niekto úplne iný. Neustále som sa snažila byť niekým

iným, ale to nebola Božia vôľa pre môj život – Jeho vôľa nie je ani to, aby ste sa stali niekým iným vy.

Pamätajte: Boh vám pomôže, aby ste boli všetko to, čím dokážete byť – všetko, k čomu ste boli pôvodne stvorení. Ale nikdy vám nedovolí, aby ste sa úspešne stali niekým iným.

TEMPERAMENT KONTROLOVANÝ DUCHOM

Možno ste si všimli niekoho – priateľa alebo duchovného vedúceho – a povedali ste si: „On je presne taký, akými by *mali byť* všetci,“ alebo: „Ju *všetci* majú radi.“ Možno ste sa snažili byť ako daná osoba bez toho, aby ste si to nejako plánovali.

Samozrejme, že ostatní ľudia pre nás môžu byť dobrým príkladom, ale aj keď sa snažíme napodobniť ich dobré vlastnosti, stále v tom musíme zanechať svoju osobnú „príchut“ tých dobrých črt, ktoré nás charakterizujú.

Ja som odvážna, priama, rozhodná a som vodca. Boh mi túto osobnosť dal kvôli tomu, aby mi pomohol naplniť Jeho povolanie pre môj život. Ale dlhé roky som bola frustrovaná, pretože som sa snažila byť krotkejšou, nežnejšou, jemnejšou, tichšou a sladšou. Zúfalo som sa snažila nebyť asertívnou a agresívnou.

Pravdou je, že som sa márne snažila napodobniť manželku svojho pastora, svojho manžela a svojich priateľov, ktorých som si veľmi vážila. Moje snahy vyvrcholili iba vo väčšej frustrácii a kvôli tomu so mnou ľudia ešte ťažšie vychádzali. Musela som sa učiť a skončiť

so snahou byť ako ostatní a vydať zo *seba* to najlepšie, čo môžem. Áno, potrebovala som zmenu. Potrebovala som viac ovocia Ducha – zvlášť nežnosť, dobrotivosť a krotkosť – pretože som bola príliš tvrdá, prísna a drsná. Ale keď som sa naučila prijímať svoj temperament, ktorý som dostala od Boha, potom som bola pripravená dovoliť Duchu Svätému, aby ma premenil na takého človeka, akého zo mňa chce mať.

Keď sa prestaneme snažiť byť ako ostatní, potom bude Duch schopný použiť našu silu na to, aby sme ovládali svoje slabosti. Potom si začneme budovať temperament, ktorý je ovládaný Duchom. Tento temperament je opísaný v Galatským 5:22-25:

„Ale ovocie (Svätého) Ducha (práca, ktorú spôsobuje Jeho prítomnosť) je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť (stála povaha, trpezlivosť), nežnosť, dobrotivosť (benevolencia), vernosť, krotkosť (pokora), zdržanlivosť. Proti takýmto nie je zákon. Tí, čo prináležia Kristovi Ježišovi, ukrižovali si telo (bezbožnú ľudskú povahu) s vášňami a žiadosťami. Ak (Svätým) Duchom žijeme, aj choďme podľa Ducha (Ak máme podľa Ducha Svätého svoj život v Bohu, tak potom kráčajme v Jeho stopách a naše správanie nech je ovládané Ním).“

Uplynulo mnoho rokov, odkedy som sa naučila, že sa musím milovať a prijímať a nie nenávidieť a odmietat' sa. Objavila som tajomstvo budovania temperamentu, ktorý je ovládaný Duchom. Kľúčom je tráviť kvalitný osobný čas s Pánom a pravidelne od Neho prijímať pomoc.

POSILNENÝ NA VNÚTORNOM ČLOVEKU

Vo svojom prirodzenom človeku mám stále slabosti. Avšak, pokiaľ prebývam v Pánovi, hľadám najskôr Jeho. Neustále ma naplňuje mocou, ktorú potrebujem na to, aby som ukázala svoje silné a nie slabé stránky.

Apoštol Pavol sa modlil, aby veriaci boli posilnení na „vnútornom človeku,“ aby Duch Svätý prebýval v ich útrobach bytia aj osobnosti:

„Aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho (Svätého) Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku; aby Kristus (skutočne) prebýval vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie; aby ste sa dali naplniť (celé vaše bytie) celou Božou plnosťou.“ (Efezským 3:16-19)

To, čo veľmi potrebujeme je, aby sme sa nechali posilniť na našom „vnútornom človeku,“ prítomnosťou samotného Boha. Boh povedal Pavlovi: **„Dost' máš** (dostatočná na každé nebezpečenstvo a vďaka nej môžeš znášať utrpenia zručne) **na mojej milosti** (mojej priazni, dobrote a milosrdenstve); **lebo (moja) moc sa v slabosti dokonáva.“** (2. Korintským 12:9)

Božia moc sa dokonáva v našej slabosti. To znamená, že keď sme v určitej oblasti slabí, nemusíme sa kvôli tomu odmietat' alebo nenávidieť. Ako Pavol, máme skvelú výsadu, že si svoje slabosti môžeme priznať a poprosiť Ducha Svätého, aby mal nad nimi moc.

V sebe mám stále sklon byť drsnou, drzou a nepríjemnou. Avšak, vďaka milosti, moci a sile Pána dokážem preukazovať „ovocie Ducha“ a byť milá, príjemná, chápavá a trpezlivá.

To neznamená, že v tom nikdy nezlyhám. Presne tak ako každý iný, aj ja sa pošmyknem a urobím chybu. Ale pochopila som, že nemusím byť dokonalá na to, aby som obdržala prijatie, lásku a pomoc od Pána. A dokonalí nemusíte byť ani vy!

Boh je na *vašej* strane! A chce, aby aj *vy* ste boli na *vašej* strane. Diabol je *proti* vám a chce, aby aj *vy* ste boli *proti* sebe.

Ste za alebo proti sebe? Spolupracujete s Božím alebo s diablovým plánom pre svoj život? Súhlasíte s Bohom alebo nepriateľom?

OMILOSTENÝ V TOM MILOVANOM

Boh si nás vybral ako svoje milované a adoptované deti a oddelil si nás pre seba:

„Ved' ešte pred stvorením sveta vyvolil si nás v Nóm, aby sme boli svätí a bez úhony pred Ním, keď nás z lásky podľa milostivej rady svojej vôle predurčil byť Mu synmi skrze Ježiša Krista a zvelebovať slávu Jeho milosti, ktorou nás omilostil v Milovanom.“
(Efezským 1:4-6)

V 2. Mojžišovej 19:5 Pán hovorí svojmu ľudu, že sú Jeho „**zvláštnym vlastníctvom**“ (Roháček). Toto slovo sa teraz vzťahuje na nás presne tak, ako sa vzťahovalo na

izraelský ľud vtedy. V Jánovi 3:18 Ježiš povedal Nikodémovi, že nikto, kto v Neho verí, nebude odsúdený (odmietnutý). Možno sa necítite, že si vás Pán Boh cení, možno si dokonca myslíte, že ste neprijateľní, ale skutočne ste vzácní. V Efezským 1:6 nám Pavol hovorí, že nás všetkých „**omilostil v Milovanom.**“ To by nám malo dodať osobnú hodnotu a cenu.

Keď som raz stála v modlitebnom rade, začula som ženu, ktorá pastorovi, ktorý sa za ňu modlil, hovorila, ako veľmi sebou opovrhuje a nenávidí sa. Tento pastor bol na ňu veľmi prísny a veľmi silno ju napomenul: „Kto si myslíte, že ste? Nemáte žiadne právo nenávidieť sa. Boh zaplatil vysokú cenu za vás a za vašu slobodu. Miloval vás tak veľmi, že poslal svojho Syna, aby za vás zomrel...a aby trpel na vašom mieste. Nemáte žiadne právo nenávidieť sa alebo sebou opovrhovať. Vašou zodpovednosťou je prijať to, za čo Ježiš zomieral!“

Žena bola šokovaná. Aj ja som bola šokovaná, a to som iba počúvala. Ale niekedy potrebujeme silné slovo, aby sme si uvedomili, do akej pasce nás satan nalákal.

Sebaodmietanie alebo sebanenávisť môže niekedy vyzerat' dokonca zbožne. Z obidvoch sa môže stať akýsi trest, ktorý používame za chyby, zlyhania alebo neschopnosti. Nedokážeme byť dokonalí, takže sa odmietame a opovrhujeme sebou.

Prosím vás, aby ste sa zamysleli nad týmito prorockými slovami z Izaiáša 53:3, ktoré opisujú Pána Ježiša Krista: „**Opovrhnutý bol a opustený ľudmi, muž bolesti, ktorý poznal nemoci ako niekto, pred kým si ľudia skrývajú tvár, opovrhnutý bol, a nevážili sme si ho.**“

Chýba vám ocenenie vašej vlastnej hodnoty alebo vzácnosti? Je isté, že sme hodnotné osoby. Ak by to tak

nebolo, tak by nebeský Otec nezaplatil za nás takú veľkú cenu, aby nás vykúpil.

Izaiáš 53:4-5 pokračuje: „**Ale on niesol naše nemoci** (trápenia, slabosti a problémy), **vzal na seba naše bolesti** (trestu). **My sme sa** (nevedomky) **nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený** (tak ako pri malomocenstve). **Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.**“

„Balíček uzdravenia,“ ktorý nám kúpil Ježiš Svojou krvou, je dostupný pre všetkých, ktorí uveria a príjmu ho. V tomto balíčku je tiež uzdravenie emócií aj tela. Ak niekto urobil niečo zlé, tak spravodlivosť si vyžaduje odmietnutie, opovrhnutie a odsúdenie. Avšak, Ježiš to všetko niesol za nás, presne tak, ako niesol naše hriechy. To je ale slávna pravda!

Keďže Ježiš niesol naše hriechy na kríži, spolu s nenávisťou, odmietnutím a odsúdením, ktoré sme si zaslúžili, vy ani ja sa už nemusíme ani odmietat', ani nenávidieť'.

V deň, keď som začala našu službu, spýtala som sa Boha: „Čo chceš, aby som učila na prvom stretnutí?“

Povedal mi: „Chcem, aby si môjmu ľudu povedala, že ich milujem.“

Ja som protirečila: „Ale ja chcem nejakú silnú tému.“ Presne to som povedala! Na hodinu som chcela byť ženou, ktorá sprostredkuje Božiu moc. Chcela som niečo, čo by ľudí zasiahlo nejakým úžasným zjavením. Povedala som: „Všetci vedia, že ich miluješ. Nemôžem kázať z Jána 3:16.“

Povedal mi: „Ale nie. Veľmi málo z môjho ľudu skutočne vie, že ich milujem. Ak by to vedeli, tak by sa správali úplne inak, než teraz.“

Biblia hovorí: **„Ale dokonalá (úplná, dospelá) láska vyháňa strach, pretože (príčinou) strachu sú úzkosti pred trestom, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske. My milujeme, lebo On prv miloval nás.“** (1. Jána 4:18-19) Pochopila som, že ak by Boží ľud vedel, ako veľmi ich Boh miluje, tak by sa nebál. Ak by poznali Božiu lásku, tak by od Neho neutekali, utekali by k Nemu.

Takže, celý rok po tomto prvom vyučovaní som premýšľala nad Božou láskou. Cestovala som v aute a hovorila som si: „Boh ma *miluje*. Boh miluje *mňa*. On miluje mňa, *mňa*. Stvoriteľ vesmíru miluje *mňa*.“ Prvá kniha, ktorú som napísala, bola výsledkom tohto roku, kedy som sa zameriavala na Božiu lásku. Volá sa: *Povedz im, že ich milujem* (Tell Them I Love Them).

Keď už pochopíte, že vás Boh miluje, tak sa môžete zdravo a v rovnováhe milovať sami. Pozrite sa na seba v zrkadle a povedzte si: „Boh ma miluje.“ Prijmite sa. Často si opakujte: „Prijímam sa.“

Potom, ako Ježiš povedal: **„Milovať budeš Pána, svojho Boha,“** dodal: **„Milovať budeš svojho blízkeho ako seba samého.“** (Marek 12:30-31) Ak so sebou nedokážete vyjsť alebo sa nedokážete milovať, tak pre vás bude ťažké vyjsť s niekým iným alebo ho milovať. Dovoľte Božej uzdravujúcej láske, aby vo vás konala svoje dielo.

Niekedy sa objímte, jednoducho ako pripomenutie toho, že Boh vás miluje, a preto ste milovania hodní. Oblapte okolo seba ramená a povedzte: „Už sa neodmietam! Naopak, prijímam sa v Kristovi. Milujem sa, nie

sebecky, ale vyrovnané a zdravé. Nie som dokonalý, ale s Božou pomocou sa deň čo deň zlepšujem.“

A ČO ODMIETNUTIE OD OSTATNÝCH?

Je veľmi pravdepodobné, že skôr alebo neskôr zažijete od ľudí nejakú formu odmietnutia. Nie každý vás bude milovať. Niektorí vás dokonca môžu agresívne nenávidieť. Je veľmi dobré, ak si v tejto oblasti vyviniete dospelý postoj.

Vieme, že Ježiš rástol v múdrosti a postavení a bol milý Bohu aj ľuďom (Lukáš 2:52). U mňa je to tak, že Boha prosím o milosť pred Ním aj pred ľuďmi a verím, že sa o to stará. Navrhujem vám, aby ste robili to isté. Tu je modlitba, ktorá vám môže pomôcť dosiahnuť priateľný postoj:

Pane, dnes sa budem snažiť o to najlepšie, čo môžem, s Tvojou pomocou a pre Tvoju slávu. Uvedomujem si, že vo svete je veľa rôznych ľudí s rôznymi názormi a očakávaním. Pravdepodobne sa nezapáčim všetkým z nich za každých okolností. Budem sa sústrediť na to, aby som sa chcela zapáčiť Bohu a nie sebe alebo ostatným ľuďom. Prosím, preukáž mi svoju priazeň aj pred Tebou aj pred ľuďmi a naďalej ma premieňaj na obraz Tvojho drahého Syna. Ďakujem Ti, Pane.

Nikto sa neteší z toho, keď je odmietaný, ale všetci sa môžeme naučiť odmietnutie zvládať a pohnúť sa ďalej, ak si budeme pamätať, že aj Ježiš bol odmietaný a opovrhovaný. Získal víťazstvo nad odmietnutím tak, že bol verný Božiemu plánu pre svoj život.

Odmietnutie od iných ľudí zraňuje naše emócie. Určite to bolí, a predsa pre naše vlastné dobro, musíme pamätať na to, že ak sme znovuzrodení, Pomocník (Duch Svätý) žije v nás preto, aby nás posilnil, upevnil a potešil.

Myslím si, že mrháme drahocenným časom a energiou tak, že sa snažíme vyhnúť sa odmietnutiu. Stanú sa z nás tí, ktorí sa chcú zapáčiť ľuďom (Efezským 6:6, Kolo-senským 3:22). Zdôvodňujeme to tak, že predsa, keď všetci budú s nami spokojní, tak nás neodmietnu.

Niektorí z nás si okolo seba budujeme múry, aby sme sa vyhli bolesti. Ale to nemá zmysel. Boh mi ukázal, že je nemožné žiť v tomto svete, ak nie sme ochotní nechať sa zraniť. Ľudia nie sú dokonalí. Preto nám ubližujú a pôsobia nám sklamanie, presne tak, ako aj my ubližujeme a pôsobíme sklamanie ostatným.

Mám skvelého manžela, ale občas ma zraní. Kvôli tomu, že moja minulosť je tak bolestivá, vo chvíli, keď sa niečo také stalo, zvykla som si postaviť múry, aby som sa ochránila. *Ved' predsa*, odôvodňovala som si, *nikto mi nemôže ublížiť, ak k sebe nikoho nepustím*. Ale naučila som sa, že ak ostatných nechám za múrom von, seba zamurujem dnu.

Pán mi ukázal, že On chce byť mojím Ochrancam, ale nedokáže to urobiť, ak sa horlivo snažím ochrániť seba samú. Nesľúbil mi, že *nikdy* nebudem zranená, ale sľúbil mi, že ma uzdraví, ak k Nemu prídem a nebudem sa snažiť o všetko sa postarať sama.

Ak si okolo seba zo strachu vybudujete múry, tak ich potom budete musieť zbúrať vierou. Choďte za Ježišom s každou starou ranou a prijmite od Neho milosť na uzdravenie. Ak vám niekto zase ublíži, vezmite túto novú ranu a opäť s ňou choďte za Ježišom. Nedovoľte, aby zahnisala. Zoberte ju k Pánovi a buďte ochotní riešiť ju Jeho spôsobom a nie svojím vlastným.

Prijmite tento verš ako osobný sľub pre vás od Pána: **„Lebo ťa uzdravím a vyliečim z tvojich rán, - znie výrok Hospodinov - pretože ťa nazvali Zahnanou: to je Sion, o ktorý sa nik nestará.“** (Jeremiáš 30:17)

Vyznajte spolu so žalmistom: **„Keby ma aj otec môj a matka moja opustili, Hospodin sa ma ujme.“** (Žalm 27:10)

S Božou pomocou môžete prežiť odmietnutie a nájsť svoje naplnenie „v Ňom.“

Aký vplyv má odmietnutie na vzťahy

Osoba, ktorá má koreň odmietnutia vo svojom živote, je zvyčajne negatívne postihnutá v oblasti vzťahov. Na to, aby niekto udržiaval zdravé, milujúce a trvácne vzťahy, nesmie sa báť odmietnutia. Ak sa tento strach stane motivačným faktorom v živote človeka, tak sa bude celý čas snažiť o to, aby sa odmietnutiu vyhovel namiesto toho, aby budoval zdravé vzťahy.

Nikto neprejde životom, aby úplne obišiel chvíle, kedy sa bude cítiť odmietnutý. Avšak, ak je odmietaný často, zanechá to jazvy a môže to taktiež spôsobiť, že táto osoba sa nielen že bude správať abnormálne k ľuďom, ale aj voči Bohu.

Môže začať veriť tomu, že je milovaný *podmienečne*. Môže cítiť, že si musí zaslúžiť lásku ostatných, a preto sa bude správať tak, aby si ju získal. Môže sa báť, že ak sa im

nezapáči, tak od neho svoju lásku odoberú, odmietnu ho alebo ho dokonca opustia.

Spomienka na bolesť z takejto skúsenosti často zabraňuje osobnej slobode vo vzťahoch. Ľudia, ktorí majú strach z odmietnutia a prípadnej samoty a opustenosti, zvyčajne skončia tak, že sa nechajú ovládať a manipulovať ostatnými. Keďže veria tomu, že prijatie je založené na správaní a skutkoch, sú pohltení tým, že *robia* a *snažia sa* namiesto toho, aby jednoducho *boli* a *žili*. Keďže sa boja byť jednoducho sami sebou, svoj život strávia v pretvárke – predstierajú, že majú radi ľudí, ktorých vlastne nemôžu zniesť, predstierajú, že sa tešia na miesta a z vecí, ktoré nenávidia a predstierajú, že všetko je v poriadku, aj keď to vôbec nie je pravda. Takíto ľudia žijú v nepretržitom trápení, pretože odmietajú byť natoľko úprimní, aby si priznali skutočné problémy tohto života.

PREDSTIERANIE, PREDSTIERANIE A EŠTE RAZ PREDSTIERANIE!

Niektorí ľudia, ktorí sa boja odmietnutia, si myslia, že sami o sebe nie sú milovania hodní. Preto často používajú merítka tohto sveta (peniaze, postavenie, oblečenie a prirodzené talenty) na to, aby dokázali aj sebe aj ostatným, že sú hodnotnými. Žijú život v trápení a stále sa snažia dokázať, že majú hodnotu a cenu.

Bez ohľadu na to, koľko vonkajšieho úspechu sa niekomu dostane, nie je skutočne úspešný, pokiaľ nevie, kým je v Kristovi. Filipským 3:3 napomína, aby o nás platila nasledujúca pravda: **„Vzývame a chválime Boha a chválime sa v Kristu Ježiši; my, ktorí nedúfame v telo.“**

Je dôležité, aby sme si pamätali, že telo je iba to, ako vyzeráme a nie to, kým v skutočnosti sme.

Človek, ktorý svoju identitu zakladá na odmietnutí, nie je schopný prijať lásku, aj keď mu ju niekto ponúka zadarmo. Ak je vôbec schopný prijať lásku, je to iba vtedy, keď verí, že si ju zaslúžil dokonalým správaním.

Spomínam si na ženu, ktorá kedysi pracovala pre mňa a môjho manžela. Vyrastala v prostredí, kde prijatie fungovalo na základe výkonu. Keď sa jej v škole darilo, jej otec jej preukázal lásku. Keď sa jej nedarilo tak, ako to očakával, tak svoju lásku od nej odňal. Takto sa správal nielen k svojej dcére ale aj k zvyšku svojej rodiny. Preto sa naučila, že láska sa dáva ako odmena za dobrý výkon a odníma sa ako trest za chyby.

Ako väčšina ľudí, vyrástla, a ani si neuvedomila, že jej presvedčenia boli chybné. Predpokladala, že všetky ostatné vzťahy fungujú rovnako. Keďže bola zamestnaná v našej službe, niekedy som sa jej spýtala, aké pokroky vidí vo svojej práci, či mala všetko podchytené, alebo či sme jej dali nejakú zodpovednosť, ktorú nedokázala zvládnuť.

Začala som si všímať, že kedykoľvek som sa tejto ženy spýtala na niečo, čo nemala dokončené, začala sa správať veľmi zvláštne. Odtiahla sa odo mňa, vyhýbala sa rozhovorom so mnou a zdalo sa, že pracuje nadzvukovou rýchlosťou. A z toho všetkého som sa cítila nepríjemne. Vlastne, cítila som sa *odmietnutá*.

Vedela som, že ako jej zamestnávateľka som mala nárok na výsadu, aby som sa jej spýtala na jej pracovné zaťaženie bez toho, aby som musela prechádzať takými to traumatickými peripetiami zakaždým, ako sa jej to spýtam. Tak som ju nakoniec v tejto situácii konfrontovala, čo spôsobilo, že náš vzťah bol ešte napätejší a zmätenejší.

Bolo zjavné, že ani jedna z nás nepochopila podstatu problému.

Bola to žena, ktorá skutočne milovala Pána. Svoj vzťah s Ním brala veľmi vážne, takže táto situácia ju vyprovokovala k tomu, aby sa modlila a prosila Boha o nejaké odpovede, týkajúce sa jej správania. Príliš často zo svojho zlého správania viníme niekoho iného namiesto toho, aby sme hľadali Pána a prosili Ho, aby nám ukázal koreň problému a boli by sme tak vyslobodení.

Táto žena dostala od Boha zjavenie, ktoré zmenilo celý jej život. Pán jej ukázal, že kvôli tomu, že jej otec ju odmietal, keď nedosahovala dokonalý výkon, mylne verila tomu, že všetci sa správajú rovnako. Ak nejaké pracovné zadanie nemala hotové vtedy, keď som sa naň spýtala, bola presvedčená, že ju odmietam, pretože ju už nemám rada. Preto sa odo mňa odtiahla. *Ja som ju neprestala milovať, ale ona prestala prijímať moju lásku, a preto som ja skončila s pocitmi odmietnutia.*

Túto istú vec často robíme s Pánom. Jeho láska voči nám nie je založená na tom, čo robíme, alebo nerobíme. V Rímskym 5:8 nám Pavol hovorí, že Boh nás miloval, keď sme ešte žili v hriechu. To znamená, vtedy, keď sme Ho ešte vôbec nepoznali – a ani nás to nezaujímal.

Božia láska *vždy* prichádza k tým, ktorí ju prijímu. Ale ako táto zamestnankyňa, ktorá nedokázala prijímať moju lásku, často aj my odmietame Božiu lásku, keď sa cítime, že si ju nezaslúžime, pretože náš výkon je menej ako dokonalý.

STRACH Z ODMIETNUTIA SPÔSOBUJE ODMIETNUTIE OSTATNÝCH

Ak nedokážete uveriť tomu, že ste v podstate milovania hodní a hodnotní ľudia, tak nebudete môcť dôverovať ostatným, keď vám povedia, že vás milujú. Ak veríte tomu, že musíte byť dokonalí na to, aby ste boli hodní lásky a prijatia, tak ste potom kandidáti na mizerný život, pretože nikdy nebudete dokonalí, pokiaľ žijete v tomto pozemskom tele.

Môžete mať dokonalé srdce, čiže môžete mať túžbu vo všetkom sa páčiť Bohu, ale vaše správanie nebude súhlasiť s vašim srdcom až dovtedy, kým sa nedostanete do neba. Neustále sa môžete zlepšovať a naďalej sa približovať značke dokonalosti, *ale vždy budete potrebovať Ježiša, pokiaľ žijete na tejto zemi*. Nikdy nepríde chvíľa, kedy nebudete potrebovať Jeho odpustenie a očistenie Jeho krvou.

Pokiaľ neprijmete, že ste cenní a hodnotní vierou skrze Krista, vždy budete neistí a neschopní dôverovať tým, ktorí vás chcú milovať. Ľudia, ktorí nemajú žiadnu kapacitu dôverovať, spochybňujú motivácie ostatných. Viem, že je to pravda, pretože v tejto oblasti som mala skutočný problém. Aj keď mi ostatní ľudia hovorili, že ma majú radi, vždy som čakala na to, ako ma zrania, sklamú, podrazia alebo zneužijú. Myslela som si, že niečo musia mať za lubom. Inak by sa ku mne takto milo nesprávali. Jednoducho som nedokázala veriť tomu, že by ma niekto chcel iba kvôli mne samej. Musel existovať iný dôvod!

Keď som nad sebou premýšľala, tak som sa cítila strašne. Plná hanby, odsúdenia, seba-nenávisti, seba-odmietnutia. Vždy, keď sa mi niekto snažil preukázať

lásku a prijatie, pomyslela som si: „Nuž, ak ma tento človek má rád teraz, tak keď spozná moje skutočné ja, určite to tak nebude.“ Preto som *neprijímala* lásku od iných ľudí ani od Boha. Odklonila som ju svojím správaním, ktoré bolo čoraz viac neprijemnejšie. Snažila som sa všetkým dokázať to, že som tak neprijemná, ako som o sebe verila.

Čomukoľvek o sebe veríte vnútri, ukáže sa navonok. Ak sa cítite nehodná milovania a neprijemne, tak sa tak budete aj správať. Ja som si myslela, že som nehodná milovania, a preto som sa tak aj správala. Bolo so mnou veľmi ťažké vychádzať. Verila som tomu, že iní ľudia ma nakoniec odmietnu, a tak to zvyčajne aj urobili. Kvôli tomu, že môj postoj bol preukazovaný v mojich skutkoch, nedokázala som si udržať zdravé, milujúce a trvácne vzťahy.

SYNDRÓM – „DOKÁŽ MI, ŽE MA MILUJEŠ“

Kedykoľvek sa ma niekto snažil milovať, neustále som na tohto človeka vyvíjala obrovský tlak, aby mi to dokazoval! Potrebovala som čerstvý „dovoz“ každý deň, len aby som sa dobre cítila. Neustále mi museli hovoriť komplimenty o všetkom, čo som robila. Inak som sa cítila odmietnutá. Ak som nedostala utvrdenie, po ktorom som túžila, tak som sa cítila nemilovaná.

Taktiež sa všetko muselo diať tak, ako som to chcela ja. Pokiaľ ľudia so mnou súhlasili a poddávali sa mojim túžbam, tak som sa cítila dobre. Avšak, ak niekto so mnou nesúhlasil alebo zamietol moju požiadavku, aj v najmenšej miere, vyvolalo to emocionálnu reakciu, kvôli ktorej som sa cítila nemilovaná a odmietnutá.

Vyžadovala som nespĺniteľné požiadavky od tých, ktorí ma milovali. Frustrovala som ich. Nikdy som nebola spokojná s tým, čo mi dávali. Nedovoľovala som im, aby voči mne boli úprimní alebo aby ma konfrontovali. Úplne celé moje zameranie bolo na mňa samú. Taktiež som od všetkých ostatných očakávala, že sa budú upriamovať na mňa. Vlastne som očakávala od ostatných ľudí, aby mi dali moju sebahodnotu, čo je niečo, čo dokáže dať iba Boh.

Odvtedy som sa naučila, že moja hodnota a cena je v Kristovi a nie vo veciach alebo iných ľuďoch. Avšak, kým som sa nenaučila túto pravdu, bola som nešťastná a úplne neschopná udržiavať zdravé vzťahy.

Prijímanie lásky od Boha je kľúčovým faktorom v emocionálnom uzdravení, ako som sa už zmienila v predchádzajúcich kapitolách. Keď už raz niekto začne veriť tomu, že Boh, ktorý je dokonalý, ho miluje aj v jeho nedokonalosti, tak potom môže začať veriť aj tomu, že ho dokážu milovať aj iní ľudia. Dôvera sa začne rozvíjať a on je schopný prijímať lásku, ktorá mu je ponúkaná.

Odkedy som začala veriť a dôverovať Božej láske voči mne, moje najzákladnejšie potreby po láske a sebahodnote boli naplnené. Už viac od ľudí nepožadujem, aby ma neustále „zásobovali,“ čiže aby potvrdzovali moju hodnotu. Ako ostatní ľudia, aj ja mám potreby, ktoré chcem mať naplnené inými ľuďmi. Všetci potrebujeme povzbudenie, napomenutie a budovanie. Ale už nemusíme mať potrebu hľadať u ľudí potvrdenie svojej vlastnej hodnoty.

Ak teraz môj manžel zabudne pochváliť niečo, čo som urobila, môžem byť sklamaná – ale nie zničená – pretože viem, že moja hodnota nie je v tom, čo robím.

Každý chce dostať uznanie a kompliment za to, čo robí. Ale je prekrásne nezrútiť sa, ak nedostanem uznanie alebo kompliment!

Keď som sa naučila, že moja hodnota nie je v tom, čo robím ale v tom, kým som v Kristovi, už nemám túžbu preukazovať ľuďom nejaký výkon. Rozhodla som sa, že buď ma budú milovať kvôli tomu, aká som, alebo nie. Nech je to tak či tak, mám istotu v tom, že Boh ma stále miluje.

Je dôležité, keď sme milovaní kvôli tomu, kto sme a nie kvôli tomu, čo robíme. Keď vieme, že naša hodnota je v našej identite a nie v našom výkone alebo správaní, dokážeme odpútať svoje mysle od toho, čo si o nás ostatní neustále myslia. Môžeme sa upiať na nich a ich potreby, namiesto toho, aby sme od nich očakávali, že ich upriamenie bude neustále na nás a naše potreby. Toto je podstata zdravých, milujúcich a trvácnych vzťahov.

Buďte si istí a buďte sami sebou

Istota je definovaná ako vlastnosť uistenia, ktorá vedie človeka k činom. Je to viera v schopnosť a akceptovateľnosť u jednotlivca, spoľahnutie, ktoré ho vedie k tomu, aby bol smelý, otvorený a jednoznačný. Keď premýšľate nad týmito definíciami, tak chápete, prečo diabol napáda kohokoľvek, kto preukazuje akýkoľvek stupeň istoty.

Ľudia, ktorí boli zneužívaní, odmietnutí alebo opustení, zvyčajne nie sú si istí. Ako sme sa už v predchádzajúcich kapitolách zmienili, takíto jednotlivci majú svoju osobnosť postavenú na hanbe, sú motivovaní vinou a majú úbohý sebaobraz.

Diabol začína svoj útok na osobnú istotu kedykoľvek a kdekoľvek vidí vstup, zvlášť počas zraniteľných detských čias. Dokonca, keď je dieťaťatko ešte stále v brušku, diabol začína svoj jediný plán totálneho zničenia osoby. Dôvod je jednoduchý: jednotlivec bez istoty sa nikdy neodváža

vykročiť a urobiť niečo pre Božie kráľovstvo, alebo niečo škodlivé pre satanove kráľovstvo. A preto nikdy nenaplní plán, ktorý Boh má pre jeho život.

OČAKÁVANÉ ZLYHANIE + STRACH ZO ZLYHANIA = ZLYHANIE

Satan nechce, aby ste vo svojom živote naplnili Boží plán, pretože vie, že ste časťou jeho konečnej porážky. Ak vás dokáže prinútiť, aby ste sa cítili a verili v to, že ste neschopní, tak sa potom ani nebudete snažiť vykonať niečo hodnotné. A aj ak sa o to pokúsite, váš strach zo zlyhania zapečatí vašu porážku, ktorú ste kvôli svojmu nedostatku istoty aj tak pravdepodobne od začiatku očakávali. Toto sa často nazýva „syndróm zlyhania.“

Bez ohľadu na to, koľko úžasných plánov má pre vás Boh, jednu vec musíte vedieť: *Božia schopnosť uskutočniť svoju vôľu vo vašom živote je určovaná vašou vierou v Neho a v Jeho Slovo.* Ak skutočne chcete byť šťastní a úspešní, tak musíte začať veriť, že Boh má plán pre váš život a že spôsobí dobré veci, keď v Neho vložíte svoju dôveru.

Diabol chce, aby ste sa aj vy, aj ja cítili zle, keď nad sebou premýšľame, aby sme nemali žiadnu istotu. Ale tu je dobrá správa: *nepotrebuje mat' istotu v samých seba ale v Ježišovi!*

Istotu v sebe mám iba kvôli tomu, že viem, že Kristus je vždy vo mne a je ochotný pomôcť mi s čímkoľvek, čo sa pre Neho snažím robiť. Veriaci bez viery je ako stíhačka, bez paliva odparkovaná na rozjazdovej dráhe. Navonok vyzerá dobre, ale vo vnútri nemá silu. S Ježišom

vo vnútri máme moc robiť to, čo by sme sami nikdy nedokázali.

Ježiš zomrel za naše slabosti a neschopnosti a je ochotný do nás vložiť svoju silu a svoje schopnosti, keď do Neho vložíme svoju istotu (vieru). V Jánovi 15:5 nás učí dôležitému princípu: „**Bezo mňa** (odseknutí od životadárnej jednoty so Mnou) **nič nemôžete činiť**.“

Keď sa už raz naučíte túto pravdu, keď diabol klame a hovorí: „Nič nedokážeš urobiť poriadne,“ môžete mu odpovedať: „Asi nie, ale Ježiš vo mne to dokáže. A aj to tak urobí, pretože sa spolieham na Neho a nie na seba. On spôsobí, že uspejem vo všetkom, čoho sa dotknú moje ruky“ - (Józua 1:7).

Alebo ak vám nepriateľ povie: „Nie si schopný to urobiť, tak sa o to ani nepokúšaj, pretože zase len zlyháš, presne tak, ako to bolo v minulosti,“ môžete odpovedať: „Je pravda, že bez Ježiša nie som schopný urobiť absolútne nič, ale s Ním a v Ňom môžem urobiť všetko to, čo potrebujem“ - (Filipským 4:13).

Kedykoľvek vám diabol pripomenie vašu minulosť, pripomeňte jemu jeho budúcnosť. Ak si čítate Bibliu až do konca, tak uvidíte, že satanova budúcnosť je veľmi pochmúrna. Vlastne už teraz je z neho porazený nepriateľ. V Kolosenským 2:15 je napísané: „**Na Ňom** (v Kristovi) (Boh) **odzbrojil kniežatstvá a mocnosti a vystavil ich verejne posmechu, triumfujúc nad nimi**.“ (dôraz autorkin)

Môžete odolať diablovmu pokušeniu žiť v strachu a ľútosti, pretože Ježiš zvíťazil nad jeho plánmi a verejne ukázal jeho zničenie v duchovnom kráľovstve. Satan pracuje v prepožičanom čase a vie to lepšie než ktokoľvek

iný (Zjavenie 12:12). Jediná moc, ktorú proti nám môže použiť, je to, že budeme veriť jeho lžiam.

Vždy pamätajte na to, že *diabol je klamár!*

Keď Ježiš hovoril o satanovi, tak povedal: „**Vy ste z otca diabla a žiadosti svojho otca chcete činiť. On bol vrahom ľudí od počiatku a nestál v pravde, lebo niet v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, pretože je luhár a otec lži.**“ (Ján 8:44)

KLAMSTVO O ISTOTE

Všetci hovoria o istote. Na túto tému je veľa rôznych prednášok, či už v sekulárnom alebo cirkevnom svete. O istote sa vo všeobecnosti hovorí ako o „sebaistote,“ pretože všetci vieme, že so sebou chceme byť spokojní, ak chceme niekedy niečo v živote dosiahnuť. Vždy nás učili, že človek má základnú potrebu a to je veriť si. Avšak, to je nedorozumenie.

Vlastne si nemusíme veriť – musíme veriť Ježišovi, ktorý je v nás. Neodvažujeme sa o sebe premýšľať dobre, ak nemáme na mysli to, že je v nás. Keď nám apoštol Pavol hovorí, že máme byť takí, ktorí „**nedúfame v telo**“ (Filipským 3:3), tak myslí presne to, čo hovorí – bez Ježiša nevkladajte dôveru v seba alebo v čokoľvek, čo dokázate urobiť.

Nepotrebujeme sebaistotu, potrebujeme istotu v Bohu!

Veľa ľudí premrhá celý svoj život tým, že šplhá po rebríku úspechu a nakoniec zistia, že ich rebrík bol opretý o nesprávnu budovu. Iní sa snažia o to, aby sa správali dostatočne dobre, a tak sa snažia vybudovať istotu v seba,

ale zažívajú iba samé sklamania. Obidve tieto aktivity plodia rovnaké ovocie: prázdnotu a mizériu.

Zistila som, že ľudia spadajú do jednej z týchto dvoch kategórií:

1. Nikdy nič nedosiahnu, bez ohľadu na to, ako veľmi sa snažia a skončia tak, že sa začnú nenávidieť kvôli nedostatku úspechov. Alebo:
2. Majú veľa prirodzených schopností, vďaka ktorým veľa vecí dosiahnu, ale všetky svoje úspechy pripisujú sebe, a to ich potom naplní pýchou.

Nech je to tak, alebo onak, obidve skupiny vlastne zlyhávajú – v Božích očiach.

Jediná skutočne úspešná osoba v Božích očiach je tá, ktorá vie, že sama o sebe nič neznamená, ale v Kristovi je „všetko“ resp. má všetko. Naša hrdosť a chválenie sa má byť jedine v Ježišovi a Jemu máme dať všetku slávu (za zásluhy) za akékoľvek úspechy, ktoré dosiahneme.

Skutočnosť je taká, že každý má istotu (vieru). Biblia túto pravdu potvrdzuje v Rímskym 12:3. Všetci sa narodíme s nejakým množstvom viery. Dôležité však je, do čoho ju vložíme. Niektorí svoju vieru vkladajú do seba samých, niektorí do iných ľudí, niektorí do vecí – a potom sú tu takí, ktorí svoju vieru vkladajú v Boha.

Nebuďte ustarostení sebou, svojimi slabosťami alebo silnými stránkami. Odvráťte svoje oči od seba na Pána. Ak ste slabí, On vás môže posilniť. Ak máte nejakú silu, tak je to iba kvôli tomu, že On vám ju dal. Takže, tak či tak, vaše oči by mali byť upreté na Neho a nie na vás.

Bez pravdivej istoty (v Ježišovi) si pre seba vytvoríte mnoho zložitých problémov. Tu je čiastočný zoznam:

- nikdy nedosiahnete svoj plný potenciál v Kristovi (ako sme o tom podrobne hovorili)
- váš život bude ovládať strach a bude naplnený utrpením
- nikdy nespoznáte skutočnú radosť, naplnenie a spokojnosť
- budete zarmucovať Ducha Svätého, ktorý je poslaný na to, aby uskutočňoval Boží plán vo vašom živote, ale ktorý to nikdy nie je schopný urobiť bez vašej spolupráce
- otvoríte v sebe veľa dvier pre nekonečné mučenie – nenávisť samých seba, odsúdenie, strach z odmietnutia, strach zo zlyhania, strach z ľudí, perfekcionizmus, budete hľadať to, aby ste sa páčili ľuďom (čo eliminuje možnosť zapáčiť sa Bohu), ovládanie a manipulácia zo strany ostatných, a tak ďalej
- stratíte z dohľadu svoje právo na to byť jednotlivec – právo na to byť sám sebou

Toto posledné nebezpečenstvo je práve to, ktoré by som chcela viac preskúmať. Na ostatné sme sa z nejakej časti bližšie pozreli v prvej časti knihy, ale toto posledné má nesmiernu dôležitosť a zasluhuje si viac premýšľania.

ISTOTA BYŤ JEDNOTLIVCOM

V 1. Korinským 3:16-17 a Rímskym 12:4-6 nás Pavol učí, že všetci spolu vytvárame jedno telo, ale pritom je každý z nás individuálnym členom tohto tela. Toto je pravda, ktorú je veľmi dôležité pochopiť, pretože si spôsobujeme utrpenie a zabraňujeme Božej moci v nás, keď sa snažíme byť niečím alebo niekým, kým nie sme.

Všetci sme počuli, že každý z nás prišiel „z inej formičky“, čiže sa medzi nami nenájdu dvaja totožní jedinci. Nie je nič zlé na tom, keď sa od seba odlišujeme! Boh mal v tom zámer, keď každého z nás stvoril inak. Ak by chcel, aby sme boli rovnakí, tak by nás tak pokojne mohol stvoriť. Naopak, naša jedinečnosť bola pre Neho tak dôležitá, že nám každému dal úplne odlišné otlaky prstov!

Nie je zlé byť odlišným. Je to Boží plán!

Všetci sme súčasťou jedného plánu, Božieho plánu. Ale každý z nás má odlišnú funkciu, pretože každý z nás je jednotlivec.

Keď poviem *jednotlivec*, tak tým myslím oddelený, rozdielny špecifickými vlastnosťami alebo identifikačnými charakteristikami, odlišný alebo jedinečný.

Celé roky som si myslela, že som *divná* – a teraz viem, že som *jedinečná*! A to je veľký rozdiel. Ak by som bola divná, znamenalo by to, že sa so mnou niečo pokazilo a nevyšlo to tak, ako to malo. Ale keď som jedinečná, tak to znamená, že už nie je nikto ako ja, a preto mám zvláštnu hodnotu. Mali by ste veriť, že ste jedineční, špeciálni a hodnotní.

NESNAŽTE SA BYŤ NIEKÝM INÝM

Jednou z mojich identifikačných charakteristík je môj hlas. Väčšina žien má mäkký a sladký hlások, ale môj hlas je hlboký a silný. Celkom často sa stáva, keď nám domov niekto zavolá, kto ma nepozná, že si myslí, že telefón zodvihol domáci pán. Nie vždy mi bola táto moja jedinečná charakteristika príjemná. Vlastne som sa kvôli nej cítila neistá. Myslela som si, že môj hlas bol jednoducho divný!

Keď ma Boh povolal, aby som vyučovala Jeho Slovo a ja som si uvedomila, že raz budem hovoriť do reproduktorov a budem mať vyučovanie v rádiu a v televízii, bola som zhrozená! Bola som si istá, že ma na týchto miestach odmietnu, práve kvôli tomu, že som sa nepribližovala tomu, ako som si *myslela*, že by mal znieť typický ženský hlas. Porovnávala som sa s tým, čo som považovala za normálne.

Už ste sa niekedy s niekým porovnávali? Ako ste sa potom cítili?

Nemáme sa navzájom porovnávať, ale nech je naším príkladom Ježiš a naučme sa odrážať prítomnosť a osobnosť Boha, ktorý v nás prebýva.

Diamanty majú veľa plôch alebo častí. Boh je ako bezchybný diamant a každý z nás predstavuje jednu z Jeho častí. Do každého z nás vryl niečo zo seba a spolu vytvárame Jeho Telo. Čo by sa stalo, keby naše telá boli vytvorené iba z úst alebo uší, rúk alebo nôh? Nemali by sme problém s hovorením, počutím, nosením alebo kráčaním, ale čo ostatné funkcie? V akom chaose by sme žili, keby sa Boh rozhodol, že nás stvorí úplne rovnakých.

Prečo je to tak, že sa tak veľmi snažíme byť ako niekto iný namiesto toho, aby sme sa tešili z toho, kým sme? Je to kvôli tomu, že veríme klamstvu od diabla. Veríme mu dovtedy, pokiaľ nepočujeme pravdu Božieho Slova a pravdu, o ktorej veríme, že nás vyslobodí.

Božia milosť pre nás nikdy nebude dostupná na to, aby sme sa stali niekým iným, čiže inou osobou. Boh ťa stvoril k tomu, aby si to bol ty – to najlepšie „ty“, aké môže byť! Zabudni na to, že chceš byť niekým iným. To je vždy chyba, pretože zvyčajne osoba, ktorú si vyberieme a chceme ňou byť, tá osoba, „ktorá to má všetko vyriešené“, nie je v skutočnosti taká, akú si ju predstavujeme. Dovoľte mi uviesť niekoľko príkladov:

Prvý príklad

V určitej chvíli v živote som sa rozhodla, že pastorova manželka bola tou „ideálnou ženou.“ Bola (a stále je) roztomilou dámou: je maličká, zlatá, blondátá, má jemný a príjemný hlas, je nežná, milá a prekypuje darom milosrdenstva. Ja, na druhej strane, so svojím hlbokým hlasom a svojou priamou a drsnou osobnosťou som nevyzerala veľmi jemne, nežne, milo alebo milosrdne. Snažila som sa takou byť, ale nemala som v tom úspech. Dokonca som sa snažila znížiť intenzitu a zmeniť farbu svojho hlasu, aby som znela „ženskejšie“, ale vďaka tomu som však znela umelo.

Táto dáma a ja sme akosi spolu nevychádzali. Aj keď sme sa snažili byť priateľky, akosi nám to nešlo. Nakoniec nám konfrontácia medzi nami odhalila, že som s ňou nebola rada, pretože jej prítomnosť vo mne spôsobovala tlak stať sa takou, akou je ona. Veľmi zaujímavú vec,

ktorú sme odhalili, bolo, že satan jej predal rovnaký balíček klamstiev – ona sa snažila byť viac ako ja! Túžila po tom, aby bola menej krehká a aby bola silnejšia, aby sa s ľuďmi a vecami dokázala vysporiadať priamočiarejšie a s väčšou odvahou. Niet divu, že sme neboli schopné mať úspešný vzťah – každá z nás bola utláčaná tou druhou!

Pamätajte na toto: *Boh povedal, aby sme nedychtili po veciach, ktoré majú ostatní* (2. Mojžišova 20:17) – a to sa vzťahuje aj na osobnosť niekoho iného.

Druhý príklad

Moja susedka bola milé dievča, ktoré bolo obdarované v mnohých smeroch. Vedela šiť, pestovala veci na záhrade, zavárala, hrala na gitare a spievala, bola umelecky aj zručne nadaná, dokázala vytapetovať, maľovať, písala piesne – v skratke, vedela všetko to, čo som nevedela ja. A keďže som si aj tak myslela, že som „divná,“ necenila som si dary, ktoré som mala. Myslela som iba na to, aké vlastnosti mi chýbali a na všetko to, čo som nedokázala urobiť.

Keďže som skutočne bola povolaná Bohom k tomu, aby som vyučovala a kázala Jeho Slovo, moje túžby boli iné, než po akých zvyčajne túžia ženy, ktoré som poznala. Zatiaľ, čo ony navštevovali večierky, ktoré boli sústredené na interiérový dizajn, ja som sa doma modlila. Ku všetkému som pristupovala veľmi vážne. Zdalo sa mi, že v mojom vnútri sa deje niečo dôležité. Zatiaľ, čo iné ženy oddychovali a zabávali sa, neustále som sa s nimi porovnávala a vždy som si myslela, že so mnou niečo nie je v poriadku. Takýto pocit sa objavuje, keď ľudia

zakladajú svoju identitu na hanbe a nie sú si istí v tom, kým sú v Kristovi.

Je pravda, že som sa musela naučiť, ako byť veselšia a ako sa zabávať, ale Boh vo mne robil niečo, čo bolo potrebné. Viedol ma tak, aby som videla, ako niektorí ľudia žijú v ruinách a volal ma k tomu, aby som im pomohla z týchto ruín skrze Jeho Slovo. Potrebovala som byť ovplyvnená ťažobou a závažnosťou problémov iných ľudí.

Bola som v čakacej dobe, počas ktorej ma Boh nepoužíval. Bol to čas prípravy, rozcvičky a rastu, ktorý trval asi celý rok. Počas tohto roku som sa rozhodla, že sa zo mňa stane „bežná žena.“ Kúpila som si šijací stroj a zaplatila som si kurz šitia. Neznášala som to, ale donútila som sa k tomu. Šitie pri tom nebolo niečo, v čom by som vynikala. Ak niekto nebol v nejakej oblasti obdarovaný, tak v tom jednoducho nie je dobrý.

Šitie bol pre mňa taký boj! Neustále som robila chyby a kvôli tomu som sa cítila ešte horšie. Nakoniec som to nejako zvládla a prešla som niekoľkými hodinami v tomto kurze. Ušila som nejaké oblečenie pre svoju rodinu, ktoré potom povinne nosili.

Taktiež som sa rozhodla, že budem pestovať a zavárať paradajky. Začínali vyzeráť skutočne dobre, boli takmer zrelé, keď ich zrazu zo dňa na deň napadli vošky a zostali na všetkých z nich veľké čierne diery! Ale bola som odhodlaná paradajky zavárať, pretože som si k tomu kúpila už potrebnú výbavu. Tak som išla na trh a kúpila som tam debničku paradajok! Pracovala som, potila som sa, potila som sa a pracovala som, až som všetky paradajky zavarila! Aj toto som robila s nechuťou a odporom, ale dokazovala som si tým, že som „bežná.“

Skrze tieto veľmi bolestivé skúsenosti som sa naučila, že mi bolo mizerne, pretože Boh mi nepomohol stať sa osobou, ktorou ma nestvoril. Nemám byť niekto iný – mám byť sama sebou, a presne tak je to aj s vami.

BUĎTE SAMI SEBOU

Máte právo byť sami sebou! Nedovoľte diablovi, aby vám to právo ukradol!

Ak je niekto, koho poznáte, dobrým kresťanským príkladom toho, ako preukazovať Pánov charakter alebo ovocie Ducha Svätého, tak je dobré, ak chcete nasledovať jeho príklad. Apoštol Pavol povedal: „**NAPODOBŇUJTE MA ako ja Krista** (Mesiáša).“ (1. Korinským 11:1) Ak nasledujeme príklad nejakej osoby, je to úplne niečo iné, ako keď ňou chceme byť v oblasti osobnosti a obdarovania.

Veľmi vás povzbudzujem k tomu, aby ste si premysleli nasledovné: prijímate skutočnosť, že ste neboli stvorení rovnako ako ostatní, že ste jedinečným jednotlivcom? Tešíte sa zo svojej jedinečnosti alebo so sebou vediete vojnu, ako som to robila ja?

Tak veľa ľudí vo svojom vnútri vedie súkromnú vojnu, porovnávajú sa takmer s každým, s kým sa zblížia a to spôsobuje, že súdia seba alebo danú osobu. Buď to uzavrú tak, že by mali byť rovnakí ako táto osoba, alebo že ostatní by mali byť rovnakí ako oni sami.

Klamstvá!

Nikto z nás by nemal byť ako niekto iný. Každý z nás by mal byť časťou Pána, ktorú pre nás určil. Máme byť jedinečne individuálni tak, aby sme spolu dosiahli Boží plán a priniesli Mu slávu.

D R U H Á Č A S Ť

Ale teraz som slobodný

*Keď vás teda Syn vyslobodí, budete skutočne
slobodní.*

JÁN 8:36

Odpustenie vás oslobodzuje k tomu, aby ste mohli znovu žiť

Prijatie odpustenia za predošlé chyby a hriechy a odpúšťanie chýb a hriechov ostatným sú dva z dôležitých faktorov v emocionálnom uzdravení.

Odpustenie je dar pre tých, ktorí si ho nezaslúžia.

Boh chce začať náš proces odpúšťania tak, že najskôr daruje odpustenie nám. Keď Mu vyznáme hriechy, tak nám ich odpustí, odsunie ich od seba tak ďaleko, ako je východ od západu a už si na ne nikdy nespomenie.

Keď ste pokúšaní obzrieť sa dozadu, tak si spomeňte na zasľúbenia z Písma:

„Ak (slobodne) vyznávame svoje hriechy, On je verný (svojej podstate a zasľúbeniam) a

spravodlivý, aby nám odpustil (pustil z hlavy naše prekračovanie zákona) **hriechy a očistil nás od všetkej neprávosti** (všetkého, čo nie je v súlade s Jeho vôľou a zámerom, myšlienkami a skutkami).“

(1. Jána 1:9)

„Ako ďaleko je východ od západu, tak vzdľaťuje od nás naše prestúpenia. Ako sa zmilováva otec nad synmi, tak Hospodin sa zmilováva nad tými, čo sa Ho boja. Veď On vie, ako sme utvorení, a v pamäti má, že sme prach.“

(Žalm 103:12-14)

„On (Kristus) však priniesol iba jednu obeť za hriechy, posadil sa navždy na pravici Božej a teraz už čaká, kým Mu Jeho nepriatelia nebudú položení za podnož. Lebo jedinou obeťou navždy zdokonalil tých, čo sa dajú posvätiť. Dosvedčuje nám to aj sám Duch Svätý (aby to potvrdil), lebo po slovách: Toto je zmluva, ktorú uzavriem s nimi, až uplynú tie dni, hovorí Pán: Svoje zákony im vložím do srdc a vpíšem im ich do mysle a na ich hriechy a na ich neprávosti nepomyslím viacej.“

(Židom 10:12-17) (zdôraznené autorkou)

Musíme vierou prijať Božie zasľúbené odpustenie, aby nám prinieslo nejaký osoh.

Pred mnohými rokmi, keď som začínala rásť vo svojom vzťahu s Pánom, každý večer som Ho nesmierne prosila za to, aby mi odpustil moje predošlé hriechy. Raz večer, keď som kľáčala vedľa svojej postele, počula som, ako mi Pán hovorí: „Joyce, ja som ti odpustil, hneď ako si

ma o to požiadala po prvýkrát, ale ty si môj dar odpustenia *neprijala*, pretože si si sama neodpustila.“

Prijali ste Boží dar odpustenia? Ak nie a teraz ste na to pripravení, tak poproste Pána, aby vám odpustil všetky svoje hriechy teraz. Potom sa nahlas modlite toto:

Prijímam Tvoje odpustenie, Pane, za hriech
_____ *(pomenujte hriech).*

Možno niektoré vaše chyby a hriechy z minulosti bude ťažké pomenovať, ale keď ich povieť nahlas, pomôže vám to precítiť úľavu, ktorú potrebujete.

Keď som sa raz modlila, tak som Boha prosila o odpustenie za to, že „mi to ušlo“ – ako som si to pomenovala ja.

„Čo ti ušlo?“ spýtal sa ma Duch Svätý.

„No, veď Ty vieš, Pane,“ odpovedala som: „Ty vieš, čo som urobila.“

On to skutočne vedel. Ale pre moje vlastné dobro mi naznačil, že aj ja si musím vedieť pomenovať hriech. Pán mi ukázal, že jazyk je ako krčah, ktorý siaha hlboko do nás ako do studne a na povrch a navonok vynesie všetko, čo je dole.

Keď už raz jasne požiadate o odpustenie, tak ho prijmite za svoje a nahlas si opakujte:

Pane, prijímam odpustenie za _____
(pomenujte hriech), v Kristovi Ježišovi. Odpúšťam si
a prijímam Tvoj dar odpustenia ako svoj vlastný.
Verím tomu, že odo mňa úplne odstraňuješ hriech a
odkladáš ho do diaľky, kde ho už nikto nikdy nemôže

*nájsť – tak ďaleko, ako je východ od západu. A verím,
Pane, že ty si naň už nikdy nespomenieš.*

Zistíte, že hovorenie nahlas je pre vás často dobré, pretože keď to tak robíte, tak prehlasujete svoje postavenie na Božom Slove. Diabol nedokáže čítať vaše myšlienky, ale rozumie vašim slovám. Vyhláste pred všetkými mocnosťami, mocami a panovníkmi temnoty (Efezským 6:12), že Kristus vás oslobodil a že v tej slobode hodláte kráčať.

Keď hovoríte, tak nech vaše slová znejú presvedčivo!

Ak sa diabol bude snažiť opäť vám tento hriech pripomenúť vo forme viny a odsúdenia, opakujte svoje prehlásenie a povedzte mu: „Za ten hriech mi bolo odpustené! Už je to vybavené. A preto: ja to už nemusím riešiť.“ Satan je zákonník, a preto, ak chcete, môžete mu aj povedať dátum, kedy ste požiadali a prijali Božie zasľúbené odpustenie.

*Nesedzte a nepočúvajte diablové klamstvá a obvinenia.
Naučte sa mu protirečiť!*

VYZNÁVAJTE SI HRIECHY NAVZÁJOM

V Jakubovi, v piatej kapitole, je veľmi jasne opísaný spôsob, akým môžeme byť uzdravení a obnovení: verše 13-16.

Máme si navzájom vyznávať svoje hriechy. To ale neznamená, že vždy, keď zhrešíme, máme to niekomu povedať. Vieme, že Ježiš je náš Najvyšší kňaz. Nemusíme

ísť za ľuďmi na to, aby sme od Boha dostali odpustenie. To platilo v Starej zmluve, ale nie v Novej.

Aká je praktická aplikácia Jakuba 5:16? Verím tomu, že nielen, že potrebujeme poznať Božie Slovo, ale aj to, ako ho prakticky aplikovať do života. Nieкто môže krváčať a vedieť, že má obväz, ale ak nevie, ako ho má použiť, tak môže vykrváčať. Mnoho ľudí má Božie Slovo, ale „krvácajú“ (žijú v utrpení), pretože nevedia, ako Božie Slovo aplikovať do každodenných situácií.

Verím tomu, že Jakub 5:16 by mal byť aplikovaný nasledovne. Po prvé je dôležité vedieť, že človek nedokáže odpustiť hriechy – to je Božia práca. Ale človek môže prehlásiť a vyhlásiť nad vami Božie odpustenie. Človek môže ohľadom vášho odpustenia súhlasiť. Nieкто sa za vás dokonca môže modliť, aby vám bolo odpustené (1. Jána 5:16), presne tak, ako to urobil Ježiš, keď bol na kríži a modlil sa za tých, ktorí ho prenasledovali.

Kedy potrebujete tieto verše aplikovať? Verím tomu, že pravý čas na použitie tejto pasáže je, keď ste prenasledovaní hriechmi zo svojej minulosti. Keď ste vnútorne otrávení, tak sa nemôžete vyliečiť – fyzicky, psychicky, duchovne alebo emocionálne.

Keď na svetlo prinesiete veci temnoty, strácajú svoju moc. Ľudia si skrývajú veci kvôli strachu. Satan búši na dvere mysle s myšlienkami tohto typu: *čo si ľudia o mne pomyslia, keď sa dozvedia, že som bol zneužívaný? Každý si bude myslieť, že som strašný! Budem odmietnutý, a tak ďalej.*

Na mojich stretnutiach za mnou prichádzajú mnohí ľudia kvôli tomu, aby som sa za nich modlila a zdôverujú sa mi: „Nikomu som to nikdy nepovedal, ale cítim, že to zo seba musím dostať von – bol som zneužívaný.“ Často

nekontrolovateľne plačú. Ale s týmto plačom často príde aj úľava, ktorá je zúfalo potrebná. Zranení ľudia sa so mnou cítia bezpečne, pretože vedia, že aj ja som bola zneužívaná.

Teraz ma, *prosím*, nepochopíte zle. Netvrdím že každý, kto bol zneužívaný, to niekomu musí povedať a musí prosiť o modlitbu za uzdravenie. Ak trpíte následkami zneužívania, buďte vedení Duchom Svätým nie len v tom, či to máte niekomu vyznať, ale taktiež komu by ste to mali vyznať. Túto osobu si musíte opatrne vybrať. Navrhujem vám dospelého kresťana, ktorému môžete dôverovať. Ak ste v manželstve a váš partner splňa tieto predpoklady, tak choďte najskôr za ním alebo ňou.

Mali by ste vedieť, že sa často stáva, keď sa váš manžel alebo manželka dozvie o zneužívaní, reaguje v hneve voči človeku, ktorý vás zneužíval. A preto, ešte pred tým, než poviete o zneužívaní, presvedčte sa, že váš partner je v rozporení, kedy je vedený Duchom, je pripravený nasledovať Božie vedenie a nie svoje osobné pocity.

Váš partner sa vás môže spýtať nejaké otázky, ktoré môžete veľmi ľahko zle pochopiť, ak nie ste na ne pripravení. Napríklad, keď som svojmu manželovi povedala, že ma môj otec dlhé roky zneužíval, tak sa ma spýtal: „A skúšala si ho niekedy zastaviť?“ a: „Prečo si o tom nikomu nepovedala?“ Majte na mysli, že váš partner nemusí úplne chápať vašu situáciu a pocity, a jednoducho bude potrebovať nejaké odpovede. Keď som svojmu manželovi vysvetlila, že som bola ovládaná strachom, pochopil to.

Ak si vyznávame navzájom hriechy a stotožňujeme sa s modlitbami za nás je to mocný nástroj na zlamanie pút. V určitej oblasti som mala problém so závisťou a určite som

nechcela, aby o tom niekto vedel, takže som odmietala poprosiť niekoho, aby sa za mňa modlil. Namiesto toho som sa rozhodla, že proti tomu budem bojovať sama a výsledkom bolo, že som neurobila žiaden pokrok. Keď mi Boh ukázal Jakuba 5:16: „**Navzájom si vyznávajte hriechy,**“ uvedomila som si, že v mojom živote bolo niekoľko oblastí, ktoré nado mnou udržiavali moc jednoducho kvôli tomu, že som si ich skrývala a bola som príliš pyšná na to, aby som ich priniesla na svetlo.

Kvôli strachu môžeme veci skrývať, ale to isté môže urobiť aj pýcha. Pokorila som sa a vyznala som svoj problém svojmu manželovi a on sa za mňa modlil. Potom som v tejto oblasti začala pociťovať slobodu.

UPOZORNENIE

Niekedy sa ľudia dostanú z problému a v tom istom procese ten problém prenesú na niekoho iného. Potom, ako som učila o dôležitosti pravdy a o tom, ako ukrývanie vecí môže spôsobovať problémy, prišla za mnou žena, ktorá navštevovala naše stretnutia. Prišla ku mne a vyznala mi, ako ma veľmi nemala rada a ako ma ohovárala. Potom ma prosila o odpustenie, čo som, samozrejme, bola ochotná urobiť. Odišla s nadšením, že sa zbavila svojho problému, ale ja som potom bojovala so zlými myšlienkami, ktoré som smerovala k nej. Chcela som vedieť, čo o mne hovorila, s kým sa rozprávala, či jej uverili a ako dlho to trvalo.

Rovnováha, múdrosť a láska sú v Biblii kľúčovými slovami. Keď budeme v týchto cnostiach žiť, urýchlí to náš rozvoj. Človek, ktorý je naplnený múdrosťou

a láskou, si bude veci premýšľať, hľadať a prijímať vedenie od Pána a vyrieši situáciu v rovnováhe a zdravo.

Odpusťte tomu, kto vás zneužíval

Pre mnohých ľudí je odpustenie tomu, kto ich zneužíval, najzložitejšia časť emocionálneho uzdravenia. Môže to byť dokonca prekážka, ktorá zabraňuje uzdraveniu. Tí, ktorí boli ťažko zranení ostatnými, vedia, že je omnoho jednoduchšie povedať slovo *odpúšťam* než to skutočne urobiť.

Veľa času som strávila v modlitbe a myšlienkach nad týmto problémom a prosila som Pána o praktické odpovede. Modlím sa, aby to, čo vám v tejto oblasti chcem povedať, bol čerstvý prístup k závažnému problému, ktorý musíme vyriešiť.

Najskôr vám chcem povedať, že je nemožné mať emocionálne zdravie, ak si vnútri pestujete zatrpknutosť, ukrivdenie a neodpustenie. *Pestovanie zatrpknutosti je ako keby ste pili jed a dúfali, že umrie váš nepriateľ!* Neodpustenie je jedom pre každého, kto ho drží, a robí

z neho zatrpknutého človeka. *Je nemožné byť zatrpknutým a dúfať, že sa zároveň uzdravíme!*

Ak ste obeťou zneužívania, tak máte na výber. Buď dovolíte, aby ste boli kvôli každému zraneniu alebo problému zatrpknutí, alebo naopak, aby ste vyzdraveli. Rozhodnutie je na vás.

Ako sa môžete stať lepšou a zdravšou osobou napriek svojim zraneniam alebo problémom? Boh vás nezraňuje ani nepoškodzuje, ale keď už vo vašom živote niečo také je, On dokáže spôsobiť, aby to bolo na váš prospech, ak Mu budete dôverovať.

Boh môže z chýb urobiť zázraky!

Satan vás túži zničiť, ale Boh môže zobrať čokoľvek, čo proti vám satan vypáli a otočiť to pre vaše dobro. Musíte tomu veriť, inak si budete zúfať. Veľmi dávno napísal žalmista: **„Predsa však verím, že uzriem dobrotivosť Hospodinu v krajine živých.“** (Žalm 27:13)

Nedávno som dostala dopis od ženy, ktorá písala: „Viem, že Boh nespôsobil vaše zneužívanie, ale ak by to nedopustil, tak by ste mi nemohla pomôcť.“ A pokračovala: „Prosím, necíťte sa kvôli tomu tak zle, pretože Boh používa vašu bolesť na to, aby pomohol oslobodiť ostatných.“

Pred mnohými rokmi som mala na vyber. Mohla som si zvoliť, že zostanem zatrpknutá, plná nenávisti a sebaľúposti, budem mať ťažké srdce voči ľuďom, ktorí mi ublížili a rovnako voči tým, ktorí sa mohli tešiť z dobrého a normálneho života, pretože im nikdy nebolo ublížené tak ako mne. Alebo som sa mohla rozhodnúť, že budem nasledovať Božiu cestu a dovoľm Mu, že zo mňa urobí niekoho lepšieho práve kvôli tomu, čím som prešla.

Ďakujem Mu, že mi dal milosť vybrať si Jeho cestu a nie satanovu.

Božia cesta je odpustenie.

Pamätám sa na to, ako som sa na začiatku učila kráčať s Bohom. Raz večer so si uvedomila, že je nemožné, aby som bola plná lásky a nenávisti zároveň. Tak som prosila Pána, aby zo mňa odstránil nenávisť, ktorá vo mne bola tak dlho. Zdalo sa, že načrel hlboko do mňa a vybral ju. Po tejto skúsenosti som už nikdy neprechovala nenávisť voči svojmu otcovi, ale stále som na neho mala ťažké srdce, nemala som ho rada a nebolo mi príjemne, keď som s ním bola. Chcela som byť slobodná od všetkých týchto trpkých a zlých postojov, ktoré boli v mojom vnútri, ale „ako na to“ bolo pre mňa záhadou.

Ako som pokračovala v štúdiu a premýšľaní nad Božím Slovom a v spoločenstve s Duchom Svätým, Pán ma naučil veľa vecí. Rada by som sa s vami podelila o to, čo som sa počas týchto rokov na ceste za úplným uzdravením naučila.

KROKY K EMOCIONÁLNEMU UZDRAVENIU

Najskôr si musíte vybrať Boží spôsob odpustenia. On vás k nemu nebude nútiť. Ak túžite viesť víťazný život a tešiť sa z plného emocionálneho zdravia, musíte veriť, že Božia cesta je tá najlepšia. Aj keď jej nerozumiete, rozhodnite sa po nej kráčať. Funguje to.

Po ďalšie, učte sa o Božej milosti. Milosť je mocou Ducha Svätého, ktorá k nám prichádza na to, aby nám pomohla vykonať Božiu vôľu. Jakub o Bohu hovorí:

„Dáva však väčšiu milosť; preto hovorí: Boh sa pyšným protiví, ale pokorným (neprestajne) dáva milosť (tým, ktorí sú dostatočne pokorní na to, aby ju prijali).“ (Jakub 4:6)

Možno sa rozhodnete odpustiť, ale stále môžete bojovať s frustráciou, pretože sa snažíte odpustiť vo svojej vlastnej sile, keď pritom potrebujete silu od Pána. Prorok Zachariáš nám hovorí: **„Nie vojenskou mocou ani silou ale mojím Duchom – hovorí Hospodin mocnosť.“** (Zachariáš 4:6)

Nie je nevyhnutné, aby ste sa osobne stretli s tými, ktorí vás zneužívali, aby ste im mohli v srdci odpustiť. Dokonca, ak tí, ktorí vás zneužívali, už nežijú, stále môžete prežiť úžasnú slobodu, ak sa rozhodnete odpustiť ich hriechy voči vám.

Keď sa rozhodnete odpustiť im a uvedomíte si, že nedokázate odpustiť bez Božej pomoci, modlite sa a prepust'te každú osobu, ktorá vám ublížila. Túto modlitbu si nahlas opakujte:

*Odpúšťam_____ (meno) že _____
(čokoľvek vám urobili). Rozhodujem sa, že budem
kráčať po Tvojich cestách, Pane. Milujem ťa a túto
situáciu ti odovzďavam. Dávam Ti svoje starosti
a verím Ti, že ma úplne obnovíš. Pomôž mi, Pane.
Uzdrav ma zo všetkých zranení, ktoré ma postihli.*

Existuje veľa veršov, ktoré hovoria o tom, že Boh sa pomstí (Izaiáš 54:17). Boh je ten, ktorý nám dáva náhradu, On je našou odmenou (Izaiáš 35:4). On je Bohom spravodlivosti, ktorú dokáže priviesť iba On. Iba On sám jediný vám dokáže nahradiť bolesť, ktorá vám

bola spôsobená a iba on je usposobený vysporiadať sa s vašimi ľudskými nepriateľmi.

Biblia povzbudzuje veriacich, aby žili v pokoji s každým a pri tom dôverovali Bohu, že On sa o nich postará:

„Nepomstite sa, milovaní, ale ponechajte to hnevu (Božiemu), – lebo je písané: Mne patrí pomsta, ja odplatím; hovorí Pán.“ (Rímskym 12:19)

„Veď známe toho, ktorý povedal: Mne pomsta (odplata a naplnenie úplnej spravodlivosti prebýva vo mne), ja odplatím (ja zabezpečím plnú kompenzáciu). A zase: Pán si bude súdiť ľud. Je hrozné (strašné, desné) upadnúť do rúk živého Boha.“ (Židom 10:30-31)

Jedna z hlavných právd, ktorú mi Pán povedal, keď som riešila odpustenie, bola táto: *„Zranení ľudia ubližujú ostatným!“*

Väčšina tých, ktorí zneužívajú, boli sami nejakým spôsobom zneužívaní. Často tí, ktorí sú vychovávaní v nefunkčných rodinách vytvárajú nefunkčnú atmosféru vo svojich vlastných rodinách.

Keď sa pozriem na svoj vlastný život, tak som tam videla tento vzorec správania. Vyrastala som v nefunkčnej rodine, a tak som rovnako nefunkčnú rodinu založila. Nepoznala som žiaden iný spôsob správania. Toto uvedomenie bolo pre mňa nesmiernou pomocou.

ZRANENÍ ĽUDIA UBLIŽUJÚ OSTATNÝM!

Skutočne neverím tomu, že môj otec chápal, čo mi emocionálne spôsobuje, ani si nemyslí, že si uvedomoval, že mi spôsobuje problém, s ktorým sa budem musieť vysporiadať väčšinu svojho života. Keď som svojho otca prvýkrát konfrontovala s tým, čo mi robil, tak sa správal, ako by bol presvedčený, že jeho správanie bolo normálne. On bol ako dieťa zneužívaný a duch incestu ho motivoval k tomu, čo videl robiť iných členov svojej vlastnej rodiny.

Mala som takmer päťdesiat rokov, keď mi Pán povedal, že by som sa mala o svojom zneužívaní, ktoré som pretrpela, rozprávať so svojimi rodičmi. Nechcela som sa s nimi o tom veľmi rozprávať, ale Boh mi povedal, že je na to čas. Môj otec pri prvej konfrontácii nepreukázal žiadnu ľútosť a bolo mi jasné, že robí to, čo robia väčšinou ľudia, ktorí nie sú znovuzrodení – žil sebecky a uspokojoval svoje vlastné perverzné a démonmi ovládané túžby, bez ľútosti nad svojimi vlastnými činmi. Môj otec bol jednoducho odhodlaný dostať to, čo chcel, bez ohľadu na to, čo to spôsobovalo mne alebo niekomu inému.

Keď som sa vtedy so svojimi rodičmi rozprávala, uvedomila som si, že nezáleží na tom, že môjmu otcovi to nebolo ľúto, aj tak bolo pre mňa dôležité povedať mu, že mu odpúšťam. Keď som mu odpustila, mohla som sa pohnúť ďalej.

Mali by sme pamätať na to, čo povedal Ježiš, keď visel na kríži a trpel za veci, ktoré neboli Jeho vinou ale vinou ostatných, vrátane tých, ktorí boli zodpovední za Jeho

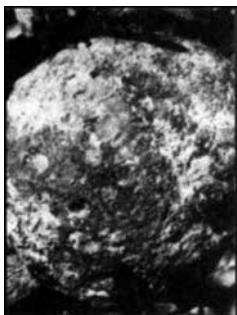
utrpenie. Povedal: „**Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.**“ (Lukáš 23:34)

Je jednoduché odsudzovať, ale Biblia nám hovorí: „**Milosrdenstvo sa chváli proti súdu.**“ (Jakub 2:13, Roháček) Nechcem povedať, že tí, ktorí zneužívajú, nie sú zodpovední za svoje hriechy. Všetci z nás máme byť ochotní nieť zodpovednosť za svoje zlé skutky. Pán sa so mnou podelil o to, že milosrdenstvo sa pozerá ďalej, ako len na samotnú zlú vec, alebo jav. Vidí príčinu. Milosrdenstvo a súcť sa nepozerajú len na samotnú zlú vec. Pozerajú sa poza ňu na osobu, ktorá robí tieto zlé veci; a vidia jeho detstvo, temperament a celý život tohto človeka. Musíme pamätať na to, že Boh nenávidí hriech, ale miluje hriešnika.

Vo svojej osobnosti som mala toľko problémov, že ma kvôli nim ľudia odsudzovali a odmietali. Ježiš ma nikdy neodmietol ani neodsudzoval. Môj hriech bol odsúdený za to, čím skutočne bol, ale Boh poznal moje srdce. Hriech je hriech a moje skutky boli zlé, bez ohľadu na to, čo ich spôsobilo. Ale Boh vedel, že ako žena, ktorá bola pätnásť rokov počas svojho detstva zneužívaná, som jednala na základe obrovských rán – a On mal so mnou zmilovanie.

Izaiáš prorokoval o prichádzajúcom Mesiášovi: „**V bázni pred Hospodinom bude mať svoju záľubu. Nebude súdiť podľa toho, čo mu oči vidia, a nebude rozhodovať podľa toho, čo mu uši počujú, ...**“ (Izaiáš 11:3).

Počas svojho vyučovania ľudom často ukazujem obrázok horniny. Táto skala je tvrdá a škaredá, na povrchu drsná, ale vo vnútri je krásne pruhovaná s nádhernými modrými a ametystovými kryštálkami.

Drsná skala navonok

Krásna skala vo vnútri

Keby sme sa pozerali iba na vonkajšok, kto by si bol kedy pomyslel, že všetka tá krása leží pod povrchom? A takíto sú aj ľudia. Boh vidí do nášho vnútra. On vidí náš potenciál. Vidí do ducha. Všetci ostatní vidia vonkajšieho človeka. Pokiaľ nie sme od Boha vyučení tomu, ako sa pozerat' poza to, čo je viditeľné ľudským okom, tak budeme neustále žiť s odsudzovaním v našich srdciach.

Pamätajte: zranení ľudia ubližujú ostatným!

Žehnajte svojim nepriateľom

Ježiš celkom jasne hovoril, čo máme urobiť s tými, ktorí nám ubližujú:

„Milujte svojich nepriateľov, (dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia), a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú (a vám sa protivia).“ (Matúš 5:44)

„Žehnajte tým, čo vás preklínajú, a modlite sa za tých, čo vás potupujú. Kto ťa udrie po líci, tomu nastav aj druhé, a kto ti berie plášť, tomu neodopieraj ani spodné rúcho.“ (Lukáš 6:28-29)

Pavol taktiež nariadil veriacim, aby si odpúšťali a hovoril im: **„Dobrorečte tým, čo vás prenasledujú, dobrorečte a nezllorečte!“ (Rímskym 12:14)**

Keď som ľudom začala slúžiť, tak som si všimla, že bolo celkom bežné, že vyjadrili úprimnú túžbu odpustiť svojim nepriateľom, ale priznali, že neboli schopní urobiť to. Išla som k Bohu a hľadala som pre nich v modlitbe odpoveď a On mi povedal toto: „Môj ľud chce odpustiť, ale neposlúchajú moje Slovo v tom, čo o odpustení hovorí.“ Pán ma viedol k niekoľkým oddielom v Písme, ktoré hovorili o modlitbe a žehnaní nepriateľom.

Veľa ľudí tvrdí, že svojim nepriateľom odpúšťajú, ale nemodlia sa, ani sa nebudú modliť za tých, ktorí im ublížili. Keď sa budeme modliť za tých, ktorí nám ublížili môžeme ich priviesť na miesto skutočného pokánia a skutočného uvedomenia si tej škody, ktorú druhým spôsobili. Bez takejto modlitby môžu zostať žiť v klame.

Modlite sa, aby Boh požehnal vašich nepriateľov, tých, ktorí vás zneužívajú, vysmieľajú sa vám a zle s vami zaobchádzajú. Nemodlite sa, aby boli požehnané ich skutky, ale aby boli požehnaní oni ako jednotlivci.

Je nemožné, aby bol niekto skutočne požehnaný bez toho, aby poznal Ježiša. Ak ste ako obeť zneužívania ochotní modliť sa za tých, ktorí vás zneužívali, tak potom budete prevádzať v praxi Rímskym 12:21: „**Nedaj sa premôcť zlému, ale zlé premáhaj dobrom!**“

Proste Boha, aby ste mohli tým, ktorí vás zneužívajú, preukázať milosrdenstvo a nie odsúdenie. Pamätajte na to, že ak budete siať milosrdenstvo, tak budete milosrdenstvo aj žať (Galatským 6:7). Žehnanie a nie preklínanie vašich nepriateľov je veľmi dôležitou súčasťou vášho procesu uzdravenia. Jedna definícia slovíčka *žehnať* je „hovoriť dobre o niekom,“ a *preklínať* znamená „hovoriť o niekom zle.“

JAZYK A ODPUSTENIE

Keď sa k vám zle správali, je tu veľké pokušenie hovoriť ostatným o tom, čo vám urobili. Kvôli nariadeniu od Boha je určitá komunikácia nevyhnutná. Aby sme mohli prijať uzdravenie a upokojujúcu modlitbu, je taktiež nevyhnutné, aby ste odhalili, ako ste trpeli v rukách niekoho iného. Ale rozširovať zlé správy a ničiť reputáciu niekoho je proti Božiemu Slovu. Biblia nás učí, aby sme neohovárali, neočierňovali alebo neroznášali klebety. Pisateľ Prísloví 17:9 hovorí: **„Kto miluje svár, miluje priestupok, kto privysoko stavia dvere, hľadá zrútenie.“**

Celkom často sa stáva, že svoju vieru používame na prijatie uzdravenia z našich zranení, a zároveň nie sme poslušní kráľovskému zákonu o láske. V Galatským 5:6 nám apoštol Pavol hovorí, že viera funguje a je poháňaná láskou a tiež ďalej hovorí: **„A nadovšetko, verne sa milujte vospolok, lebo láska prikrýva množstvo hriechov.“** (1. Petra 4:8)

Môžeme sa s Pánom rozprávať o tom, čo nám niekto urobil. Môžeme o tom povedať aj tým, ktorí o tom z nejakého dôvodu potrebujú počuť. Ale ak sa chceme vyliečiť z bolestí a rán, nemôžeme o tomto probléme alebo o človeku, ktorý ho spôsobil, hovoriť bezmedzne. Biblia nás varuje pred márnivými (zbytočnými) rozhovormi (Matúš 12:36). Pokiaľ odhalenie nášho problému nemá nejaký zbožný zámer, tak sa musíme vychovať k tomu, aby sme ho znášali v tichosti a dôverovať, že Boh nám odplatí zjavne, keď budeme mať v úcte Jeho Slovo.

Spomínam si na prípad ženy, ktorej manžel si po tridsiatich rokoch manželstva našiel milenkú, bola to jej najlepšia priateľka. Utielol s touto ženou a vybral všetky rodinné úspory. Bola to kresťanská rodina a je jasné, že toto cudzoložstvo a nevera boli pre všetkých šokom a nikto to neočakával.

Zničená žena padla do pasce a začala hovoriť, čo urobil jej manžel a jej priateľka. Zo začiatku to nebolo až také neprirodzené. Avšak, po troch rokoch, keď dostala žiadosť na rozvod od svojho manžela, ktorý sa potom oženil s jej priateľkou, táto žena stále neprekonalala bolesť, tak, ako po tom túžila.

Vydala sa za úžasného muža, ktorý k nej bol veľmi dobrý a hovorila, že na svoju minulosť chce zabudnúť a pohnúť sa ďalej. Ale nebola schopná odpustiť a pokračovať.

Po tom, ako počúvala moje vyučovania na tému jazyk a moc slov, uvedomila si, že sa jej nepolepšovalo, pretože neustále hovorila komukoľvek, kto ju počúval, čo sa jej stalo. Keď opakovane prechádzala cez detaily, neustále si privádzala späť bolestivé spomienky.

Boh mi ukázal, že niektorí ľudia sa modlia za uzdravenie a dokonca hovoria: „Odpúšťam tým, ktorí mi ublížili,“ a On teda začne svoju prácu a začne s procesom uzdravenia. Ale nedovolí Mu dokončiť svoje dielo, pretože stále dookola si rýpu do rany a tá sa nedokáže zahojiť.

Keď sa začne liečiť rana na našom fyzickom tele, tak sa vytvorí chrasta. Ale ak ju neustále strhávame, tak sa rana nikdy nezahojí. Môže sa tam dokonca dostať infekcia alebo sa vytvorí jazva. To isté platí aj o emocionálnych ranách. Keď hovoríme o rane a o osobe, ktorá ju

spôsobila, je to to isté ako odlupovať chrastu. Opakovane tak otvárame ranu a preto stále krváca.

Jedna z najpraktickejších vecí, ktoré mi Boh ukázal, je, že odpustenie si vyžaduje disciplínu jazyka. Telo sa neustále chce vracat' a hovoriť o danej záležitosti, ale ak toto zranenie ukryjeme, bude to mať dobré výsledky.

Ak skutočne potrebujete hovoriť o svojom probléme kvôli tomu, aby vám niekto poradil, môžete to robiť pozitívnym spôsobom.

Napríklad: ktoré z týchto dvoch prehlásení je bližšie k Bohu?

„Pätnásť rokov ma otec sexuálne zneužíval. Moja matka o tom vedela a nič s tým neurobila.“

———— alebo ————

„Pätnásť rokov ma otec sexuálne zneužíval. Boh ma uzdravuje. Modlím sa za svojho otca. Uvedomujem si, že vo svojej minulosti mal zranenia a že bol ovládaný démonickými silami. Moja matka vedela o tom, čo mi otec robí a mala mi pomôcť, ale bola paralyzovaná strachom a neistotou. Pravdepodobne nevedela, ako sa v tejto situácii zachovať, a tak sa pred tým skryla.“

Som si istá, že sa zhodneme na tom, že ten druhý výrok znie láskavejšie. Niekoľko dobre vybraných slov dokáže úplne zmeniť celý tón výpovede. Pamätajte na to, že ak chcete, aby vám bolo lepšie, tak nemôžete byť zatrpknutí. Ak je vo vás nejaká zatrpknutosť, tak je veľmi pravdepodobné, že sa to ukáže vo vašich rozhovoroch.

Tón vašej reči a výber slov o vás veľa prezradí, ak ste ochotní byť k sebe úprimní. V Matúšovi 12:34 Ježiš hovorí: „**Lebo čím je preplnené srdce, to hovoria ústa.**“

Ak sa chcete nejakého problému zbaviť, prestaňte o ňom hovoriť. Vaša myseľ ovplyvňuje vaše ústa a vaše ústa ovplyvňujú vašu myseľ. Je zložité prestať hovoriť o niečom, ak o tom neprestanete premýšľať. A je taktiež ťažké o niečom prestať premýšľať, ak o tom neprestajne hovoríte.

Rozhodnite sa robiť to, čo dokázate a Boh vám pomôže urobiť to, čo nedokázate. Robte to najlepšie, čo môžete, dôverujte Bohu a On urobí zvyšok.

Môže to nejaký čas trvať, kým sa naučíte dokonale ovládnuť svoj jazyk. Začnite tak, že budete poslúchať „nutkanie“ Ducha Svätého. Ak ste Ním usvedčení k tomu, aby ste boli ticho, tak poslúchnite a zakaždým, keď tak urobíte, dostanete viac slobody.

Taktiež si dávajte pozor na to, že satan vás bude v tejto oblasti pokúšať. On pozná moc slov. Slová sú nádobami moci! Ústa sú buď zbraňou pre satana alebo proti nemu. Práve kvôli tomu si musíte slová vyberať opatrne. Satan dokonca dokáže použiť aj rozhovor s priateľmi, ktorí to s vami myslia dobre a ktorí vás milujú. Použijete múdrosť a rozlišovanie. Nebuďte lapení do pasce, ktorá otvorí vašu ranu a spôsobí, že znova začne krváčať.

DÔVERUJTE BOHU, ŽE ZMENÍ VAŠE POCITY

Pocity (emócie) sú obrovským faktorom v procese uzdravovania a v probléme odpustenia. Môžete urobiť

všetky správne rozhodnutia a dlhý čas nemusíte cítiť žiaden rozdiel medzi obdobím pred a po rozhodnutí, aj keď budete Pánovi poslušní. Presne tu je dôležité, aby ste žili vierou.

Vy ste svoju časť urobili, teraz čakáte na Boha, aby vykonal svoju časť. Jeho prácou je uzdraviť vaše emócie, vyliečiť vás a nie zraniť vás. Iba Boh má moc zmeniť vaše pocity voči osobe, ktorá vám ublížila. Vnútorne uzdravenie môže spôsobiť iba Boh, pretože On, skrze moc Ducha Svätého, žije vo vás (ak ste znovuzrodení) a iba On dokáže vyliečiť vnútorného človeka.

Prečo Boh od nás chce, aby sme v našom uzdravení čakali? Čakanie je ťažké. To, ako vytrvalo čakáme, odhaľuje, akú máme vieru v Boha. Podľa Židom 6:12, Božie zasľúbenia zdedíme vierou a trpezlivosťou. V Galatským 5:5 apoštol Pavol tvrdí, že by sme mali mať nasledovný postoj: **„Lebo my pomocou Ducha z viery (našou poddajnosťou Jeho vôli v zámeroch, myšlienkach a skutkoch, a preto) očakávame nádej spravodlivosti.“**

Keď nasledujeme telo, na výsledky nemusíme čakať. Avšak, náš prirodzený ľudský prístup k ľuďom, ktorí nám ublížili, nikdy neploď dobré ovocie. Boží spôsob funguje, ale funguje na princípe zasiatia semiačka a trpezlivého čakania na žatvu. Sejete dobré zrníčka tak, že poslušne nasledujete Jeho plán, ktorý je:

- *Prijmite* Božie odpustenie (a lásku).
- *Rozhodnite sa* odpustiť a prepustiť tých, ktorí vás zranili.
- *Modlite sa* za svojich nepriateľov.
- *Žehnajte* tým, ktorí vám ublížili.

- *Verte* tomu, že Boh uzdravuje vaše emócie.
- *Čakajte*.

Čakanie je miesto, kde sa v duchovnom svete odohráva víťazstvo. Čakanie a upieranie svojho zraku na Boha vyvíja tlak na démonické sily, ktoré v prvom rade vyvolali tento problém a musia odovzdať územie, ktoré získali. Keď svoj zrak upierate na Boha, nepriateľa nútite odísť z vášho územia:

„Kto v skrýši Najvyššieho prebýva a odpočíva v tóni Všemohúceho (ktorého moci nikto nemôže odolať), ten vraví Hospodinovi: Moje útočisko, hrad môj, môj Boh, ja v Neho (s istotou) dúfam!“
(Žalm 91:1-2)

Keď si čítate zvyšok 91. žalmu, vidíte, že je plný skvelých zasľúbení o tom, ako vás nepriateľ nedokáže zničiť. Poznámka k tomuto žalmu v jednej americkej verzii Biblie hovorí: „Bohaté zasľúbenia celej tejto kapitoly závisia na splnení podmienok, ktoré sú vyjadrené v prvých dvoch veršoch.“ Inými slovami, tí sa budú mať dobre, ktorí prebývajú v skrýši Najvyššieho a prehlasujú, že Pán je ich útočiskom a hradom, tí, ktorí Mu dôverujú až tak, že celú svoju bytosť opierajú o Neho.

Tu je opis skúsenosti, cez ktorú som prešla, ktorý pomôže objasniť to, čo sa snažím povedať. Priateľka, ktorú som mala veľmi rada, dôverovala som jej a pomohla v mnohých situáciách, mi veľmi ublížila. Rozšírili sa o mne klamstvá, ktoré mi spôsobili veľké problémy a komplikácie. Bolo to spojené s odsudzovaním a ohováraním a žena, ktorá patrila medzi hlavných iniciátorov

celej tejto aféry, bola dosť zrelá na to, aby takéto veci hovorila.

Táto konkrétna situácia bola pravdepodobne najväčším emocionálnym zranením, ktoré som kedy vo svojej službe zažila. Toto zranenie prišlo od spolupracovníčky v Kristovi, ktorej som dôverovala a s ktorou som spolupracovala. Vedela som, že jej musím odpustiť, inak toto neodpustenie otrávi aj mňa aj moju službu.

Začala som šesťbodový uzdravovací proces, ktorý som vám doteraz vysvetľovala. Prvý krok – rozhodnúť sa odpustiť – nebol až tak zložitý. Potom som sa modlila za odpustenie, čo taktiež nebolo príliš zložité. Tretí krok – modlitba za túto ženu – bola trochu zložitejšia. Ale štvrtý krok – žehnanie jej a rozhodnutie, že nebudem o nej hovoriť – bolo pravdepodobne najťažšie zo všetkého.

Zdalo sa, že to, čo spôsobila, jej prešlo bez nejakých následkov, zatiaľ, čo moje pocity boli vo vare. Nakoniec som dospela k tomu, že musela byť zvedená diablom a že si myslela, že bola poslušná Bohu, keď urobila to, čo mi urobila.

Aj keď som sa snažila aplikovať piaty krok, veriť, že moje emócie budú uzdravené, moje pocity voči tejto žene sa šesť mesiacov nemenili. Šiesty krok, čakanie na Pána, bolo pre mňa obzvlášť obtiažne, pretože som s touto ženou bola v neustálom kontakte. Nikdy sa za svoje činy neospravedlnila ani dokonca nenaznačila, že by urobila niečo zlé. Niekedy ma to tak bolelo, že som si myslela, že ďalší deň už neprežijem!

Hovorila som Bohu: „Ja som svoju časť už urobila. Dôverujem ti, že zmeníš moje pocity.“ Naučila som sa to, že ak tento proces má fungovať, musíte si stáť za svojím a nikdy sa nevzdať!

Prešlo asi šesť mesiacov. Niekedy, keď som túto ženu videla, chcela som vybuchnúť a vynadať jej! Všetko, na čo som sa zmohla bolo, že som neustále prosila Pána, aby mi pomáhal ovládať sa. Počas týchto šiestich mesiacov som prešla rôznymi fázami emócií. Niekedy som mala viac pochopenia ako inokedy.

V jedno nedeľné ráno na bohoslužbe som vedela, že Boh chcel, aby som za touto ženou išla, objala ju a povedala jej, že ju mám rada. Môžem úprimne povedať, že moje telo, moje „ja,“ sa učupilo. Myslela som si: *Nie, Pane, toto nie! Určite odo mňa nechceš, aby som za ňou išla, veď ona by mala prísť za mnou! Čo ak to, že za ňou prídem, bude brat ako to, že uznávam, že som sa mylila?*

Chcela som, aby táto žena za mnou prišla a ospravedlnila sa mi, a predsa som pociťovala tento jemný tlak ísť za ňou. Duch Svätý sa ma snažil viesť k požehnaniam, ktoré Boh Otec mal pre môj život. Tak často sa nám Pán snaží ukázať, čo nás požehná, no my nikdy toto požehnanie nedostaneme, pretože sme príliš tvrdohlaví na to, aby sme urobili len to, čo nám ukazuje.

Nakoniec som začala kráčať za touto ženou a každý krok bol pre moje telo odporný, ale chcela som poslúchať Pána. Keď som za ňou začala kráčať, ona začala kráčať za mnou. Zjavne k nej Boh taktiež hovoril.

Keď sme sa stretli, tak som ju len objala a povedala: „Mám ťa rada.“ Ona povedala presne to isté a to bol koniec. Stále sa mi neospravedlnila, ani sa nezmienila o tom, čo sa stalo. Avšak, kvôli mojej poslušnosti k Jeho vedeniu, Boh zlomil putá otroctva. Čo sa týkalo mňa, tak celá aféra sa tým uzavrela, aspoň z väčšej časti. Občas som pociťovala zášklb bolesti, keď som ju videla, alebo keď

niekto povedal jej meno, ale už som nebola emocionálne týraná touto situáciou od toho dňa až doteraz.

STE OCHOTNÍ ÍŠŤ AJ DRUHÚ MÍŤU?

Prišiel čas, kedy Boh začal riešiť oblasť úcty a žehnania mojim rodičom. To bolo pre mňa ťažké, pretože ani jeden z nich nikdy nepreukázali žiadnu ľútosť nad vecami, ktoré sa mi stali. Vedela som, že musím naďalej robiť to, čo je dobré v Božích očiach, aj keď som sa na to *nečítla*. Pamätajte, že odpustenie nezávisí na tom, či si daná osoba odpustenie zaslúži. Odpustenie je rozhodnutie, ktoré sa vykoná ako čin poslušnosti Božiemu Slovu.

Keď bol raz môj otec chorý a bol v nemocnici, myslel si, že zomrie. Preto požiadal Davea aj mňa, aby sme prišli a modlili sa za neho. Spýtali sme sa ho, či chce byť spasený. Povedal, že áno, ale všetko, čo po modlitbe povedal, bolo: „Cítim sa vo vnútri ako mŕtvola.“

Povedal: „Nič som neprijal.“ Chcel byť spasený, ale stále mu nebolo ľúto toho, čo urobil. Rozprávali sme sa o tom, čo mi robil a potom povedal niečo veľmi zaujímavé: „Je mi ľúto, že som ti ublížil, ale nemôžem skutočne a pravdivo povedať, že to ľutujem, že som to urobil.“

Videla som, že môj otec nečinil skutočné pokánie a nemohol prijať spasenie. Tiež som mohla jasne vidieť, že pokánie je dar. Ak niekto, kto spáchal niečo zlé, cíti, že je to zlé, tak je to dar od Boha. Ale srdce môjho otca bolo tak tvrdé, že nedokázal odložiť pýchu nabok a pokoriť sa, a následne vyznať svoje hriechy.

Nakoniec nás Boh viedol k tomu, aby sme mojím rodičom pomohli presťahovať sa bližšie k nám, aby sme sa o nich mohli starať. To bolo pre mňa ťažké, pretože som s nimi mala veľmi neosobný vzťah a videli sme sa iba počas sviatkov. Už som vo svojom srdci nemala zatrpknutosť alebo rozhorčenie, ale nešla som ďalšiu míľu, aby som im pomohla v ich každodenných starostiach.

Ale pomôcť im presťahovať sa bolo niečo, čo do môjho srdca vložil samotný Boh. Neodporúčam, aby to robili všetci len kvôli tomu, že Boh to povedal *mne*. Samozrejme, ak je niekto stále v nebezpečí z možného zneužívania, neverím tomu, že Boh by viedol jeho alebo ju, aby urobil to, čo som urobila ja. Ale moji rodičia starli a potrebovali pomoc, ktorú sme im mohli poskytnúť iba my.

Keď nám Boh povedal, aby sme im kúpili dom, myslela som si, že im kúpime iba lacnejší dom, ale Boh povedal, aby sme im kúpili pekný dom. Tak sme ich presťahovali do pekného domu, ktorý bol asi desať minút od nás. Kúpili sme im nábytok, auto a v podstate všetko, čo potrebovali.

Opäť pripomínam, že to pre mňa nebolo jednoduché, ale vedela som, že Boh mi hovorí, aby som to urobila. Neviem, čo by sa stalo, keby som nebola poslušná, ale viem, že Boh ma požehnal v oblastiach, kde by som nebola požehnaná, ak by som nebola ochotná poslúchať Ho. Boh požehnal aj našej službe v oblastiach, ktoré by nikdy neboli požehnané, ak by som nebola verná tomu, čo mi hovoril ohľadom mojich rodičov – i keď to bolo ťažké. Je dôležité vedieť, že niekedy od nás Boh chce ťažké veci.

Počas prvých troch rokov, keď sa moji rodičia presťahovali, som vo svojom otcovi nevidela vôbec žiadnu zmenu. Už sa ma nesnažil zneužívať, ale stále bol zlý, nenávistný a zatrpknutý, stále na život reagoval so zlým postojom. Z jeho výrazu som bola zronená, pretože z neho vyžarovala mizéria. Stále sa nesprával k mojej matke dobre, ale my sme mu stále ukazovali dobrotu a lásku.

Až po niekoľkých rokoch, keď sme pre mojich rodičov robili milé veci, začal nám hovoriť: „Ďakujem. Cením si to. Ste k nám dobrí.“

Zdalo sa mi, že pre môjho otca sme robili, čo sa dalo. Teraz sme len museli čakať. Dôležité pri tom, ako čakáte je stále robiť to, o čom viete, že je správne. A popri tom Boh bude meniť srdce dotyčného, alebo aj vaše vlastné.

Dobrá rada, ktorú som sa zo skúsenosti naučila, je táto: *Poslúchajte Boha a robte veci Jeho spôsobom!* Niekedy to môže byť ťažké, ale je horšie zostať v otroctve. Vždy pamätajte na tento výrok: *Aj keď oslobodenie bolí, zostať v otroctve bolí ešte viac.*

Pomsta patrí Pánovi

Vždy, keď ste zranení niekým druhým, vždy máte pocit, že vám tento človek niečo dlží. Takisto, keď niekomu ublížite vy, možno sa cítite, že mu to nejako musíte vynahradiť alebo sa mu nejako dobre odplatiť. Nespravodlivé zaobchádzanie, zneužívanie akéhokoľvek druhu, zanecháva v duchovnom kráľovstve „nezaplatený dlh.“ Takýto dlh potom vnímame v mysli, rovnako ako aj v emóciách. Ak sa pomstychtivé pocity toho, že vám niečo všetci dlžia alebo že vy dlžíte niečo niekomu inému, stanú príliš intenzívnymi, alebo sa vo vašom srdci budú dlho zdržiavať, tak možno zažijete nezdravé následky tohto premýšľania na vlastnej koži.

Ježiš učil svojich učeníkov, aby sa modlili: „**A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame** (opúšťame, zmazávame a púšťame dlhy a vzdali sme sa rozhorčenia proti nim) **vinníkom svojim!**“ (Matúš 6:12). Hovoril o tom, ako máme prosieť Boha, aby nám odpustil naše hriechy a označil ich „dlhmi.“ Dlh je niečo, čo má jeden človek, ale pritom to patrí niekomu inému. Ježiš povedal,

že Boh nám odpustí naše dlhy – pustí ich a nechá ich tak. Bude sa k nám správať tak, akoby sme Mu nikdy nič nedlžili.

Taktiež nám prikázal, aby sme sa rovnako správali k tým, ktorí niečo dlžia nám. Možno to znie tvrdo, ale dovoľte mi to ešte raz povedať, že je to omnoho ťažšie niekoho nenávidieť a snažiť sa celý život o pozbieranie si dlhu, ktorý vám aj tak táto osoba nikdy nemôže zaplatiť.

Biblia hovorí, že Boh nám dá našu odmenu (Izaiáš 61:7-8 nižšie). Nikdy som tomuto Písmu nevenovala pozornosť, všimla som si ho až pred pár rokmi, keď som si robila štúdium o odpustení a zanechaní dlhov. *Odmena* je kľúčovým slovom pre tých, ktorí boli zranení. To, čo Biblia hovorí je, že Boh nám dá odmenu a znamená to vlastne to, že samotný Boh nám zaplatí to, čo nám niekto iný dlží!

Zapamätajte si tieto verše, kde nám Boh zasľubuje svoju odmenu:

„Za to, že môj národ mal dvojnásobnú hanbu a potupa mu bola podielom, vo svojej krajine dvojnásobne bude dediť, bude mať večnú radosť. Pretože ja, Hospodin, milujem právo, nenávidím zločinnú lúpež, verne im dám ich odmenu a uzavriem s nimi večnú zmluvu.“ (Izaiáš 61:7-8)

Dvojnásobné dedičstvo budeme ešte rozoberať v ďalších kapitolách. Niekoľko ďalších veršov hovorí o tom, že Boh je Bohom odmeny a že pomsta je Jeho. Izaiáš 49:4 je ten verš, ktorý si Duch Svätý použil v mojom živote: **„Ja som však povedal: Nadarmo som sa namáhal, pre ničotu a márnosť strávil som svoju silu, ale moje**

právo je u Hospodina a odmena za moju prácu je u môjho Boha.“

Vyhľadávať pomstu je snaha o odplatu pre ľudí, ktorí niečo spôsobili. Problém je, že pomsta je vždy zbytočná – neodstraňuje zranenie, ani nenapráva škody. Vlastne iba spôsobuje viac bolesti a škody.

Ja som sa určite nadarmo namáhala mnoho rokov. Slovo *zbytočne* znamená „neužitočne.“ Ak pracujete zbytočne, vaše úsilie je neužitočné. Fyzicky, psychicky aj emocionálne vás vyčerpá, ak sa snažíte odplatiť sa všetkým tým, ktorí vám ublížili alebo sa snažíte odplatiť tým, ktorým ste ublížili vy.

Často tí, ktorých nenávidíte a snažíte sa im pomstiť, sú niekde vonku a zabávajú sa a vôbec nevedia a ani ich netrápi to, ako sa cítite. Milí trpiaci, toto je úplne zbytočná námaha. Ako hovorí Písmo, svoje sily som premrhala kvôli ničomu. Všetko moje úsilie bolo zbytočné, pokiaľ som sa nenaučila hľadať svoju odmenu v Bohu.

Odmena má podobný význam ako kompenzácia v pracovno-právnych termínoch. Ak sa zraníte pri práci pre Boha, On vám to zaplatí. Podľa Biblie, sám Boh je našou odmenou (1. Mojžišova 15:1), ale taktiež nám dáva odplatu, ak pre Neho robíme niečo jedinečné, a to tak, že sa **„...radujeme nevýslovnou radosťou, plnou slávy.“** (1. Petra 1:8) A máme **„...pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum.“** (Filipským 4:7) Boh požehnal môj život do takej miery, že je niekedy veľmi ťažké veriť, že som to skutočne ja, kto sa cíti tak dobre a kto je tak požehnaný.

Dlhý čas som bola plná nenávisti a rozhorčenia. Bola som zatrpknutá, cítila som sa ukrivdená a ľutovala som

sa. Svoje pocity som si vybíjala na všetkých, hlavne na tých, ktorí sa ma snažili milovať.

Musíte pamätať, že keď ste plní niečoho, odniekiaľ to musíte brať. Keď ste naplnení hnevom, zatrpknutosťou alebo rozhorčenosťou, nielen že do iných vzťahov ležete jed, ale krmíte týmto jedom aj seba. To, čo je vo vašom srdci, sa ukáže vo vašich rozhovoroch, v postoji, dokonca aj v reči vášho tela a v tóne hlasu.

Ak ste plní jedovatých myšlienok a postojov, neexistuje spôsob, ako im zabrániť, aby nemali vplyv na celý váš život. Odovzdajte celú túto záležitosť „snahy o pozbieranie si vášho dlhu od ostatných“ samému Pánovi. On je Ten jediný, kto túto prácu dokáže urobiť správne. Prispôsobte sa Jeho cestám a On pozbiera všetok dlh, ktorý vám niekto dlží a odplatí sa za všetky vaše zranenia z minulosti. Je skutočne slávne pozorovať Ho, ako to robí.

SOM OCHOTNÝ, ALE AKO NA TO?

Napíšte si všetky dlhy, ktoré niekomu dlžíte a tiež tie, ktoré niekto dlží vám. Hovorím o dlhoch v duchovnom svete, nie finančnom. Napíšte cez ne, cez všetky – zrušené! Nahlas povedzte: „Nikto mi nič nedlží, ani ja nikomu nič nedlžím. Všetky dlhy zmazávam a dávam ich Ježišovi. On má teraz na starosti odplatiť sa za všetky dlhy.“

Ak ste niekoho zranili, určite tejto osobe môžete povedať, že to ľutujete a poprosiť ju o odpustenie. Prosím, nesnažte sa stráviť celý váš život tak, že sa budete snažiť zaplatiť za niečo, čo ste im urobili – to je zbytočné. Iba Boh im to môže vynahradiť. Tu je praktický príklad.

Keď som vychovávala svoje deti, tak som mala stále kvôli zneužívaniu z mladosti emocionálne výkyvy. Keďže som bola zranená a ešte som nevedela, ako by som mala robiť veci podľa Boha, tak som skončila tak, že som zraňovala svoje vlastné deti. Veľa som na ne kričala a hulákala. Mala som zlú povahu – a vôbec žiadnu trpezlivosť. Bolo so mnou veľmi ťažké vychádzať a ťažko ma niekto dokázal uspokojiť.

Svojim deťom som dala veľa pravidiel. Dávala som im lásku a prijatie, ak moje pravidlá rešpektovali a hnevala som sa, ak to tak nerobili. Nebola som milosrdná. Neuvedomila som si, že k svojim deťom sa správam tak, ako sa moji rodičia správali, keď som bola dieťa ja, a toto robí veľa ľudí po tom, ako boli zneužívaní.

Ako následok dlhých rokov života na vojnovom území, sa môjmu staršiemu synovi vyvinuli problémy s neistotou a osobnosťou. Zdalo sa, že je medzi nami neustále napätie a vlastne sme sa vo všeobecnosti ani nikdy nezhodli. Samozrejme, že po krste Duchom Svätým a po vyučovaní z Božieho Slova som chcela túto škodu, ktorú som spôsobila, napraviť. Chcela som svojmu synovi vynahradiť to, ako som sa k nemu pred tým správala. Možno by som mohla povedať, že som sa mu snažila odplatiť dobrým za to, aké zranenie som mu spôsobila.

V skutočnosti som nevedela, ako túto škodu, ktorú som spôsobila, napraviť. Ospravedlnila som sa, ale nevedela som, čo ďalej. Na chvíľu som spadla do pasce a myslela som si, že mu namiesto toho dám všetko, po čom túži. Veď koniec koncov, teraz som ja bola jeho dlžníkom. Môj syn má silnú osobnosť a vtedy nekráčal s Pánom. Veľmi rýchlo sa naučil, ako ma prinúti, aby som sa cítila

vinná. Emocionálne ma manipuloval a ovládal a taktiež sa snažil využiť môj čerstvý vzťah s Pánom na svoj prospech.

Raz, keď som sa snažila napraviť niečo v jeho správaní, odpovedal mi: „No, ale takýto by som nebol, ak by si sa ku mne bola správala správne.“ Moja reakcia bola na tú dobu „normálna.“ Odišla som do inej miestnosti a tam som o sebe negatívne premýšľala.

Ale tentokrát mi Boh niečo ukázal. Povedal mi: „Joyce, tvoj syn má rovnakú príležitosť prekonať problémy ako ty. Ty si mu ublížila, pretože niekto ublížil tebe. Je ti to ľúto a činila si pokánie. Nič viac nedokážeš urobiť. Nemôžeš stráviť celý zvyšok svojho života tak, že sa budeš snažiť odčiniť niečo, čo sa už stalo. Ja mu pomôžem, ak Mi to dovoľí.“

Vedela som, že mám svojmu synovi povedať to, čo mi povedal Pán. Urobila som tak a taktiež som urobila rozhodnutie, že sa prestanem snažiť o to, aby som mu to vynahradila. Prešiel niekoľkými ťažkými rokmi, ale nakoniec svoj vzťah k Bohu zobral vážne a nastúpil na svoju vlastnú cestu uzdravenia a dospelosti. Teraz je riaditeľom svetovej misie v našej službe a taktiež jedným z mojich dobrých priateľov, a zároveň môj syn a spolupracovník v Kristovi.

Skutočne vás povzbudzujem k tomu, aby ste túto oblasť vo svojom živote preskúmali a dovolili Bohu, aby vás odmenil. Jeho odmena je veľká. Čo sa týka Božích vecí, tam vždy existuje čas čakania, a ak budete naďalej robiť to, čo vám prikazuje Boh, tak váš prielom príde. Urobíte chyby. Ale keď zlyháte, jednoducho čiňte pokánie a pokračujte ďalej.

Keď začne bábätko chodiť, tak to nikdy neurobí bez toho, aby veľakrát spadlo. Jednoducho sa postaví a pokračuje ďalej k svojmu cieľu.

Príďte k Ježišovi ako malé dieťa. On k vám vystiera svoje ruky. Tak sa vydajte Jeho smerom. Aj keď často budete padať, postavte sa a pokračujte v chôdzi.

Pred tým, ako sa skončí táto kapitola, rada by som opäť zdôraznila túto vec: nielen že padáme do pasce, že chceme odplatiť tým, ktorí nás zranili, ale často svoje zranenie použijeme na tých, ktorí s tým nemajú nič spoločné a nespôsobili ho.

Dlhé roky som sa snažila svoj emocionálny dlh dostať od svojho manžela, len kvôli tomu, že bol muž a ja som s ním mala vzťah. To je rozšírený problém. Niektoré ženy nenávidia všetkých mužov, pretože im nejaký muž kedysi ublížil. Chlapec, ktorého zranila jeho matka, môže vyrásť a stráviť zvyšok svojho života v dospelosti tak, že bude nenávidieť a zneužívať ženy. Toto je jeden zo spôsobov, ako si niekto môže chcieť pozbierať svoj dlh. Prosím, uvedomte si, že takéto správanie problém nerieši a nikdy neposkytne vnútorné uspokojenie, že za dlh je už zaplatené. Je iba jediný spôsob, ako dlh zmazať. A to je Boží spôsob.

Som slobodný a radujem sa s ostatnými

Skutočný indikátor emocionálneho uzdravenia je zjavný, keď sa zneužívaná osoba dokáže radovať s ostatnými, keď sú požehnaní. V predchádzajúcich kapitolách sme hovorili o princípe, o ktorom sa učí v Rímskym 12:14, kde sa hovorí: „**Dobrorečte** (majte k nim radostný postoj) **tým, ktorí vás prenasledujú** (ktorí voči vám majú krutý postoj). **Dobrorečte** (majte k nim radostný postoj) **a nezlorečte** (nepodieľajte sa na ich smútku)!“ (Rímskym 12:15).

Je jednoduché pre zneužívaných ľudí, aby závideli tým, ktorí nikdy netrpeli tak, ako oni. Ale cítim, že je dôležité povzbudiť tých, ktorí boli zneužívaní, aby sa zbavili závidi a žiarlivosti, aby tak mohli prijať dokonalé emocionálne uzdravenie.

Pán moju pozornosť upriamil na túto potrebu, keď som vyučovala niekoľkých ľudí na stretnutí o povzbudení.

Zrazu na pódium prišiel môj manžel, pretože Boh na jeho srdce položil silné slovo, o ktoré sa potreboval rozdeliť. Daeve povedal: „Päť alebo šesť ľudí práve prijalo osobné slovo od Boha skrze Joycinu službu. Ale je tu plná miestnosť ľudí, ktorí tu sedia a závidia a hovoria: *„Keby len to slovo mohlo byť pre mňa.“*“

A potom pokračoval: „Boh jasne do môjho srdca prehovoril a povedal mi, aby som vám odkázal toto: pokiaľ nebudete šťastní, keď sú iní požehnaní, tak sa vám takéto veci nikdy nestanú.“ Na ľudí skutočne malo vplyv to, keď videli, že závidia dokonca aj slovo povzbudenia, ktoré Boh dal niekomu inému.

Môžeme žiarliť na duchovný dar, ktorý má niekto iný. Kedysi som si želala, aby som vedela spievať, a tak som počúvala ľudí, ktorí mali krásny hlas a hovorila som si: *keby som len mohla mať takýto hlas.*

Jedného dňa mi Boh povedal: „Vieš, ja som ten dar do života inej osoby dal na to, aby si sa z toho mohla tešiť a nie kvôli tomu, aby si žiarlila, že ho má a želala si, aby si ho mala ty. Ten dar som tomu človeku nedal pre neho ale pre teba.“

Tak isto, dary, ktoré Boh vložil do mňa, sú pre ostatných. Moje dary mi dávajú zodpovednosť a tvrdú prácu, ale to, čo dávajú iným ľuďom, je potešenie. Tak sa máme tešiť zo svojich darov navzájom a nie závidieť si. Boh do mňa dal niečo pre vás, ale taktiež niečo vložil do vás pre mňa. A to by skutočne malo odstrániť našu potrebu žiarliť jeden na druhého.

Verím tomu, že jednou z hlavných príčin závidi je neistota, čo je nedostatok známosti toho, čo to znamená byť v Kristovi.

Diabol nám klame a tvrdí nám, že iní ľudia sú lepší než my. Úspešne nás zvädza negatívnymi myšlienkami: *Ak by som len mal to, čo on. Ak by som bola ako ona. Keby som len dokázal to, čo on.* Myslíme si, že ak by sme boli ako iní, tak budeme rovnako „dobrí“ ako oni. Takéto premýšľanie je nesprávne a zapríčiňuje, že sme naplnení závidťou a žiarlivosťou.

Jedným z Desiatich prikázaní je toto: **„Nepožiadaš dom svojho blížneho! Nepožiadaš ženu svojho blížneho, ani jeho sluhu, ani jeho služku, ani jeho vola, ani jeho osla, ani nič, čo patrí tvojmu blížnemu.“** (2. Mojžišova 20:17)

Slovo *požiadať* tu znamená „po niečom závistlivo túžiť.“ *Závisť* je definovaná ako „bolestivé alebo rozhorčené uvedomenie si nejakej výhody, z ktorej sa teší niekto iný, spojené s túžbou vlastniť rovnakú výhodu.“ *Žiarlivosť* znamená „nebyť tolerantný v rivalite“ alebo „byť nepriateľský voči rivalovi alebo tomu, o kom si myslíme, že sa teší z nejakej výhody.“ Žiarlivá osoba ani nechce, aby iní mali to, čo ona. Inými slovami, byť rovnako dobrým ako ostatní nie je pre žiarlivého človeka dosť. To ho neuspokojuje. Chce byť lepší než ostatní.

Starý zákon hovoril, že človek si svoju priazeň od Boha musel zaslúžiť dokonalosťou a neustálym prinášaním obetí, aby sa odplatil za svoju nedokonalosť. Bolo to nemožné! Ak by sa ľudia namáhali a snažili dostatočne veľa, tak možno by splnili prvých deväť prikázaní. Ale to desiate – **„Nepožiadaš“** – to by nemohli dodržať, pretože je spojené so srdcom a túžbami jednotlivca.

Aby bola osoba pred štandardom zákona považovaná za spravodlivú, musela dokonalo dodržiavať zákon. Preto boli všetci ľudia lapení zákonom, ktorý hovoril proti tomu, aby závideli susedom dom, jeho slúžku alebo čokoľvek iné, čo vlastnil. Tento jediný zákon hovorí jasne a nahlas ako zúfalo ľudstvo potrebovalo Spasiteľa. My, ľudské bytosti musíme dostať pomoc, inak by sme nikdy nemohli dúfať, že sa pred Boha postavíme čistí.

Pod Novou zmluvou je hodnota a cena každého určovaná jedine na základe toho, že je „v Kristovi“, jedine tým, že v Neho verí a to je to jediné, čo človek potrebuje. Kristus je našou SPRAVODLIVOSŤOU. Sme zmierení nie tým, čo má niekto iný ale vierou v Ježiša. Pochopenie tejto pravdy prináša bezpečnosť a úplne odstraňuje potrebu byť závistlivým alebo žiarlivým.

ÚDY TOHO ISTÉHO TELA

Jeden z najlepších príkladov, ktoré mi kedy Boh dal, aby som niečo pochopila, som prijala jedného dňa, keď som učila o žiarlivosti. Použite svoju predstavivosť a premýšľajte nad touto skutočnosťou: mám jedno telo, ale pozostáva z mnohých údov. Každá časť môjho fyzického tela je iná. Každá inak vyzerá, má inú funkciu a má iné schopnosti. Niektoré časti sú viditeľné, naopak iné sú skryté a zriedkakedy viditeľné (v 1. Korintským 12 používa apoštol Pavol tento istý príklad a porovnáva telo Kristovo k nášmu fyzickému telu).

Môj prst má výsadu nosiť prsteň a moje oko má to potešenie vidieť, ako môj prst nosí prsteň. Ale oko nikdy nebude nosiť prsteň. Keby teraz malo moje oko žiarliť

a sťažovať sa a chcelo by svoj vlastný prsteň a Boh by sa rozhodol, že oko uspokojí tak, že mu splní jeho túžbu, len si predstavte, ako podivne by moje telo vyzeralo!

Ak by ste zobrali svoj prsteň z prstu a snažili sa ho nasadiť na oko, tak by ste rýchlo pochopili, o čo tu ide. Ak by oko nosilo prsteň, tak hlavu by ste museli mať zdvihnutú hore, pretože oko by už nevidelo a nemohlo by viesť telo.

A preto, po prvé, ak sa snažíme byť niekým, kým nás Boh nestvoril, zabráňuje nám to naplniť našu funkciu v tele Kristovom, ktorou nás poveril Boh. Taktiež, ak by oko nosilo prsteň, tak by sa potom nemohlo tešiť z toho, ako sa prsteň vyníma na prste, i keď práve k takémuto potešeniu Boh toto oko stvoril. Pamätajte: prst síce nosí prsteň, ale oko sa z neho môže vizuálne tešiť. Oko bolo stvorené na to, aby sa pohľadom tešilo z toho, čo dostal zvyšok tela.

Po druhé, a to je jasné: ak sa niekto snaží byť niečím, kým nemá byť, zabráňuje mu to mať radosť, ktorá by bola jeho, len ak by sa postavil na to správne miesto v tele a bol spokojný s tým, že naplní zámer, ktorý pre neho Boh zamýšľal. Ja osobne verím, že práve toto je ten dôvod, prečo sa tak veľa ľudí, ktorí idú do neba, netešia z cesty tam.

Ako som povedala, Boh mi tento príklad ukázal, keď som učila. Aby túto ilustráciu rozšíril, povedal mi viac príkladov o nohách a rukách. Premýšľajte nad týmto: keď moje nohy dostanú nové topánky, moje ruky sú tak rady, pretože nohy samé si nedokážu obuť svoje nové topánky bez pomoci. Moje ruky mojím nohám pomôžu!

Takto má telo fungovať – žiaden úd nemá byť žiarlivý alebo závidieť inej časti. Každý úd vie, že ho Pán stvoril

jedinečne za určitým zámerom. Každý úd sa teší z funkcie, ktorú v tele má a uvedomuje si, že v Božích očiach nie je žiadna časť lepšia než tá druhá.

Rozličné funkcie nespôsobujú podradenost' alebo nadradenost'. Každý úd sa môže slobodne tešiť zo svojho miesta a úlohy a môže pomôcť iným údom, keď to potrebujú. Ruky nehovoria nohám: „Nuž, ak si myslíte, že vám pomôžeme obuť si vaše nové topánky, tak to ste sa prepočítali! My si totiž myslíme, že by sme tiež mali mať topánky. Už sme unavené z toho, že stále musíme nosiť rukavice a prstene. Chceme mať svoje vlastné topánky, pretože chceme byť ako vy.“

Nie! Ruky takto nereagujú, keď nohy dostanú nové topánky a potrebujú pomôcť s obúvaním. A ani my by sme takto nemali reagovať, keď niekto, koho poznáme, potrebuje nejakú pomoc. Mali by sme byť pripravení ostatným dať všetku pomoc, ktorú môžeme, aby sme ich mohli vidieť v plnosti toho, pre čo boli stvorení. A potom sa môžeme radovať zo všetkých požehnaní, ktoré Boh na nich túži vyliat'.

Spýtajte sa sami seba: „Nosím svoj prsteň na oku alebo topánky na rukách?“ Ak áno, tak niet divu, že vám je strašne a chýba vám radosť.

V tretej kapitole Jánovho evanjelia prišli k Jánovi Krstiteľovi jeho učeníci a povedali mu, že Ježiš začína krstiť tak, ako Ján a že teraz viac ľudí chodí k Ježišovi než k Jánovi. Táto správa sa k Jánovi dostala v zlom postoji. Bola prezentovaná tak, aby žiarlil. Učeníci, ktorí túto správu priniesli boli očividne neistí a boli používaní diablom v pokuse, vzbudiť v Jánovi nejaké nesprávne pocity voči Ježišovi.

Ján odpovedal: „**Človek si nič nemôže vziať** (nemá na nič nárok, nemôže nič prijať), **ak nie mu je dané z neba** (človek musí byť spokojný a prijať dar, ktorý mu je daný z neba, neexistuje žiaden iný zdroj).“ (Ján 3:27).

To, čo hovoril Ján svojim učeníkom bolo, že čokoľvek Ježiš robil, bolo to kvôli tomu, že Ho nebo tým obdarilo. Ján vedel, k čomu ho Boh povolal a vedel, k čomu bol povolaný Ježiš. Taktiež vedel, že človek nemôže robiť viac než to, k čomu bol povolaný a obdarený. Ján svojim nasledovníkom hovoril: „Buďte spokojní.“ Vedel, že Boh ho povolal, aby bol predbehúňom Ježiša, aby pre Neho pripravil cestu a keď nastane čas, aby Ježiš vystúpil dopredu, on sa pre ľudí stane menej viditeľným.

Tu sú Jánove slová, ktorými odpovedal svojim učeníkom, keď mu hovorili o tých zástupoch, ktoré nasledovali Ježiša: „**On musí rásť, – a ja sa umenšovať.**“ (Ján 3:30) Aká slávna sloboda, z ktorej sa Ján tešil! Je úžasné cítiť sa v Kristovi tak bezpečne, že nemáme pocit porovnávať sa s inými.

SLOBODA OD SÚŤAŽIVOSTI

Apoštol Pavol povedal: „**Nebud'me žiadostiví márnej chvály, popudzujúc sa a závidiac si navzájom.**“ (Galatským 5:26)

Namiesto toho nás Pavol napomína k tomu, aby sme rástli v Pánovi, pokiaľ nedosiahneme stav, kedy budeme „**...mať chválu sami pred sebou** (budeme spokojní), **ale nie pred inými.**“ (Galatským 6:4)

Vďaka Bohu za to, že keď vieme, kým sme v Kristovi, sme oslobodení od stresu porovnávania a súťaživosti.

Vieme, že máme hodnotu a cenu, ktoré nie sú založené na našich skutkoch a úspechoch. A preto sa môžeme snažiť ako najviac vieme, aby sme oslávili Boha – nemusíme sa snažiť byť lepšími než je niekto iný.

Pomerne často sa ľudia pýtajú mňa alebo môjho manžela, aké to je pre Davea, keď je ženatý so ženou, ktorá robí to, čo robí. Som hlasom v rádiu, tvárou v televízii. Som tá, ktorá stojí na pódiu pred ľuďmi. Ja som tá, o ktorej sa viac hovorí a ktorú ľudia viac vidia. Inými slovami, ja som tá viditeľnejšia v našej službe. Dave je administrátor a má dôležitú úlohu v pozadí. Jeho práca je za oponou a nie vpredu ako tá moja.

Naša situácia je zvláštna tým, že zvyčajne to býva práve naopak. Vo všeobecnosti, keď sa pozrieme na nejakú tímovú prácu, muž je ten, ktorý zaberá tú poprednú pozíciu, zatiaľ, čo manželka pracuje za oponou, aby ho podporila a pomohla mu. Môj manžel má tak veľa istoty v tom, že jeho cena a hodnota nezávisí na tom, čo robí alebo čo nerobí. Dokonca si je natoľko istý, že (v poslušnosti Pánovi) mi pomohol stať sa všetkým tým, čím som v Kristovi. Je spokojný, keď mi môže pomôcť splniť Božie povolanie v mojom živote a v tom procese naplniť Božie povolanie pre svoj vlastný život.

Daveove povolanie a jeho pozícia sú určite rovnako dôležité ako to moje. Len nie sú tak viditeľné pre verejnosť. Ako administrátor v našej službe, má prehľad nad financiami, komunikuje a uzatvára zmluvy s rádiovými a televíznymi stanicami, ktoré majú záujem o vysielanie *Života v Slove*. Pozorne pozoruje tie stanice, v ktorých už vysielame, aby sa uistil, že nesú dobré ovocie a stará sa o všetky naše služobné cesty.

Keď máme stretnutia, tak Dave veľmi rád pracuje za stolom, kde sú na predaj naše nahrávky. Rád sa tam rozpráva s ľuďmi a slúži im. Nespočetne veľakrát som ho poprosila, aby so mnou išiel na pódium a jeho odpoveď bola vždy tá istá: „To nie je moje miesto. Ja viem, kde je moje miesto a tam aj zostanem.“ Toto je vyjadrenie dospelého a istého muža.

Ľudia majú sklon pýtať sa Davea: „Vy ste Joycin manžel?“ On zvyčajne odpovie: „Nie, Joyce je moja manželka.“

Dave naplňa veľmi veľa dôležitých funkcií v našej službe, ale keď chce svoju úlohu zhrnúť, tak zvyčajne povie: „Som povolaný Bohom, aby som Joyce ochraňoval, aby sa dostala tam, kde ju chce mať Boh. Dohliadam na jej bezpečie, aby sa nezranila a dozerám na to, aby sa nedostala do problému.“

Niekedy chcem robiť veci, ktoré mi Dave nedovolí, pretože si myslí, že nie sú múdre alebo že na to nie je vhodný čas. Nehovorím, že je jednoduché vždy sa podriaďiť jeho túžbam, ak nie sú totožné s mojimi, ale naučila som sa, že jeho dary prinášajú do našich životov a našej spoločnej služby rovnováhu.

Dave s našou situáciou na začiatku niekoľko rokov bojoval. Vlastne v službe vôbec nechcel byť. Avšak, Boh mu ukázal, že som od Neho dostala dar vyučovania Jeho Slova. Dave hovorí: „Boh ma nežiada, aby som sa podriadil svojej manželke. Žiada ma o to, aby som sa podriadil daru, ktorý do nej vložil.“ Hovorí, že Boh mu ukázal, že tento dar bol Jeho a že ak sa podriadi tomuto daru a dovolí mi robiť to, k čomu ma On povolal, tak sa podriadi samému Pánovi.

Dave mi nielen že umožňuje robiť to, k čomu ma Boh povolal, on mi v tom aj pomáha. Považujem si za veľkú česť, že som vydatá za Devea Meyera. Čo sa týka mňa, tak si myslím, že je to ten najúžasnejší muž, akého poznám. Je taktiež ten najšťastnejší a najspokojnejší muž, akého poznám.

Keď poviem, že Dave je vždy šťastný, tak to myslím doslovne. Teší sa zo života naplno. Verím, a verí tomu aj Dave, že táto radosť vychádza z toho, že sa podriaďuje Bohu a nesnaží sa byť niekým, akým ho Pán nepovolal. S nikým nesúťažím. Nikomu sa nič nesnaží dokázať.

BEZPEČNE ZAKORENENÝ A ZAPUSTENÝ

Moja modlitba na začiatku tejto knihy bola: „**Aby Kristus** (skutočne) **prebýval** (usadil sa, býval, urobil si tam svoj trvalý domov) **vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými** (ľuďmi, oddanými Bohu, ktorých táto láska zmenila) **vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka,...**“ (Efezským 3:17-18).

Keď sme oslobodení od potreby súťažiť s inými, tak máme slobodu pomôcť im, aby uspeli. Keď skutočne vieme, kto sme, tak nemusíme svoj život stráviť tak, že sa snažíme svoju hodnotu a cenu dokázať sebe alebo ostatným.

Dave vie, že je pre Boha dôležitý, a tak to, čo si svet myslí o jeho pozícii v porovnaní s mojou, ho absolútne nezaujíma. Verím tomu, že Daveovo rozhodnutie a život môžu byť pre mnohých svedectvom. V Božom kráľovstve je veľa práce a najlepšie to bude uskutočnené, keď

budeme všetci spolupracovať v akejkoližvek individuálnej kapacite, ktorú pre nás Boh pripravil.

Odložme preto žiarlivosť, závisť, súťaživosť a porovnávanie. Pamätajte, že tieto problémy sú zakorenené v neistote. Dobrou správou je, že od neistoty môžeme byť slobodní, a preto aj od problémov, ktoré neistota spôsobuje. Izaiáš 54:17 hovorí: „**Nijaká zbraň, zhotovená proti tebe nebude úspešná. Každý jazyk, ktorý sa zdvihne proti tebe k súdnemu výroku, ty zatratíš. Toto je údel sluhov Hospodinových a ich spása odo mňa – znie výrok Hospodinov.**“ To znamená, že časť nášho dedičstva v Hospodinovi, keďže sme Jeho synovia a dcéry, je bezpečnosť! Tak začnite svoje dedičstvo používať už teraz!

Radujte sa s ostatnými a vychutnávajte si spokojnosť, naplnenie, pokoj a radosť, ktoré prichádzajú z poznania, že Boh vás miluje a pozerá sa na vás ako na spravodlivých a hodnotných skrze vašu vieru v Jeho Syna Ježiša Krista. Buďte pevne zakorenení a bezpečne zapustení do Jeho lásky voči vám.

Emocionálna rovnováha

Už skôr som sa v knihe zmienila o termíne „závislosti v správaní,“ aby som opísala správanie, ktoré sa môže vyvinúť u zneužívaného človeka, keď jeho prirodzenosť je založená na hanbe. V tejto časti sa chcem upriamiť na to, čo nazývam „emocionálne závislosti,“ ako sa ich zbaviť a následne sa tešiť z emocionálnej rovnováhy.

V tomto kontexte môžeme *závislosť* definovať ako nutkavé jednanie, ktoré je vykonané podvedome, často len ako reakcia na podnet. Ľudia, ktorí sú zranení, majú sklon reagovať a nie konať nezávisle. Mám na mysli to, že majú sklon konať na základe svojich zranených emócií namiesto toho, aby konali v múdrosti a na základe Božieho Slova.

Počas mnohých rokov, kedykoľvek som bola vystavená situácii alebo osobe, ktorá mi pripomínala moju minulosť, reagovala som emocionálne. Konala som v strachu a nejednala som vo viere. Takéto príhody môžu

zranenej obeti spôsobovať zmätok, pretože všetko sa deje tak rýchlo a ona nerozumie, prečo sa správa tak, ako sa správa.

Napríklad, osoba, ktorá ma zneužívala, mala veľmi silnú a panovačnú povahu. Počas svojho detstva som bola obeťou manipulácie a ovládania. Rozhodla som sa a opakovane som si sľubovala, keď som už bola dosť stará na to, aby som odišla z domu a osamostatnila sa, že už ma nikto nikdy nebude ovládať.

V nasledujúcich rokoch som mala prekrútenú predstavu o autorite. Všetky authority som videla ako nepriateľov. Mala som taký strach, že ma zase niekto bude ovládať a manipulovať so mnou, že keď niekto odo mňa niečo chcel, reagovala som vo vzbure, alebo som sa stiahla. Často boli tieto príhody nepatrné. Dokonca aj návrh od niekoho, kto nemal rovnaké priania ako ja, spôsobil, že som sa správala veľmi zvláštne. Nerozumela som svojim činom o nič viac ako niekto iný. Je logické, že som chápala, že som sa správala zle. Nechcela som sa tak správať, ale zdalo sa, že som bezmocná a nedokážem to zmeniť.

Boh ma začal učiť o emocionálnych závislostiach a ukazoval mi, že presne tak, ako niektorí ľudia dokážu byť závislí na chemických látkach vo svojich fyzických telách (drogy, alkohol, nikotín, kofeín, cukor), dokážu si vytvoriť aj psychické a emocionálne závislosti. Pamätajte na to, že *závislosť* je nutkavé jednanie, ktoré je vykonané bez premýšľania. Moje násilné reakcie vlastne ostatným komunikovali: „Ty ma nebudeš ovládať!“

Tak veľmi som sa bála toho, že ma niekto bude ovládať, že som prehnane reagovala na každú situáciu a snažila som sa ochrániť sa, aj keď tam nebol žiaden

skutočný problém. Moja vzbura hovorila: „Nedovolím ti, aby si ma ovládal!“ A keď som sa stiahla, tak som vlastne komunikovala: „Odmietam mať s tebou niečo spoločné!“ Nikto nemôže byť zranený, pokiaľ s niekým nebude mať vzťah. A preto, kedykoľvek sa stalo niečo bolestivé v akomkoľvek z mojich vzťahov, buď som na to zaútočila, alebo som sa s tým úplne odmietla zaoberať. Obidva tieto vzorce správania nie sú v rovnováhe a nie sú biblické. Problém závislosti iba podporujú v raste.

Ak je niekto závislý na drogách, tak potom čím viac drog berie, tým pravdepodobnejšie je, že bude potrebovať stále väčšiu dávku. Čím dlhšie bude svojej závislosti dovoliť, aby ho ovládala, tým viac si od neho bude žiadať. Nakoniec ho to úplne pohltí. Táto závislosť musí byť zničená. A to znamená nezasobovať telo touto látkou, na ktorú je zvyknuté a prejsť cez bolestivé obdobie, aby telo bolo od tejto látky slobodné. Tento istý princíp sa vzťahuje na psychické a emocionálne závislosti.

ZÁVISLÝ NA STRACHOVANÍ SA A ŠPEKULOVANÍ

Jednou z mojich psychických závislostí bolo strachovanie sa. Mala som starosti, starosti a zase len starosti. Aj keď som sa nemusela strachovať, niečo som si našla. Vyvinula som si falošnú zodpovednosť, vždy som sa snažila vyriešiť problémy, za ktoré som nebola zodpovedná a nemala som na ne ani riešenie. Špekulovala som, snažila som sa nájsť riešenie a žila som v neustálom zmätku.

Výsledkom bolo, že som mala myseľ naplnenú starosťami a špekuláciami, ako sa to všetko stalo a ako by sa to dalo vyriešiť. Napriek tomu, že mi to spôsobovalo psychické a mentálne vyčerpanie a ukradlo mi to každú štipku radosti zo života, zdalo sa, že to nedokážem ovládať. Strachovanie sa a špekulovanie boli mojimi automatickými reakciami na každý problém. Aj keď bolo moje správanie abnormálne, pre mňa bolo normálne, pretože takto som vždy reagovala na problémy.

Božie Slovo hovorí: „**Dôveruj** (opri sa o Neho, spoliehaj na Neho a buď si istý v Ňom) **Hospodinu a číň dobre, bývaj v krajine, pravdu ostríhaj!**“ (Žalm 37:3) Ale dôvera nie je jednoduchá vec po tom, ako ste boli zneužívaní. Ľudia, ktorým ste dôverovali, že sa o vás postarajú, to nerobili. Namiesto toho vás využívali. Strašne vám ublížili, a tak ste si sľúbili, že vám už nikto nikdy neublíži. Nečakáte na to, či vám niekto ublíži alebo nie, jednoducho si postavíte múry obrany okolo seba, aby vás ochránili od zranenia.

Jedným zo spôsobov, ako sa chcete ochrániť je snaha, že všetko pochopíte. Ak to dokážete, tak si myslíte, že máte všetko pod kontrolou a neexistujú prekvapenia, ktoré by vás mohli zaskočiť.

Keď Boh začal pracovať v mojom živote, jasne mi ukázal, že som bola závislá na starostiach a špekulovaní, a že som sa toho musela vzdať. Ak bol v mojom živote problém a ja som sa ho nesnažila vyriešiť, tak som sa vo vnútri cítila úplne mimo. Musíte pamätať na to, že som túžila po úplnom ovládaní všetkého, čo bolo okolo mňa. Myslela som si, že takým spôsobom nebudem zranená.

Verila som, že sa o seba dokážem dobre postarať, ale neverila som, že sa o mňa dokáže postarať niekto iný.

ZAPRITE SAMÝCH SEBA

Ježiš povedal: „**Kto chce ísť za mnou, nech zaprie** (zabudne, ignoruje, zriekne sa a nepozera sa na seba alebo svoje vlastné záujmy) **seba samého, vezme svoj kríž a nasleduje ma** (neustále sa o mňa opiera).“ (Marek 8:34)

Ako so mnou Pán trpezlivo pracoval, naučil ma, že Mu môžem dôverovať a že Mu môžem veriť, že moje problémy rieši, aj keď to nerobím ja. Mojou úlohou bolo vykročiť vo viere a odmietnuť mať starosti alebo sklon ku špekuláciám. Musela som svojej mysli odoprieť toto závislé správanie, na ktoré bola zvyknutá. Keď som tak robila, nakoniec som z toho bola úplne oslobodená.

Mala som niekoľko symptómov, ktoré boli výsledkom utiahnutia sa – bála som sa, cítila som, že nedokážem nič ovládať a niekedy som sa dokonca cítila hlúpo. (Diabol bude skúšať čokoľvek, aby človeka udržal v otroctve, dokonca aj to, že spôsobí, aby sa človek cítil hlúpo.)

V Markovi 8:34 Ježiš učí, že na to, aby sme Ho mohli nasledovať, musíme zaprieť samých seba a svoju cestu a vybrať si Jeho cestu. Moja cesta znamenala, že sa o seba postarám. Jeho cestou pre nás je, aby sme sa pridali k Nemu a naučili sa na vlastnej koži, že nás nikdy nesklame ani neopustí (Židom 13:5). Ale na to, aby som sa túto pravdu mohla naučiť, najskôr som sa musela vzdať svojej vlastnej cesty.

AKO ODSTAVENÉ DIEŤA

Žalmista si musel byť vedomý toho istého, o čom píšem v tejto kapitole ohľadom zničenia závislosti, keď

povedal: „**Veru, upokojil som si dušu, utíšil ju. Ako odlúčené dieťa je pri svojej matke, ako odlúčené dieťa, tak sa cíti vo mne moja duša.**“ (Žalm 131:2) Dokonca o svojej duši hovorí, ako by bola odstavená.

Duša je často definovaná ako myseľ, vôľa a emócie. Z tohto verša vidíme, že tieto oblasti môžu byť „návykovou látkou“ pre niektoré druhy správania, presne tak, ako telo môže byť závislé na určitých chemikáliach.

Keď som svojej mysli zakázala strachovať sa a špekulovať, bola som odstavená od svojej mentálnej závislosti, presne tak, ako je dieťaťko odstavené od svojej fľašky alebo cumlíka. Toto dieťaťko má záchvaty plaču a snaží sa rôznymi spôsobmi dostať fľašu alebo cumlík späť. Ja som rovnako mala záchvaty hnevu, plaču a sebaľútosti. Mala som taktiež občasné útoky strachu, ale naďalej som sa podriaďovala Božej vôli, až pokiaľ som nebola úplne oslobodená od túžby kráčať po svojej vlastnej ceste.

Ježiš povedal, že prišiel na to, aby vyslobodil zajatcov (Lukáš 4:18) a že ten, koho vyslobodí Syn, je skutočne slobodný (Ján 8:36).

Intimita a dôvera

Pre osobu, ktorá bola zneužívaná, je intimita často veľmi obtiažna. Intimita si vyžaduje dôveru a keď už raz bol faktor dôvery zničený, tak musí byť opäť vybudovaný ešte pred tým, ako nastane intimita.

Keďže ľudia neustále ostatným ľuďom ubližujú, nemôžeme počítať s tým, že nás nikdy nikto nezraní. Nemôžem vám povedať: „Len dôverujte ľuďom. Oni vám neublížia.“ Možno vám nebudú chcieť ublížiť, ale jednoducho sa môžeme pozrieť pravde do očí – ľudia iným ubližujú.

Ako som sa už pred tým zmienila, môj manžel je úžasný, milý a príjemný muž. Napriek tomu sú chvíle, kedy ma zraní, presne tak ako sú chvíle, kedy ja zraním jeho. Aj ľudia, ktorí sa veľmi milujú, sa niekedy zrania a spôsobia si vzájomné sklamanie.

Trvalo mnoho rokov, kým som sa cítila pohodlne v intímnych chvíľach so svojím manželom a mohla som úprimne povedať, že sa teším z nášho sexuálneho života. Tak veľmi som sa bála, že ma zraní a že ma bude využívať,

že som sa nedokázala uvoľniť. Mojm základným postojom bolo: „Keď to už musíme robiť, tak to poďme urobiť rýchlo, aby to už bolo za mnou. Ja na to potom môžem zabudnúť a môžem ísť robiť niečo iné.“ Samozrejme, že môj manžel pociťoval môj postoj, a aj napriek tomu som sa snažila zakrývať svoje skutočné pocity a predstierať, že som sa z nášho sexuálneho vzťahu tešila.

Kvôli môjmu postoju sa Dave cítil odmietnutý. Ak by nebol zrelým, dospelým kresťanom, ktorý mal múdrosť od Pána rozlíšiť, čo sa vo mne dialo, tak by mu môj postoj mohol spôsobiť vážnu škodu. Či už v tom, ako sa ako muž vnímal, nehovoriac o tom, ako sa vnímal ako manžel. Raz mi povedal: „Ak by som čakal od teba, ako muž, nejakú komunikáciu v našej intímnej oblasti, asi by som bol veľmi sklamaný.“

Som Bohu vďačná, že mi za manžela dal zrelého kresťana. Som vďačná za to, že som ho nezničila vo svojom uzdravovacom procese. Často sa stáva, že utrápení ľudia vstúpia do manželstva s inými utrápenými ľuďmi. Potom, ako sa navzájom zničia, svoje problémy prenesú na svoje deti, a tie sa následne stanú ďalšou generáciou utrápených a mučených ľudí.

Dlhé roky som sa tomuto problému vyhýbala. Niekde hlboko vo vnútri som vedela, že musím vyriešiť tento môj postoj k sexu a intimite, ale odkladala som to z mesiaca na mesiac, z jedného roka na druhý. Máte sklon odkladať veci, o ktorých viete, že Boh chce, aby ste ich riešili? Robíme to, pretože niektoré veci sú bolestivé, už len keď nad nimi premýšľame, a nie ešte keď ich musíme riešiť.

Nakoniec som urobila rozhodnutie, že to nebudem ďalej odkladať a pozriem sa pravde do očí. V tejto situácii

bola pravda nasledovná: (1) Mala som problém, ale trestala som zaň Davea. (2) On bol so mnou veľmi trpezlivý, ale bol čas na to, aby som riešila svoj problém. (3) Pokiaľ sa budem takto správať, diabol ma bude neustále zrážať na zem, pretože som umožňovala svojej minulosti, aby ovplyvňovala moju prítomnosť a budúcnosť. (4) Odkladanie riešenia tohto problému by nebolo nič iné ako priama neposlušnosť Duchu Svätému.

Samozrejme, veľmi som sa bála. Ani som nevedela, ako mám začať. Pamätám sa, ako som volala k Bohu: „Ale ako očakávaš, že budem Daveovi dôverovať? Čo, ak ma začne využívať? Alebo, čo ak...?“ Diablove nikdy nedôjdu výhovorky, ktoré sa začínajú na „čo ak.“

Presne si pamätám, ako mi Pán hovoril: „Nežiadam ťa, aby si dôverovala Daveovi. Žiadam ťa, aby si dôverovala *Mne*.“ Toto do situácie vnieslo úplne odlišné svetlo. Bolo pre mňa jednoduchšie dôverovať Bohu než ľuďom, takže tam som začala.

Jednoducho som urobila záväzok, že urobím čokoľvek, čo mi Pán ukáže v srdci a tiež, že mu budem dôverovať v oblasti mojich pocitov. Napríklad, vždy som chcela, aby boli zhasnuté svetlá, keď sme sa s Daveom milovali. Spomínam si, že vo svojom srdci som vnímala, že mám nechať zasvietené, a tak som tak urobila. Bolo to ťažké, ale keď som to párkrát urobila, bolo to čím ďalej, tým jednoduchšie. Teraz som slobodná nechať svietiť, alebo mať zhasnuté. Už na tom nezáleží, pretože už sa pred ničím neschovávam.

Ďalší príklad: nikdy som k Daveovi nepristúpila s tým, že sa s ním chcem milovať. Boli chvíle, kedy som po ňom túžila. Moje fyzické telo malo potrebu, ale ja som k nemu nepristúpila. Začala som si uvedomovať, že keď som po

ňom túžila, tak som musela urobiť nejaký krok, aby som mu to dala najavo. Toto bolo pre mňa obzvlášť zložité, pretože som si vždy myslela, že sex bol zlý alebo špinavý, pretože tak mi to bolo na začiatku môjho detstva prezentované.

Moje prvé sexuálne skúsenosti boli zvrátené, a preto bol zvrátený aj môj postoj k sexu. Mentálne som chápala, že sex bol pôvodne Boží nápad, ale akosi som sa nemohla preniesť cez svoje pocity z minulosti. A zase, keď som konala v poslušnosti, zlomilo to putá otroctva a teraz som aj v tejto oblasti slobodná.

Prosím, rozumejte tomu, že ak vás k niečomu Duch Svätý nabáda, robí to kvôli tomu, aby vám pomohol, požehnal a vyslobodil vás. *Duch Svätý je Pomocník a má na mysli iba vaše dobro.* Ľudia vás môžu zraniť, ale Boh to neurobí. Niektoré veci, cez ktoré vás vedie, môžu načas bolieť, ale Boh ich nakoniec premení na vaše dobro.

Ako som pokračovala v tomto procese, kde som sa rozhodovala, že budem robiť to, čo mi Pán ukazuje, tešila som sa z postupnej slobody, a tak to budete prežívať aj vy. Mohla by som tu vymenovať nespočetne veľa príkladov, ale myslím, že viete, čo mám na mysli. Vy budete musieť stáť tvárou v tvár svojim vlastným situáciám a Duch Svätý vás prevedie cez váš uzdravovací proces v oblasti intimity a dôvery.

Odmietnite prežiť zvyšok svojho života v podozrievaní a strachu!

DÔVERUJTE PÁNOVI

Viem, že som to už hovorila na iných miestach v tejto knihe, ale chcem to povedať znova. Ďalšou dôležitou vecou, ktorá mi pomohla v oblasti dôvery, bolo uvedomenie si, že Pán nás nežiada, aby sme svoju dôveru vložili v človeka ale v Neho.

Tiež sa môžeme naučiť v rovnováhe dôverovať ľuďom. Ak sa dostaneme mimo rovnováhu, tak budeme zranení. Boh často používa tieto situácie, aby nás naučil múdrosti, ako udržiavať vzťahy v rovnováhe.

Keď takýto problém riešim, tak sa pozriem do Jeremiáša 17:

„Takto vraví Hospodin: Prekliaty (veľkým zlom) je muž, ktorý dúfa v človeka a (ľudské) telo robí svojou oporou, ale jeho srdce odvracia sa od Hospodina.

Bude sť a borievka na púšti, a neužrie dobro, ktoré príde; bývať bude na spáleniskách púšte, v krajine soľnatej a neobývanej.“ (verše 5 a 6)

Premýšľajte nad týmito veršami. Veľmi ostro nám hovoria, že nájdeme prekliatie (problémy), ak človeku dáme dôveru, ktorá právom patrí Pánovi. Telo, ktoré sa tu spomína, môže byť interpretované ako dôvera v seba, rovnako ako dôvera v iného človeka.

Keď u seba hľadám naplnenie svojich potrieb, tak zlyhám. A ak naplnenie svojich potrieb hľadám u iných, tak ma sklamú. Pán si vyžaduje, aby sme Mu dovolili naplniť naše potreby. Keď sa pozeráme na Pána, tak často používa ľudí, aby naplnili naše potreby. Ale my sa pozeráme na Neho a sme závislí na Ňom – nie na ľuďoch,

cez ktorých pracuje. A toto je tá rovnováha, ktorú od nás vyžaduje.

A teraz dobrá správa: „(Veľmi) **Požehnaný je muž, čo dúfa v Hospodina, ktorého nádejou je Hospodin.**“ (verš 7)

V minulosti som bola znechutená a hnevala som sa na ľudí okolo mňa, pretože mi nedávali to povzbudenie, ktoré som potrebovala. Výsledkom bolo, že som sa rozhorčene ľutovala a moja rodina, ani nikto iný, tomu nerozumel. Určite to neviedlo k tomu, že boli moje potreby naplnené, pretože som sa pozerala na ľudí, keď som sa mala pozerat' na Boha.

Pán ma naučil, že keď som potrebovala povzbudenie, tak mám oň požiadať Jeho. Keď som sa to naučila robiť, tak som zistila, že mi zaobstará potrebné povzbudenie cez zdroj, ktorý si zvolí On sám. Naučila som sa, že Boh nechce, aby som na vzťahy vyvíjala tlak v snahe získať od ľudí niečo, čo mi môže dať iba On. Ďalší verš v tejto pasáži oznamuje nádej, ktorú máme, ak svoju dôveru vložíme v Boha:

„Bude ako strom zasadený pri vode, zapustí korene pri potoku, nebojí sa, že príde horúčava; lístie mu ostáva zelené, ani v suchých rokoch nemá starosti a neprestajne rodí ovocie.“ (verš 8)

Tento verš nás uist'uje, že ak svoju dôveru vložíme v Boha, namiesto krehkého tela, tak budeme *stabilní*. Toto slovo zdôrazňujem, pretože je veľmi dôležité v našej diskusii. Bez stability v živote nedôjdeme k skutočnej radosi.

Nech vás tieto verše povzbudzujú k tomu, aby ste svoju dôveru vložili v Boha a nie v ľudí. *Nehľadajte u ostatných naplnenie svojich potrieb. Hľadajte ich u Boha. Čokoľvek vám ľudia spravili, Boh to môže napraviť.*

Jedna posledná myšlienka ohľadom intimity. Boh nás všetkých stvoril na to, aby sme sa jeden z druhého nesmierne tešili. Konkrétne nám Biblia hovorí, že manžel a manželka sa majú spolu tešiť, ako sa o tom píše v Prísloviach 5:18: „**Nech je požehnané** (odmenou vernosti) **tvoje zriedlo** (ľudského života) **a teš sa zo ženy svojej mladosti.**“

Súčasťou radovania sa zo svojho partnera v manželstve je intimita. Urobte krok viery a uvedomte si, že strach z toho, že budete zranení, vám ubližuje viac, ako konfrontovať tento strach a potom vojsť do slobody. Dôverujte Bohu, čo sa týka ľudí vo vašom živote. Možno to s nimi nezvládnete, ale On to dokáže.

DÔLEŽITOSŤ ROVNOVÁHY VO VZŤAHOCH

Spýtajte sa sami seba, či máte nejaké vzťahy, ktoré nie sú v rovnováhe. Je vo vašom živote niekto, na kom ste príliš závislí? Keď máte problémy, bežíte najskôr k telefónu a až potom k trónu? Očakávate naplnenie svojej radosti od ľudí alebo od Pána?

Pamätám si, ako ma napadol strach, že sa niečo stane s mojím manželom. Začala som premýšľať: čo *budem robiť, ak Dave umrie*. Bolo to premýšľanie plné paniky, ktoré pre mňa nebolo bežné. Nikdy pred tým som neuvažovala nad tým, čo by som robila, keby Dave umrel

skôr než ja. Ako iné ženy, ktoré majú dobré manželstvá, veľmi som na svojom manželovi závisela. Dave je ku mne dobrý a keď som premýšľala nad vecami, ktoré pre mňa robí, stále viac a viac ma chytala panika.

Potom ku mne Pán prehovoril z hĺbky srdca: „Joyce, ak by Dave umrel, tak budeš naďalej robiť to, čo robíš. Nie je to Dave, ktorý ťa podopiera a spôsobuje, že robíš to, čo robíš. Som to Ja. Tak svoju dôveru vlož do Mňa, pretože tam patrí. Dôveruj Daveovi, ale maj v tom rovnováhu.“

Jeden posledný príklad, ktorý vám chcem povedať, sa vzťahuje na určité priateľstvo a zároveň pracovný vzťah v mojom živote. Sexuálna intimita nie je jediný druh intimity, ktorý treba u zranených ľudí obnoviť. Tí, ktorí boli zneužívaní, často zažívajú ťažkosti v udržiavaní akéhokoľvek vzťahu. Ich manželský život je postihnutý a satan tiež využíva ich zranenia a sklamania, aby zničil všetky ich blízke vzťahy.

Ako mnohí iní vo svete, nielen že som bola zneužívaná počas raného detstva doma, ale aj potom, ako som odišla z domu. Rýchlo som bola zranená takmer kýmkoľvek, s kým som sa stretla. Keď som sa nakoniec vydala a pridala sa k zboru, tak som si myslela, že ma ľudia zo zboru iste nezrania. Skoro som si ale uvedomila, že bolesť neprestane len kvôli tomu, že som sa stala členkou zboru. Naopak, v niektorých oblastiach to bolo ešte intenzívnejšie.

Výsledkom bolo, že som nedôverovala mužom, pretože práve muž mi ubližoval, a to narušilo moju manželskú intimitu. Tiež mi niekoľkokrát veľmi ublížili priatelia a príbuzní, takže som úprimne mala strach niekomu dôverovať.

Ako čas bežal, s Daveom sme vstúpili do služby na plný úväzok. Prišiel k nám pracovať jeden manželský pár, ktorý určite poslal Pán. Boli od Pána pomazaní, aby boli našimi „zbrojnošmi.“ To znamená, že sa za nás pravidelne modlili. Pracovali po našom boku a boli ochotní urobiť čokoľvek, čo bolo potrebné a kedykoľvek sme to potrebovali. Boli k nám veľmi dobrí a ohromne nám uľahčili život.

Naša služba by nemala taký záber, ak by sme nemali vedľa seba tento pár, alebo niekoho ako oni, kto by nám pomohol. Kvôli mojim zraneniam z minulosti, ktoré som prežila, som im svoje srdce neotvorila hneď na začiatku, ale ako čas ubiehal, začala som týmto ľuďom dôverovať a stala som sa na nich veľmi závislou.

Raz som čítala verš, kde žalmista hovoril: **„Aj blízky priateľ môj, ktorému som dôveroval, ktorý jedával môj chlieb, pozdvihol päťu proti mne.“** (Žalm 41:10) Vedela som, že tento verš hovorí priamo ku mne a bola som zvedavá, pred kým ma Pán varuje. Vedela som, že sa mi niečo snaží ukázať, pretože som nadprirodzene neustále narážala na tento verš. Bola som presvedčená, že Pán mi niečo hovoril. Začala som premýšľať, či je to práve tento manželský pár, ktorý mi ublíži.

Nakoniec mi sám Pán jasne ukázal, aby som pochopila, že ma iba varoval. Varovaním bolo, aby som nedovolila nášmu vzťahu zájsť príliš - mimo rovnováhu. Naučil ma, že môžeme mať blízky vzťah, tešiť sa z rokov vernej, oddanej služby a nieť veľa dobrého ovocia pre Jeho kráľovstvo. Ale jasne ma Pán varoval, aby som nevkladala do nich dôveru, ktorá patrí Jemu. Dal mi na známosť, že tento pár do môjho života priviedol a určite ich môže aj vziať späť, čo by bol býval urobil, ak by som sa neustále na

nich pozerala ako na zdroj svojej pomoci namiesto toho, aby som svoju dôveru vkladala v Neho.

Aj intimita v blízkych priateľstvách je biblická, ale nesmie byť v nerovnováhe. Premýšľajte nad Dávidom a Jonatánom. Biblia hovorí: **„Duša Jonatánova sa spojila s dušou Dávidovou. Jonatán si ho zamiloval ako seba samého.“** (1. Samuelova 18:1) Pomáhali si a tešili sa zo zmluvného vzťahu. Dobré priateľstvo je veľmi dôležité, ale rovnako tak aj rovnováha.

Zdôrazňujem dôležitosť rovnováhy, vyváženosti vo vzťahoch, pretože apoštol Peter hovorí: **„Buďte striezliví, bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev, hľadájúc, koho by zožral.“** (1. Petra 5:8) Zostaňte v rovnováhe a diabol nebude môcť zožrať ani vás, ani vaše vzťahy s ostatnými.

Proste a dostanete

Biblia v Jakubovi 4:2 hovorí: „**Ale (nič) nemáte, lebo neprosíte.**“ Pamätám sa, aké to bolo v mojom živote veľké zjavenie, pretože som sa snažila veci robiť vo svojej telesnej sile a schopnostiach, podľa svojho vlastného plánu. Snažila som sa zmeniť seba, zmeniť svojho manžela, okolnosti, snažila som sa zbaviť vecí z vlastnej minulosti, ktoré mi spôsobovali zranenie. Ale Boha som o pomoc neprosila.

Keď mi Boh ukázal, že mi chýbajú dobré veci, pretože Ho o ne neprosím, začala som Ho prosiť o všetko, po čom som túžila a čo som potrebovala.

Slovo hovorí: „**Raduj sa v Hospodinu a dá ti, po čom ti srdce túži.**“ (Žalm 37:4) Keď som začala Boha prosiť, On začal omnoho viac konať v mojom živote a tak mi dokazoval, že sa o mňa chce postarať. Ukázal mi, že ak Ho budem prosiť, ak k Nemu prídem ako malé dieťa a požiadam Ho, tak potom *On* to pre mňa urobí, *On* sa o mňa postará a *On* naplní moje potreby.

Verím, že túto knihu môžete čítať kvôli tomu, že dúfate, že zažijete prielom vo svojej vlastnej dorážanej minulosti. Možno potrebujete, aby Boh uzdravil vaše zlomené srdce. Možno ste unavení z toho, ako ste na tom mizerne a vo vnútri ste znechutení, presne tak ako som na tom bola ja. Možno potrebujete požiadať Boha o pomoc. Ak to tak je, tak sa jednoducho modlite:

Pane, uzdrav ma. Prosím ťa o prielom. Odpovedz mi. Ukáž mi, kadiaľ mám ísť. Pomôž mi, Pane.

PROSTE V JEŽIŠOVOM MENE

Verím tomu, že vo vašom srdci môže byť nejaký problém, ktorý budete musieť vyriešiť pred tým, ako budete môcť uveriť, že Boh môže naplniť vaše potreby. Dôležitý kľúč k tomuto prielomu je v Jánovi 16:24. Ježiš sa zhováral so svojimi učeníkmi chvíľu pred svojím ukrižovaním a povedal: **„Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene** (prezentujúc všetko, čím som). **Proste a vezmete, aby vaša radosť** (potešenie, veselosť) **bola úplná.**“

Jeden americký preklad Biblie uvádza, čo to znamená prosiť v mene Ježiša. Ak dokážete uchopiť, čo to znamená, tak vám to prinesie prielom a zázrak, ktorý potrebujete.

Prosiť v Ježišovom mene znamená pred Otcom prezentovať všetko to, čo je Ježiš. Preto, keď ideme pred trón, neprezentujeme seba, ale autoritu Ježiša kvôli zmluvnému vzťahu, ktorý Ježiš má s Otcom.

Neprezentujeme záznam svojich dobrých skutkov. Nedokážeme prezentovať žiadnu dokonalosť. Ale ideme pred Otca a hovoríme: „Pane, prichádzam v Ježišovom mene.“ Keď to povieme, v skutočnosti Otcovi hovoríme: „Prezentujem ti to, čo je Ježiš.“

A keď niekde idete v mene niekoho iného, idete v autorite tejto osoby. Napríklad, mám blízky vzťah so svojím pastorom v meste, kde bývam. Považujem ho za nášho dobrého priateľa. Mohla by som ísť do jeho kancelárie a jeho zamestnancom povedať: „Nutne sa potrebujem stretnúť s pastorom.“ Jeho zamestnanci ma poznajú a dôverujú mi, a preto ma pustia dnu.

Ale ak by som sama nemohla ísť, možno by som poslala niekoho, koho v jeho kancelárii nepoznajú. Ak by tento človek jednoducho povedal: „Potrebujem sa *okamžite* stretnúť s pastorom,“ zamestnanci kancelárie by ho asi len tak nevpustili dnu. Ale ak by povedal: „Posiela ma Joyce Meyer,“ tak by ho zamestnanci pustili kvôli tomu, aký vzťah s pastorom mám *ja*.

To je prirovnanie k tomu, čo to znamená modliť sa v Ježišovom mene. To je ten dôvod, prečo môžete mať svoje potreby naplnené, keď idete k Bohu Otcovi v mene Jeho Syna – nie je to pre to, že si to zaslúžite. Ak sa vás na týchto stránkach niečo snažím naučiť, tak je to to, že od Boha si *nezaslúžime* nič, možno iba smrť a večný trest. Ale urobil s nami novú zmluvu, aby nám dal to, čo si zaslúži Ježiš. Toto nezaslúžené požehnanie je slávou posolstva milosti.

Nič si nezaslúžime, ale dostaneme všetko, čo si zaslúžil a vydobyl Ježiš. A je to zadarmo! *Zadarmo* je nadchýnajúce slovo. Nemusíme sa snažiť zaslúžiť si požehnanie dobrými skutkami alebo dobrým správaním.

V Jánovi 16:24 Ježiš povedal: „**Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene** (prezentujúc všetko, čím som).“ V tom istom verši nám dáva nový príkaz: „**Proste a vezmete, aby vaša radosť** (potešenie, veselosť) **bola úplná.**“ Tu nám dal Ježiš dva príkazy: „Nezostaňte pri prosbe. Proste a vezmite, aby mohla vaša radosť byť plná.“

PRIJMITE BOŽIE POŽEHNANIE

Mnoho ľudí jednoducho nevie, ako má od Boha prijímať. Napríklad, polovicu života strávia tak, že žobronia od Boha, aby im odpustil, ale pri tom nikdy *neprijmú* Jeho odpustenie. Zostanú iba v žobroniacom stave. O odpustenie som prosila celé roky, vlastne každú noc.

Keď sme sa s Daveom vzali, veľmi som nepoznala Božie Slovo. Chodili sme do zboru. Milovala som Boha. Bola som znovuzrodená. Ale určite som nevedela, kým som bola v Kristovi a stále som mala zlomené srdce. Verím tomu, že ak má človek zlomené srdce, tak sa to prejaví na tom, že ma zlomenú aj osobnosť.

Naše osobnosti sa môžu narušiť a zlomiť a potom nefungujeme tak, ako to od nás Boh chce. Každý človek má byť celistvý jednotlivец v rovnováhe. Ale diabol nás chce dostať do bodu, kde budeme mať zlomené osobnosti. Keď sa to stane, môžeme sa snažiť spolu vychádzať, ale väčšinou naše vzťahy nefungujú.

Ako som už skôr spomínala, zvykla som každý večer kľačať vedľa svojej postele a žobronila som: „Ó, Bože, odpusť mi. Bože, odpusť mi. Bože, odpusť mi.“ Každý večer som túto modlitbu opakovala. „Bože, odpusť mi. Ó,

Bože, odpusť mi.“ Stále som mala na mysli tú hŕbu viny, ktorú som si niesla z detstva a mladosti.

Takto to pokračovalo niekoľko rokov, až som raz počula, ako mi Pán hovorí: „Joyce, odpustil som ti, keď si ma o to poprosila prvýkrát. Teraz si potrebuješ odpustiť sama.“ Počúť vtedy Boží hlas pre mňa nebolo bežné, ale porozumela som, že mi hovorí, že musím Jeho odpustenie *prijat'*.

Ak niekoho poprosíte, aby vám podal pohár vody, ale vy tú vodu odmietnete prehltnúť, čo môže s tým tento človek urobiť? Bolo by nezmyselné hovoriť: „Som smädný. Prineste mi, prosím, niekto vodu, pretože som veľmi smädný,“ a potom by ste pohár s vodou, ktorý ste dostali, iba tak držali. Ak by ste sa nenapili, váš smäd by nebol uhasený.

Môžete dostať Slovo o odpustení, ale možno ste sa ešte nerozhodli, že mu budete veriť. Možno čakáte, kým budete *cítiť*, že vám je odpustené pred tým, ako sa rozhodnete, že vám *je* odpustené. Musíte vo viere povedať: „Je mi odpustené.“ Možno to budete musieť opakovať celé týždne a mesiace, kým vaše pocity dobehnú vašu vieru.

V celej Biblii sa píše o tom, ako máme od Boha *prijímať*. Ale zdá sa, že kresťania sa stále snažia niečo si *kúpiť*. Pavol sa nespýtal učeníkov v Korinte: „Kúpili ste si Ducha Svätého?“ Spýtal sa ich: „**Či ste *prijali* Ducha Svätého, keď ste uverili** (v Ježiša Krista)?“ (Skutky 19:2)

Biblia nehovorí: „Ale tým, čo si Ho *kúpili*, *dal moc* stať sa dietkami Božími, tým, čo veria v Jeho meno.“ Ale hovorí: „**Ale tým, čo Ho *prijali*, *dal moc* stať sa dietkami Božími, tým, čo veria v Jeho meno.**“ (Ján 1:12, dôraz autorkin)

Ježiš je ako Rieka Života, ktorá zo seba vydáva životodárnu vodu. My sme pozvaní k tomu, aby sme prijímali, prijímali a znova prijímali. Ježiš povedal:

„Ako Písmo hovorí: Rieky živej vody (neprestajne) potečú z vnútra toho, kto verí (kto sa o mňa opiera, dôveruje Mi a spolieha sa na Mňa) vo mňa. A to povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo uverili (začali dôverovať, mali vieru) v Neho; Duch (Svätý) totiž ešte nebol daný(tam), pretože Ježiš ešte nebol oslávený (vzkriesený v cti).“ (Ján 7:38-39)

Na tému, ako prijímať od Boha som učila veľmi veľakrát, pretože som presvedčená, že ľudia neprijímajú požehnania, ktoré im Boh chce dať. Túžim vidieť všetkých v Tele Kristovom, ako vyrastú do dospelosti a povedia: „Áno, toto Božie zasľúbenie je pre mňa a ja ho prijímam, aby som už viac nemusel žiť pod ťarchou viny a odsúdenia.“

BOH VÁS MILUJE DOKONALE

O Božej láske by som dokázala hovoriť celý víkend na konferencii. Môžem opisovať všetky tie veci, skrze ktoré nám Boh preukázal svoju lásku. Ale nikoho nemôžem prinútiť, aby Jeho lásku prijal. Je to osobné rozhodnutie, ktoré musí urobiť každý sám. Aj keď robíme chyby a vieme, že si Božiu lásku nezaslúžime, aj tak ju stále potrebujeme *prijímať*, aby sme sa mohli tešiť z plnosti, ktorú On pre nás má.

Povzbudzujem vás k tomu, aby ste denne svoje ústa otvárali v tejto modlitbe:

***Bože, viem, že ma miluješ a túto lásku prijímam.
Dnes v nej budem kráčať. Ponorím sa do Tvojej
lásky, pretože viem, že ma miluješ, aj keď si to
nezaslúžim. A, Bože, kvôli tomuto je všetko lepšie,
než sa zdá.***

Božia láska je jedným z najrelevantnejších posolstiev, ktoré sú v Kristovom Tele v súčasnosti potrebné. Božia láska je tou najväčšou oblasťou, kde ľudia potrebujú od Boha zjavenie. Nepotrebujú tak veľmi vyučovanie o Božej láske, ako potrebujú osobne zažiť a pochopiť, ako veľmi ich Boh miluje ako jednotlivcov.

Božia láska vás privedie k víťazstvu, keď sa zdá, že všetky mocnosti a panstvá pekla sú proti vám. Božia láska vás preniesie cez búrky života, na miesto tichého pokoja. Ale nikdy nebudete víťaziť (Rímskym 8:37), ak nebudete mať zjavenie o tom, ako veľmi vás Boh miluje.

Musíme vedieť, že Boh nás miluje, aj keď robíme chyby a zlyhávame. Jeho láska sa neobmedzuje na dni, kedy si myslíme, že sme podali dobrý výkon. Musíme si byť Jeho láskou istí hlavne vtedy, keď prechádzame cez skúšky a keď sa nám diabol vysmieva obvineniami ako: „Nuž, niečo si tuším pokazil.“

Keď príde osočovateľ, musíme vedieť, že Boh nás miluje.

A aj keď sme niečo zlé urobili, aj keď sme otvorili diablovi dvere, aby vošiel, aj keď sme sa správali v nevedomosti, Boh nás stále miluje. Boh je na našej strane

(Rímskym 8:28) a On nám ukáže, čo máme robiť, aby sme sa vyslobodili z toho chaosu, do ktorého sme sa sami dostali. Ale satan nás chce odrezat' od Božej lásky, aby sme nikdy nenašli cestu späť k Jeho milosti, aby sme tak mohli žiť ako Jeho sPRAVOdliví synovia a dcéry.

JEŽIŠ POSIELA SVOJE SLOVO

Keď máme problém, Pán vo Svojom Slove zasľúbil, že nás vyslobodí. V Žalme 107:20 je napísané: „**On poslal svoje slovo a uzdravil ich a z ich hrobových jám ich vyslobodil.**“ Ježiš poslal svojho Ducha Svätého, aby nás učil to, čo potrebujeme vedieť. Svojim učeníkom povedal:

„Ešte mnoho vám mám povedať, ale teraz nezniesiete. Keď však príde On, Duch pravdy (Duch, ktorý dáva pravdu), uvedie vás do všetkej pravdy (celej, úplnej pravdy), lebo nebude hovoriť sám od seba (zo svojej vlastnej authority), ale bude hovoriť, čo počuje (od Otca, predá správu, ktorá Mu bola daná); a bude vám zvestovať aj budúce veci (čo sa stane v budúcnosti). On mňa oslávi, lebo z môjho vezme (prijme) a bude zvestovať (vyhlási, zjaví a prinesie) vám.“ (Ján 16:12-15)

Som veľmi rada, že Ježiš nám sľubuje, že nás Duch Svätý bude *viest'*. Nebude nás tlačiť alebo nútiť do niečoho, ale bude nás viesť – do pravdy. Diabol nás chce tlačiť a manipulovať s nami, ale Duch Svätý nás chce jemne viesť. Toto je jeden zo spôsobov, akými môžeme rozoznať, či počujeme Boha alebo nepriateľa.

Ak sa cítite tlačení, zmätení, ovládaní alebo z niečoho vystresovaní, tak to potom nie je Boh. Takto On nepracuje. Naopak, Duch Svätý vám bude jemne „**zvestovať**“ (vyhlási, zjaví a prinesie)“ pravdu.

Avšak, toto odhalenie pre vás nebude mať žiaden osov, ak ho neprijmete. Na televízoroch máme prijímače, ale na to, aby sme *prijali* signál, si musíme televízor zapnúť. Rovnako musíme prijať pravdu, ktorú nám Boh hovorí skrze Svoje Slovo.

Ježiš vyhral všetko, čo by sme kedy mohli potrebovať pre víťazný, úspešný a mocou preplnený život. Keď Ježiš vystúpil na nebesá, Duch Svätý zobral všetko to, čo Ježiš vydobyl a v podstate povedal: „Teraz pôjdem k veriacim a budem s nimi pracovať, slúžiť so všetkým tým, čo dosiahol Ježiš a čo pre nich zaobstaral. Budem ich viesť a sprevádzať do všetkej pravdy.“

Je zaujímavé, že Ježiš povedal, že je toho tak veľa, čo nám chcel ešte povedať, ale vedel, že by sme to všetko nezniesli naraz. Ale zasľúbil, že Duch Svätý si zoberie to, čo patrilo Jemu a *uvedie* nás do všetkej pravdy.

PRIJMITE DUCHA SVÄTÉHO

Bola som už dlho znovuzrodená, keď som sa začala tešiť z prítomnosti Ducha Svätého vo svojom živote. Milovala som Boha, a ak by som bola bývala umrela, tak by som šla do neba. Ale prišla by som tam ako stroskotanec. Bez spoločenstva s Duchom Svätým by sa zo mňa nikdy nestala kresťanka, ktorá nesie ovocie.

Môj život by nikdy neoslávil Boha tu na zemi. Nikdy by som nikomu nesvedčila. Vlastne, ak by som *neprijala*

Ducha Svätého, moje prehlasovanie sa za kresťana mohlo zničiť Božie dielo v mojom živote, pretože som sa nesprávala, ako keby som bola kresťanka.

Bola som mimo a nemohla som si pomôcť. Robila som všetko, čo som si myslela, že má správny kresťan robiť, ale nezažívala som žiadne víťazstvo, pretože som nemala žiadnu známosť o Božom Slove. A nemala som moc Ducha Svätého, aby ma viedol do pravdy alebo aby mi odhaľoval, ako malo toto Slovo v mojom živote fungovať.

Bol to slávny deň, keď som po prvýkrát povedala nahlas: „Som Božou spravodlivosťou v Ježišovi Kristovi,“ (1. Korinským 1:30). Cítila som, ako môj duch skákal radosťou. Doslova som cítila, akoby niekto vyskočil vnútri, vo mne. Pamätám sa, ako som si myslela: *čo to bolo?* Bolo to, ako keď je žena tehotná a cíti, ako sa dieťaťko po prvýkrát v nej hýbe. S tým rozdielom, že to bol Duch Svätý!

Pred tým, ako som prijala Ducha Svätého, nevedela som, že som spravodlivá. Myslela som si, že som skazená, nedobrá a že mám úplne „zbabraný“ život. Cítila som sa, akoby už pre mňa neexistovala nádej a presne to chce diabol. Chce, aby sme tomu verili, ale je to klamstvo.

Ak sa chcete viac dozvedieť o spoločenstve Ducha Svätého, tak vás povzbudzujem, aby ste si prečítali moju knihu *Poznajte Boha dôverne* (Knowing God Intimately). V nej vysvetľujem, ako môžete byť Bohu tak blízko, ako len chcete a ako prijať plnosť Ducha Svätého do vášho života. Je to veľmi jednoduché a stačí sa len modliť: *Pane, prijímam Tvojho Ducha Svätého do svojho života. Naplň ma svojou prítomnosťou a nauč ma jasne počuť Tvoj hlas, aby som ťa mohol nasledovať po zvyšok svojho života.*

PRE BOHA STE VZÁCNÍ

Ste vzácní a hodnotní a Božím plánom je preukázať svoju dobrotu a láskavosť cez to, čo pre vás chce urobiť. Nezáleží na tom, čo ste kedy vykonali, alebo čo niekto urobil vám. Minulosť zostáva minulosťou. Boh má pre vás skvelú budúcnosť. Môžete mať krásny život, ale musíte ho prijať. Ako som povedala, musíte súhlasiť a povedať: „Toto je pre mňa.“

Ježiš *volal*, aby nám oznámil, že On má to, čo potrebujeme: „**V posledný veľký deň slávnosti stál Ježiš a volal: Ak niekto žízni, nech príde ku mne a napije sa.**“ (Ján 7:37) To, čo pre seba nedokážete urobiť sami, On už urobil za vás. Teraz vás pozýva, aby ste prijali, pili, aby ste to do seba nasali. A to urobíte tak, že budete veriť, že je to skutočne pre vás.

Piť znamená „dostať do vnútra alebo prijať s nadšením,“ „přiját do vedomia.“ Pamätajte na to, že Ježiš povedal: „**Proste a vezmete, aby vaša radosť** (potešenie, veselosť) **bola úplná.**“ (Ján 16:24) Keď budete prosiť a dostanete, *potom* bude vaša radosť úplná.

Ako zapôsobíme na deprimovaný svet, ak sme ako veriaci rovnako deprimovaní ako tí, ktorí sú bez Krista? Boh chce, aby Jeho ľud ukazoval slávu Jeho dobroty, ktorú na nich vylieva. Keď prijímame Božie dary, naša radosť je úplná. A tak má vyzerat' Cirkev.

Správajte sa ako nádoba na Božie požehnanie. Napite sa toho, za čo zaplatil Ježiš svojím vlastným životom, aby ste mohli dostať požehnanie. Študujte Slovo, aby ste si boli istí Jeho zasľúbeniami. Modlite sa k Nemu a hovorte:

***Tu som, Pane. Vylej to na mňa. Prijímam plnosť
čohokoľvek, čo pre mňa má Tvoj Svätý Duch.***

Posilnený vnútri

Zámerom tejto knihy je pomôcť vám prijať vyslobodenie a uvoľnenie od vašej minulosti. Či už minulosť znamená pred piatimi minútami alebo pred päťdesiatimi rokmi, vždy budete potrebovať túto správu – vždy. Nemusíte mať nejakú strašnú minulosť na to, aby ste potrebovali vyslobodenie od niečoho z vašej minulosti, čo teraz ľutujete. Ak sa zajtra ráno plánujete zobudiť a byť zbožnými a potom sa ešte pred raňajkami na niečo nahneváte, tak budete potrebovať vyslobodenie z minulosti.

Diabol vás chce lapiť do pasce nejakou chybou, ktorú ste urobili alebo nejakým komentárom, ktorý ste nemali povedať. Môže to byť aj nejaký hriech, ktorý ste vykonali, či nejaký hriech, ktorý vykonal niekto voči vám. Boh chce, aby ste boli vyslobodení z toho, čo ste urobili rovnako ako z toho, čo niekto spáchal voči vám. Obidvoje je pre Neho rovnako dôležité.

V Písme sme už videli, že Ježiš prišiel na to, aby uzdravil tých, ktorí majú zlomené srdce, prišiel, aby nám

obviazal rany, aby vyliečil naše modriny. Prišiel na to, aby nám dal olej radosti namiesto trúčlenia, odev chvály namiesto ťažoby, krásu namiesto popola. Prišiel na to, aby nás premenil na stromy spravodlivosti, ako Pánovu sadenicu, aby tak On mohol byť oslávený (Izaiáš 61:1-3).

Sám Ježiš povedal: „**Duch Pánov je nado mnou; lebo pomazal ma zvestovať chudobným evanjelium, (uzdravovať skrúsených srdcom) poslal ma hlásať zajatým prepustenie a slepým vrátenie zraku, utláčaným (zdrteným, zbitým, zničeným kalamitou) oslobodenie.**“ (Lukáš 4:18)

Verím tomu, že Boh je teraz s vami. Viedol vás životom až doteraz, aby vás mohol vyslobodiť od niečoho bolestivého z vašej minulosti. Možno potrebujete vyslobodenie z emocionálnych rán, ktoré vám boli zasadené pred mnohými rokmi, možno vám niekto nedávno vynadal a neodpustenie vám bráni v tom, aby ste sa stali všetkým tým, čo pre vás Boh má. Ježiš prišiel, aby vyslobodil všetkých zajatcov. Vedel, že aj vy aj ja Ho budeme potrebovať každý deň.

Vždy, keď učím o vyslobodení zo zlomeného srdca, nadchnem sa a chcem byť všetkým, čo pre mňa zamýšľal Boh. Chcem, aby ste boli odhodlaní túžiť nie len po polovici toho, čo pre vás Boh chce, alebo po dvoch tretinách, ale aby ste túžili po *všetkom*, čo v Bohu môžete byť.

V Efezským 3:16 sa apoštol Pavol modlil: „**Aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal *skrze svojho* (Svätého) Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku (aby prebýval vo vašich najhlbších vnútroch a osobnosti).**“ (dôraz autorkin)

Vnútorňý človek je miesto, kde potrebujeme emocionálne uzdravenie. Naše emócie sú súčasťou našej duše. Sme duch a máme dušu. Naša duša sa skladá z našej mysle, vôle a emócií. Naša myseľ nám hovorí, čo si máme myslieť, naša vôľa nám hovorí, čo chceme a naše emócie nám hovoria, ako sa cítime.

Satan pracuje tak, aby zranil vaše emócie, keď vás zrania iní ľudia. Príslovia 18:14 hovoria: „**Duch muža vydrží chorobu, ale kto znesie zroneného ducha?**“ Diabol chce, aby ste vo vnútri boli zlomení, aby ste tak nemohli riešiť problémy, ktoré sa stávajú v živote každého z nás.

Ale Duch Svätý pracuje vo vašom vnútornom človeku a osobnosti a prebýva tam kvôli tomu, aby vás posilnil a znovu upevnil svojou obrovskou mocou. Pripomína vám v Božom Slove: „**Na Hospodina uvrhni svoje bremeno, a On ťa udrží; a nikdy nedopustí, aby sa klátil (neustále) spravodlivý.**“ (Žalm 55:23)

Ak máme vnútornú silu, môžeme riešiť svoje životné problémy. Bez vnútornej sily nedokážeme zvládnuť ani dopravnú zápchu! Vo vnútri som bola v takom chaose, že jediné, čo som zvládala robiť bolo, aby som sa vysporiadala s každodennými problémami.

Naše emocionálne zranenia nám zabráňujú riešiť problémy v živote. Potrebujeme vyslobodenie zo zranených emócií už kvôli tomu, aby sme mohli komunikovať s podráždenou predavačkou alebo s neposlušným dieťaťom alebo s partnerom, ktorý nie je duchovne dospelý.

Keď máme vnútorné problémy, máme aj vonkajšie problémy. Ale keď sme vnútri posilnení, keď sme posilnení všetkou silou a mocou vo vnútornom človeku,

mocou Ducha Svätého, tak sa potom môžeme vysporiadať s ostatnými vecami, ktoré nám prídu do cesty.

BUĎTE PREMENENÍ NA JEHO OBRAZ

Každý má silné aj slabé stránky a vy ani ja nie sme v tom výnimkou. Boh túži po tom, aby nás vyslobodil od vecí, ktoré nás držia v zajatí bolesti. Posilní nás mocou Ducha Svätého a bude tvarovať naše osobnosti tak, aby sme mali povahu ovládanú Duchom.

Ak neprijmeme Božiu pomoc, v mnohých oblastiach našej osobnosti môžeme mať neporiadok. Naše prirodzené túžby sú v protiklade s Duchom Svätým (Galatským 5:17). Ak by sme boli ponechaní svojej vlastnej sebeckosti, tak je veľmi pravdepodobné, že budeme robiť to, čo opisuje Galatským 5:19-20. Sú to veci ako nepriateľstvo, žiarlivosť a hnev. Potom sa môžeme dostať do vzťahu s ďalšou „rozhádzanou“ osobou a budeme sa navzájom len ničiť. Ale vzťahy sú veľmi dôležitou súčasťou nášho života a nemôžeme sa vyhnúť tomu, aby sme ich obišli.

Biblia je celá o našom vzťahu s Bohom, vzťahu k nám samým a vzťahu medzi ľuďmi navzájom. Ako som už povedala, ak nemáme radi sami seba, tak potom nikdy nebudeme vychádzať s nikým iným. Veľa bojov, ktoré medzi sebou navzájom máme, je kvôli tomu, že vieme vojnu voči samým sebe.

Duch Svätý je uschopnený k tomu, aby nás pretváral viac do podoby Krista. O Bohu je v Rímskym 8:29 napísané: „**Lebo ktorých (Boh) vopred poznal** (ktorých si bol už vopred vedomý a ktorých si zamiloval), **tých aj**

predurčil na podobu (aby zdieľali *vnútornú* podobu) **obrazu svojho Syna, aby On bol prvorodený medzi mnohými bratmi.**“

Ak prijmeme pravdu o tom, že potrebujeme vyslobodenie od svojej bolestivej minulosti, môžeme prijať Božiu moc, ktorá našu osobnosť premení tak, aby sme boli podobnejší Kristovi. Taktiež sa tým zlepší náš vzťah k Bohu, k nám samým a k ostatným okolo nás. Môžeme prijať svoje vlastné rozpory a prijať uzdravenie v našom postoji voči sebe samým.

Možno sa stále cítite byť vinní zo zneužívania, ale vy s tým nemáte nič spoločné. Diabol vám možno hovorí, že s vami niečo nie je v poriadku, inak by sa k vám ľudia nesprávali tak, ako sa správajú. Ak si bol sexuálne zneužívaný, tak ti diabol môže hovoriť, že niečo s tebou nie je v poriadku, inak by ťa tá osoba alebo osoby nezneužili. Ale my sme neboli stворení na nesprávne zámery, a akékoľvek zneužívanie, ktoré bolo, bolo nespravodlivé.

Dieťa, ktoré je zneužívané, nie je schopné pozrieť sa na svojho tyrana a povedať: „Ty máš problém a ja nie som tvojím problémom. Snažíš sa ma dostať do problému, ale ja to neprijímam.“

Ak zneužívanie s nami pokračuje do dospelosti, tak je pre nás ešte zložitejšie ubrániť sa pred diablovými zvodnými klamstvami. Satan v našej mysli púšťa nahrávku, v ktorej sa opakuje:

Čo sa to so mnou deje? Čo sa to so mnou deje? Niečo na mne nemôže byť v poriadku, inak by sa mi to nestalo. Čo robím zle?

Čo robím zle, že sa so mnou takto škaredo rozprávaš? Čo robím zle, že ma nikdy nechceš objat' a povedať mi, že ma miluješ?

Čo robím zle, keď si chcem ísť k mamičke alebo ockovi po objatie a oni ma odsotia preč? Čo som urobil zle, že ma moji rodičia ani nechceli a dali ma do detského domova? Čo robím zle, že sa ku mne chceš správať ako k svojej milenke a nie svojej dcére? Čo robím? Čo je vo mne to nesprávne?

Ku nikomu, koho poznám, sa takto nesprávajú. Musí na mne byť niečo nesprávne.

Niektorí ľudia počúvajú túto nahrávku vnútornej bolesti stále dookola, rok za rokom, až sú z nich nakoniec dospelí a hľadajú niekoho, kto by ich miloval, keďže nikdy nedostali lásku, ktorú si zaslúžili a potrebovali. Sú tak vyhladovaní po láske, že nie sú schopní nikoho milovať tak, ako to pre nich zamýšľal Boh.

Teraz hovorím z osobnej skúsenosti, že ak sa stále stotožňujete s takouto vnútornou bolesťou, tak pre vás bude pravdepodobne zložité vstúpiť do *normálneho* vzťahu a mať *normálne* očakávania ako všetci ostatní. Možno budete od svojho partnera alebo priateľa chcieť, aby vám vynahradiť všetky tie roky zneužívania, ktoré ste pretrpeli. Ale takéto nerealistické očakávania, od priateľa alebo partnera, kladú na nich príliš veľkú záťaž a je možné, že ich to odplaší. Možno sa budú snažiť dať vám všetko, čo vedia, ale pokiaľ nie ste oslobodení od rán svojej minulosti, nič, čo pre vás urobí niekto iný, nebude dostačujúce.

Spomínam si na obdobie, keď som nebola šťastná. Stále som chcela, aby Dave robil niečo iné. Stále som chcela, aby robil niečo viac. A úprimne sa o to celé roky

snažil. Robil všetko, čo mohol, aby mi pomohol v mojej kríze bolesti.

Dave je skutočne pohodový muž a veľmi sa snažil, aby ma urobil šťastnou. Ale raz sa na mňa pozrel a povedal mi: „Ženská,“ (Dave ma volá „ženská“ iba vtedy, keď toho už má dosť, čo nie je príliš často) „teraz počúvaj toto: Snažil som sa urobiť ťa šťastnou. A vieš čo? Zistil som sa, že sa to nedá. Nech robím čokoľvek, neurobím ťa šťastnou.“ Potom povedal: „A vieš čo? So snažením som skončil.“

DOVOĽTE BOHU, ABY NAPLNIL VAŠE PRÁZDNE SRDCE

Vďaka Bohu, Duch Svätý vo mne pracoval v tejto kríze, aby ma posilnil. Iba som začínala s čítaním Slova, ale začínala som chápať, že všetky moje problémy, všetky moje súčasné nešťastné chvíle, neboli chybou niekoho iného. Mala som problém *v sebe*. Tak som začala s Bohom spolupracovať, aby sa môj život mohol zmeniť.

Veľa ľudí sa v manželstve rozhodne rozviesť, pretože si uvedomujú, že ich partner ich nedokáže urobiť šťastnými. Hovoria: „Ak ma nedokážeš naplniť šťastím, tak s tebou nebudem pokračovať vo vzťahu.“ Tak si hľadajú niekoho iného, kto by ich urobil šťastnými, ale kvôli ich koreňu odmietnutia majú neustále zlomené srdcia.

Koreň odmietnutia spôsobí, že budete mať neistoty, nízku sebaúctu a žiadnu odvahu. Pokiaľ nebudete vyslobodení, neustále od niekoho budete očakávať, aby pôsobil, že sa budete na seba pozerieť pozitívne. Každý

deň som potrebovala svoju dávku sebahodnoty presne tak, ako narkoman túži po svojej droge. Neustále som potrebovala uistenia. Vecí, ktorých som mala nedostatok, ktoré som potrebovala, nebolo konca. A niekedy sa stávalo, že čím viac pozornosti mi bolo venovanej, tým viac som ju potrebovala.

Ľudia, ktorí vo svojom živote majú koreň odmietnutia sa cítiť neistí a nemilovaní. Ich osobnosť je zlomená. Vo vnútri sú ako zručanina. Výsledkom potom je, že neustále hľadajú niečo, po čom sa budú cítiť dobre. Skúšajú všetko – lepšiu prácu, postup, duchovný dar, postavenie v zbore, tých správnych priateľov, tú správnu značku oblečenia, tú správnu značku auta, ten správny dom, tú správnu sociálnu skupinu alebo nekončiace komplimenty. Zdá sa, že vždy naznačujú toto: „Povedz mi, že som v poriadku, obsyp ma komplimentmi, nech mám vždy pravdu.“ Neistých ľudí nemôžete opraviť, pretože už teraz o sebe zmýšľajú tak zle.

Tieto veci o neistých ľuďoch viem, pretože som mala každý jeden z týchto problémov, kým ma *ten* Radca, Duch Svätý a Slovo Božie nevyviedli z tejto priepasti zúfalstva, z popola ku okrase.

Duch Svätý je ten jediný, ktorý je určený na to, aby pracoval v našom vnútri. On naplňa naše srdcia samotným Bohom. Povzbudzujem vás, aby ste pozorne premýšľali nad modlitbou, ktorú sa za nás Pavol modlí: „**A** (aby ste skutočne mohli) **poznať lásku Kristovu** (*prakticky, cez vlastnú skúsenosť*), **ktorá je nad všetky známosti; aby ste boli naplnení všetkou plnosťou Božou** (*aby Božia prítomnosť vami pretekala*).“ (Efezským 3:19, dôraz autorkin)

Ak budeme úplne naplnení samotným Bohom, nebudeme túžiť po tom, aby nás uistovali iní. Budeme zatopení Božou láskou až tak, že bude pretekať do nášho vzťahu s Ním, s inými navzájom i k samým sebe.

Ak Mu to dovoľíte, Boh vás vyslobodí od bolesti, ktorú ste v minulosti prežili. Prijmite Božie uzdravenie a dovoľte Duchu Svätému, aby vo vašom srdci robil to, čo chce. Naplní vás toľkou istotou a ubezpečením, koľko len potrebujete, aby ste sa mohli tešiť zo života. Ukáže vám, ako máte hodiť minulosť za seba, aby ste ani bolesť nemuseli pociťovať, ak si na niečo spomeniete. Kazateľ 5:19 sľubuje osobe, ktorá sa úplne vydá Bohu: **„Lebo nebude mnoho myslieť na pominuteľné dni svojho života, pretože mu Boh radosťou zamestnával srdce.“**

Konečne slobodný

Cesta k emocionálnemu uzdraveniu a sloboda tešiť sa zo života nemusí byť jednoduchá. Avšak, určite je lepšie snažiť sa o slobodu než zostávať v otroctve:

„Keď Kristus trpel telesne, vyzbrojte sa aj vy tým istým zmýšľaním (trpezlivo trpte, než by ste mali sklamať Boha), **že kto trpel telesne** (a pritom mal myseľ Kristovu), **prestal** (úmyselne hrešiť) **hrešiť** (prestal robiť veci pre svoju záľubu a záľubu sveta, a začal sa páčiť Bohu), **aby, dokiaľ je ešte v tele, nežil viac podľa ľudských žiadostí ale podľa vôle Božej.**“ (1. Petra 4:1-2)

Keď si tieto verše pozorne preštudujeme, tak zistíme, že sa potrebujeme vyzbrojiť správnymi myšlienkami, ako sú: *radšej by som trpel s Kristom, robiac dobre, než aby som zostal v otroctve hriechu.*

Mať správne zmýšľanie je pre víťazstvo dôležité. Keď som po prvýkrát pochopila, že Ježiš ma môže a túži vyslobodiť, chcela som mať túto slobodu, ale môj postoj

bol nasledovný: „Už viac nebudem trpieť. Natrpela som sa dost'. Nepoddám sa ničomu, čo aj z diaľky pripomína emocionálnu bolesť.“ Duch Svätý ma viedol k niekoľkým oddielom v Písme, ktoré mi pomohli uvedomiť si, že som mala nesprávne zmýšľanie. Tiež mi ukázal, že sa mám pripraviť alebo vyzbrojiť správnym premýšľaním.

Začala som premýšľať takto: *už viac nechcem trpieť. Ale radšej budem trpieť, ako by som mala zostať v otroctve. Pokiaľ som v otroctve, aj tak trpím, ale takéto utrpenie nemá konca. Ak dovolím Ježišovi, aby ma previedol čímkol'vek, čo je potrebné, aby ma mohol oslobodiť, môže to chvíľu bolieť, ale bude to aspoň utrpenie, ktoré povedie k víťazstvu, k novému životu, ktorý je slobodný od emocionálnej bolesti.*

Dobрым príkladom je fyzické cvičenie. Ak by bolo moje telo v príšernom fyzickom stave kvôli nezdravým stravovacím návykom a nedostatku pohybu, trpela by som, pretože by som bola unavená a stále by som sa zle cítila. Pokiaľ by som nič pre svoj stav nerobila, utrpenie by zo dňa na deň pokračovalo. Ak by som sa rozhodla, že sa dostanem do formy, začala by som cvičiť, vyberala by som si správne jedlo a vyhýbala by som sa tým nezdravým návykom.

Nejaký čas by som trpela bolesťou svalov. Moje telo by mohlo dostať záchvat, ak by som mu nedala jedlo, na ktoré bolo navyknuté. A to je istý druh utrpenia, pretože by som robila múdre a nie emocionálne rozhodnutia.

Na tomto príklade môžeme vidieť, že ak chceme byť oslobodení od nezmyselného utrpenia, ktoré je spôsobené zlou telesnou kondíciou, človek musí trpieť inak. Ale stále je to druh utrpenia, ktoré vedie k víťazstvu a nakoniec utrpenie ukončí.

SPRÁVNE A NESPRÁVNE UTRPENIE

Keď budeme nad týmito veršami premýšľať, tak objavíme, že by sme sa mali vierou *rozhodnúť*, že budeme radostní, keď prechádzame cez ťažké zmeny, pretože vieme, že keď nás Boh miluje, tak aj naše „správne“ utrpenie povedie k dobrému koncu, čo je v tomto prípade dospelý, zrelý charakter:

„A nielen to, ale súženiami sa chválime, vediac, že súženie pôsobí trpezlivosť, trpezlivosť vyskúšanosť, vyskúšanosť nádej. A nádej nezahanbuje, lebo láska Božia je nám rozliata v srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.“ (Rímskym 5:3-5)

Kvôli nesprávnemu premýšľaniu mnoho ľudí nikdy nedospeje do bodu, kedy by sa tešili zo života. Dospelosť je vždy spojená so stabilitou. Bez stability nikdy neprežijeme pokoj a radosť.

Existuje „správne“ utrpenie a „nesprávne“ utrpenie. Apoštol Pavol povzbudzuje veriacich, aby si boli istí, že netrpia za niečo zlé, ale že ak trpia, má to byť za správnu vec. V 1. Petrovi 3:14 poznamenáva: **„Ale ak aj trpíte pre spravodlivosť, blahoslavení ste.“**

Vo verši 16 nás napomína, aby sme žili tak, že si budeme istí, že naše svedomie je úplne čisté a vo verši 17 hovorí: **„Lepšie je totiž, aby ste trpeli, ak je to vôľa Božia, dobre činiac a nie zle činiac.“**

Toto je dôležitá oblasť. Mnohí ľudia nikdy nepocítia radosť zo slobody, pretože nesprávne premýšľajú o utrpení. Počas svojho kresťanského života ste mohli

počuť, že Ježiš vás chce oslobodiť od všetkého vášho utrpenia. A to je pravda, chce to. Ale musíme prejsť rôznymi údoliami, prechodmi a tie nikdy nie sú jednoduché.

Pri pôrode je jedna časť, ktorá sa označuje ako „prechod“ a táto časť je zároveň najťažšia. Tridsaťštyri rokov som žila život bolesti. Keď som nakoniec pochopila, že Ježiš ma chcel od utrpenia vyslobodiť, vstúpila som *do prechodu*. Bola som menená a pretváraná do podoby, ktorú mal pre mňa pôvodne v zámere ešte pred tým, ako som bola pokrivená týmto svetom. Trpela som ešte niekoľko rokov, ale inak. Nebolo to beznádejné utrpenie ale utrpenie, ktoré vlastne produkovalo nádej, pretože som počas tohto procesu videla zmeny.

Neboli to vždy veľké zmeny, ale Pán ma vždy podržal, aby som sa nevzdávala. Keď som si myslela, že tú bolesť už viac nevydržím, prišiel so špeciálnym požehnaním, ktoré mi pripomenulo, že je stále pri mne a dáva na mňa pozor.

OHEŇ ZLATNÍKA

Ak pochopíte, že správne utrpenie funguje ako oheň zlatníka, tak potom nasledovný verš bude mať jedinečný význam, ktorý prináša obrovskú úľavu:

„Kto znesie deň Jeho príchodu, kto obstojí, keď sa zjaví? Veď On je ako tavičov oheň a ako práčov lúh! A posadí sa ako tavič a čistič striebra a prečistí levítov; tríbiť ich bude ako zlato a striebro a budú

správne prinášať Hospodinovi obete.“

(Malachiáš 3:2-3)

Rada by som sa s vami podelila o príbeh, ktorý som raz počula. Viac osvetlil tento oddiel. Jeden muž išiel k zlatníkovi a našiel nejaké veci, ktoré si chcel kúpiť. Celý čas, čo bol v obchode, nezazrel predavača. Aby mohol svoj nákup ukončiť, začal ho hľadať a ako ho tak hľadal, vzadu v obchode si všimol otvorené dvere, ktoré viedli von. Keď stál vo dverách, uvidel ho. Bol to vlastne sám zlatník. Sedel pri ohni a pred ním stál obrovský hrniec. Svoje oči neodtrhol od prepaľovacieho hrnca, dokonca aj keď sa s ním chcel zákazník rozprávať o kúpe nejakého tovaru.

Zákazník sa ho spýtal, či nemôže na chvíľu prestať robiť to, čo robí, aby sa postaral o obchod. Ale zlatník povedal: „Nie.“ Vysvetlil mu, že v hrnci nemôže nechať kov ani jednu minútu bez dohľadu. Zdôvodnil to nasledovne: „Je veľmi dôležité, aby kov, v tomto prípade zlato, nestuhlo skôr ako z neho vyjdú všetky nečistoty. Chcem, aby z neho bolo čisté zlato. Ak je oheň príliš horúci, mohol by všetko zničiť. A ak je oheň príliš chladný, tak by zlato mohlo stuhnúť a boli by v ňom všetky nečistoty.“

Vysvetlil, že túto prácu nemôže opustiť, ani z nej spustiť oči. Ani na chvíľu. Musí nad tým sedieť, pokiaľ to úplne nedokončí. Zákazník sa ho spýtal, kedy to bude a zlatník odpovedal: „Budem vedieť, že je hotové, keď sa doň pozriem a jasne tam uvidím svoj odraz.“

Pre mňa je to krásny príbeh, pretože mi dáva vedieť, že Boh neustále stráži môj život a dáva pozor na všetky utrpenia, ktoré mi idú do cesty, aby sa uistil, že nie sú pre

mňa príliš silné. Ale tiež sa uist'uje, že je tam dostatočne silný tlak na to, aby mohol vo mne konať prácu.

V 1. Korinským 10:13 Pavol hovorí, že Boh nikdy nedovolí, aby na nás prišlo viac, ako môžeme zniesť. Ale s každým pokušením prináša aj únik pred ním. Môžeme dôverovať Bohu, že od nás neočakáva, že by sme mali zniesť niečo, čo je nad naše sily.

Verte mi, Boh vie, čo ste schopní uniesť. Vie to ešte lepšie než vy sami. Dôverujte Mu a On vás prevedie prepaľovaním, aby ste mohli z toho vyjsť ako čisté zlato.

BEŽTE K CIEĽU

Bude jednoduchšie prežiť správne utrpenie, ak budete chápať, že oheň z prepaľovania je celoživotný proces. Apoštol Pavol si túto pravdu uvedomoval a povedal: „**Nie že by som už bol dosiahol, alebo bol už dokonalý, ale snažím sa, či ozaj uchvátim, pretože ma aj Kristus Ježiš uchvátil.**“ (Filipským 3:12)

Vo svojich listoch apoštol Pavol často kresťanský život pripodobňuje závodu:

„Či neviete, že tí, čo bežia na závodisku, bežia síce všetci, ale iba jeden cenu dostáva? Tak bežte (svoj závod), aby ste dosiahli (aby ste získali korunu večného požehnania)! A každý, kto závodí, zdrzuje sa všetkého; oni preto, aby dosiahli porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. Preto ja tak bežím, nie ako na neisto (bez určitého cieľa); tak zápasím, nie ako by som vzduch rozrážal, ale ukážňujem si (ako boxer) telo (správam sa

k nemu drsne, vycvičujem ho ťažkosťami) **a služby ho podrobujem, aby som sám nebol nehodný** (neobstál v skúške, bol odmietnutý ako súper), **keď iným kážem.**“ (1. Korinským 9:24-27)

Dôverujte Pánovi a On vás prevedie cez cieľovú rovinku. Buďte odhodlaní pokračovať a zmocnite sa toho, čoho sa pre vás už zmocnil Ježiš. Chopil sa vás, aby vás zachránil.

Vaše spasenie v tomto živote zahŕňa veľa ovocia. Nie je to iba domov v nebi po smrti. Vaše večné spasenie začalo vo chvíli, keď ste boli znovuzrodení. A nikdy neskončí. Boh sa vás zmocnil, aby vás mohol obnoviť v tom, čo od vás nepriateľ ukradol. Ale na to, aby ste to dostali späť, budete musieť byť odhodlaní.

Nebuďte pasívni a nečakajte, že víťazstvo na vás len tak spadne. Prichádza Božou milosťou a nie vašimi skutkami, ale musíme s Duchom Svätým spolupracovať na každom kroku.

Dave Grant vo svojej knihe *Vyznanie úžasnej lásky* (The Great Lover's Manifesto) zdôrazňuje, že nikdy nerastieme, keď sú veci jednoduché. Akosi sa prechádzame životom bez námahy. My, ľudské bytosti, sme od prirodzenosti lenivé a vždy sa pokúšame nájsť najjednoduchšiu cestu. Ale skutočnosť je taká, že na to, aby sme rástli a rozširovali si obzory, potrebujeme tlak. Neporastíme, pokiaľ nebudeme súhlasiť, že boj nám prospieva a že boj je dobrý, pretože vďaka nemu sa hýbeme a sme živí. Pavol povedal, že sa *snažil dosiahnuť*. Táto fráza naznačuje tlak a boj. Naznačuje, že kresťanský život nie je jednoduchý.

Tento istý autor hovorí tento príbeh: „Niekoľko včiel bolo vyvezených do vesmíru, aby sa zistilo, ako budú reagovať na stav bez tiaže. V tomto priestore mohli poletovať bez akéhokoľvek úsilia. Správa k tomuto experimentu bola zhrnutá nasledovne: *Tešili sa z cesty, ale potom umreli*“ (dôraz autorkin). Na 100 percent súhlasím s pánom Grantom, ktorý ďalej hovorí, že sa len zriedka stane, že do niečoho, čo by stálo za to, nejako pozvoľna vplávame.

POČAS ŤAŽKÝCH CHVÍĽ SA PEVNE DRŽTE

V nasledovných veršoch hovorí starozákonný prorok Abakuk o ťažkých chvíľach a tvrdí, že Boh mu dal nohy jeleníc, aby zostal stáť pevne aj počas takýchto chvíľ:

**„Hoci figovník nekvitne a ovocia niet na viničoch,
a sklame úroda olív, polia nedodajú potravu,
ulúpené sú ovce z košiara a dobytko nieto
v stajniach. Ja radovať sa budem v Hospodinu
a jasat' v Bohu mojej spásy. Hospodin Pán je moja
sila, On jeleními robí moje kroky a vyvedie ma na
moje výšiny.“** (Abakuk 3:17-19)

Jelenica je veľmi zdatná v zložitých horských terénoch. Skalu, ktorá sa nám zdá nemožná na zdolanie, ľahko preskacká. Božia vôľa pre nás je, aby sme mali takúto istotu pri našich krokoch, ktoré robíme, takže keď nám do cesty vojde niečo ťažké, nebudeme zahanbení alebo vystrašení.

Aby sme boli skutoční víťazi, musíme narásť - dosiahnuť do miesta, kde sa nebudeme obávať ťažkostí, ale kde sa z nich pre nás stanú výzvy. V niektorých prekladoch Biblie sa „výšiny“ z 19. verša prekladajú ako „ťažkosti, utrpenie alebo zodpovednosť.“ Je to pre to, že v takýchto obdobiach najviac rastieme.

Keď sa obzriete na svoj život, tak zistíte, že ste počas jednoduchých chvíľ nikdy nenarástli. Rastiete počas zložitého obdobia. Počas dobrých chvíľ, ktoré prídu, sa môžete tešiť z toho, čo ste v ťažkých chvíľach získali. Je to skutočne životný princíp. Tak to jednoducho funguje. Celý týždeň pracujete a potom dostanete výplatu a tešíte sa z voľného víkendu. Cvičíte, správne jete, dobre sa o seba staráte a potom sa tešíte zo zdravého tela. Upracete si dom alebo pivnicu či garáž a potom sa tešíte z pekného a čistého priestoru, vždy, keď idete okolo.

Spomenula som si tu na Židom 12:11: „**Pravda, nijaká prísna výchova, dokiaľ trvá, nezdá sa radostnou, ale žalostnou; potom však prináša ovocie spravodlivosti pokoj tvoriace tým, čo boli ňou pocvičení.**“

Človek, ktorý slúži Bohu, z lásky k Nemu robí to, čo je správne, pretože to správne je. Nerobí to kvôli tomu, aby zdedil niečo dobré, aj keď nakoniec ho požehnanie neminie.

Túžte po tom, aby ste boli ucelení, aby ste Pánovi mohli dať slávu a nakoniec sa budete tešiť z toho, že budete slávní.

Budujte mosty, nie múry

Múry predstavujú ochranu. Všetci máme sklon stavať múry, aby sme sa ochránili pred zranením. Ako som sa už niekoľkokrát zmienila, napriek tomu, že mám veľmi milého a úžasného manžela, sú chvíle, keď ma zraní. Nakoniec som si uvedomila, že kedykoľvek ma môj manžel emocionálne zranil, vystavala som si múr ochrany, samozrejme, v duchovnom slova-zmysle. Za týmto múrom som sa mohla skryť a jeho som mohla od seba držať ďaleko – aby ma znovu nezranil. Ale Duch Svätý mi ukázal, že vždy, keď si postavím múr, aby som niekoho nevpustila dnu, seba som „zamurovala na samotku”.

Veľa ľudí žije takto. Sú na samotke, pretože si vybudovali múry, aby sa ochránili. Problém je, že z týchto múrov sa stanú väzenia a potom sú ľudia chytení v pasci zatrpknutosti a samoty. Postavia si obranné múry, aby zabránili emocionálnej bolesti, ale nie sú schopní milovať

a byť milovanými, pokiaľ nie sú ochotní nechať sa aj zraniť.

Ak svoj život premrháte v snahe vyhnúť sa bolesti, je to bolestivejšie ako žiť normálne a riešiť každý problém, ktorý sa objaví. Ježiš je Lekár a On je tu pre vás, aby sám udelil pokoj počas bolestivého obdobia.

Verím tomu, že Pán chce, aby som vás teraz povzbudila, aby ste urobili krok viery a zbúrali múry, ktoré ste si vybudovali. Táto myšlienka vás možno vystrašila, zvlášť ak ste za nimi žili dlho. Boh dokáže odstrániť tieto emocionálne múry, ktoré vás oddeľujú od ostatných, presne tak ako zboril múry Jericha (Józua 2:1-21, 6:1-27). V Biblii v Židom 11:30 sa píše, že „**vierou padli múry Jericha.**“

Musím urobiť krok viery vždy, keď mi Ježiš ukáže, že som si postavila múr, aby som niekoho nevpustila dnu. Musím sa rozhodnúť, že svoju vieru vložím v Neho, pretože je mojím Ochrantom a nebudem sa snažiť ochrániť samú seba.

V Biblii je niekoľko veršov, ktoré zasľubujú Božiu ochranu. Izaiáš 60:18 je jeden, ktorý pomáha mne: „**Nebudú počuť o útlaku v tvojej krajine, ani o pustošení a skaze na tvojom území. Svoje hradby nazveš Spásou a svoje brány Chválou.**“

Tento verš mi hovorí, že spasenie skrze Ježiša Krista je okolo mňa ochranným múrom. Od chvíle, kedy som sa stala Jeho, berie na seba zodpovednosť za moju ochranu. Avšak, aby som toto požehnanie mohla v živote aktivovať, musím veriť, že ma stráži. Pokiaľ budem Pánovu ochranu odmietat' a budem sa snažiť postarať sa o seba, naďalej budem žiť v otroctve a mizérii.

Ďalším krásnym veršom, hovoriacim o Božej ochrane, je Izaiáš 30:18: „**Hospodin** (nedočkavo) **čaká** (očakáva, vyhladáva a túži), **aby vás omilostil, dvíha sa, aby vám prejavil milosrdenstvo; lebo Hospodin je Bohom práva; blahoslavený** (šťastný, závideniahodný) **každý, kto na Neho** (na Jeho víťazstvo, priazeň, lásku, pokoj, radosť a Jeho neporovnateľné a dokonalé spoločenstvo) **očakáva.**“

Pozorné štúdium tohto verša nám odhalí, že Boh je ten, ktorý doslova čaká na príležitosť, aby k nám mohol byť dobrý, aby priniesol do našej situácie spravodlivosť. Avšak, to môže urobiť iba pre tých, ktorí na Neho čakajú a očakávajú, že tak skutočne urobí. Vzďajte sa namáhavej lopoty „sebaochrany“ a začnite umožňovať Bohu a očakávať na Neho, že vás ochráni.

Dovoľte Bohu, aby bol Boh.

Keď vstúpíte do tohto nového priestoru vierou, nemôžem vám zaručiť, že nikdy nebudete zranení. Ale môžem vám zaručiť, že Boh je „**Bohom práva,**“ čo znamená, že nakoniec prinesie rovnováhu a odmení vás za to, že ste si vyvolili Jeho cestu.

Každý, kto sa rozhodne riešiť problémy a bolestivé situácie Božím spôsobom, je určený ku skvelým veciam: „**Ako je napísané: Pre Teba sme usmrcovaní celý deň, pokladajú nás za ovce na zabitie. Ale v tomto všetkom slávne víťazíme skrze Toho, ktorý si nás zamiloval.**“ (Rímskym 8:36-37, dôraz autorkin)

Ako môžeme vyzerat' ako víťazi, a zároveň byť ovcami, ktoré sú vedené na porážku? Odpoveď je jednoduchá: aj keď sa zdá, že nás niekto využíva, aj keď sa zdá, že Pán nerobí nič, aby nás vyslobodil, sme viac ako víťazi, pretože v tomto všetkom chaose vieme, že nás Boh nikdy

neopustí ani nezanechá; a presne v tej pravej chvíli príde vyslobodenie a odmena.

STAVANIE MOSTOV

Raz keď som sa modlila, mi Duch Svätý ukázal, že môj život sa stal mostom, cez ktorý ostatní prechádzajú a nachádzajú pokoj s Bohom. Dlhé roky som stavala jedine múry, ale existovali múry, z ktorých sú teraz mosty. Všetky ťažké a nespravodlivé veci, ktoré sa mi udiali, boli premenené na diaľnice, cez ktoré môžu ostatní prechádzať, aby našli tú istú slobodu, akú som našla ja.

Naučila som sa stavať mosty namiesto múrov.

Ako som sa zmienila v piatej kapitole v tejto knihe, Boh nehľadí na osobu (Skutky 10:34). To, čo robí pre jedného, urobí aj pre druhého, pokiaľ sú Jeho nariadenia dodržiavané. Ak budete nasledovať nariadenia, ktoré boli opísané na týchto stránkach, objavíte tú istú slobodu, ktorú som našla aj ja. Potom sa môžete stať mostom pre ostatných, cez ktorý budú môcť prejsť, namiesto toho, aby ste postavili múr, ktorý by im zabránil vstúpiť.

V Židom 5:9 je o Ježišovi povedané, že je „**Pôvodcom spasenia**.“ On bol prvým, ktorý vyšliapal cestu k Bohu pre nás. Stal sa pre nás diaľnicou, po ktorej máme kráčať. Je to akoby stál pred hustým lesom, išiel do neho pred nami, aby sme my mohli cezeň prejsť, bez nutnosti bojovať s rôznymi nástrahami lesa. Obetoval sa za nás a teraz, keď z Jeho obeti máme osoh, dáva nám príležitosť obetovať sa pre ostatných, aby mohli mať rovnakú radosť ako my.

Židom 12:2 hovorí, že Ježiš pretrpel kríž kvôli radosti z odmeny, ktorá bola pred Ním. Rada si pripomínam túto

skutočnosť, ak sa mi cesta zdá príliš ťažkou. Hovorím si: „Pokračuj, Joyce. Leží pred tebou odmena.“

Rozhodnite sa zbúrať múry a stavať mosty. Existuje veľmi veľa ľudí, ktorí sú vo svojom chaose stratení a potrebujú niekoho, kto pôjde pred nimi, aby im ukázal cestu. Prečo by ste tou osobou nemohli byť práve vy?

Múry alebo mosty? Rozhodnutie je na vás.

OKRASA MIESTO POPOLA

Nielen že Pán chce premeniť vaše múry na mosty, ale taktiež vo svojom Slove zasľúbil, že vám chce dať okrasu miesto popola:

„Duch Pána Hospodina je na mne, pretože ma pomazal Hospodin, aby som zvestoval pokorným evanjelium; poslal ma obviazať skrúsených srdcom, vyhlásiť (fyzicky a duchovne) zajatým slobodu a vážnom otvorenie žalára, a vyhlásiť rok milosti Hospodinovej a deň pomsty nášho Boha, potešiť všetkých zarmútených, obrátiť pozor (udeliť im potešenie a radosť) na zarmútených Siona, dať im okrasu (veniec alebo ozdobnú čelenku) miesto popola, oleja veselosti miesto smútku, odev (ako vyjadrenie) chvály miesto ducha malomyseľnosti. A budú ich volať dubami spravodlivosti (veľmi vysoké, silné a majestátne, význačné svojou bezúhonnosťou, spravodlivosťou a priamom postavením pred Hospodinom), sadením Hospodinovým, aby bol oslávený.“

(Izaiáš 61:1-3, Roháček)

Tieto zasľúbenia v Izaiášovi 61 sú bohaté a je ich veľa. Prečítajte si ich a rozhodnite sa, že vám ani jedno z nich neunikne. Ja sa modlím, aby každý, kto číta túto knihu, mohol zdediť tieto zasľúbenia.

Boh svoj diel práce vykonal, keď nám dal Ježiša. Ja som svoj diel práce vykonala, keď som sa správala v poslušnosti Božiemu Slovu a obdržala som slobodu a potom som napísala túto knihu, aby som vám pomohla urobiť to isté. Teraz musíte vy urobiť svoj diel. Rozhodnite sa, že sa nikdy nevzdáte, až dokým Mu nedovoliťe:

obviazať vaše skrúšené srdce
 oslobodiť vás v každej oblasti života
 otvoriť žalár
 dať vám veselosť miesto smútku
 odev chvály miesto ducha malomyselnosti
 a
okrasu miesto popola.

Nič nevyjde navnivoč

Žiadna skúsenosť vo vašom živote nie je nadarmo alebo zbytočná, ak všetky svoje starosti uvrhnete na Pána. Ak aj úseky vášho života vyzerajú ako opustené bojiisko, Ježiš dokáže premeniť všetky vaše kúsky minulosti na niečo krásne.

Potom, ako Ježiš nakrmil päť tisíc ľudí s niekoľkými bochníkmi chleba a dvomi malými rybkami, povedal svojim učeníkom: „**Pozbierajte nalámané zvyšky, aby nič nevyšlo nazmar.**“ (Ján 6:12) Učeníci zo zvyškov jedla nazbierali dvanásť košov, čo bolo viac ako pôvodných pár chlebov a rýb, ktoré Ježiš rozdával.

Boh ma oslobodil od strachu, neistoty, emocionálnych závislostí a od otroctva hlboko zakoreneného pocitu odmietnutia. Potom črepy môjho života premenil a dal mi slávnú výsadu. Môžem učiť Jeho ľud o tom, ako môžu byť ucelení aj oni. Ako môžu mať plodné a šťastné životy a služby. Ako sa môžu tešiť zo zdravých a milujúcich vzťahov.

Naučila som sa prijímať bezpodmienečnú lásku od Boha, od Davea a tiež od seba. Môj manžel nerobí všetko, čo chcem, aby robil, a ako chcem, aby to robil a práve vtedy, keď ja chcem, aby to robil. Ale teraz to pre mňa nie je problém, pretože som sa naučila, ako aj ja môžem jeho milovať bezpodmienečne.

Hneď, keď sme sa zobrali, o bezpodmienečnej láske som nevedela nič. Moja rodina musela robiť všetko tak, ako som to chcela ja, inak som si myslela, že ma nemilujú.

Keď som mala zlomené srdce, tak všetci, ktorí so mnou mali nejaký vzťah, sa museli veľmi snažiť, aby som sa mohla cítiť šťastná. Trpeli, pretože pri mne nikdy nemohli byť úprimnými a skutočnými. Nikdy mi úprimne nemohli o ničom povedať pravdu. Museli mi povedať to, čo som chcela počuť, ak chceli mať nejaký pokoj.

Ak som povedala Daveovi: „Poďme na kávu,“ radšej nepovedal: „Veľmi sa mi nechce,“ pretože by som sa odula. Tým som chcela ovládať veci. Bola som zničená, zruinovaná, polámaná a nefunkčná. Nieкто na mne vykonal násilie a ja som chcela, aby ostatní platili za moju bolesť, aj keď neboli tými, ktorí ju spôsobili.

Ak na vás bolo spáchané násilie skrze zneužívanie, vaše práva ľudskej bytosti boli porušené, a preto sa môžete cítiť, že ste zdrtení a beznádejní. Tak veľa obetí zneužívania sa nakoniec dostane do bodu, keď povedia: „Už to nedokážem uniesť.“ Nie je to tak, že tento problém by zasahoval do ich každodenného života. Ale sú zdrtení kvôli tomu, že majú zlomené srdce. My, ktorí sme vyrastali v nefunkčných rodinách, sme takí neistí, že taktiež budujeme nefunkčné rodiny.

Potrebuje vnútornú silu, aby nás nezdrtili vonkajšie okolnosti. Musíme dovoliť Bohu, aby pozbieral naše roztrieštené sny a premenil nás na Kristov obraz. Aby to mohol urobiť, možno bude musieť polámať tie zvyšné kúsky, ktoré nám zvýšili, na jemnú hlinu. Potom nás možno bude musieť poliat' svojím Slovom, pretvoriť naše neforemné zvyšky a potom nás opäť položiť na svoj hrnčiarsky kruh. Ale Božie schopnosti sú väčšie ako si vieme predstaviť, čo On dokáže, aby vytvoril niečo zázračné z toho, čo nám zostalo.

Ježiš nám povedal, že vo svete bude utrpenie: „**Toto som vám povedal, aby ste mali (dokonalý) pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte** (majte odvahu, buďte sebavedomí, istí a nemalomyselní), **ja som premohol svet** (zbavil som ho moci zraniť vás a dobyl som ho kvôli vám).“ (Ján 16:33)

V tomto živote sa nikdy nedokážeme vyhnúť utrpeniu. Ale tí, ktorí svoju vieru vkladajú v Ježiša, sa môžu radowať: „**Mnoho bied má spravodlivý, lež zo všetkých ho vytrhuje Hospodin.**“ (Žalm 34:19) Ale Slovo nehovorí, že Boh nás vytrhuje okamžite. Možno budeme najskôr musieť nejakými vecami prejsť.

Život vždy premôže smrť a svetlo vždy premôže temnotu. Bez Božieho Slova sa môže budúcnosť zdať temná, ale Ježiš povedal, že prišiel na to, aby nás oslobodil od temnoty: „**Ja, svetlo, prišiel som na svet, aby nikto nezostal v tme, kto verí vo mňa.**“ (Ján 12:46) Namiesto toho, aby sme naďalej žili v temnote a mizérii, máme *naďalej* nasledovať Ježiša a úplne napodobňovať Jeho spôsob života (Ján 12:26).

Ale nemôžete *naďalej* nasledovať Ježiša, ak ste polámaní, zdrtení alebo utlmení. Doteraz ste však počuli

veľa Božieho Slova skrze svedectvá v tejto knihe, aby ste mohli vedieť, že už nie ste zviazaní svojou minulosťou, ak nasledujete Pána. Ježiš povedal: **„Ak vy zostanete v mojom slove, ste naozaj moji učeníci. A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“** (Ján 8:31-32)

POKRAČUJTE V NASLEDOVANÍ PÁNA

Boh dáva do srdca ľudí sny. Ale mnoho ľudí nepokračuje až do konca, aby Ho nasledovali a aby On mohol tieto sny naplniť. Mnohí začnú a potom prestanú. Začnú, prestanú. Začnú, prestanú. Nepokračujú, pretože ich zlomené srdce má silnejšiu moc ako ich nádej. Nemajú žiadnu vnútornú silu, aby mohli pokračovať až do konca.

Ježiš obviaže vaše rany a uzdraví vaše zranenia. Jeho Slovo je pre vašu dušu liekom (Príslovia 4:20-22). Každý deň si čítajte Božie Slovo, aj ak to bude iba jeden verš. Povzbudzujem vás, aby ste si čítali moje stíšenia na každý deň – *Začnite svoj deň správne* (Starting Your Day Right) a potom keď budete večer zaspávať, premýšľajte nad vecami, ktoré sú inšpirované Bohom. Napríklad: *Som Božou spravodlivosťou skrze Ježiša Krista. Boh ma miluje. Má pre moju budúcnosť dobrý plán.* Potom sa modlite modlitby, ktoré sú naplnené vierou.

Pane, verím, že ma miluješ a že dokážeš zobrať všetky tieto rozbité črepy môjho života a vytvoriť z nich niečo dobré pre môj život. V Rímskym 8:28 tvoje Slovo hovorí: „A my vieme, že milujúcim Boha, povolaným podľa rady (Božej), všetky veci

slúžia na dobro. “Milujem ťa, Pane. Verím Ti, že si mi odpustil. Otče, prijímam Tvoje uzdravenie môjho zlomeného srdca.

Nechodte v noci do postele s myšlienkou, akí ste strašní a ako to nikdy nemôžete premôcť, alebo ako sa to nikdy nezmení, ako sa nikdy nič nezlepší. Vezmite si Slovo ako svoj liek. Je to liek pre vaše telo, dušu aj ducha. Študujte ho, aby moc Slova a Ducha pracovala vo vašom živote.

Ak v Biblii čítate verš, ktorý chcete, aby fungoval vo vašom živote, tak ho pridajte do svojich modlitieb. Napríklad, Žalm 30:12-13 sa môže stať časťou vašich večerných modlitieb. Spolu so žalmistom môžete uctievať Boha a môžete sa modliť: „***Môj nárek premenil si v tanec, rozviazal si mi smútočné rúcho a opásal si ma radosťou, aby Ťa moja duša ospevovala a neumĺkla. Hospodin, Bože môj, naveky Ťa budem oslavovať.***“

Boh s nedočkavosťou čaká na to, aby do vášho života mohol vyliat svojho Ducha. Tak sa modlite: *Pane, pracuj v mojom živote. Rob si, čo chceš. Uzdrav ľuď, ktorých som zranil a vyliet aj mňa.*

VAŠA BOLEŠŤ NEVYJDE NAZMAR

Ako dieťa som nikdy nemohla byť bezstarostná, nikdy som nebola schopná žiť bez starostí, nikdy som sa nemohla iba zobudiť a hrať sa. Vždy mi to bolo ľúto, pretože sa mi zdalo, že moje detstvo a roky dospelovania vyšli nazmar. Potom som bola v nesprávnom manželstve päť rokov a aj o tom som si myslela, že je to strata času.

Ako dospelá som si myslela, že som veľa rokov svojho života premrhala. Ale Boh pozbieral tieto premrhané roky a z mojich ťažkostí vytvoril moje poslanstvo.

Našiel hodnotu v každej smutnej situácii, ktorú som prežila. Možno by ste chceli vedieť: *ako by Boh mohol niekedy vytvoriť niečo krásne z toho zmätku a neporiadku, ktorý som urobil?* Boh má cesty, o ktorých my nič nevieme. Používa všetky moje premrhané roky, aby zasiahol tisíce a tisíce ľudí, ktorí mi hovoria: „Každý deň vás počúvam.“

Niekedy sa divím nad tým, čo počúvajú. Počujú ma hovoriť o tom, v akom som bola chaose a ako ma Boh opäť ucelil a toto poslanstvo im dáva nádej a vieru, že pre nich urobí to isté. Z mojej zlomenosti vyberá hodnotu a používa ju, aby mohol uzdraviť zlomenosť niekoho iného.

Možno sa cítite, že ste svoj doterajší život premrhali. Ale ak iba sedíte a premýšľate nad tým, nepohnete sa ďalej na nové miesto. Ak dôverujete Bohu, tak pre vás dokáže urobiť niečo slávne, nech už ste z ťažkej situácie odišli kedykoľvek. Boh dokáže urobiť niečo tak slávne v tom čase, ktorý vám ešte zostáva, že všetko to, čím ste prešli, bude stáť za to, keď uvidíte ako to Boh vezme a urobí s tým vo vás niečo, čo dokáže len On.

Bolo pre mňa nemožné robiť to, čo dnes robím. Keď ma Boh povolal do služby, mala som v živote chaos. Ani toto však nie je dostatočne výstižný opis. Ale milovala som Boha a už som nechcela byť taká, aká som bola pred tým. Nevedela som, ako sa zmeniť, aby som bola iná a aby mi bolo lepšie. Trvalo to celé roky, kým ma Boh dostal na miesto, ktoré chcel, ale verím tomu, že za posledné roky vo svojej spravodlivosti pracuje rýchlejšie.

BOH UROBÍ TO, ČO SA ZDÁ BYŤ NEMOŽNÝM

Aj ak to bude trvať celé desaťročia, je lepšie, ak ste na ceste hore než na ceste dole. Modlite sa: *Bože, nech sa páči. Zober môj zlomený život a pozbieraj črepy, aby nič z nich nevyšlo nazmar.* Nezostaňte polámaní. Rozhodnite sa, že svoju minulosť aj budúcnosť zveríte Pánovi.

Možno sa budete cítiť ako Marta, keď zomrel jej brat Lazár. Povedala Ježišovi: „**Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel.**“ (Ján 11:21) Ježiš za nimi mohol prísť skôr, ale Biblia hovorí, že naschvál čakal, kým Lazár umrie a bude ležať v hrobe. Čakal, až bude situácia úplne nezvratiteľná, a ak z nej vyjde niečo dobré, bude jasné, že je to Boží skutok (Ján 11:1-11).

Musíme chápať to, že ak Boh nemení našu situáciu alebo ak ju nemení tak rýchlo, ako by sme chceli, možno čaká naschvál. Keď si už myslíme, že z danej situácie nie je východisko, Boh nám dokáže, aký je silný a úžasný, len kvôli nám (2. Kronická 16:9).

Celé roky som sa snažila Bohu slúžiť. Tak prečo čakal tak dlho, aby sa ma dotkol mocou Ducha Svätého? Prečo to neurobil o dva roky skôr? O štyri roky skôr? Myslím, že čakal iba na to, aby to bol zázrak a aby mi tým dokázal, že v mojom živote pracuje. Skutočnosť, že Boh si mohol môj život použiť na službu je už sám o sebe zázrakom.

Ak by Ježiš svojim dvanástim učeníkom dal test osobnosti, tak by vyšlo, že nemali dobré vlastnosti na to, aby zostavili dobrý tím pre službu. Analytici by Ježišovi radili, aby pokračoval v hľadaní správnych mužov pre túto prácu, ktorú od nich chcel. Ich správa by hovorila nasledovne: „Peter je emocionálne nestabilný a dostáva

záchvaty hnevu, Tomáš je plný pochybností.“ Jeden po druhom by boli všetci učenici podobne diskvalifikovaní.

Je zaujímavé si všimnúť, že pred tým, ako si Ježiš vyvolil svojich dvanástich (Lukáš 6:12-16), celú noc sa modlil! Chcela by som vedieť, ako dlho sa modlil za vás a za mňa, keď si nás vyberal k nášmu povolaniu. Ježiš o nás vie všetko. Napriek tomu si nás vybral. Prečo? Chce uzdraviť skrúsených srdcom. Chce pozbierať črepy a ukázať svoju moc. Čím slabších ľudí si vyberie, tým viditeľnejšia je Jeho moc skrze nich.

Keď som začala Bohu slúžiť, tak som polovicu týždňa preplakala, pretože som sa ľutovala. Napriek tomu som stále mala pomazanie vyučovať štúdium Biblie. Dokázala som kázať presne tak dobre ako teraz. Ale Boh ma nechával v obývačke celé roky s dvadsiatimi piatimi ľuďmi a až potom ma viedol k celosvetovej službe, ktorú mám dnes.

Naučila som sa, že Boh ma z verejnej služby nestiahne, ak Mu dovolím konať v mojich najsúkromnejších oblastiach života. Ale celý ten čas som robila krôčik po krôčiku pokroky tým, že som bola verná v malých veciach, išla som od slávy k sláve (2. Korinským 3:18).

Úžasná vec na Bohu je, že nielen že vidí, kde sme, ale vidí aj to, kam ideme. A správa sa k nám tak, že má celý čas na mysli to, čo máme na konci dosiahnuť. Miluje nás bezpodmienečnou láskou od začiatku nášho vzťahu. Môžeme sa snažiť rôznymi spôsobmi, ako si Jeho lásku získať. Ale všetko, čo skutočne potrebujeme urobiť, je *prijat'* ju.

Niekedy sa tak veľmi snažíme dostať sa do Božej prítomnosti, ale skutočnosťou je, že je nemožné od Jeho prítomnosti odísť. On sa neustále snaží získať si nás.

V Žalme 139:7-10 žalmista o Bohu napísal:

„Kam by som mohol zájsť od Tvojho Ducha? Pred Tvojou tvárou kam utečiem?

Keby som vstúpil na nebesá, tam si Ty; a keby som si ustlal v záhrobí, aj tam si Ty.

Keby som si vzal krídla rannej zory a býval pri najvzdialenejšom mori, aj tam by ma odprevadila Tvoja ruka a Tvoja pravica by ma uchopila.“

V šesnástom verši v tomto oddieli žalmista hovorí, že **„všetky dni boli vopred stanovené, hoci ešte ani jeden z nich nejestvoval.“** A v 17 a 18 verši hovorí: **„Aké vzácne sú mi Tvoje myšlienky, ó Bože, aký nesmierny je ich počet. Ak ich spočítam, viac ich je ako piesku, keď sa prebudím, ešte vždy som s Tebou.“**

Nestavajte svoju hodnotu na tom, ako sa k vám ostatní správali. Prijmite svoju hodnotu a cenu z toho, kým ste v Kristovi.

Možno sa niekedy budete cítiť, že Pán nie je blízko, ale preto je tak dôležité poznať Slovo. Prorok Izaiáš pred Pána predniesol sťažnosť a povedal, že Jeho ľud hovoril:

„Ale Sion povedal: Opustil ma Hospodin a Pán zabudol na mňa!

Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nezľutuje sa nad synom, ktorého zrodila? Keby ony aj pozabudli, ja na teba nezabudnem. Ajhľa, do dlaní som si ťa vyryl, tvoje hradby sú ustavične predo mnou.“

(Izaiáš 49:14-16)

Neboli to rodičia, ktorí prišli s nápadom vždy pri sebe nosiť fotku svojich detí – Boh si nosí fotku svojich detí, kamkoľvek ide. Keď nabudúce budete pochybovať o svojej hodnote, tak si pamätajte, že Boh vás má vyrytých do dlaní.

Dvojnásobná odplata za vašu bolesť

Nezáleží na tom, cez čo ste prešli. Ak sa držíte blízko Boha, odmení vás. Slovo v Židom 11:6 hovorí: „**Bez viery však nie je možné páčiť sa (Bohu). Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú.**“

Veľa ľudí si myslí, že Boh tresce. Ale je jasné, že Boha nepoznajú dôverne. Na základe svojej pravej podstaty, ktorou je láska (1. Jána 4:8), Boh odmeňuje.

Chce, aby sme odmenu *očakávali*. Chce, aby sme sa na Jeho odmenu tešili a aby sme v ňu dúfali. Jeho Slovo hovorí, že tí, ktorí k Nemu prichádzajú, musia veriť, že je a že je odplatiteľom. Nemali by sme sa upriať na to, cez čo sme museli prejsť. Mali by sme svoje myšlienky upriať na to, čo pre nás Boh urobí, keď Mu budeme verní. Naše svedectvo by malo byť plné chvály, keď budeme prehlasovať: „Dostanem odmenu!“

Očakávanie odmeny nás naplňuje nádejou. Pomáha nám dostať sa cez ťažkosti. Biblia hovorí, že aj keď Ježiš opovrhol krížom, pretrpel ho kvôli odmene, ktorá Ho čakala na druhej strane kríža. Tak aj my: **„Hľadme na Ježiša, Pôvodcu (dáva nám prvý impulz k viere) a Dokonávateľa viery (privádza ju k dokonalosti a dospelosti), ktorý napriek radosti, čo Ho čakala, pretrpel kríž.“** (Židom 12:2)

Nikto by nešiel do práce, ak by si nemyslel, že dostane výplatu. Vtedy sme motivovaní, a zároveň aj poháňaní dopredu, keď vieme, že za našu vytrvalosť budeme odmenení. Povieme si: „Je to v poriadku. Idem do toho, pretože viem, že za to niečo dostanem.“

Je dôležité si uvedomiť, že Boh je milujúcim Otcom a že sa o nás postará. Sme Mu verní kvôli Jeho добрote voči nám. Do našich životov prináša odmenu a zvláštne požehnania, nie kvôli tomu, že nám niečo dlží, ale kvôli tomu, že je to Jeho podstatou, aby preukazoval lásku tým, ktorí Ho snažne hľadajú.

Ak by ste snažne nehľadali Boha stále viac a viac, tak by ste túto knihu zahodili už pri predchádzajúcich stranách. Ale stále ešte čítate a dúfate, že sa o Bohu dozviete niečo, čo ste ešte nevedeli. To hovorí o tom, že stojíte v rade na odmenu od Neho ako tí, ktorí verne hľadajú Pána.

BOH SA NA VÁS POZERÁ

Boh sa na vás pozerá a vidí všetko, čo robíte. Žalmista o Ňom povedal: **„Ty vieš, či sadám, či vstávam; i moju myšlienku chápeš zd'aleka.“** (Žalm 139:2) Biblia hovorí: **„Lebo oči Hospodinove prehliadajú celú zem, aby**

ukázal svoju moc tým, čo majú voči Nemu úprimné srdce.“ (2. Kronická 16:9) Boh s nadšením vyhľadáva príležitosti, kedy vás za vašu vieru môže odmeniť.

Ježiš povedal: **„Ajhľa, prídem skoro a moja odplata je so mnou, aby som odplatil každému podľa jeho skutkov!“** (Zjavenie 22:12) To znamená, že ľudia prijímú odplatu za to, čo na tejto zemi vykonali. To môže byť na jednej strane nadchýnajúce, na druhej strane strašidelné. Musíme si uvedomiť, že Boh sa na nás pozerá a že nikomu len tak niečo neprejde.

Boh ani nespí ani nedrieme (Žalm 121:4). Vie o všetkom, čo sa deje za zavretými dverami. Preto musíme žiť tak, akoby sme skutočne verili tomu, že Boh pozoruje každý náš pohyb. Keď sedíme a rozprávame sa, musíme pamätať na to, že Boh je neviditeľným hosťom, ktorý počúva všetko, čo hovoríme.

Ježiš svojich nasledovníkov varoval:

„Varujte sa prejavovať zbožnosť pred ľuďmi preto, aby vás videli; ináč nemáte odplatu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Preto keď dávaš almužnu, netrúb pred sebou, ako robia pokrytci v synagógach a na uliciach, aby ich ľudia oslavovali. Veru vám hovorím: Majú svoju odmenu!“

(Matúš 6:1-2)

Ak robíme veci, aby sme pozornosť ľudí upriamili na seba, tak to, čo od nich dostaneme je našou odmenou. Od Boha už odmenu nedostaneme. Nezamieňajte odmenu od Boha za odmenu od ľudí. Čakajte na to, čo vám môže dať Boh, pretože to bude omnoho lepšie než odmena, ktorú vám dokážu dať ľudia.

Ježiš pokračoval a hovoril: „**Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavica, čo robí pravica, aby tvoja almužna zostala v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.**“ (Matúš 6:3-4)

Inými slovami, robte dobré veci zo správnych motívácií, ale nechváľte sa s nimi. To, čo ste schopní robiť v skrytosti, vám Boh odplatí zjavne. Ježiš nám dokonca povedal, aby sme sa modlili v súkromí: „**Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky, zamkni dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.**“ (Matúš 6:6)

Možno si myslíte, že máte nevďačnú službu. Možno desať rokov pracujete v besiedke v zbore a jediná spätná väzba, ktorú dostávate je od nahneváných rodičov o tom, ako zle sa staráte o ich deti. Alebo možno päť rokov v zbore vítate pri dverách a nikto vám nikdy za vašu vernosť nepoďakoval. Alebo ste možno modlitebník a nikto nevie, že sa za nich modlíte. Ale ste motivovaní robiť to, čo robíte, „ako Pánovi.“

Nebud'te znechutení robiť dobro. Pretože Boh vidí všetko, čo pre ostatných robíte v Jeho mene. Ani jeden dobrý skutok, ktorý ste urobili z dobrých motivácií, neprešiel okolo Neho nepovšimnutý. Boh vidí každého človeka, ktorému pomáhate a každého človeka, ku ktorému ste milí. Vidí, keď niekomu preukážete milosrdenstvo alebo odpustenie. A On vás za to odmení. Ak sa tešíte na Božiu odmenu, tak budete robiť veci zo správnych motívácií.

ČO ROBIŤ, KEĎ PRÍDE PROBLÉM

Skôr alebo neskôr budeme mať v živote problémy. Všetci máme skúšky a trápenia. Každý z nás prechádza obdobím skúšok. A nie každá búrka sa dá predpovedať. V niektoré dni sa môžem zobudiť a myslieť si, že všetko bude v poriadku. Ale skôr, než sa skončí ten deň môžeme byť skúšaní rôznymi problémami, ktoré sme neočakávali.

Problémy sú súčasťou života, takže na ne musíme byť pripravení. Musíme mať na problém naplánovanú reakciu, pretože je zložitejšie byť silnými, keď už problém nastane. Preto je dôležité, aby sme boli pripravení – aby sme boli silní.

Prvú vec, ktorú musíte robiť, keď príde problém, je modliť sa: *Bože, pomôž mi, aby som zostal emocionálne stabilný*. Nech vás vaše emócie neovládnu. Ďalšiu vec, ktorú musíte robiť, je dôverovať Bohu. V momente, keď narastie strach, modlite sa.

Zostaňte emocionálne stabilní, dôverujte Bohu a modlite sa. Potom, keď budete čakať na Božiu odpoveď, len naďalej čiňte dobro. Dodržujte svoje sľuby. Neprestaňte slúžiť Bohu len kvôli tomu, že máte problém. Najlepší čas, kedy môžete dodržať svoje sľuby dané Bohu, je uprostred ťažkých situácií a nepriateľstiev. Keď diabol uvidí, že vás skúšky a súženia nezastavia, tak vás na nejaký čas prestane trápiť.

„V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojím budeme žat’.“ (Galatským 6:9)

Takže, máte robiť štyri veci, keď na vás prídu skúšky a súženia: zostaňte emocionálne stabilní, dôverujte Bohu, okamžite sa modlite, aby ste predišli strachu a robte dobre. Piata vec, ktorú máte robiť, je *očakávať odmenu*.

Zriedka robíme čo i len jednu z týchto vecí, keď príde problém, ale to môže byť kvôli tomu, že nemáme plán. Verím tomu, že musíme zostať silní a dávať do praxe tieto kroky, aj ak práve žiaden problém nemáme.

Aby ste boli pripravení, keď sa dostanete do problému, opakujte si: „Budem Bohu verný a Boh mi odplatí dvojnásobne za moje problémy. Satan, myslel si si, že mi ublížiš, ale ja dostanem dvojnásobné požehnanie, pretože ja som ten, ktorý snažne hľadá Pána.“

BOŽIA VÔĽA PRE VÁS

Tu je Božia vôľa, ktorú pre vás má: **„Bez viery však nie je možné páčiť sa (Bohu). Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú.“** (Židom 11:6)

Ako môžete vidieť, je tu podmienka, a tou je viera. Kde je nejaká výsada, tam je aj zodpovednosť. Ak vykonáte svoj diel, Boh vás nikdy nesklame a urobí svoju časť.

Budete mať problémy, ale to, na čom záleží je, ako na ne budete reagovať. Nebuďte znechutení, sklamaní, deprimovaní, negatívni alebo bez nádeje, keď dôjdu skúšky. Namiesto toho ich zo seba straste a pokračujte ďalej. Na problémoch je aj svetlá stránka – keď ich máte, tak pociťujete Božie upokojovanie.

Ježiš povedal: **„Blahoslavení** (s radosťou, ktorá je výsledkom zažitia Božej priazne a zvlášť podmienená zjavením Jeho neporovnateľnej milosti) **žalostiaci, lebo oni potešenia dôjdu.“** (Matúš 5:4)

Ak pochopíme, aký skutočne úžasný je Boží pokoj, tak takmer stojí za to mať problém, aby sme ho mohli prežiť.

Biblia hovorí: „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh každého potešenia (pokoja), ktorý nás potešuje (upokojuje) v každom našom súžení, aby sme potešením, ktorým nás potešuje Boh, mohli potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení.“ (2. Korinským 1:3-4)

Boh nás potešuje kvôli tomu, aby sme my mohli potešiť ostatných.

TEŠTE SA Z BOŽEJ PRIAZNE

Ďalšiu vec, ktorú každý deň potrebujeme vyznávať, je: „Mám u Boha priazeň a Boh mi dáva priazeň u ľudí. Kráčam v Božej priazni.“ Keď máte Božiu priazeň, ľudia vás majú radi a chcú pre vás robiť rôzne veci a ani nevedia prečo. Neexistuje žiadne logické vysvetlenie, ale sú k vám priťahovaní a jednoducho vám chcú byť požehnaním.

Božia priazeň je úžasná. Ľudia, ktorí boli zneužívaní, sa musia naučiť striasť zo seba krivdy a jednoducho sa tešiť z tohto daru milosti od Boha. Tí, ktorí sa pokoria, budú sa tešiť stále väčšej priazni vo svojom živote.

Peter bol urážlivý, ale naučil sa pokore a tešil sa z Božej priazne vo svojom živote.

BOŽIE POŽEHNANIA SÚ VÄČŠIE, AKO SI DOKÁŽETE PREDSTAVIŤ

Ak by som sa nenaučila svoje starosti uvažovať na Pána a nedovolila Mu, aby ma posilnil a upevnil, netešila by som sa z dvojitého požehnania, skrze ktoré teraz slúžime.

Keď nás Boh povolal k tomu, aby sme išli do televízie, Duch Boží raz ráno navštívil Davea, keď si česal vlasy. Povedal mu: „Celý tento čas som vás s Joyce pripravoval na to, aby ste išli do televízie.“

Nevedeli sme, že celé tie roky sme boli v prípravnej fáze, keď sme cestovali kamkoľvek, len aby sme sa stretli s päťdesiatimi alebo sto ľuďmi. Keď sme spávali na parkoviskách, pretože sme nemali peniaze na to, aby sme spávali v hoteloch, pretože sme boli ochotní kázať za málo alebo za nič. Keď sme pretrpeli odsúdenie a kritiku a odmietnutie od nášho domáceho zboru. Všetko to bolo prípravou na väčšie dielo.

Vedeli sme, že máme zostať verní, ale nikdy sme nesnívali o tom, že Božia odmena bude taká veľká. Teraz sa tešíme z toho, že môžeme kázať slovo tisícom ľudí naraz. Títo ľudia sú hladní po tom, aby dôverne spoznali Boha ešte lepšie. Naše televízne vysielanie sa vysielá na viac ako 400 staniciach s potenciálnymi 2 a pol miliardami divákov v takmer dvoch tretinách sveta. Od roku 1988 sme vydali takmer 50 kníh, z ktorých tridsaťšesť bolo preložených do štyridsiatic piatich jazykov a predalo sa ich viac ako 3 milióny výtlačkov. Chválim sa iba Pánom. Boh mal pre nás odmenu a Jeho požehnania, ktoré nám dáva, sú každý rok väčšie.

Nevedela som, že toto mal Boh na mysli, keď mi hovoril: „Len vydrž, Joyce. Dám ti dvojnásobok za tvoje problémy. To, čo pre teba diabol zamýšľal na zlé, ja to premením na dobro, aby si mohla byť na mieste, kde pomôžeš mnohým ľuďom.“

Boh má to isté posolstvo pre každého. Musíme pretrpieť čas priprav, ale: **„A my vieme, že milujúcim**

Boha, povolaným podľa rady (Božej), všetky veci slúžia na dobro.“ (Rímskym 8:28)

Takže, keď sa nabudúce stretnete s problémom, jednoducho ho straste. Ak milujete Boha a kráčate v Jeho vôli pre váš život najlepšie ako to viete, tak si potom môžete byť istí, že všetko sa zmení pre vaše dobro. Slúžime dobrému Bohu, ktorý berie zlé veci a premieňa ich na dobré.

BOŽIA ÚŽASNÁ VÝMENA

Boh má rád výmenný obchod. Zoberie si všetok chaos, ktorý nechceme a vymení ho za všetky tie dobré veci, ktoré pre nás ma v zásobe.

Napríklad, keď som si vzala Davea, nemala som žiadne peniaze. Ja som auto nemala, ale Dave áno. Keď som sa vydala, zrazu som mala aj auto aj peniaze, pretože keď sme sa vzali, tak všetko, čo bolo Daveove, sa stalo aj mojím.

Je to také isté aj keď sa odovzdáme Ježišovi. On je Ženích a my sme Jeho nevestou. Nestaneme sa dedičmi Jeho zaslúbení, ak s Ním iba *chodíme*, ale ak sa Mu plne odovzdáme, ako keby sme s Ním boli zosobášení. Veľa ľudí chce s Ježišom iba „chodiť“, pretože dúfajú, že aj tak dostanú dvojité požehnanie.

Moc, ktorá je v Ježišovom mene, si môžu vychutnávať iba tí, ktorí Mu *patria*. Nemala som Daveove priezvisko pred tým, ako som sa za neho vydala. Keď prídete k Pánovi a všetko vo svojom živote Mu odovzdáte, aj so svojou bolesťou a nespravodlivosťou, Boh zaslubuje, že

zoberie všetko, čo je na tom zlé a vymení to za niečo, čo je správne.

Ježiš povedal:

„Ak ma (skutočne) milujete, zachovávajúte (poslúchajte) moje prikázanie.“ (Ján 14:15) Tí, ktorí Ho poslúchajú a milujú, dostanú veľkú odmenu, ktorú zasľúbil v Izaiášovi 61:7: **„Za to, že môj národ mal dvojnásobnú hanbu a potupa mu bola podielom, vo svojej krajine dvojnásobne bude dedit', bude mať večnú radosť.“**

Straste to

Vždy budú nové príležitosti k tomu, aby ste aplikovali princípy, ako zanechať svoju minulosť a usilovať sa o Božiu odmenu, ktorú sme v tejto knihe opisovali. Nieкто, na kom vám záleží, nevyhnutne urobí niečo, čím vás zraní. Keď sa to stane, budete sa musieť opäť rozhodnúť, že prijmete Božiu lásku, odpustíte tomu, kto vám ublížil, budete sa za neho modliť, žehnať mu, veriť, že Pán túto situáciu premení na vaše dobro a potom čakať na Jeho odmenu.

Na to, aby Boh vašu vieru povzbudil, aby ste túžili za vyššou odmenou, vložil do Biblie veľa príbehov o víťazstve, aby vám pripomenul ľudí, ktorí sa naučili striasť sa krívd a zostať vernými Pánovi. Vlastne, Biblia je plná príbehov o ľuďoch, ktorí dostali dvojité požehnanie za to, že boli verní.

Jozef prešiel z jamy do paláca. Daniel prešiel z jamy s levmi na významné miesto.

Rút začínala tak, že zbierala klasy na poli, pretože bola verná svojej svokre, ktorá by bez nej bola osamotená. Ich

manželia boli mŕtvi a Rúť mohla odísť do bezpečia medzi svojich vlastných ľudí. Povedala svojej svokre: „**Ale Rúť povedala: Nenúť ma opustiť ťa a odísť od teba! Lebo kam ty pôjdeš, pôjdem i ja, a kde ty budeš bývať, budem bývať i ja! Tvoj ľud bude mojím ľudom, tvoj Boh bude mojím Bohom!**“ (Rút 1:16) Potom jej Boh preukázal priazeň a Rúť si nakoniec zobrala Boáza, ktorý bol „len tak náhodou“ najbohatším mužom v krajine.

Ester začínala ako mladá a vyplašená slúžka, ktorá nebola nadšená z pozície, ktorá jej bola pridelená. Ale bola poslušná v tom, ako ju Boh viedol. Zo siroty sa stala kráľovná, ktorá zachránila celý izraelský národ.

A potom, samozrejme, je tu Jóbov príbeh.

Úžasné na Jóbovi je, že Boh mu dovolil prechádzať všetkými tými ťažkými vecami, pretože vedel, že to zvládne úspešne. Vedel, že Jób je muž, ktorému môže dôverovať. Ak ste si nikdy neprečítali celého Jóba, tak vás k tomu veľmi povzbudzujem.

Diabol si myslel, že Jób bol Bohu verný iba preto, že ho Boh ochraňoval. Tak Boh povedal satanovi: „Dobre, tak trochu z tej ochrany uberiem a uvidíš, že aj tak zostane verným.“ (Jób 1:12) Tak Boh dovolil, aby satan zničil všetko dobré, čo Jób vlastnil. Zobral od neho *všetko* okrem jeho života. Ale Jób aj tak nikdy nezaprel svoju oddanosť Pánovi.

Ako výsledok Jóbovej vernosti, „**Hospodin zmenil Jóbov údel, pretože sa modlil za svojho blížneho. Jóbovi zdvojnásobil všetko, čo mal.**“ (Jób 42:10) Je dôležité všimnúť si, že Pán obrátil Jóbovo otroctvo a obnovil jeho majetok, *keď* sa modlil za svojich priateľov. Toto boli tí istí „priatelia“, ktorí ho odsudzovali a kritizovali. Ale Pán dal Jóbovi dvakrát toľko, než mal pred tým, pretože verne

pokračoval a robil tie správne veci, aj keď to bolo bolestivé.

Pán dal Jóbovi dvakrát toľko, než mal pred tým, ako sa začali všetky jeho problémy. Boh mu dal dvojnásobné požehnanie za všetko to zlé, čo si vytrpel. Verše 12 a 13 v Jóbovi 42 hovoria: „**A tak Hospodín požehnal posledné dni Jóbove viac ako prvé. Mal potom štrnásťtisíc oviec, šesťtisíc tiav, tisíc záprahov dobytky a tisíc oslíc. Mal sedem synov a tri dcéry.**“

Možno nebudete chcieť ovce, ťavy, dobytok alebo oslice, možno ani nie viac detí, ale Boh vie, aké dvojnásobné požehnanie vám má za vašu vernosť dať. Ale na to, aby ste sa naučili pokračovať a prijímať dvojnásobné požehnanie, budete sa musieť naučiť, ako sa striasť problémov, ktoré vám vojdú do cesty.

Jeden z mojich najobľúbenejších príbehov je o somárikovi, ktorý spadol do vyschnutej studne. Somárik celé hodiny narietal, kým ho počul jeho pán a nerozhodol sa, čo so svojím úbohým somárikom urobí. Nakoniec si uvedomil, že studňa je príliš hlboká a aj tak ju bolo treba zahádzať. Okrem toho, somárik bol už starý a vyžadovalo by si to veľa námahy, aby ho zo spodu vytiahol. Pán sa rozhodol, že mu to za to nestojí, tak poprosil svojich susedov, aby mu pomohli somárika zahádzať.

Všetci si zobrali lopaty a do studne začali hádzať hlinu. Somárik si okamžite uvedomil, čo sa dialo a prenáramne začal narietať. Narietanie je aj našou reakciou, keď sa k nám niekto správa zle, takže tento somárik zo začiatku reagoval presne tak isto. Ale, po chvíľke úplne zmĺkol. Po ďalších lopatách hliny sa pán pozrel do studne a bol prekvapený nad tým, čo videl. Pri každej ďalšej lopate

hlíny, ktorá padla na somárikov chrbát, somárik ju otriasol a postavil sa na ňu.

Ako pán a jeho susedia sypali na somárika hlinu, on si ju vždy striasol a urobil krok nahor. Celkom rýchle si somárik zo seba striasol poslednú lopatu plnú hlíny a vykročil zo studne.

Z tohto príbehu sa môžeme naučiť tak veľa. Keď prídu problémy, ak prestaneme nariekať a budeme v tichosti počúvať, Boh nám povie, čo máme so svojím problémom robiť.

Milosťou a milosrdenstvom Božím som bola schopná striasť zo svojho života veľa vecí, veľa zranených pocitov, veľa zlého zaobchádzania, zneužívania, neférových, nespravodlivých a zlých vecí. Ale ďakujem Bohu, že som sa nakoniec naučila, ako som ich striasavala, čakať na svoju odmenu.

Očakávanie Božej odmeny vám dáva nádej, že Boh vás nenechá bez ochrany, že niečo pre vás urobí. Nabudúce, keď sa niekto, koho poznáte, nahnevá, povedzte: „Stras to.“ Keď sa stretnete s niekým, kto má depresiu, povedzte: „Stras to.“ Ak sa ľudia, ktorých poznáte, klátia, pretože im niekto ublížil, povedzte im: „Straste to.“ Dávam vám dovoľenie toto posolstvo kázať každému, kto to potrebuje počuť.

PROBLÉMY PRÍDU

Možno si myslíte, že kvôli tomu, že slúžite Bohu, ste úplne ochránení pred problémami. Ale to nie je pravda. Skutočnosť je taká, že ak vás Boh pošle, aby ste niekomu slúžili tak je takmer zaručené, že budete mať problém. Ale

ako tí traja Hebreji, ktorí boli uvrhnutí do rozpalenej pece, môžete očakávať, že ohňom skúšok prejdete tak, že ani nebudete smrdieť od dymu, presne tak ako Sádrach, Mésah a Abednégo (Daniel 3:23-27).

Ježiš dal svojim učeníkom autoritu nad nečistými duchmi, ktorí sa snažili priňať im problémy. Tiež svojim učeníkom hovoril, čo majú robiť, keď ich ľudia, ktorým sa snažia pomôcť, odmietnu:

„Nato zavolať si dvanástich a začal ich rozosielať po dvoch; dal im moc nad nečistými duchmi a prikázal im nebrať si na cestu nič okrem palice - ani chlieb, ani kapsu, ani medené peniaze do opaska, iba obuv na nohy; ani druhé spodné rúcho na preoblečenie. Ďalej im povedal: Do ktoréhokoľvek domu prídete, zostaňte tam, kým neodídete odtiaľ. Ak by vás niekde neprijali, ani nevypočuli, odíďte odtiaľ a straste si prach z nôh na svedectvo proti nim. [Veru, hovorím vám: Páň bude v súdny deň Sodomčanom a Gomorčanom ako tomuto mestu].“ (Marek 6:7-11)

Ježiš nám všetkým ukazoval, že sa postará o všetko, čo potrebujeme do služby Jemu. Učeníci nepotrebovali oblečenie alebo peniaze navyše. Dostali autoritu nad problémami, s ktorými sa stretnú a ak ich niekto odmietne, tak to majú jednoducho „striasť.“ Tak vyšli a všade kázali posolstvo pokánia a spasenia.

Ak máte byť používaní Bohom, alebo ak s Bohom budete kráčať, zažijete určité odmietnutia. A je veľmi pravdepodobné, že toto odmietnutie príde od ľudí, na

ktorých vám najviac záleží. Môže prísť od členov rodiny alebo blízkych priateľov.

Ak sa vás Boh dotkne a vy chcete vo vzťahu s Ním ísť hlbšie než niektorí vaši priatelia zo zboru, je pravdepodobné, že aj tí vás odmietnu. Ľudia jednoducho nechcú, aby iní šli niekam, kam oni sami nechcú ísť. Ak chcú naplniť svoje telesné túžby a vy chcete kráčať v Duchu, tak vás môžu otvorene za vaše rozhodnutie nenávidieť.

Ježiš o ľuďoch, ktorí Mu v Jeho dobe odolávali a odmietali Ho, povedal: „**Nenávideli ma bez príčiny.**“ (Ján 15:25) Raz ma skutočne zasiahlo, aké to bolo smutné. Ježiš sa snažil k ľuďom byť dobrý, ale namiesto toho, aby Ho milovali a vážili si Ho, nenávideli Ho.

Jozef mal sen a jeho bratia ho za to nenávideli (1. Mojžišova 37:5). Štefan bol plný milosti a moci a medzi ľuďmi robil veľké zázraky a divy, ale náboženský vodcovia ho nenávideli za jeho múdrosť, inteligenciu a inšpiráciu Ducha, vďaka ktorému hovoril. Tak ho zatkli a nakoniec ukameňovali (Skutky 6:8-12, 7:58).

Je úžasné uvedomiť si, ako jednoducho môžeme pritiahnuť nenávisť, žiarlivosť a závisť. Ak sa snažíte byť dobrými, niekto vás za to bude nenávidieť. Ale ak na nich budete reagovať hnevom a preukazovať im rovnaké pocity ako oni vám, tak sa ochudobňujete o požehnanie. Nedovoľte ľuďom, aby vás stiahli na svoju úroveň. Straste to a vykročte nahor.

Je ťažké striasť sa odmietnutia. Bolí to. Ale bolí ešte viac, ak žijete pocitmi. Naučte sa striasť hlinu odmietnutia a sklamania.

Raz som sa niekomu snažila pomôcť a skutočne som cítila, že robím správnu vec. Vždy mám toľko práce, že si

nemusím hľadať nejakú činnosť. Tak som si myslela, že skutočne obetujem svoj čas a úsilie, aby som tejto osobe pomohla. Ale bez ohľadu na to, čo som robila, tejto osobe sa stále zdalo, že to nie je dost'. A mňa to hnevalo.

Cítila som, že Boh chce, aby som tejto osobe pomohla, pretože to bola moja kresťanská povinnosť. Ale zdalo sa, že napriek môjmu najväčšiemu úsiliu som nedostala pochopenie, ocenenie, ani som si nepripadala úspešná. Nakoniec sa situácia zmenila, keď som si uvedomila, že mojou zodpovednosťou bolo *pokúsiť* sa pomôcť tejto osobe, ale že som nebola zodpovedná za jej radosť.

Často sa stáva, že chceme, aby boli všetci šťastní z toho, čo pre nich robíme. Ale cez to sa musíme preniesť. Musíme robiť to, o čom veríme, že je správne. K čomu veríme, že nás vedie Boh. Ale musíme si uvedomiť, že každý je zodpovedný za svoju vlastnú radosť.

Ježiš svojim učeníkom povedal, aby išli kázať. Robili to, čo mali. Ale povedal im, že ak ich ľudia neprijmú alebo ich posolstvo, nech sa nezáujem ľudí pre nich nestane prekážkou, na ktorej sami spadnú.

Nevzdávajte sa svojej služby, ani neseďte a ľútostivo nenariekajte len preto, že vás niekto neprijíma alebo že si vás niekto necení. Straste to a pokračujte do ďalšieho mesta, k ďalšej osobe, ktorá potrebuje počuť vaše svedectvo o tom, čo Boh urobil vo vašom živote.

Ak vás odmietnutie zastaví vo vašej ceste, tak potom vyhrá duch odmietnutia. Nemôžete prestať robiť to, čo je správne, iba preto, že niekomu sa nepáči to, čo robíte.

Vlastne, dovoľm si povedať, že takmer vždy, keď je Boh pripravený povýšiť vás a preniesť vás do ďalšej úrovne, zažijete útok odmietnutia na mieste, kde ste teraz.

Satan použije odmietnutie, aby sa vás snažil udržať tam, kde ste, alebo vás dokonca odtiaľ zhodí.

Toto je dôvod, prečo je tak mnoho ľudí odmietnutých svojou rodinou, keď sú naplnení Duchom Svätým. Idú domov celí nadšení, aby všetkým povedali, že žijú svoj život pre Pána, len aby zistili, že sa zrazu stali „tými divnými“ v rodine. Satan si používa ľudí, na ktorých vám najviac záleží, aby vás odmietali a snažili sa vás odvrátiť k vašim starým cestám.

VYKROČTE O JEDNU ÚROVEŇ VYŠŠIE

Ako ten somárík v studni, potrebujete si otriast' každú lopatu plnú zneužívania a odmietnutia a použiť ju na to, aby ste stále stúpali nahor, pokiaľ nebudete slobodní a nebudete sa tešiť zo života, ktorý pre vás Boh naplánoval. S Bohom ste už prišli do novej úrovne. Vaša viera je už dnes silnejšia než bola včera. Ste už viac pripravení, keď druhýkrát na vás vyletí pokušenie.

Od tohto dňa budete kráčať vo väčšej moci s Bohom, pretože ste si zaumienili, že Mu budete verní, bez ohľadu na to, čo sa bude diať. Pre nepriateľa ste nebezpečnejší, keď prijmete moc Ducha Svätého, ktorý vo vás prebýva.

Pretože veríte v Ježiša a prijímate Jeho Ducha Svätého, môžete sa modliť za to najlepšie od Boha do vášho života. Ste slobodní, aby ste postupovali bližšie k Božej odmene a vaše svedectvo zničí nepriateľove dielo. Následne sa bude snažiť ovplyvniť čo najviac ľudí, aby sa na vás hnevali, kritizovali a stavali sa proti vám.

Ale pamätajte na somáríka: pokorte sa a otraste sa. Použite to, čo proti vám plánuje nepriateľ a pohnite sa o krok bližšie k miestu, na ktorom vás chce mať Boh.

Napríklad, s Daveom nás poprosili, aby sme opustili náš domácky zbor, keď Boh začal pracovať v našich životoch. Ale potom nás Boh poslal do iného zboru, kde nás pastor prijal a zaplavil nás požehnaním a modlitbami.

Biblia hovorí, že nebojujeme proti telu a krvi ale proti mocnostiam a panstvám temnoty v ponebeských oblastiach (Efezským 6:12). Satan sa bude naďalej pokúšať zastaviť ľudí v postupe dopredu. Ak je to možné, použije ľudí, ktorých poznáme a milujeme, aby rany z ich odmietnutia a neschválenia boli riadne hlboké a bolestivé.

Niekedy sa neschválenia, nesúhlasu ľudí tak veľmi bojíme, že nevystúpime o ďalšiu úroveň vyššie s Bohom, pretože vieme, že sa to niekomu nebude páčiť. Je úžasné ako často sa klaniame ľudom, keď by sme sa mali klaňať Bohu.

Ježiš povedal: **„Kto vás počúva, mňa počúva; a kto vami pohŕda, mnou pohŕda; kto však mnou pohŕda, pohŕda Tým, kto ma poslal.“** (Lukáš 10:16) Hovoril nám, aby sme odmietnutie nebrali osobne. Ak nás ľudia odmietajú, keď nasledujeme Pána, tak potom odmietajú Ježiša a Otca.

Pochopte teraz, že ešte pred tým, ako ste svoje srdce odovzdali Pánovi, diabol rozoznal Boží plán pre vás a robí všetko pre to, aby vám zabránil prijať ho. Je možné, že čím je väčšie povolanie na vašom živote, tak tým väčšie boje zažijete. Ak sa na boj v duchovnom svete pozriete vo svetle Božieho Slova, tak pochopíte, že satan poslal všetky

trápenia do vášho života, pretože vedel, že Boh vás chce požehnať.

Ale JAHVE je Pán zástupcov – Pán armád. On bojuje za vás a to z vás činí viac ako víťazov. Vojna nad vami už bola vyhratá a vám je zasľúbená dvojité odmena za vaše problémy.

ZOSTAŇTE NAPLNENÍ RADOSTOU OD PÁNA

Apoštol Pavol povedal: **„Ved’ či prehováram ľuďi alebo Boha? Alebo či sa snažím ľuďom ľubiť? Ak by som sa ešte (chcel) ľubiť ľuďom, nebol by som služobníkom Kristovým.“** (Galatským 1:10)

Z nasledovného oddielu Písma sa môžem dozvedieť, že Pavol sa naučil striasť odmietnutie a pokračovať v radošti:

„A slovo Pánovo rozšírilo sa po celej tej krajine. Ale Židia vzbúrili bohabojné vznešené ženy a popredných mešťanov, podnietili prenasledovanie proti Pavlovi a Barnabášovi a vyhнали ich zo svojich končín. A oni strasúc pred nimi prach z nôh, odišli do Ikonie. A učeníci naplnení boli radosťou a Duchom Svätým.“ (Skutky 13:49-52)

Neustále zostávajú naplnení radosťou a Duchom Svätým v celej svojej duši. Svoju myseľ, vôľu aj emócie upriamujú na radosť, ktorá je vám dostupná skrze prebývanie a prítomnosť Pána. Svoju radosť stratíte, ak sa budete zaujímať o to, čo si o vás všetci myslia. Otraste

svoju plachosť a „**bud'te naplnení Duchom**“ (Efezským 5:18). Zostaňte plní radosti bez ohľadu na to, aké problémy vám vojdú do cesty. Robte to najlepšie, čo viete, že od vás Boh chce v každej situácii.

Ak ľudia nemajú dosť lásky na to, aby vám preukázali milosrdenstvo len kvôli tomu, že nerobíte veci tak, ako ich chcú oni, tak to je medzi nimi a Bohom. Nežite svoj život kvôli tomu, aby ste boli obľúbení. Žite ho podľa Božej vôle.

Na to, aby Jozef poslušol Boha, musel sa striasť mnohého zranenia a sklamaní, akými boli zrada od bratov, klamstvá Putifarovej manželky a zabudnutý sľub sluhu, ktorému pomohol. Ale výsledkom toho, že pokračoval bolo, že Jozef bol dosadený do najvyššej pozície, všade kdekoľvek žil. Boh mu dal dvojitú náhradu za všetky problémy, cez ktoré išiel a bol prenáramne pozhnaný (1. Mojžišova 37- 2. Mojžišova 1).

Ľudia nemali radi ani Daniela, pretože to bol zbožný muž, ktorý striasal odmietnutie. Tak veľmi ho nemali radi, že ho uvrhli do jamy k hladným levom. Ale Boh týmto levom zavrel ústa. Keď kráľ uvidel, čo Boh urobil pre Daniela, tak prehlásil: „**Odo mňa vychádza rozkaz: Nech sa v celom obvode môjho kráľovstva ľudia trasú a boja Danielovho Boha. Lebo On je živý Boh a ostáva naveky; Jeho kráľovstvo nezahynie a Jeho vláda nemá koniec.**“ (Daniel 6:27)

Danielove pevné kráčanie s Hospodinom inšpirovalo k viere celý národ, že On: „**Zachraňuje a oslobodzuje, robí znamenia a divy na nebi aj na zemi. On zachránil Daniela z moci levov.**“ (Daniel 6:28)

V 2. Pavlovom liste Tesalonickým 1:3, vzdáva vďaku, pretože veriaci rástli vo viere, ich vzájomná láska sa prehlbovala aj keď stáli uprostred skúšok a ťažkostí.

V šiestom verši Pavol znovu uistuje veriacich, že Pán odplatí skúškami a ťažkosťami tých, ktorí im ich spôsobili. Potom im napísal o Božom odhodlaní odmeniť sa im:

„.....a vám sužovaným spolu s nami odpočinutím, keď sa s anjelmi svojej moci v plameni ohňa zjaví Pán Ježiš z neba stretať tých, čo nepoznajú Boha a neposlúchajú evanjelium nášho Pána Ježiša.“

(2. Tesalonickým 1:7-8)

Takže, ak ste prenasledovaní za to, že robíte to, čo je dobré v Božích očiach, tešte sa. Apoštol Peter povedal: **„Ale čože je to za sláva, keď vás bijú preto, že hrešíte? Keď však dobre robíte, a predsa vytrvate v utrpení, to je milé Bohu.“** (1. Petra 2:20)

Keď trpíte za to, že konáte správne, Ježiš vás označuje za blahoslavených: **„Blahoslavení** (rozpoloženie, kde sa znovuzrodené Božie dieťa teší a nachádza uspokojenie v Božej priazni a spasení, bez ohľadu na vonkajšie okolnosti) **prenasledovaní pre spravodlivosť** (keď konajú správne), **lebo ich je kráľovstvo nebeské.“** (Matúš 5:10)

Peter sa musel striasť zlyhania, Pavol sa musel striasť odmietnutia a vy sa budete musieť striasť aj zlyhania aj odmietnutia, ak chcete byť Bohom používaní. Ale čaká na vás dvojité odmeny.

Straste sa neodpustenia, zatrpknutosti, problémov a ľutovania sa. Straste sa odmietnutia, krivdy, zrady,

ohovárania, odsudzovania a Judášovho bozku. Straste sa hádok s príbuznými, blízkymi priateľmi a cudzími ľuďmi. Straste sa svojich vlastných zlyhaní a chýb. Straste sa sklamaní nad vašou vlastnou nedokonalosťou.

Dostaňte sa cez to a pokračujte.

Obdobie trúčlenia sa skončilo. Je čas radosti.

Zázračná odmena

Ked' som si znovu čítala svoj rukopis k prvému vydaniu tejto knihy, Boh mocne pôsobil a priniesol do môjho vzťahu s otcom uzdravenie a vyslobodenie. Neverím, že to bola náhoda, že v čase, keď som končila túto knihu, prišlo zázračné ukončenie.

Aj keď som svojmu otcovi odpustila, náš vzťah bol stále napätý a nepohodlný. Nikdy si naplno nepriznal zodpovednosť za svoje skutky ani sa nepozeral na to, aké bolo zničujúce jeho správanie pre môj život. Počas rokov som sa snažila, aby som len mohla mať nejaký vzťah s mojimi rodičmi, ale bolo to pre mňa pokračujúcou výzvou.

Dvakrát som sa snažila s tým konfrontovať aj matku aj otca, ale ani jeden z týchto pokusov nebol úspešný. Každá konfrontácia priniesla veľa hnevu, rozčarovania a viny, ale nemala žiadne konkrétne ovocie. Ale aspoň sa otvorili dvere a Boh pracoval potajme, za oponou, aj keď sa zdalo, že sa nikdy nič nezmení.

Keď sa moji rodičia prest'ahovali bližšie k nám, Boh sa ku mne začal prihovárať veršom „...**cti otca svojho i svoju mat'...**“ (2. Mojžišova 20:12). Musím povedať pravdu, že aj keď som bola ochotná a chcela som si ich ctíť, nebola som si istá, ako na to. Navštevovala som ich, volala som im, modlila som sa za nich a nosila som im darčeky. Ale Pán mi stále hovoril: „**Cti otca svojho i svoju mat'.**“ Viem, že sa mi snažil niečo ukázať, ale nedokázala som uchopiť, čo to bolo.

Nakoniec, keď som raz večer opäť počula: „**Cti otca svojho i svoju mat',**“ povedala som Pánovi, že som už pre nich urobila všetko, čo som vedela. A že neviem, čo odo mňa ešte chce.

Potom som počula, ako mi hovoril: „Cti si ich v srdci.“ Na to som odpovedala: „Za čo si ich mám ctíť?“ Ukázal mi, že si ich v srdci môžem ctíť a ceníť si ich za to, že mi dali život, za to, že mi dávali jedlo a šaty a že ma poslali do školy.

Navonok som pre nich robila rôzne veci, ale Boh sa pozerá na srdce. Zdalo sa mi, že je to ťažké mat' vľúdne pocity ocenenia, keď všetko, na čo som si spomenula, bola bolesť. Ale keď som túto istú vec od Pána počúvala celý rok, vedela som, že je to dôležité. A tak som urobila tak, ako mi povedal.

Modlila som sa: „Ďakujem ti, Bože, za mojich rodičov a za to, že mi dali fyzický život. Dávali mi jedlo, oblečenie, poslali ma do školy a ja si ich za to vážim.“ Skutočne som sa vedela stotožniť s tým, čo mi Boh hovoril. A v tú chvíľu som pravdivo oceňovala úlohu, ktorú moji rodičia v mojom živote zohrali.

Asi týždeň potom sa objavili určité rozruchy ohľadom nášho programu, ktorý sme v televízii práve začínali.

Dostala som správu, že moji príbuzní videli tento program a mojim rodičom odporúčali, aby si ho tiež pozreli. Rodičia sa ma spýtali, na ktorom programe si ho môžu pozrieť a ja som si uvedomila, že ich musím upozorniť na to, že sa budem zmieňovať o svojom zneužívaní z detstva, pretože Boh ma povolal k tomu, aby som pomáhala ľuďom, ktorí boli zneužívaní a s ktorými zle zaobchádzali.

Nevedela som si predstaviť, aké by to pre nich bolo, keby si zapli televízor a počuli ma hovoriť: „Pochádzam z rodiny, kde ma zneužívali.“ Nechcela som im ublížiť. Cítila som sa strašne. Ale čo som mohla robiť? Vedela som, že ľudia sa so mnou dokážu viac stotožniť, ak im tak otvorene poviem o svojej minulosti. A tak som sa veľmi modlila a potom som zavolala na rodinnú poradu svojho manžela, Davea, a naše deti. Rozhodli sme sa, že budem nasledovať Božiu vôľu pre môj život aj vtedy, ak by oboznámenie mojich rodičov s tým, čo budú vidieť v televízii, viedlo k ukončeniu nášho krehkého vzťahu, ktorý medzi nami je.

Išli sme ich navštíviť a povedala som im pravdu. Povedala som im, že im nechcem ublížiť, ale že nemám na výber, ak chcem pomôcť ľuďom, ku ktorým ma Boh povolal.

Videla som zázračnú Božiu moc!

Moji rodičia tam pokojne sedeli a počúvali. Neprejavili žiaden hnev. Neobviňovali ma a neutekali od pravdy.

Potom môj otec povedal mne a Daveovi, ako veľmi mu bolo ľúto to, čo mi urobil. Povedal, že Boh vie, že je mu to ľúto a že ak by sa to dalo vrátiť späť, tak by to urobil. Povedal mi, ako bol ovládaný a nevedel skončiť s tým, čo robil. Povedal mi, že ako dieťa sa sám stretol so

zneužívaním a správal sa podľa toho, čo sa naučil a na čo bol zvyknutý.

Potom nám tiež povedal, že v poslednej dobe pozeral niekoľko programov o zneužívaní a začal si uvedomovať, aké je v skutočnosti sexuálne zneužívanie devastujúce. Dovolil mi hovoriť o čomkoľvek, čo budem potrebovať a tiež mi povedal, že sa nemám ničoho strachovať. Hovoril, že so mnou chce budovať vzťah a snažiť sa, aby bol mojím otcom a priateľom. Moja matka, samozrejme, prekypovala radosťou nad myšlienkou, že bude môcť mať skutočný vzťah so svojou dcérou, vnúčatami a pravnúčatami.

Od toho dňa sme na mojom otcovi začali vidieť zmeny. Začal chodiť do kostola na Veľkú noc alebo na Vianoce, ale nikdy o tom veľa nehovoril. Ešte stále svoje srdce nedal Ježišovi a ešte stále s ním bolo ťažké vychádzať. Nakoniec mi mama povedala, že si myslí, že Boh s mojím otcom niečo robí: „Niekoľkokrát som ho videla, ako sedí na posteli a plače.“

Potom mi raz ráno volala a povedala: „Tvoj otec ochorel a nemôže prísť na rodinnú večeru. Rád by prišiel, ale cíti sa zle. Chce, aby ste aj s Daveom prišli za ním. Chce sa s vami o niečom rozprávať.“

Tak sme išli a hneď ako sme vstúpili do miestnosti, začal plakať. Povedal: „Chcem ti iba povedať, ako veľmi ľutujem to, čo som urobil. Celé tri roky som hľadal odvahu nato, aby som ti to povedal.“

Presne takto to povedal. Je zaujímavé, že presne pred *tromi rokmi* sme rodičom kúpili dom a presťahovali sme ich. Takže náš prvotný skutok v poslušnosti Pánovi bolo semiačko, ktoré bolo zasadené, aby zlomilo diablovu moc v živote môjho otca. Potom sme v skutočnom pokání

plakali. Povedala som: „Je to v poriadku, oci, odpúšťam ti.“

Potom som svojmu otcovi povedala: „Chceš prijať Ježiša ako svojho Spasiteľa?“

A on povedal: „Áno.“

Pretože činil skutočné pokánie, teraz to znelo úplne inak, keď sme sa modlili. Prijal Pána a aj keď s pochybnosťami bojoval niekoľko dní, lebo si myslel, že je príliš zlý na to, aby mu bolo odpustené, nakoniec sa rozhodol, že sa chce dať pokrstiť.

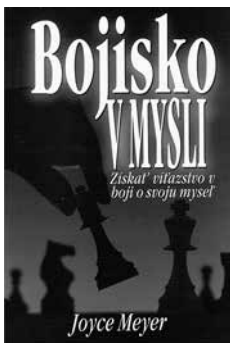
Desať dní potom sme môjho otca pokrstili. Musím vám úprimne povedať, že som nikdy nevidela tak veľkú zmenu v charaktere človeka. Stále je chorý a stále sa cíti zle, ale nikdy sa nest'ážeje. Je to vlastne jeden z najmilších ľudí, akých poznám.

Zaplatil môj otec za to, čo urobil? Určite! Je starý a nemá veľa priateľov. Nedokáže sa sám o seba postarať. Ale skutočne verím tomu, že keď sme mu neustále preukazovali lásku a poslúchali Božie prikázania, nakoniec to okolo neho zbúrало múr a spôsobilo, že činil pokánie.

Môj manžel, Dave, povedal môjmu otcovi, že deň, keď činil pokánie, bol jedným z jeho najlepších dní v živote. Čo sa mňa týka, tak teraz úplne chápem Božie zasľúbenie, ktoré je hovorené ústami Izaiáša: **„Za to, že môj národ mal dvojnásobnú hanbu a potupa mu bola podielom, vo svojej krajine dvojnásobne bude dediť, bude mať večnú radosť.“** (Izaiáš 61:7) Prijali sme dvojité požehnanie! Boh uzdravil zneužívaného, aj *toho, ktorý zneužíval! Boh je verný! Snívajte veľké sny a nikdy neprestaňte dúfať!*

O autorke

Joyce Meyer patrí medzi vynikajúcich učiteľov Biblie vo svete. Podľa časopisu *New York Times* je na prvom mieste v predajnosti kníh. Napísala viac ako sedemdesiat inšpirujúcich kníh, vrátane *Vyzerajte skvelo, cít'te sa skvelo* (Look Great, Feel Great), celú kolekciu *Bojisko mysle* (Battelfield of the Mind) a mnoho ďalších. Taktiež vydala tisíce audio vyučovaní a tiež knižnicu videomédií. Joycine programy v televízii a rádiu, ktoré sa volajú *Enjoying Everyday Life®*, sú vysielané po celom svete a taktiež celosvetovo usporadúva konferencie. So svojím manželom, Daveom, majú štyri deti a žijú v St. Louis v Missouri.

Objednajte si knihy z vydavateľstva Syloam

Bojisko v mysli – Joyce Meyerová

285 strán

Boj sa deje a tvoj um je bojisko.

Ak si jeden z milióna tých, ktorí trpia úzkosťou, pochybnosťou, zmätkom, depresiou, hnevom alebo odsudzovaním, potom prežívaš útok na tvoju myseľ. Víťazstvom nad negatívnymi myšlienkami, ktoré bojujú v tvojej mysli získavaš slobodu a pokoj. Nauč sa, akým spôsobom môžeš rozpoznať škodlivé myšlienkové vzory a zastav ich vplyv na tvoj život.

V tejto výbornej knihe, autor mnohých bestsellerov a známy hosť konferencií, Joyce Meyerová, vás prevedie svojím svetom úprimnej osobnej skúsenosti, zdieľa sa so svojimi skúškami, prehrami a víťazstvami vo svojom vlastnom manželstve, rodine a službe - a odhaľuje nám, aké myšlienky ju trápili na tej ceste k víťazstvu.

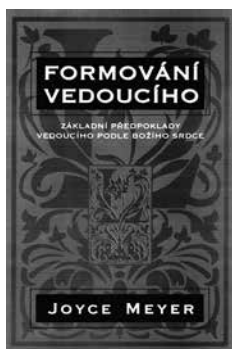
Spoznáte, akým spôsobom Joyce zvíťazila v boji vo svojej mysli, a akým spôsobom môžete zvíťaziť aj vy.

Taktiež zistíte ako:

- nájsť pokoj a zastaviť búrku vo svojej mysli
- vidieť pravdu správnym spôsobom rozmýšľania
- použiť účinne duchovnú výzbroj
- zvíťaziť nad desiatimi spôsobmi *púšťovej mentality* v nepriaznivých okolnostiach

Nepoddaj sa smútku ani jeden deň navyše. Nauč sa dnes, čo môžeš robiť, aby si získal víťazstvo, prostredníctvom knihy:

Bojisko v mysle.

Jestli toužíš po velké změně ve světě kolem sebe a jsi připraven dát Bohu své první i poslední, pak tě kniha Formování vedoucího povede k úspěchu.

Formování vedoucího – Joyce Meyer **297 strán**

POLOŽIL TI BŮH DO SRDCE NEUSKUTEČNITELNÝ SEN?

Jestli cítíš Boží ruku na svém životě, pak si pravděpodobně připadneš jako obyčejný člověk s neobyčejným cílem. Sen, který ti Bůh dal, je nad tvoje schopnosti. Je příliš nákladný, tvůj rozpočet na něj nevystačí. Je větší, než je tvé vybavení. Je příliš velký, než aby mohl být lidskými silami proveditelný.

Joyce Meyer ze své životní zkušenosti ví, že pro Boha není nic příliš velké. Celonárodně uznávaná učitelka a vůdkyně procházela stejnými situacemi jako ty. Dobře zná frustraci i triumfální pocity, které zažíváš na své duchovní cestě. Je mimořádně způsobilá k tomu, aby ti pomohla objevit jak:

- zjistit své specifické povolání do služby
- přesně určit, jaké duchovní dary jsi dostal
- rozvíjet do plnosti Bohem daný potenciál
- posílit své sny efektivními skutky
- povzbuzovat a budovat lidi pod tvou autoritou
- zvládnout své postoje a emoce
- žít vyrovnaný život, který přináší Bohu čest ve všem, co děláme

Vydavatelstvo Syloam
e-mail: syloam@syloam.org
Tel.: +421(0)90 341 97 89
www.syloam.org/vydavatelstvo.xml

Zdá sa, že veľa ľudí je navonok vyrovnaných, ale pravdou je, že vnútri sú trosky. Ich minulosť ich vnútorne zlomila, zdrtila a zranila. Môžu byť uzdravení. Boh má plán a Izaiáš 61 nám odhaľuje, že Pán prišiel na to, aby uzdravil tých, ktorí majú zlomené srdcia. Chce uzdraviť obeť zneužívania a emocionálneho zranenia.

Joyce Meyer je obeťou fyzického, mentálneho, emocionálneho a sexuálneho zneužívania, ktoré prežila ako dieťa. A predsa, dnes má celonárodnú službu zameranú na emocionálne uzdravenie ostatných, ktorí prešli podobnými vecami. V knihe OKRASA MIESTO POPOLA odкрýva dôležité pravdy, ktoré priniesli uzdravenie do jej života a opisuje, ako aj ostatné obeť zneužívania môžu zakúsiť Božie uzdravenie vo svojich životoch.

Naučíte sa:

- AKO SA VYSPORIADAŤ S EMOCIONÁLNOU BOLESTOU ZO ZNEUŽÍVANIA
 - AKO POROZUMIEŤ VAŠEJ ZODPOVEDNOSTI PRED BOHOM ZA PREKONANIE ZNEUŽÍVANIA
 - PREČO OBEŤ ZNEUŽÍVANIA ČASTO TRPIA OSTATNÝMI ZÁVISLOSŤAMI V SPRÁVANÍ
 - AKO SA CHOPÍŤ BOŽEJ BEZPODMIENEČNEJ LÁSKY
- DÔLEŽITOSŤ BOŽIEHO NAČASOVANIA VO VYSPORIADAVANÍ SA S BOLESTIVÝMI SPOMIENKAMI

JOYCE MEYER tridsaťtri rokov trpela ničujúcimi následkami zneužívania. Teraz Boh premenil jej popol za okrasu a povolal ju, aby pomohla ostatným, aby dovolili Bohu urobiť to isté pre nich.

Obálka UDG Design Works
Fotka na obálke – Johner/Photonica

